

არასამთავრობო ორგანიზაციათა
კოალიცია სამოქალაქო
საზოგადოება დემოკრატიული
საქართველოსთვის

საქართველოს არასამთავრობო
ორგანიზაციათა კონგრესი

კოალიციის

სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის

კოალიციის შექმნის იდეა გაჩნდა 2005 წლის 20 დეკემბერს, როგორც საპასუხო რეაქცია უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეების მიმართ განხორციელებულ არაკანონიერ ქმედებებზე.

სწორედ ამ ფაქტმა განაპირობა 12 სამოქალაქო ორგანიზაციის გაერთიანება, რომელიც მიზნად ისახავს დაიცვას კანონი და სამართალ-დაცვითი ორგანოების დამოუკიდებლობა საქართველოში.

კოალიციის მიზნები:

კოალიცია მოწოდებულია ხელი შეუწყოს:

- ✓ სამოქალაქო საზოგადოების კონსოლიდაციას, განმტკიცებასა და განვითარებას;
- ✓ საყოველთაოდ აღიარებული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დამკვიდრებასა და დაცვას საქართველოში;
- ✓ სამართლებრივი სახელმწიფოს შექმნას;
- ✓ კანონის უზენაესობის დამკვიდრებას;
- ✓ საზოგადოების მასმედიისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების ობიექტურ და უწყვეტ ინფორმირებას საქართველოში მიმდინარე საზოგადოებრივ - პოლიტიკურ პროცესებზე;
- ✓ ხელისუფლების საქმიანობაზე სამოქალაქო საზოგადოების კონტროლის უზრუნველყოფას;

კოალიციის სტრატეგიული მიმართულებები:

საზოგადოებასთან ურთიერთობა:

- ✓ მედიის, ეროვნული და საერთაშორისო ორგანიზაციების, უცხოური მისიების რეგულარული განახლება საქართველოს სოციალური და პოლიტიკური განვითარებისთვის;
- ✓ მედიის განვითარებისა და დამოუკიდებლობისთვის ხელის შეწყობა;

სარედაქციო საბჭო:

ირინა ფუტყარაძე
ლაშა ბლიაძე
ლაშა ჩხარტიშვილი

სამართლებრივი სფერო:

- ✓ „ვარდების რევოლუციის“ შემდგომი კანონმდებლობის ანალიზი;
- ✓ იურიდიული დახმარების გაწევა მოქალაქეებისთვის;

კონფლიქტები და რეგიონული უსაფრთხოება — სტრატეგიული ანალიზი;

არჩევნები და პოლიტიკური პარტიები (ადგილობრივი და ცენტრალური არჩევნების მონიტორინგი, პოლიტიკური პლურალიზმისთვის ხელის შეწყობა);

კოალიციის წესდება

კოალიციის დამფუძნებლებმა შეიმუშავეს წესდება წევრობის, მიზნებისა და აქტივობების ფორმების შესახებ.

კოალიციაში გაწევრიანება შეუძლია ყველა დაინტერესებულ იურიდიულ პირს.

კოალიციის მიმდინარე აქტივობები:

20 დეკემბერი, 2005 წელი, პრესკონფერენცია მოსამართლეები, იურისტები, ჟურნალისტები დამოუკიდებელი სასამართლოსთვის (სასტუმრო „თბილისი მარიოტი“);

23 დეკემბერი, 2005 წელი, კონფერენცია უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეების მხარდასაჭერად (სასტუმრო თბილისი მარიოტი) მონაწილეობა მიიღო სამოცხე მეტმა არასამთავრობო ორგანიზაციამ;

12 იანვარი, 2006 წელი, პრესკონფერენცია (სასტუმრო თორი), საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის მხარდასაჭერად,

მასზე განხორციელებული ზეწოლის წინააღმდეგ. გამოიცა მიმართვა, რომელსაც ორმოცმა ორგანიზაციამ მოაწერა ხელი;

13 იანვარი, 2006 წელი, ერთიანი მოხსენება, რომელსაც ხელი მოაწერა სამოცდაათზე მეტმა არასამთავრობო ორგანიზაციამ, რათა მხარი დაეჭირათ სასამართლოს დამოუკიდებლობისთვის საქართველოში;

25 იანვარი, 2006 წელი, კონფერენცია ადამიანის უფლებების სფეროში არსებული მდგომარეობა საქართველოში 2005 წლისთვის (შერატონ მეტეხი პალასი);

14 თებერვალი, 2006 წელი, საქართველოს პენიტენციურ სისტემაში არსებული დარღვევებისადმი მიძღვნილი პრესკონფერენცია;

თებერვალ-მარტი, 2006 წელი, მთელი რიგი აქტივობები სანდრო გირგვლიანის მკვლელობასა და მის შედეგებთან მიმართებაში საზოგადოებრივი ცნობიერების ასამაღლებლად;

10 მარტი, 2006 წელი, თბილისის კინოს სახლში გამართული შეხვედრა სანდრო გირგვლიანის ოჯახის წევრების მონაწილეობით;

13 მარტი, 2006 წელი, პრესკონფერენცია სანდრო გირგვლიანის მკვლელობასთან დაკავშირებით განცხადების გაკეთება და საზოგადოებისთვის დაგეგმილი აქტივობების გაცნობა კოალიციის მიერ (საია-ს ოფისი);

16 მარტი, 2006 წელი, მიმართვა მძლოლეებისადმი და შესაბამისი კამპანია ქალაქის მასშტაბით დაუსიგნალე სიცოცხლეს;

17 მარტი, 2006 წელი, სანდრო გირგვლიანის ხსოვნისადმი მიძღვნილი ფართომასშტაბიანი დემონსტრაცია სახელმწიფო კანცელარიის შენობის წინ;

18 მარტი, 2006 წელი, კონფერენცია განათლებისა და მეცნიერე-

ბის რეფორმა საქართველოში (90 მონაწილე, სასტუმრო „თბილისი მარიოტი“);

20 მარტი, 2006 წელი, მრგვალი მაგიდა ჯავახეთის პრობლემების განსახილველად, ჯავახეთის სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლების მოსმენა (დაახლოებით 40 მონაწილე, სასტუმრო ქორთიარდ მარიოტი);

24 მარტი, 2006 წელი, კოალიციისა და პოლიტიკური პარტიების მიერ ერთობლივად მომზადებული და ხელმოწერილი მემორანდუმი;

28 მარტი, 2006 წელი, პრესკონფერენცია საქართველოს მოქალაქეების მისამართით გაკეთებული განცხადება მეხუთე იზოლატორში მომხდარ ტრაგიკულ მოვლენასთან დაკავშირებით;

4 აპრილი, 2006 წელი, პრესკონფერენცია, რომელიც მიეძღვნა კოალიციის ინიციატივას, შექმნილიყო დამოუკიდებელი საგამოძიებო ჯგუფი სანდრო გირგვლიანის მკვლელობისა და 27 მარტს თბილისის მეხუთე იზოლატორში დაღუპულთა საქმეების გამოსაძიებლად. კოალიციამ მიმართა საზოგადოებას თხოვნით, მხარი დაეჭირათ ამ ინიციატივისთვის. ჩვენ გვჯერა, რომ ზემოაღნიშნული ხელს შეუწყობს თანამდებობის პირთა და სამართალდამცავი ორგანოების მიერ ჩადენილი დანაშაულებების დამოუკიდებელ გამოძიებას (პრესკონფერენცია გაიმართა კონსტიტუციის 42-ე მუხლის ოფისში);

1 მაისი, 2006 წელი, კოალიციის მიმართვა ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტროსადმი, რათა აზერ რამიზ ოგლუ სამედოვისთვის მიენიჭებინათ ლტოლვილის სტატუსი საქართველოში, რადგანაც ის არის საქართველოში რეგისტრირებული არასამთავრობო ორგანიზაციის კავკასიური ცენტრი რწმენისა და ცნობიერების დასაცავად თავმჯდომარე. მოხდა მისი დაკავება და ექსტრადირება აზერბაიჯანში;

7 ივნისი, 2006 წელი, კოალიციის მიმართვა ქართულ საზოგადოებას, საერთაშორისო და დიპლომატიურ მისიებს — 7 ივნისს,

არასამთავრობო ორგანიზაცია მრავალეროვანი საქართველოს ოფისი გაძარცვეს და წაიღეს კომპიუტერები. ფული ხელუხლებელი იყო. კოალიცია ეჭვობს, რომ ქურდები უბრალო კრიმინალები არ იყვნენ და თხოვნით მიმართავს საიდუმლო საქმეთა სააგენტოს, შეწყვიტოს არასამთავრობო ორგანიზაციების საქმიანობაში ჩარევა;

29 ივნისი, 2006 წელი, კოალიციის მიმართვა საერთაშორისო საზოგადოებისადმი. არასამთავრობო ორგანიზაციების 5 წარმომადგენელი (ირაკლი კაკაბაძე, ლაშა ჩხარტიშვილი, ზურაბ რთველიაშვილი, დავით დალაქიშვილი, ჯაბა ჯიშკარიანი) დააპატიმრეს, როდესაც ისინი მართავდნენ საპროტესტო აქციას სასამართლოს ეზოში და სარგებლობდნენ სიტყვის თავისუფლების უფლებით. ისინი აპროტესტებდნენ ქალაქის სასამართლოს მიერ ტელევიზია 202-ის დამფუძნებლების (შალვა რამიშვილი, დავით კოხრეიძე) წინააღმდეგ გამოტანილ განაჩენს;

19 ივლისი, 2006 წელი, კოალიციის ქალმა წარმომადგენლებმა სოლიდარობა გამოუცხადეს პატიმრებს (ირაკლი კაკაბაძე, ლაშა ჩხარტიშვილი, ზურაბ რთველიაშვილი, დავით დალაქიშვილი, ჯაბა ჯიშკარიანი). ქალები დაარბიეს მცველებმა და აიძულეს, დაეტოვებინათ სასამართლოს ეზო;

4 აგვისტო, 2006 წელი, კოალიციამ მოაწყო პრესკონფერენცია და ირაკლი ბათიაშვილის დაპატიმრების ფაქტი შეაფასა, როგორც ხელისუფლების მხრიდან განხორციელებული რეპრესია, ხოლო ირაკლი ბათიაშვილს პოლიტიკური პატიმარი უწოდა;

8 აგვისტო, 2006 წელი, არასამთავრობო ორგანიზაცია თანასწორობის ინსტიტუტის წარმომადგენელი ლაშა ჩხარტიშვილი დააპატიმრეს სასამართლოში არეულობის შეტანის ბრალდებით. თუმცა რამე დამამტკიცებელი საბუთი მის წინააღმდეგ არ წარუდგენიათ;

9 აგვისტო, 2006 წელი, პრესკონფერენცია, რომელიც ამ არაკანონიერ დაკავებას ეხებოდა;

20 სექტემბერი, 2006 წელი, ღია წერილი საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს, რომელიც ეხებოდა პენიტენციურ სისტემაში არსებულ გაუსაძლის მდგომარეობას. არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციამ გამართა პრესკონფერენცია პენიტენციურ სისტემაში არსებული პრობლემების შესახებ. კერძოდ, ადამიანის ძირითადი უფლებების დარღვევა, ცუდად მოპყრობა და წამება. მიმართვა დაეგზავნა ადამიანისა და სამოქალაქო უფლებების დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციებს;

20 ოქტომბერი, 2006 წელი, არასამთავრობო ორგანიზაცია თანასწორობის ინსტიტუტმა და არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციამ სახელმწიფო კანცელარიის შენობის წინ გამართა მშვიდობიანი, მუსიკალური აქცია არა — ძალადობას. ხელოვანებმა, პოეტებმა და მუსიკოსებმა გამოსატყეხ თავიანთი დამოკიდებულება ძალადობის მიმართ. ასევე წარმოდგენილი იყო ფოტო და ვიდეომასალა. მიუხედავად იმისა, რომ შეხვედრებისა და მანიფესტაციების შესახებ არსებული კანონის თანახმად, ორგანიზატორებს ჰქონდათ ოფიციალური ნებართვა აქცია განეგრძოთ ღამის 12 საათამდე, ის დაარბია პატრულმა 7 საათსა და 5 წუთზე;

25 ოქტომბერი, 2006 წელი, არასამთავრობო ორგანიზაციების კოალიციამ ჩაატარა კონფერენცია, რომელიც ეხებოდა აზრის გამოხატვის თავისუფლებას საქართველოში. კონფერენციის მონაწილეებმა მიიღეს რეზოლუცია და დაგმეს ეროვნული ლიბერალური მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერის, პაციფისტისა და კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოგვარების მომხრე ირაკლი ბათიაშვილის მიმართ განხორციელებული არაკანონიერი და არადამიანური მოპყრობის ფაქტი, ასევე სხვადასხვა შეხვედრებისა და მანიფესტაციების დარბევა, ათობით ადამიანის დაპატიმრება, თანასწორობის ინსტიტუტის წევრების (ირაკლი კაკაბაძე, ლაშა ჩხარტიშვილი, ზურაბ რთველიაშვილი, ჯაბა ჯიშკარიანი, დავით დალაქიშვილი, და სხვა.) დაკავება;

30 ოქტომბერი, 2006 წელი, კოალიციამ შექმნა საინფორმაციო ცენტრი, რათა შეეფასებინა საქართველოში არსებული სიტუაცია

ქვეყანაში მოღვაწე საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და დიპლომატიური წარმომადგენლობებისთვის ინფორმაციის მიწოდების საშუალებით.

დაფუძნებლები

დაარსების წელი

- ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი (2000)
- კონსტიტუციის 42-ე მუხლი (1997)
- კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი (2002)
- კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი (1997)
- კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი (1994)
- ჟურნალისტთა საერთაშორისო ცენტრი ობიექტივი (2002)
- საზოგადოებრივი მოძრაობა მრავალეროვნული საქართველო (1999)
- საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია (1994)
- საქართველოს მოსამართლეთა ასოციაცია (2000)
- სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია (ახალგაზრდული ალტერნატივა) (2004)
- ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის (1996)

კოალიციის საკოორდინაციო საბჭო:

1. ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, **ურა ნანუაშვილი**
2. თანასწორობის ინსტიტუტი, **ირაკლი კაკაბაძე**
3. კავკასიის ქალთა ქსელი, **ნინო ციხისთავი**
4. კანონის სახალხო ტრიბუნალი, **ნინო გვენეტაძე**
5. კონსტიტუციის 42-ე მუხლი, **მანანა კობახიძე**
6. კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი, **ალექსი შოშიკელაშვილი**
7. კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი, **კობა ბოჭორიშვილი**
8. კონფლიქტისა და მოლაპარაკების საინფორმაციო ცენტრი, **გიორგი ხუციშვილი**
9. ჟურნალისტთა საერთაშორისო ცენტრი ობიექტივი, **ირმა ინაშვილი**
10. საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, **გიორგი ჩხეიძე**
11. სახალხო მოძრაობა მრავალეროვნული საქართველო, **არნოლდ სტეფანიაძე**
12. სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია (ახალგაზრდული ალტერნატივა), **ლაშა ბლიაძე**
13. ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, **ნანა კაკაბაძე**

კოალიციის სამდივნო:

კოალიციის სამდივნოს აღმასრულებელი მდივანი:

ირინა ფუტკარაძე („ჯანმრთელი სამყაროს“ წარმომადგენელი)

georgian.ngocoalition@yahoo.com

საკონტაქტო ინფორმაცია:

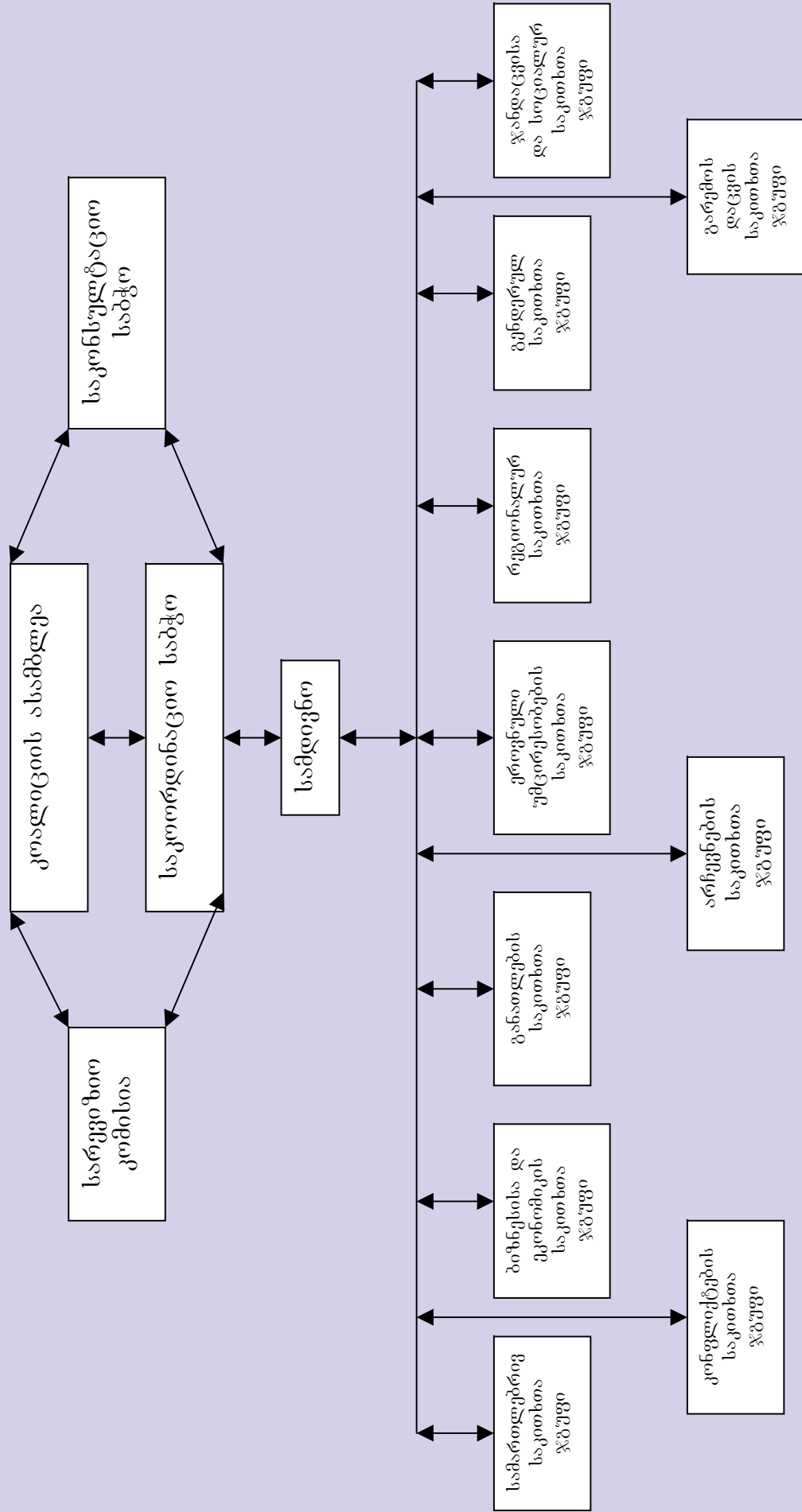
- kobacpcr@caucasus.net
- gelaniko@yahoo.com
- nanakakabadze2005@yahoo.com
- shoshikelashvili@yahoo.com
- gyla@gyla.ge
- hridc@hridc.org
- kgeorge@iccn.ge
- equality_institute@yahoo.com
- cwn@access.sanet.ge
- alternativa@caucasus.net
- hwngo@yahoo.com
- pmmg@caucasus.net

კოალიციის ვებ-გვერდის მისამართი:

www.ngocoalition.org

არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“

კოალიციის ახმუშობა

„ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი“

დაარსდა 1996 წლის 10 დეკემბერს

ორგანიზაციის მუშაობის ძირითადი მიმართულებებია:

იურიდიული დახმარება - ადამიანის უფლებათა ცენტრში ფუნქციონებს უფასო იურიდიული დახმარების ცენტრი, სადაც მოქალაქეებს სამოქალაქო, ადმინისტრაციულ და სისხლის სამართლის საკითხებში სატელეფონო, პირადი კონსულტაციითა და სასამართლო წარმომადგენლობით უზრუნველყოფენ.

ინფორმაცია - ცენტრის ბაზაზე შექმნილია ქართულ-ინგლისური ინტერნეტ გაზეთი, ვებ-პორტალი და მონაცემთა ბაზა www.HumanRights.ge, სადაც ყოველდღიურად შუქდება ქვეყანაში ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში მიმდინარე პროცესები. აქვე შეგიძლიათ გაეცნოთ კანონმდებლობას, ანგარიშებს, ანალიტიკურ სტატიებსა და სხვა საინტერესო რესურსებს.

განათლება/საზოგადოებრივი ცნობიერების ამაღლება - ცენტრი რეგულარულად მართავს ტრენინგ-სემინარებს სხვადასხვა სამიზნე ჯგუფებისთვის ადამიანის უფლებათა საკითხების შესახებ. ადამიანის უფლებათა ცენტრი თარგმნის და გამოსცემს ანგარიშებს, სახელმძღვანელოებს, ცნობარებსა და საინფორმაციო ბუკლეტებს.

მონიტორინგი — ორგანიზაცია ატარებს ადამიანის უფლებათა მონიტორინგს. ახორციელებს კონკრეტული დარღვევებისა და ფაქტების შესწავლას.

რეპორტიინგი - ორგანიზაცია ევროპის საბჭოს, ევროპის კავშირს, ეუთოს, გაეროსა და სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებს საქართველოში ადამიანის უფლებათა მდგომარეობის შესახებ ობიექტურ ინფორმაციას რეგულარულად აწვდის.

ლობირება - ცენტრი ლობირებას უწევს ადამიანის უფლებათა მხარდამჭერი კანონმდებლობისა და სხვა ინიციატივების განხორციელებას საქართველოში.

ცენტრი მუშაობს შემდეგ პროგრამებზე:

ბავშვთა უფლებები; ქალთა უფლებები; ტრეფიკინგი; ლტოლვილები; მედია; პოლიცია და ადამიანის უფლებები; კონფლიქტების პრევენ-

ცია; ადამიანის უფლებათა საკითხში განათლება; სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული უფლებები;

ცენტრი განვერთანებულია შემდეგ საერთაშორისო ორგანიზაციებსა და ქსელებში:

- ✓ ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო ფედერაცია (FIDH);
- ✓ წამების წინააღმდეგო მსოფლიო ორგანიზაცია (OMCT - ქსელი SOS-წამება);
- ✓ ადამიანის უფლებები საზღვრებს გარეშე (HRWB);
- ✓ ადამიანის უფლებათა ინფორმაციისა და დოკუმენტაციის საერთაშორისო სისტემები (HURIDOCS);
- ✓ მშვიდობის საერთაშორისო ბიურო (IPB);
- ✓ ბავშვთა უფლებების საინფორმაციო ქსელი (CRIN);
- ✓ სამოქალაქო მშვიდობის სამსახურების ევროპული ქსელი (EN. CPS);
- ✓ სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს არასამთავრობოთა კოალიცია (ICC);
- ✓ UNITED for Intercultural Action - ევროპული ქსელი ნაციონალიზმის, რასიზმის, ფაშიზმის წინააღმდეგ და მიგრანტებისა და ლტოლვილების მხარდასაჭერად.

ორგანიზაცია გამოხატავს მადლიერებას იმ ორგანიზაციებისა და ფონდების მიმართ, რომლებმაც ცენტრს აღმოუჩინეს ფინანსური დახმარება სხვადასხვა პროგრამებისა და პროექტების განხორციელებაში. მათ შორის არიან:

- ✓ გაეროს ფონდი მონობის თანამედროვე ფორმების წინააღმდეგ;
- ✓ გაეროს ბავშვთა ფონდი;
- ✓ ევროპის საბჭო;
- ✓ ეუთო;
- ✓ ევროკომისია;
- ✓ ეროვნული წვლილი დემოკრატიისათვის (აშშ);
- ✓ ვესტმინსტერის დემოკრატიის ფონდი (დიდი ბრიტანეთი);
- ✓ კანადის საელჩო;
- ✓ კორდეიდი (ნიდერლანდები);
- ✓ მსოფლიო ბანკი;
- ✓ ნორვეგიის საგარეო საქმეთა სამინისტრო/ნორვეგიის ჰელსინკის კომიტეტი;
- ✓ ნორვეგიის ადამიანის უფლებათა ფონდი;
- ✓ ნიდერლანდების სამეფოს საელჩო;
- ✓ საბერძნეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობებისა და განვითარების თანამშრომლობის გენერალური სამდივნო (YDAS);

- ✓ ფრიდრიხ ებერტის ფონდი;
- ✓ ღია საზოგადოების ინსტიტუტი (ბუდაპეშტი, უნგრეთი);
- ✓ შვეიცარიის განვითარებისა და თანამშრომლობის სააგენტო;
- ✓ შვედური ინსტიტუტი;
- ✓ ციხის საერთაშორისო რეფორმა/ევროკავშირი;

მისამართი: თბილისი, 0105, რუსთაველის გამზ. 1, V სად., IV სართ., ბინა 68

ტელ.: (995 32) 99 04 02; (995 32) 45 45 33
 ფაქსი: (995 32) 99 08 01
 ელ-ფოსტა: hridc@hridc.org
 ვებ-გვერდი: www.hridc.org www.HumanRights.ge

თანასწორობის ინსტიტუტი

არასამთავრობო ორგანიზაცია „თანასწორობის ინსტიტუტი“ შეიქმნა 2006 წლის დასაწყისში. ორგანიზაციის შექმნის ინიციატორები იყვნენ: კონფლიქტოლოგი ირაკლი კაკაბაძე, ეკოლოგი ლაშა ჩხარტიშვილი, მწერალი ზურაბ რთველიაშვილი, იურისტი ზვიად ბოკუჩავა და პროგრამისტი მიხეილ კაჭკაჭიშვილი. ორგანიზაციაში განევრიანება შეუძლია ნებისმიერ მოქალაქეს, რომელიც აკმაყოფილებს წესდებით განსაზღვრულ მოთხოვნებს.

თანასწორობის ინსტიტუტის მიზნებია:

- სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების დაცვა;
- სოციალურ-ეკონომიკური და ეკოლოგიური უფლებების დაცვა;
- კონფლიქტების მშვიდობიანი მოგვარების ხელშეწყობა;
- ორგანიზაცია შეიძლება ეწეოდეს ნებისმიერი სახის საქმიანობას, რომელიც არ ეწინააღმდეგება საქართველოს კანონმდებლობას და რომელიც პირდაპირ და/ან არაპირდაპირ ემსახურება ორგანიზაციის მიზნების განხორციელებას.

ორგანიზაციის მიერ საწყის ეტაპზე გამოიყო საქმიანობის რამდენიმე პრიორიტეტული მიმართულება, ესენია: სამართალდამცავ და პენიტენციურ სისტემებში შემავალი სტრუქტურების საქმიანობის მონიტორინგი, სასამართლოს ხელისუფლებისაგან დამოუკიდებლობისათვის ხელშეწყობა, არაძალადობის იდეის პოპულარიზაცია, სახელმწიფოს მიერ განხორციელებული და დაგეგმილი პროექტების მონიტორინგი და შეფასება გარემოს დაცვის თვალსაზრისით მიზანშეწონილობის კუთხით, ახალგაზრდების სამოქალაქო აქტივობის მხარდაჭერა.

დასახული პრიორიტეტების ფარგლებში „თანასწორობის ინსტიტუტმა“ აწარმოა ფართომასშტაბიანი საპროტესტო საზოგადოებრივი კამპანიები: „საქართველო სიკვდილის ბრიგადების გარეშე“ და „არა ადამიანთა წამებას სასჯელალსრულების დაწესებულებებში“, რომელთა ფარგლებში გაიმართა ათობით პრესკონფერენცია და სხვადასხვა სახის საპროტესტო მიტინგი თუ მანიფესტაცია.

„საქართველო სიკვდილის ბრიგადების გარეშე“ წარმოებულ იქნა კამპანია შინაგან საქმეთა სამინისტროს მხრიდან გადამეტებული ძალის გამოყენებისა და ამ სტრუქტურის წარმომადგენლების, მათ შორის მაღალჩინოსნების მიერ ჩადენილი მკვლელობების ობიექტური და გამჭვირვალე გამოძიებისა და დამნაშავეთა დასჯის მოთხოვნით. ამ კამპანიის ფარგლებში ყველაზე მეტად გახმაურდა სანდრო გირგვლიანის და ამირან რობაქიძის მკვლელობის სწრაფი და სამართლიანი გამოძიებისთვის ხელშეწყობის მიზნით გამართული ღონისძიებები. სწორედ ამ მოთხოვნების გაუღერების მიზნით გამართულ მშვიდობიან საპროტესტო აქციებს მოჰყვა შედეგად ხელისუფლების მიერ ორგანიზაციის ხელმძღვანელებისა და აქტივისტების ირაკლი კაკაბაძის, ლაშა ჩხარტიშვილის, ზურაბ რთველიაშვილის, დავით დალაქიშვილის ჯაბა ჯიშკარიანისა და ლევან გოგიჩაიშვილის მრავალგზის უკანონოდ დაპატიმრება და დაჯარიმება, ასევე მათ წინააღმდეგ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის არაერთი აქტი.

„არა ადამიანთა წამებას სასჯელალსრულების სისტემის დაწესებულებებში“ ამ კამპანიის ფარგლებში განხორციელებულ აქტივობებს შორის ყველაზე ფართო საზოგადოებრივი რეზონანსი შეიძინა პატიმარ გიორგი მიქიაშვილთან დაკავშირებულმა საქმემ. იგი 2005 წლის 29 ოქტომბერს დაკავებისას სასტიკად იქნა ნაცემი საპატრულო პოლიციის თანამშრომელთა მიერ, რამაც მისი ჯანმრთელობის ფსიქიკური სფეროს სერიოზული დაზიანება გამოიწვია. მისი მდგომარეობა კიდევ უფრო დაამძიმა წამებამ, რომლის მსხვერპლიც ის არაერთხელ გახდა სწორედ პენიტენციურ სისტემაში შემავალ დაწესებულებებში. უმძიმეს მდგომარეობაში მყოფი გ. მიქიაშვილის გადარჩენის მიზნით, მისი სათანადო პროფილის სამედიცინო დაწესებულებაში გადაყვანის მოთხოვნით გაიმართა არაერთი საპროტესტო ხასიათის ღონისძიება. იმან, რომ ამის მიუხედავად ხელისუფლებამ არ დააკმაყოფილა ეს ელემენტარული და სამართლიანი მოთხოვნა, წარმოშვა აუცილებლობა შექმნილიყო „გიორგი მიქიაშვილის გადარჩენის საერთაშორისო კომიტეტი“.

მუსიკალური საპროტესტო აქცია „არა ძალადობას“ გაიმართა 2006 წლის 20 ოქტომბერს. ამ ღონისძიების ფარგლებში

ხელოვანებმა დაგმეს ნებისმიერი სახის ძალადობა. განსაკუთრებული აქცენტი გაკეთდა ხელისუფლების, როგორც რუსეთის, ასევე საქართველოს, მიერ მოქალაქეთა მიმართ განხორციელებული ძალადობაზე, ასევე კონფლიქტების მშვიდობიანი გზით მოგვარების მნიშვნელობაზე. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ღონისძიება ჩატარდა კანონმდებლობის ყველა შესაბამისი ნორმის დაცვით, იგი მაინც დაარბია პოლიციამ.

თანასწორობის ინსტიტუტი აქტიურ მონაწილეობას იღებს კოალიცია სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის ფარგლებში განხორციელებულ ღონისძიებებში. ხშირად ის გვევლინება ინიციატორის როლშიც, გარდა ზემოხსენებული მუსიკალური საპროტესტო აქციისა, განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია სანდრო გირგვლიანის მკვლელობის ობიექტური გამოძიების მოთხოვნით საქართველოს მასშტაბით განხორციელებული საპროტესტო აქცია „სიცოცხლის სიგნალს“.

„თანასწორობის ინსტიტუტი აქტიურად თანამშრომლობს ადგილობრივ და საერთაშორისო არასამთავრობო ორგანიზაციებთან. ასეთი თანამშრომლობის ერთ-ერთ ყველაზე წარმატებულ მაგალითად შეიძლება გამოდგეს წამების მსხვერპლთა მხარდასაჭერი საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი ღონისძიებების სერია, რომლებიც 2006 წლის 25-26 ივნისს „წამების მსხვერპლთა საერთაშორისო სარეაბილიტაციო საბჭოს“ ეგიდით გაიმართა. იგი ორგანიზებულ იქნა ადგილობრივ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან, კერძოდ: „ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრსა“ და „წამების მსხვერპლთა ფსიქოსოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის ცენტრთან“ ერთად.

თანასწორობის ინსტიტუტი დაარსების დღიდან აქტიურად თანამშრომლობს შემდეგ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან: „საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია“, „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისათვის“, „ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრსა“, „კონსტიტუციის 42-ე მუხლი“, „კონსტიტუციური უფლებათა დაცვის ცენტრი“, „კონფლიქტოლოგიისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი“, სტუდია „რეპორტიორი“, ასოციაცია „ლობო“.

კონსტიტუციის 42-ე მუხლი

ორგანიზაციის მიზნები

საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლით გათვალისწინებული უფლებების დამკვიდრება და მათი განხორციელებისთვის ხელშეწყობა;

საერთაშორისო დოკუმენტებითა და ხელშეკრულებებით გათვალისწინებულ ადამიანის უფლებათა დამკვიდრება საქართველოში და მათი განხორციელების უზრუნველყოფა;

ადვოკატის პროფესიული დონისა და პრესტიჟის ამაღლება, საერთაშორისო დონის საადვოკატო პრაქტიკისა და გამოცდილების დამკვიდრება საქართველოში;

სამართლებრივი კულტურისა და მართლშეგნების დამკვიდრება; ადამიანის უფლებათა სფეროში უცხოეთის ქვეყნებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების გამოცდილებისა და პრაქტიკის შესწავლა და საქართველოში დანერგვა;

ადამიანის უფლებათა დამცველი პირებისთვის მათი საქმიანობის განხორციელებაში თანადგომა;

სამეცნიერო, საგანმანათლებლო, საგამომცემლო და სხვა საქმიანობა.

ორგანიზაციის საქმიანობა

ადამიანთა დარღვეული უფლებების სასამართლოში დაცვა; შეხვედრების, კონფერენციების, სემინარების, მრგვალი მაგიდებისა და ა.შ. მოწყობა;

ორგანიზაციამ დააარსა ადამიანის უფლებათა დაცვის ცენტრი; გამოსცემს სამართლებრივი ხასიათის ბროშურებსა და ბუკლეტებს; თანამშრომლობს ადამიანის უფლებათა დამცველ არასამთავრობო ორგანიზაციებსა და მასმედიასთან.

გამგეობა

ორგანიზაციას მართავს გამგეობა, რომელიც შედგება გამგეობის თავმჯდომარისა და 4 წევრისგან. გამგეობა ხელმძღვანელობს ორგანიზაციის მუშაობას და თვალყურს ადევნებს ორგანიზაციაში მიმდინარე საქმეებს.

გამგეობის თავმჯდომარეა მანანა კობახიძე, წევრები - ნინო ელბაქიძე, თამარ გაბისონია, შორენა ნაზლაიძე, კახაბერ კახაბერი.

ორგანიზაციის სტრუქტურა

ორგანიზაციაში ამჟამად მუშაობს 39 თანამშრომელი, რომელთაგან დიდი უმრავლესობა პროფესიონალი ადვოკატია. შეიძლება ითქვას,

რომ ორგანიზაცია წარმოადგენს ადვოკატთა პროფესიულ გაერთიანებას. ორგანიზაციაში ადვოკატებს აქვთ სხვადასხვა სტატუსი, რომელიც განსაზღვრავს მათ პასუხისმგებლობასა და სხვადასხვა სირთულის საქმეში მათი ჩართვის საკითხს.

ჯგუფური მუშაობა

ორგანიზაციაში დანერგილია საქმეზე ჯგუფური მუშაობის პრინციპი. ორგანიზაციის ყოველკვირეულ შეხვედრებზე დგება სამუშაო ჯგუფები, რომლებიც ინტენსიურად იწყებენ მუშაობას ახლად შემოსულ საქმეებზე. ჯგუფების მუშაობაში მონაწილეობენ როგორც სტუდენტები, ისე ადვოკატები.

კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი

კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი არის არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომელიც 1997 წლიდან აქტიურად მუშაობს ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში. ორგანიზაციას გააჩნია პროექტების განხორციელების დიდი გამოცდილება, შესაბამისი რესურსები პერსონალის, ოფისისა და ტექნიკური აღჭურვილობის სახით. ორგანიზაციის ცენტრალური ოფისი მდებარეობს ქ. თბილისში, მიტროფანე ლალიძის ქ. №3. ორგანიზაციას აქვს ფილიალი გორში. მისამართი: ლერმონტოვის 9. ფილიალი დაკომპლექტებულია: 3 ადვოკატით, 5 მოხალისეთი და 15 სტუდენტით. აგრეთვე აქვს ფილიალი თელავში მისამართზე: ბიბერაძის 3. ფილიალში საქმიანობს 3 ადვოკატი, 5 მოხალისე და 17 სტუდენტი. ორგანიზაციის ცენტრალურ ოფისში ამჟამად 8 იურისტი მუშაობს სრულ განაკვეთზე, 6 მოხალისე.

1997 წლიდან სხვადასხვა დროს ორგანიზაციას მხარდაჭერას უწევდნენ დონორები: გაეროს განვითარების პროგრამა UNDP, გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისარი UNHCR, ევროკავშირი (ტასისის პროგრამა), ეუთო, მერსი კორპი, ამერიკის იურისტთა ასოციაციის აღმოსავლეთ და ცენტრალური ევროპის ქვეყნების სამართლებრივი ინიციატივა (ABA/CEELI), ფონდი „ჰორიზონტი“, ფონდი „ღია საზოგადოება-საქართველო“, „ციხის საერთაშორისო რეფორმა“ – PRI.

კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრის მიზანია ხელი შეუწყოს საქართველოში ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებულ უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვას, საზოგადოებაში მართლშეგნების დონის ამაღლებასა და კანონის პატივისცემის დამკვიდრებას, ასევე სამოქალაქო საზოგადოებისა და სამართლებრივი სახელმწიფოს მშენებლობის პროცესის ხელშეწყობას.

ცენტრი ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებული უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევის შემთხვევაში იცავს პირის ინტერესებს საქართველოს საერთო სასამართლოებში, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოში, საქართველოს ადმინისტრაციულ ორგანოებში, ასევე სამართალდამცავ ორგანოებში. ორგანიზაცია აწეობს ადგილობრივი და საერთაშორისო დონის კონფერენციებს, სემინარებსა და ტრენინგებს. პერიოდულად ატარებს გამოკვლევებსა და მონიტორინგს ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში. იურიდიული ფაკულტეტის სტუდენტთა ცოდნის ამაღლების მიზნით ცენტრში

1998 წლიდან ფუნქციონებს იურიდიული კლინიკა. ცენტრი გამოსცემს იურიდიულ ჟურნალს, სტუდენტურ ბიულეტენს.

ამჟამად ცენტრი ახორციელებს პროექტს, რომლის ფარგლებშიც ხდება იმ პირების უფასო სამართლებრივი დახმარება, რომლებიც არიან ოჯახური ძალადობის მსხვერპლნი და აქვთ შრომით-სამართლებრივი დავები. არის აგრეთვე პროექტი, რომელიც იცავს ნარკოტიკების მომხმარებელთა უფლებებს და პროექტი არასრულწლოვან მსჯავრდებულთა უფლებების დაცვის შესახებ.

მისამართი: მიტროფანე ლალიძის ქ. №3.

ტელეფონი: 922561, 922566

ელ.ფოსტა: cpcr@caucasus.net

კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი

ინფორმაცია ცენტრის შესახებ

კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი (ICCN) არის დამოუკიდებელი, არაკომერციული, სამშვიდობო, კვლევითი და სატრენინგო ინსტიტუტი. ცენტრის დაარსების ინიციატორი და დამფუძნებელი არის პროფესორი გიორგი ხუციშვილი. 1994 წელს, ჯონ დ-სა და ქატერინ თ. მაკართურის ფონდის ფინანსური და საერთაშორისო უსაფრთხოებისა და იარაღის კონტროლის სტენფორდის უნივერსიტეტთან არსებული ცენტრის ორგანიზაციული მხარდაჭერით, ICCN ჩამოყალიბდა საქართველოში დარეგისტრირებულ არასამთავრობო ორგანიზაციად (რეგისტრაციის სერთიფიკატი მინიჭებულ იქნა საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მიერ 3 ნოემბერს, 1994 წელს). დაარსების დღიდან მოყოლებული, ცენტრი აქტიურად არის ჩართული საქართველოსა და კავკასიის რეგიონში მშვიდობის დამყარებისა და სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობის პროცესში. ცენტრს გააჩნია პროფესიული გამოცდილება შემდეგ სფეროებში: კვლევები და ანალიზი, მათ შორის რეგიონული უსაფრთხოების საკითხების შესწავლა, სოციოლოგიური გამოკვლევები და საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვა, ადამიანის უფლებების დაცვა გენდერული თანასწორობის, რელიგიური თავისუფლების, ეთნიკური უმცირესობების უფლებების კუთხით, იძულებით გადაადგილებულთა/ლტოლვილთა საკითხების შესწავლა, საგანმანათლებლო აქტივობები სამშვიდობო საკითხებზე, მათ შორის ტრენინგები სხვადასხვა სფეროში, საზოგადოებრივი დიპლომატიის (მეორე მიმართულება) ძალისხმევა კონფლიქტის ზონაში, სასაზღვრო საქმიანობა და სამშვიდობო კამპანიები, მედია და საგამომცემლო აქტივობები, საერთაშორისო ექსპერტიზა, თანამშრომლობა რეგიონებს შორის.

გრძელვადიანი მიზნები

კონფლიქტისა და მოლაპარაკების საერთაშორისო ცენტრის ძირითადი გრძელვადიანი მიზნებია:

- დემოკრატიისა და სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბების ხელშეწყობა;
- მშვიდობის დამყარება და კონფლიქტის პრევენცია/მართვა დანაწევრებულ საზოგადოებაში;
- ადამიანის უფლებები;
- ტოლერანტობა და გენდერული თანასწორობა;

მეთოდები

ცენტრი მიმართავს შემდეგ მეთოდებს:

- რეგიონული უსაფრთხოების საკითხების შესწავლა;
- კვლევები და ანალიზი;
- სოციოლოგიური გამოკვლევები და საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვა;
- ტრენინგები;
- საზოგადოებრივი დიპლომატიის ძალისხმევა კონფლიქტის ზონაში;
- სასაზღვრო საქმიანობა;
- სამშვიდობო კამპანია და თანამშრომლობა;

სამიზნე ჯგუფები

ცენტრის მთავარი სამიზნე ჯგუფები:

- უმცირესობათა (რელიგიური, ეთნიკური და სხვ.) ლიდერები და აქტივისტები;
- ქალთა არასამთავრობო ორგანიზაციები და ჯგუფები;
- მასმედია;
- სახელისუფლებო/სამართალდამცველი ორგანოები;
- პოლიტიკური პარტიები და ჯგუფები, განსაკუთრებით ახალგაზრდა პოლიტიკური ლიდერები;
- მასწავლებლები და სტუდენტები;
- საზოგადოებრივი ორგანიზაციები;
- იძულებით გადაადგილებულთა/ლტოლვილთა ლიდერები და აქტივისტები;

გეოგრაფიული დაფარვის ზონა

ცენტრის საქმიანობა ვრცელდება საქართველოს თითქმის მთელ ტერიტორიაზე. განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა კონფლიქტის ზონებს - აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთს, დაძაბულობის/სარისკო ზონებს ჯავახეთს, ქვემო ქართლს, ასევე ქუთაისსა და ზუგდიდს, სადაც თავმოყრილია იძულებით გადაადგილებულთა დიდი უმრავლესობა. ცენტრი საქართველოს ფარგლებს გარეთაც აქტიურად საქმიანობს, მაგალითად, სომხეთში, აზერბაიჯანში, რუსეთის ფედერაციაში შემაჯავალი ჩრდილო კავკასიის რეგიონში. ცენტრი არის რამდენიმე რეგიონული და ევროპული ქსელის წევრი.

თანამშრომლობა

- ქსელის შექმნა
 - ✓ კოალიციები (არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსათვის; ადამიანის უფლებათა დამცველი არასამთავრობო ორგანიზაციათა ქსელი)
 - ✓ სპეციალური თემატური ჯგუფები (მაგ: იძულებით გადაადგილებულნი; უმცირესობები და სხვ.)
- სამოქალაქო საბჭო ადამიანის ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლების დასაცავად;
 - ✓ რელიგიათშორისი ახალგაზრდული კომიტეტი;
 - ✓ რელიგიათშორისი და ინტერეთნიკური ქალთა კომიტეტი;
- ქრისტიან ქალთა კომიტეტი;

ცენტრის აქტივობები

- ეროვნული და რეგიონული უსაფრთხოების საკითხების შესწავლა (შემდგომი პუბლიკაციები);
- გამოკვლევა, მათ შორის სოციოლოგიური კვლევა: საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვა, ანალიზი, მონიტორინგი და ექსპერტთა შეფასება;
- კონფერენციები; სამუშაო შეხვედრები და მრგვალი მაგიდები პრობლემათა მოსაგვარებლად;
- ტრენინგები/სემინარები;
- პუბლიკაციები წიგნები, სტატიები, ბროშურები და სხვა;
- ჟურნალი მშვიდობიანი დრო;

დამატებითი ინფორმაციისათვის მოგვმართეთ

შემდეგ მისამართზე:

ივ. მაჩაბლის ქ. №5, პირველი სართული, თბილისი, 0105, საქართველო

ტელ: 995 (32) 999-987; 995 (32) 923-920
 Fax: 995 (32) 939-178
 E-mail: iccn@iccn.ge
 Web site: www.iccn.ge

ჟურნალისტთა საერთაშორისო კავშირი „ობიექტივი“

ჟურნალისტთა კავშირი „ობიექტივი“ დაარსდა 2003 წელს. ის აერთიანებს 220 ჟურნალისტს, ტელევიზიის, რადიოსა და პრესის სფეროებიდან.

კავშირის მიზანია ქვეყანაში თავისუფალი ჟურნალისტიკის განვითარებისათვის ხელშეწყობა და ასევე, ჟურნალისტთა უფლებების დაცვა.

2003-2006 წლებში ჟურნალისტთა კავშირ „ობიექტივის“ ეგიდით მომზადდა 5 დოკუმენტურ-საგამომცემო ფილმი (ჟურნალისტთა მდგომარეობა „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ; რელიგიური შემწყნარებლობის ტრადიცია საქართველოში; განათლების რეფორმა თუ ანტირეფორმა;) ფილმები თარგმნილია ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე;

ჟურნალისტთა კავშირი „ობიექტივი“ ამზადებს ინტერნეტ-ვიდეო გაზეთს, სახელწოდებით „პროფესიონალები“. ეს არის პირველი ინტერნეტ-„ტელეგაზეთი“ საქართველოში, რომელიც მკითხველს საინტერესო ანალიტიკურ მასალებს სთავაზობს: პოლიტიკა, ეკონომიკა, კულტურა, სოციალური სფერო.

„ობიექტივი“ ახორციელებს მედია-პროექტს „პრეს-რინგი“.

ეს არის საათიანი შოუ, რომელიც ტელეკომპანია „კავკასიის“ ეთერში გადის კვირაში სამჯერ. მედია-პროექტი აშუქებს ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებს: სიტყვის თავისუფლება, პოლიტიკატიმრები, განათლების რეფორმა, პრივატიზაცია და ა.შ. შოუს სხვადასხვა წამყვანები უძღვებიან და მასში განსხვავებული პოლიტიკური ძალების წარმომადგენლები მონაწილეობენ.

„ობიექტივის“ ეგიდით სამი წლის განმავლობაში გაიმართა 2 კონფერენცია: 1. განათლებისა და მეცნიერების რეფორმა („ობიექტივის“ ოფისი. 2004 წლის 11 ოქტომბერი); 2. ჟურნალისტთა უფლებების შელახვის ფაქტები საქართველოში (2005 წლის 8 მაისი „ობიექტივის“ ოფისი);

„ობიექტივის“ ფარგლებში ჩატარდა სენსაციური გამოძიება აბიტურიენტთა „სკალირებასთან“ დაკავშირებით (271 აბიტურიენტს განათლების სამინისტრომ არ მისცა გრანტი); საქმე იხილება საოლქო სასამართლოში.

2007 წელს „ობიექტივი“ მუშაობას განაგრძობს შემდეგი მიმართულებებით: ჟურნალისტთა უფლებები, პოლიტიკური პლურალიზმი, სოციალური პრობლემატიკა, პოლიტიკური კორუფცია;

საფოსტო ყუთი: objec_tive@yahoo.com

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია (საია) არის არასამეწარმეო იურიდიული პირი. საქმიანობს საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე კონსტიტუციის, კანონმდებლობისა და საკუთარი წესდების შესაბამისად. ასოციაციის ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმაა კავშირი.

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის მიზნებია: იურისტთა შორის პროფესიული ეთიკის ნორმების დამკვიდრება; იურისტთა პროფესიული დაოსტატება და კვალიფიკაციის ამაღლება;

ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვა; საზოგადოებაში სამართალშეგნების დონის ამაღლება და კანონისადმი პატივისცემის დამკვიდრება;

სამოქალაქო საზოგადოებისა და სამართლებრივი სახელმწიფოს ნორმალური ფუნქციონირებისთვის აუცილებელი სამართლებრივი ბაზის შექმნა.

ასოციაციის მთავარი მისიაა: კანონის უზენაესობა სამართლიანობისათვის!

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციამ (საია) საქმიანობა დაიწყო, როგორც პროფესიონალ იურისტთა გაერთიანებამ, რომელმაც მიზნად დაისახა იურისტის პროფესიის გარშემო არსებული უარყოფითი სტერეოტიპის შეცვლა და საკუთარი პროფესიონალიზმის, კომპეტენტურობისა და საქმიანობის მაგალითზე იურიდიული პროფესიის განვითარების ხელშეწყობა, ადამიანის უფლებათა დაცვა, სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებისა და სამოქალაქო საზოგადოების განვითარების მხარდაჭერა.

საია დაფუძნდა 1994 წლის 9 სექტემბერს, ოფიციალურად კი რეგისტრაცია გაიარა 1994 წლის 21 სექტემბერს, როგორც არასამთავრობო ორგანიზაციამ (კავშირმა). საია წარმოადგენს წევრობაზე დაფუძნებულ ორგანიზაციას. დღესდღეობით საია 600-მდე წევრს აერთიანებს.

წლების განმავლობაში საია შემდეგი მთავარი მიმართულებებით ახორციელებდა საქმიანობას:

- უფასო იურიდიული დახმარების სისტემის განვითარება;
- იურიდიული სწავლება და სამოქალაქო განათლება;
- საქართველოს კანონმდებლობის სრულყოფა;
- უფლებადარღვეულ მოქალაქეთა სასამართლო წარმომადგენლობა და სტრატეგიული სამართალწარმოება;

- იურისტთა პროფესიული დაოსტატება;
- სამოქალაქო საზოგადოების განვითარება;
- ინფორმაციის თავისუფლებისა და გამჭვირვალობის ხელშეწყობა.

საია საქმიანობას ახორციელებს თბილისსა და შვიდ რეგიონში:

- თელავი
- რუსთავი
- გორი
- ქუთაისი
- ბათუმი
- დუშეთი
- ოზურგეთი

ორგანიზაციის თავმჯდომარეები:

დავით უსუფაშვილი	(1994-1996)
გია გენაძე	(1997-1998)
ნინო გვენეტაძე	(1998-1999)
თინათინ ხიდაშელი	(1999-2001) (2003-2004)
ზაზა რუხაძე	(2001-2003)
ანა დოლიძე	(2004-2006)
გიორგი ჩხეიძე	2006

თავმჯდომარის მოადგილეები:

გია გენაძე	(1995-1996)
გიგლა აგულაშვილი	(1997-1998)
ზურაბ ბურდული	(1998-1999)
ზვიად კორძაძე	(1999-2000)
კოტე კუბლაშვილი	(2000-2001)
ზურაბ მარაქველიძე	(2001-2002)
თამარ ქალდანი	(2002-2003)
ანა დოლიძე	(2003-2004)
გიორგი ჩხეიძე	(2004-2005)
გია ზედელაშვილი	(2005-2006)

თბილისი, კრილოვის ქ. №15 ს.ი. 0102

ტელ.: (995 32) 936101 / 952353

ფაქსი: (995 32) 923211.

ელ-ფოსტა: gyla@gyla.ge

საერთო-სამოქალაქო

მოძრაობა

მრავალეროვანი საქართველო

საერთო-სამოქალაქო მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო დაარსებულია 1999 წლის 15 ივნისს.

სსმმს შემადგენლობაში შედის საქართველოს ეთნიკურ სათვის-ტომოთა 56 არასამთავრობო ორგანიზაციისა და 18 თემის წარმომადგენელი. მოძრაობა აერთიანებს 12 000-ზე მეტ ინდივიდუალურ წევრს და გააჩნია 12 ფილიალი ქვეყნის სხვადასხვა რაიონში.

ორგანიზაცია ესწრაფვის: საქართველოში მცხოვრები სხვადასხვა ეროვნების წარმომადგენელთა თანასწორუფლებიანობას, მათი ინტერესებისა და ფასეულობების ურთიერთპატივისცემას, ურთიერთ-სასარგებლო თანამშრომლობას, სეპარატიზმისადმი შეურიგებლობას.

ორგანიზაციის მისია და პროფილი

იყოს საქართველოში ჰარმონიული ეთნოსთაშორისი ურთიერთობების განვითარების ძირითადი ლობისტი ყველა დონეზე

ხელი შეუწყოს ისეთი სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებას, რომელიც აგებულია ჭეშმარიტ დემოკრატიულ ფასეულობებზე

მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანოს საქართველოში მშვიდობის, ურთიერთდობისა და პატივისცემის გარემოს დამკვიდრებაში, ეთნიკური კონფლიქტების აღმოფხვრასა და მათ პრევენციაში

შეასრულოს მედიატორის როლი საქართველოს ხელისუფლებასა და საქართველოში მცხოვრებ ეთნიკურ უმცირესობათა შორის

ხელი შეუწყოს საზოგადოებაში სამართალშეგნების დონის ამაღლებას, სამოქალაქო განათლებასა და კანონისადმი პატივისცემის დამკვიდრებას

აწარმოოს ფართო პროფილის უფლებდაცვითი საქმიანობა

განახორციელოს კვლევითი, მონიტორინგული და აგრეთვე, საგამომცემლო საქმიანობა.

სსმმს-ს ეგიდით შექმნილია ასოცირებული ორგანიზაციები: სსმმს-ს ახალგაზრდული კავშირი, ასოციაცია მრავალეროვანი საქართველოს ქალები, ჟურნალისტთა ასოციაცია მრავალეროვანი საქართველო, სამოქალაქო განათლების მულტიეთნიკური რესურს-ცენტრი, რომელიც დღეს უკვე დამოუკიდებელი და ერთ-ერთი ყველაზე მსხვილი და კვალიფიციური ორგანიზაციაა. ის ემსახურება საქართველოს მულტიეთნიკური საზოგადოების წარმომადგენელთა

სამოქალაქო განათლებას, პროფესიულ გადამზადებასა და მათი სამოქალაქო აქტივობის ზრდას.

ორგანიზაციის ადგილობრივ პარტნიორთა ქსელი მეტად ფართოა, კერძოდ, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი, ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, ტრენინგებისა და კონსულტაციების ცენტრი, ახალი თაობა ახალი ინიციატივა, საზოგადოების კვლევის ცენტრი, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი, კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი, ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ალტერნატივა და სხვ.

სსმმს 2006 წელს გამოვიდა ერთ-ერთ დამფუძნებლად არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციისა სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის, რომლის თანადამფუძნებლები არიან ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი და სხვა ორგანიზაციები. კოალიციის მიზანია საქართველოში იმ დემოკრატიული ღირებულებების შენარჩუნება და დაცვა, რომელიც საქართველოს არაერთი თაობის ძალისხმევითა და დასავლეთის საზოგადოების დიდი დახმარებით დამკვიდრდა ქვეყანაში. ამ მიზნით ორგანიზაცია აწყობს აქციებს, პრესკონფერენციებს, მრგვალ მაგიდებს, შეხვედრებს საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და დიპლომატიური მისიების წარმომადგენლებთან, აქტიურად თანამშრომლობს საქართველოს მთელ პოლიტიკურ სპექტრთან დემოკრატიული ფასეულობების ერთობლივი დაცვის მიზნით.

სსმმს განეწინაურებულია შემდეგ საერთაშორისო ორგანიზაციებში: ევროპის უმცირესობათა ფედერალური კავშირი, ევროპის უმცირესობები, ახალგაზრდულ კლუბთა ევროპული კონფედერაცია.

სსმმს დონორებია: CORDAID-ი, ევროსაბჭო, გაერო, ევროპის ახალგაზრდული ფონდი, უმცირესობათა უფლებების საერთაშორისო ჯგუფი, საერთაშორისო იდეა და სხვ.

სსმმს გამოცემები: გაზეთები — მრავალეროვანი საქართველო (ქართულ და რუსულ ენებზე) და ახალგაზრდული კავკასიური ექსპრესი (ქართულ, რუსულ, სომხურ, აზერბაიჯანულ და ინგლისურ ენებზე), ბიულეტენი სამოქალაქო განათლება (რუსულ ენაზე), ბროშურა ეროვნული უმცირესობები საქართველოში (ქართულ და რუსულ ენებზე), ფონდრაიზინგის სახელმძღვანელო (რუსულ ენაზე); საქართველო

ლოს ეთნიკურ სათვისტომოთა ცნობარი და არაერთი სხვა. ჩვენი ორგანიზაციის პოლიტიკური ექსპერტების ავტორობით ქვეყნდება არაერთი ანალიტიკური სტატია საქართველოს პერიოდულ პრესაში, საქართველოს შიდა პოლიტიკის, აგრეთვე, რეგიონული უსაფრთხოებისა და გეოპოლიტიკის აქტუალურ ასპექტებზე.

სსმმს სტრუქტურული რეფორმა: 2005 წლის ზაფხულში CORDAID-ის ფინანსური მხარდაჭერით, ორგანიზაციამ განახორციელა რიგი ღონისძიებებისა, რომლებმაც ხელი შეუწყო ორგანიზაციის საქმიანობის ხარისხის გაუმჯობესებას, ოპერატიულობის ზრდას, მოქნილი ორგანიზაციული სტრუქტურის ჩამოყალიბებასა და მის ორგანულ ერთეულებს შორის ურთიერთობებისა და ფუნქციების მკაფიო გადანაწილებას, რაც აისახა გადანყვეტილებების მიღებისა და მათი ეფექტური რეალიზაციის პროცესის გამარტივებაზე.

სსმმს-ს ეგიდით და პარტნიორობით განხორციელებული საქმიანობა

სსმმს-ს თანამშრომლობა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან:

— ტრენინგ-კურსი დემოკრატია სწავლებისა და პრაქტიკის მეშვეობით ცარნიკოვო (ლატვია) კიშინიოვი (მოლდოვა). ორგანიზაციის ცენტრი: სსმმს, დაუგავილსის (ლატვია) განვითარების ახალგაზრდული ცენტრი, გაგაუზიის (მოლდოვა) ახალგაზრდული რესურს-ცენტრი, სომხეთის ასირიელ ახალგაზრდათა ასოციაცია;

— სემინარი შვეიცარიაში თემაზე დემოკრატია, ფედერალიზმი, მულტიკულტურალიზმი, რომლის კოორდინატორი საქართველოში იყო სსმმს;

— კონფერენცია საქართველო მრავალეროვანი სახელმწიფო, რომლის ორგანიზატორები გახლდნენ მრავალეროვანი საქართველო, ევროპის ეროვნებათა ფედერალური კავშირი, საქართველოს გერმანელთა ასოციაცია აინუნგი და საქართველოს სახელმწიფო კანცელარიის საერთაშორისო ურთიერთობების განყოფილება;

— პროექტი "Intercommunity Centre of youth", რომელიც სამცხე-ჯავახეთსა და ქვემო ქართლში განახორციელა "WORLD VISION"-მა სსმმს-სა და რაგბის ფედერაციის ხელშეწყობით;

სსმმს-ს მონაწილეობა საერთაშორისო ღონისძიებებში:

— სემინარი ეთნიკური უმცირესობებისთვის – „Easter Seminar 2000“ სამხრეთ ტიროლში (იტალია) ევროპის ეროვნებათა ფედერალური კავშირის ხელშეწყობით;

— კონფერენცია — „ქოვენტრი 2000“ (ინგლისი). ორგანიზატორი - ევროპის უმცირესობათა საერთაშორისო ორგანიზაცია;

— კონფერენცია სტრასბურგში, მიძღვნილი ეროვნულ უმცირესობათა უფლებების დაცვის ევროსაბჭოს ჩარჩო-კონვენციის ძალაში

შესვლის ხუთი წლისთავისადმი;

— ტრენინგ-კურსი მონაწილეობა და მოქალაქეობა ევროპის ეროვნულ უმცირესობათათვის (ბუდაპეშტი, სტრასბურგი);

— მსოფლიო სომხური ორგანიზაციის კონგრესი (მოსკოვი);

— ენობრივი პოლიტიკის მსოფლიო კონგრესი, რომელიც მოეწყო Linguapax institute კატალონიის მთავრობის ხელშეწყობით (ბარსელონა);

— FUEN-ის 48-ე კონგრესი.

სსმმს-ს მიერ განხორციელებული ადგილობრივი ღონისძიებები:

ტრენინგები

— ტრენინგ-კურსები საქართველოს ეთნიკურ უმცირესობათა არასამთავრობო ორგანიზაციების ლიდერთათვის თემებზე: კონფლიქტთა ტრანსფორმაცია, დიალოგის წარმართვა; არასამთავრობო ორგანიზაციის მენეჯმენტი; ეროვნულ უმცირესობათა არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და ბეჭდვითი ორგანოების განვითარება; მრავალეროვანი საქართველო თანამშრომლობა და ურთიერთგაგება;

— გრძელვადიანი სასწავლო კურსი განვითარება და დემოკრატია-ზაცია მონაწილეობითა და მოქალაქეობით სამხრეთ კავკასიის უმცირესობათა არასამთავრობო ორგანიზაციების ახალგაზრდა ლიდერთათვის.

სემინარები

— საქართველოს ეთნიკური უმცირესობები: უფლებები, მოვალეობები, შესაძლებლობები;

— უმცირესობათა ენების განვითარება უმცირესობათა რეგიონული ენების ევროპული ქარტიის შესაბამისად;

— სამართლებრივი კულტურა და კულტურათაშორისი ურთიერთობის როლი.

კონფერენციები

— მოქალაქეობა და ეროვნებისადმი კუთვნილება;

— რეგიონთაშორისი კომუნიკაციები საქართველოში ეთნოსთაშორისი ურთიერთგაგებისა და ტოლერანტობისთვის (სამცხე-ჯავახეთი - ქვემო ქართლი);

— საქართველოს სახელმწიფო ენა;

— ყურნალისტთა უფლებების დაცვა და საქართველოს ძალისხმევა სტრუქტურები;

— ეთნიკური უმცირესობები ვარდების რევოლუციიდან ერთი წლის შემდეგ.

მრგვალი მაგიდები და დისკუსიები

— მმართველობა და სამოქალაქო საზოგადოება საქართველოში (სსმმს-ს გარდაბნის ფილიალი);

— ნაბიჯი მომავლისკენ: ეთნოსთაშორისი ნდობის მოპოვება სა-

ხალხო დიპლომატიის მეშვეობით, რომელიც გაიმართა თბილისსა და ცხინვალში საქართველოს ოსთა ასოციაციის ორგანიზებითა და სსმმს-ს მხარდაჭერით;

— შეხვედრა-დისკუსია ეროვნულ უმცირესობათა უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვა საქართველოს ეთნიკურ სათვისტომოთა წარმომადგენლების, სახელმწიფო სტრუქტურების, აზერბაიჯანისა და სომხეთის პარლამენტის დელეგაციების მონაწილეობით.

სხვა ღონისძიებები:

— სსმმს-ს ხელშეწყობით მარნეულში გაიხსნა სამოქალაქო განათლების მულტიეთნიკური რესურს-ცენტრი;

— სამცხე-ჯავახეთსა და ქვემო ქართლში მცხოვრები ეთნიკური უმცირესობების წარმომადგენელთათვის რუსულ, სომხურ და აზერბაიჯანულ ენებზე გამოიცა წინასაარჩევნო ლიტერატურა: საარჩევნო კოდექსი; საარჩევნო პროცედურებთან დაკავშირებული კითხვარი საარჩევნო კომისიის წევრთათვის და ამომრჩევლთათვის;

— ფესტივალი ყველა საქართველოსათვის, საქართველო ყველასათვის, რომელიც სამი წლის განმავლობაში მიმდინარეობდა;

— სსმმს აქვს საარჩევნო-სადაამკვირვებლო გამოცდილება. ორგანიზაცია დარეგისტრირებულია საქართველოს ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში და ასრულებდა თავისუფალ სადაამკვირვებლო მისიას 2004 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებზე, ეუთოს, IRI-ისა და ორგანიზაცია ახალი თაობის ორგანიზებით.

ორგანიზაციის შეხვედრები

ორგანიზაციის საქმიანობის სტრატეგიული მიმართულებების ლობინგისთვის მეტად მნიშვნელოვანია ის შეხვედრები, რომლებზეც წარმოდგენილი იყო სსმმს. მათ შორის, უპირველესად უნდა აღინიშნოს შეხვედრა აშშ-ის პრეზიდენტთან ბ-ნ ჯორჯ ბუშთან; აშშ-ს სახელმწიფო მდივანთან ბ-ნ კოლინ პაუელთან; სხვადასხვა დროს ევროსაბჭოს გენერალურ მდივანთან ბ-ნ ვალტერ შვიმერსა და ბ-ნ ტერი დევისთან; ევროსაბჭოს საპარლამენტო დელეგაციის ხელმძღვანელთან მათიას იორშთან; ეუთოს უმაღლეს კომისართან ეროვნულ უმცირესობათა საკითხებში ბ-ნ როლფ ეკეუსთან; ბელგიის საგარეო საქმეთა მინისტრთან, ეუთოს თავმჯდომარესთან ბ-ნ კარელ დე გუხტთან; ყაზახეთის პრეზიდენტთან ბ-ნ ნურსულტან ნაზარბაევთან და სხვ.

ორგანიზაციის კანონშემოქმედებითი საქმიანობა

— სსმმს მონაწილეობდა კანონპროექტის საქართველოს ეროვნულ უმცირესობათა უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის შესახებ შემუშავებაში;

— აგრეთვე, კანონპროექტის სახელმწიფო ენის შესახებ განხილვასა და დახვეწაში;

— სსმმს-მ მოამზადა წინადადებები ადგილობრივი მმართველობისა და თვითმმართველობის შესახებ კანონში ცვლილებების თაობაზე;

— აგრეთვე, მოამზადა წინადადებათა პაკეტი საქართველოს საარჩევნო სისტემის რეფორმირების შესახებ, რომელთა ნაწილი ასახული იქნა საქართველოს პარლამენტის მიერ საქართველოს საარჩევნო კოდექსში შეტანილ ცვლილებებში;

— სსმმს აქტიურად მონაწილეობდა ეროვნულ უმცირესობათა დაცვისა და ინტეგრაციის“ შემუშავების პროცესში;

— სსმმს გახლავთ, აგრეთვე, ინიციატორი და ლობისტი საქართველოს პარლამენტის მიერ ევროსაბჭოს ეროვნულ უმცირესობათა დაცვის ჩარჩო-კონვენციის სწრაფი რატიფიცირებისა.

ორგანიზაციის სამომავლო საქმიანობის სტრატეგიული მიმართულებები:

ეთნიკურ უმცირესობათა უფლებების დაცვა: ეთნიკურ უმცირესობათა მონაწილეობის გაზრდა და სამოქალაქო ინტეგრაციის პროცესის ხელშეწყობა

ევროპულ და ჩრდილოეთატლანტიკურ სტრუქტურებში საქართველოს ინტეგრაციის ხელშეწყობა

ეთნიკურ უმცირესობათა კულტურული თვითმყოფადობის შენარჩუნება და კულტურათაშორისი განათლების დანერგვა-განვითარება ეთნიკურ საკითხებთან დაკავშირებული კონფლიქტების პრევენცია და მათი მშვიდობიანი მოგვარების პროცესის ხელშეწყობა

არჩევნების პროცესის მონიტორინგი

სახელმწიფოს ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული მოწყობის საკანონმდებლო საფუძვლების რეფორმირების აქტიური ხელშეწყობა, რათა საქართველოს ტერიტორიულ-სახელმწიფოებრივი მოწყობა გახდეს საქართველოში მცხოვრებ ეთნოსთა ჰარმონიული თანაცხოვრების გარანტი

საქართველოს მულტიეთნიკურ საზოგადოებაში დემოკრატიული ფასეულობების თანაბარი დამკვიდრებისა და განვითარების ხელშეწყობა

სახელმწიფო ადმინისტრირების სისტემის რეფორმირების ლობინგება, რომ საქართველოს სახელმწიფო მართვის სისტემაში აისახოს ქვეყნის ეთნიკური მრავალფეროვნება, რათა სახელმწიფოს მშენებლობის პროცესში სრულად იყოს გამოყენებული ის პოტენციალი, რომელიც საქართველოს მულტიეთნიკურ საზოგადოებას გააჩნია ინტელექტუალური, გონებრივი და საკადრო რესურსის სახით

ანალიტიკურ-კვლევითი საქმიანობა, საქართველოს საგარეო და სამინაო პოლიტიკის, აგრეთვე, მსოფლიოში მიმდინარე ძირითადი პოლიტიკური და ეკონომიკური ტენდენციების ანალიზი, სათანადო რეკომენდაციებისა და სტრატეგიების (მათ შორის, ეკონომიკური, საინფორმაციო, სოციალური და სხვა სახის უსაფრთხოების) შემუშავება

რეგიონალური უსაფრთხოების საკითხების კვლევა და რეგიონული უსაფრთხოების ასპექტების დამუშავება

ახალი დემოკრატიების /new democracies/ ქვეყნების არასამთავრობო სექტორთან კონტაქტების გაღრმავება საქმიანობის კოორდინაციის მიზნით

ფერადი რევოლუციების ქვეყნების არასამთავრობო ორგანიზაციათა ქსელის ჩამოყალიბება ამ ქვეყნებში დემოკრატიული პროცესების შემდგომი ლობირებისა და დემოკრატიის განვითარების პრობლემების შედარებითი კვლევის მიზნით.

სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია
(მოძრაობა ახალგაზრდული ალტერნატივა)

ორგანიზაციის შესახებ:

სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია (სმაა) არის არაკომერციული, არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომელიც 2004 წლის თებერვალში დაფუძნდა. რეგისტრაცია გაიარა ამავე წლის ივლისში. 2004 წლის სექტემბერში ორგანიზაციის ბაზაზე ჩამოყალიბდა სტუდენტური მოძრაობა „ახალი სტუდენტური ალტერნატივა“ (შემდგომში **ახალგაზრდული ალტერნატივა**).

ორგანიზაციის მმართველი ორგანოა არჩევითი საბჭო.

ორგანიზაცია აქტიურად არის ჩართული საქართველოში სტუდენტების უფლებების დაცვის და ზოგადად, ახალგაზრდული პრობლემების გადაწყვეტის საქმეში. ორგანიზაციის წევრები არიან სამოქალაქო საზოგადოების აქტიური წევრები, ასევე სხვადასხვა საგანმანათლებლო სასწავლებლების სტუდენტები. ორგანიზაცია ახორციელებს საქართველოში უმაღლესი განათლების რეფორმის მონიტორინგს.

„ახალგაზრდული ალტერნატივა“-ს წარმომადგენლობა აქვს ქალაქ ზუგდიდში.

ორგანიზაციის მიერ განხორციელებულ საქმიანობაზე ინფორმაცია მუდმივად ეგზავნებათ საქართველოში აკრედიტირებულ დიპლომატიურ კორპუსს და საერთაშორისო უფლებადამცველ ორგანიზაციებს.

ორგანიზაციის ძირითადი მიზნები და ამოცანები:

- ✓ ადამიანის უფლებების დაცვა, ძირითადად, სტუდენტებისა და ახალგაზრდების უფლებების დაცვა;
- ✓ საქართველოს უმაღლესი განათლების სისტემის მონიტორინგი;
- ✓ განათლების სამინისტროს და სახელმწიფოს ახალგაზრდული პროგრამების მონიტორინგი;
- ✓ ადამიანის უფლებებისა და ძირითადი დემოკრატიული პრინციპების შესახებ ინფორმაციის გავრცელება სემინარების, ტრენინგების და კონფერენციების გზით.
- ✓ ადამიანის უფლებებთან დაკავშირებული რეგიონული (კავკასიის ქვეყნების მასშტაბით) საერთაშორისო პროექტების განხორციელება;
- ✓ ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებზე რეაგირება;
- ✓ აღმოჩენილი უფლებადარღვევების შეტყობინება ადგილობრივი და საერთაშორისო უფლებადამცველი ორგანიზაციებისთვის მათი აღმოფხვრის მიზნით.
- ✓ თვითმმართველობის პრინციპების პროპაგანდა და ხელშეწყობა მთელი ქვეყნის მასშტაბით;

✓ სტუდენტური თვითმმართველობების ჩამოყალიბება და განვითარება სახელმწიფო უნივერსიტეტებში.

✓ სამართლებრივი ცოდნის ამაღლების მიზნით სტუდენტებს შორის დებატების ორგანიზება-ხელშეწყობა.

საქმიანობა:

✓ ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტების აღმოჩენა და მათზე რეაგირება პრესკონფერენციების, მშვიდობიანი აქციების გზით. ასევე, სასამართლო გზით ადამიანის უფლებების დაცვა.

✓ „ახალგაზრდული ალტერნატივა“ უმაღლესი განათლების შესახებ კანონპროექტის განხილვისას აქტიურად მუშაობდა: ჩაატარა რამდენიმე შეხვედრა საქართველოს პარლამენტში. უმაღლესი განათლების კანონპროექტთან დაკავშირებით ორგანიზაციამ აგრეთვე სპეციალური განცხადება და საკუთარი შენიშვნები გაუგზავნა საქართველოს პრეზიდენტს მიხეილ სააკაშვილს.

✓ ორგანიზაციის მიზნებიდან და ამოცანებიდან გამომდინარე, „ახალგაზრდულმა ალტერნატივამ“ სახელმწიფო უნივერსიტეტებში სტუდენტური თვითმმართველობის ჩამოყალიბების ხელშეწყობად განახორციელა რამდენიმე პროექტი.

✓ ორგანიზაცია აქტიურად მონაწილეობს სტუდენტების უფლებების დარღვევების ფაქტების გამოვლენაში პრობლემების გადაჭრის მიზნით. „ახალგაზრდული ალტერნატივა“-ს საქმიანობას სისტემატურად აშუქებს მასმედია.

✓ მომავალში „ახალგაზრდული ალტერნატივა“-ს დაგეგმილი აქვს პერიოდული ჟურნალის გამოცემა, რომელიც ახალგაზრდობის პრობლემებს, სახელისუფლებო პროგრამების მონიტორინგების შედეგებს და ზოგადად, ადამიანის უფლებების მდგომარეობის შესახებ ვითარებას გააშუქებს.

✓ ერთიანი ეროვნული გამოცდების მონიტორინგი უკვე ორი წელიწადია ორგანიზაციის საქმიანობის ერთ-ერთი ძირითადი მიმართულებაა.

პარტნიორები:

„სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია“ („ახალგაზრდული ალტერნატივა“) ევროსაბჭოს ახალგაზრდულ ორგანიზაციათა ქსელის წევრია.

2006 წელს ასოციაცია გახდა ევროპული უფლებადამცველი ახალგაზრდული ორგანიზაციების (Euro net) ქსელის ასოცირებული წევრი.

ჩვენი პარტნიორები არიან არასამთავრობო ორგანიზაციები: „საზოგადოების კვლევის ცენტრი“; „ყოფილი პოლიტიკატიმრები ადამინის უფლებებისთვის“; სტუდია „რეპორტიორი“; „სტუდია რე“;

„ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი“; „პარტნიორობა სოციალური ინიციატივებისთვის“. ორგანიზაცია ასევე თანამშრომლობს პარტნიორ ორგანიზაციებთან, კავკასიის, ბალტიის და ასევე ევროპის ქვეყნებში.

პროექტები:

2004 - „დიალოგი წინასაარჩევნო პერიოდში პოლიტიკურ პარტიებსა და საზოგადოებას შორის“.

პროექტი მოიცავდა ახალგაზრდობის შეხვედრებს სხვადასხვა პოლიტიკური პარტიების წარმომადგენლებთან 2004 წლის საპარლამენტო არჩევნების წინ. შეხვედრების დასრულების შემდეგ ორგანიზაციამ გამოსცა შეხვედრების ამსახველი ბროშურა.

დონორი ორგანიზაცია: ფრიდრიხ ებერტის ფონდი

პოლიტიკურ მეცნიერებებში სახელმძღვანელოს თარგმნა და გამოცემა ქართულ ენაზე.

პროექტის ფარგლებში ინგლისურიდან ქართულად ითარგმნა სახელმძღვანელო პოლიტიკურ მეცნიერებებში. (შტეფან ტანსეი „პოლიტოლოგიის საფუძვლები“)

დონორი ორგანიზაცია: ივ. ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

2005 სტუდენტების მეცნიერული ფორუმი.

პროექტი მოიცავდა მრგვალი მაგიდების ჩატარებას სტუდენტებისთვის სხვადასხვა სოციალურ და პოლიტიკურ საკითხებზე. ასევე, დებატები ამ საკითხებზე განიხილებოდა სპეციალური ინტერნეტ-ფორუმის საშუალებით.

პარტნიორი ორგანიზაცია: საზოგადოების კვლევის ცენტრი

დონორი ორგანიზაცია: IREX

სტუდენტური თვითმმართველობის არჩევნები თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში.

პროექტი ითვალისწინებდა სტუდენტების მომზადებას პირველი სტუდენტური თვითმმართველობის არჩევნებისთვის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. ასევე ზოგადად, სტუდენტური თვითმმართველობის იდეის პოპულარიზაციას.

დონორი ორგანიზაცია: LINKS (UK)

„ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისათვის“

ინფორმაცია ორგანიზაციის შესახებ

არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისათვის“ შეიქმნა 1996 წლის 18 მარტს.

ორგანიზაციის შექმნის ინიციატორები იყვნენ საბჭოთა ხელისუფლების მიერ 80-იან წლებში ანტისაბჭოთა აგიტაცია პროპაგანდისათვის გასამართლებული პირები. ორგანიზაცია არ არჩევს თავის წევრებს მხოლოდ პოლიტპატიმრობის ნიშნით, მისი წევრობა შეუძლია ნებისმიერ მოქალაქეს, რომელიც აკმაყოფილებს წესდების მოთხოვნებს. ამჟამად ორგანიზაციაში გაერთიანებულია 87 წევრი, თუმცა მის ყოველდღიურ საქმიანობაში დაახლოებით ორი ათეული წევრია ჩართული.

ორგანიზაციის მიზნები და ამოცანები:

- ✓ სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების დაცვა.
- ✓ უფლების შელახვის ყოველი გამოვლენილი ფაქტის შეტყობინება ადგილობრივი და უცხოური უფლებადამცველი ორგანიზაციებისათვის ამ დარღვევათა აღმოფხვრის მიზნით.
- ✓ იმ საკანონმდებლო აქტებზე მუშაობა, რომლებიც უშუალოდ ეხებიან ადამიანის სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების დაცვის საკითხებს.
- ✓ საზოგადოებაში ადამიანის უფლებათა პრობლემატიკის პოპულარიზაცია.

ორგანიზაციამ არსებობის 7 წლის მანძილზე განახორციელა 30-ზე მეტი პროექტი. ბოლო 2 წლის განმავლობაში განხორციელებული პროექტებიდან აღსანიშნავია:

„სამოქალაქო საზოგადოების დამკვიდრებისათვის“ (1996-1997 წწ.). პროექტი ითვალისწინებდა ყოველთვიური ბიულეტენების გამოცემას ქართულ და ინგლისურ ენებზე. ბიულეტენებში საუბარი იყო საქართველოში ადამიანის უფლებათა დარღვევების კონკრეტულ ფაქტებზე, აგრეთვე განხილული იყო ადამიანის უფლებათა დაცვის საკითხების თეორიული ასპექტები. პროექტის თანადამფინანსებლები იყვნენ აშშ-ს საელჩოს დემოკრატიული კომისია და ფონდი „ღია საზოგადოება საქართველო“.

„სემინარები არასამთავრობო ორგანიზაციებისათვის“ (1996-1997 წწ.).

პროექტი ითვალისწინებდა სემინარების ჩატარებას ადამიანის უფლებათა დაცვის პრობლემატიკით დაინტერესებული არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და იურისტებისათვის. პროექტი დააფინანსა საქართველოში გაეროს წარმომადგენლობამ.

1997-1998 წლებში ორგანიზაციის ინიციატივითა და ფრიდრიხ ებერტის ფონდის ფინანსური მხარდაჭერით, ჩატარდა ადამიანის უფლებათა დაცვის პრობლემატიკისადმი მიძღვნილი ქართული არასამთავრობო ორგანიზაციების 4 კონფერენცია.

„როგორ დავიცვათ საკუთარი უფლებები“ (1997-1998 წწ.).

პროექტი ითვალისწინებდა ამავე სახელწოდებით ბროშურის გამოცემას /თან ახლავს მასალებს/, აგრეთვე სემინარების ჩატარებას ადამიანის უფლებათა დაცვის პრობლემატიკისადმი მიძღვნილ საკითხებზე თბილისისა და საქართველოს სხვა ქალაქების პოლიციის რაიონულ განყოფილებებში. პროექტი ძირითადად დააფინანსა ევრაზიის ფონდმა (თანადამფინანსებელი ფონდი „ღია საზოგადოება საქართველო“).

1998 წელს გაეროს განვითარების პროგრამების საქართველოს წარმომადგენლობის მიერ ქართულ და ინგლისურ ენებზე გამოიცა ჩვენს ორგანიზაციაში დამუშავებული ბროშურა „ადამიანის უფლებები საქართველოში: კრიტიკული ანალიზი“ /თან ახლავს მასალებს/.

„სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებისათვის“ /აფინანსებდა კანადის საელჩო/ 1998-1999 წწ. პროექტი ითვალისწინებდა საქართველოში ადამიანის უფლებათა დარღვევების შესახებ ყოველთვიური ბიულეტენების გამოცემას ქართულ და ინგლისურ ენებზე.

1999 წელს ორგანიზაცია მონაწილეობდა დიდი ბრიტანეთის საელჩოს ინიციატივით დაწყებულ და იტალიური საქველმოქმედო ორგანიზაცია „ნუოვა ფრონტიერას“ ფინანსური მხარდაჭერით განხორციელებულ პროექტში. პროექტი ითვალისწინებდა მსჯავრდებულთა დასაქმებას, ხოლო ჩვენი ორგანიზაციის წარმომადგენელთა ფუნქცია იყო ამ დასაქმების პერიოდში პატიმართა უფლებების დაცვის მონიტორინგი.

1999 წელს და 2000 წლის დასაწყისში ორგანიზაციამ განახორციელა რამდენიმე პროექტი, რომლებიც ითვალისწინებდნენ მსჯავრდებულთა უფლებების დაცვასთან და მათი პირობების გაუმჯობესებასთან დაკავშირებულ აქტივობებს (ინგლისური ენის სწავლება მსჯავრდებულთათვის, მათთვის ყოველთვიური ბიულეტენების

გამოცემა და 4 სასჯელაღსრულებით დაწესებულებაში საქართველოს ახალი კანონმდებლობისა და ადამიანის უფლებათა საკითხებზე სემინარების ჩატარება). აღნიშნულ პროექტებს აფინანსებდნენ ქართული ფონდი „ჰორიზონტი“, აგრეთვე საერთაშორისო ორგანიზაციები Oxfam-ი და Penal Reform International-ი.

2000 წელს ორგანიზაციამ დაასრულა ფონდ „ღია საზოგადოება საქართველოს“ მიერ დაფინანსებული პროექტი „როგორ დავნერგოთ საქართველოში ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო სტანდარტები“, რომელიც ითვალისწინებდა საერთაშორისო ორგანიზაციის Penal Reform International-ის მიერ 1995 წელს ჰოლანდიაში გამოცემული სახელმძღვანელოს „Aking Standards Work“ ის ქართულ ენაზე თარგმნას. სახელმძღვანელო („პატიმრობის საერთაშორისო სტანდარტები“) ქართულ ენაზე გამოიცა 2000-იანი ტირაჟით.

„სემინარები პოლიციის განყოფილებებში“ დააფინანსა ფონდმა „ჰორიზონტი“. პროექტი ითვალისწინებდა სემინარების ჩატარებას პოლიციის 15 რაიონულ განყოფილებაში.

მსჯავრდებულთა დახმარება - 2000 წელს განხორციელებული ეს პროექტი ითვალისწინებდა მსჯავრდებულთათვის უფასო იურიდიული დახმარების აღმოჩენას მათი უფლებების დაცვის მიზნით. დახმარება ითვალისწინებდა როგორც ზედამხედველობის წესით სასჯელის გასაჩივრებას, ისე კონკრეტული კანონიერი შეღავათების მიღებისათვის განცხადებების შედგენას. პროექტი ითვალისწინებდა აგრეთვე მსჯავრდებულთა ოჯახის წევრების უფასო სამართლებრივ დახმარებას. პროექტი დააფინანსა ფონდმა „ღია საზოგადოება საქართველო“.

უფლებადაცვითი ორგანიზაციების ქსელის შექმნა (2001წ.) პროექტი ითვალისწინებდა საქართველოს სხვადასხვა რეგიონებში უფლებადაცვითი ორგანიზაციების ქსელის შექმნასა და მათი საქმიანობის კოორდინაციას. პროექტი დაფინანსებულია COLPI-ს მიერ.

სამაგალითო სასამართლო გადაწყვეტილებები (2002) ითვალისწინებდა უზენაესი სასამართლოს მიერ გასული წლის იმ სასამართლო გადაწყვეტილებების წიგნად გამოცემას, რომლებშიც გამოყენებულ იქნა ადამიანის უფლებათა დაცვის საერთაშორისო სტანდარტები. პროექტი დაფინანსებულია ამერიკის იურისტთა ასოციაციის (ABA) მიერ.

მონიტორინგი და ტრენინგები პოლიციის განყოფილებებში (2002) დაფინანსებულია ღია საზოგადოება საქართველოს მიერ.

სამოქალაქო საზოგადოება და ეროვნული უმცირესობები სამცხე-ჯავახეთის რეგიონში (2002) დაფინანსებულია ევროპის საბჭოს მიერ.

2003 - წამების პრევენცია საქართველოში: ხელისუფლება, საზოგადოება და წამების მსხვერპლნი (წამების მსხვერპლთა რეაბილიტაცია) დაფინანსებულია ევროპული კომისიის მიერ.

ორგანიზაციის წევრები სისტემატურად აწყობენ ან ესწრებიან საქართველოსა და უცხოეთში /ჩეხეთი, რუსეთი, უკრაინა, პოლონეთი, უნგრეთი, სომხეთი, აზერბაიჯანი/ ადამიანის უფლებათა დაცვის პრობლემატიკისადმი მიძღვნილ სხვადასხვა სემინარებსა და კონფერენციებს. სხვადასხვა დროს ორგანიზაციის ხელმძღვანელები მინვეულები იყვნენ აშშ-სა და დიდი ბრიტანეთის სხვადასხვა ქალაქებში ამ ქვეყნის მთავრობების მიერ ადამიანის უფლებათა დაცვის იქაური სისტემების გასაცნობად.

ორგანიზაცია თანამშრომლობს ადამიანის უფლებათა დაცვის სფეროში მოღვაწე ქართულ /ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, კავკასიის ინსტიტუტი, კონსტიტუციის 42ე მუხლი, თავისუფლების ინსტიტუტი, სამართლიანი არჩევნები და სხვ./ და უცხოურ /Amnesty International, Human Rights Watch, Penal Reform International, პოლონეთის „ჰელსინკის ფონდი“, სომხეთის ორგანიზაცია „სამართლებრივი განუკითხაობის წინააღმდეგ“ და „აზერბაიჯანის ადამიანის უფლებათა დაცვის ცენტრი“/ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან.

„ჯანმრთელი სამყარო“

არასამთავრობო ორგანიზაცია „ჯანმრთელი სამყარო“ დაარსდა 2004 წლის 31 მარტს.

ორგანიზაციაში განვერიანებულნი არიან სხვადასხვა პროფესიის მოქალაქეები.

ორგანიზაციის მიზნები და ამოცანები:

- ✓ ადამიანის ფუნდამენტური უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვა სოციალურ და ჯანმრთელობის სფეროებში;
- ✓ ეკოლოგიურად უსაფრთხო გარემოს შექმნის ხელშეწყობა;
- ✓ მონიტორინგის განხორციელება სახელმწიფო პროგრამების მიმდინარეობაზე;
- ✓ ადამიანის ჯანმრთელობის, შრომის, ყოფაცხოვრების, დასვენების, კვების, რადიაციული და ქიმიური უსაფრთხოების მიზნით ღონისძიებების გამართვა;
- ✓ ადამიანის ჯანმრთელობისთვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფის მიზნით, სახელმწიფო ორგანოების მიერ გადაწყვეტილებების განხილვასა და პროგრამების შემუშავებაში მონაწილეობა;
- ✓ ბავშვებისა და მოზარდების ჯანმრთელობის, სოციალური დაცვისა და დასაქმების პროგრამების შემუშავება;
- ✓ გარემოსდაცვით ღონისძიებებში მონაწილეობა;
- ✓ მოსახლეობის სანიტარიული განათლების მიზნით ტრენინგების მოწყობა;
- ✓ მოხუცებულთა და უმწეოთა ჯანმრთელობაზე, მათი სოციალური პირობების გაუმჯობესებაზე ზრუნვა;
- ✓ პროფილაქტიკური მედიცინის განვითარების ხელშეწყობა;
- ✓ სოციალურად საშიშ დაავადებათა წინააღმდეგ ბრძოლის ღონისძიებებში მონაწილეობა;
- ✓ ექიმისა და პაციენტის უფლებების დაცვა;
- ✓ ცხოვრების ჯანსაღი წესის დამკვიდრება.

ორგანიზაციის მისია:

არასამთავრობო ორგანიზაცია „ჯანმრთელი სამყარო“, როგორც სამოქალაქო საზოგადოების ერთ-ერთი აქტიური წევრი, გრძნობს

პასუხისმგებლობას ქვეყანაში არსებული კრიზისული სოციალური ფონისა და მოსახლეობის ჯანმრთელობის მდგომარეობაზე, ამრიგად, იგი აქტიურად არის ჩაბმული ამ ვითარების გასაუმჯობესებლად მიმართულ საქმიანობაში.

დონორები:

- ✓ ფარმაცევტული კომპანია „ავერსი ფარმა“;
- ✓ საერთაშორისო ორგანიზაცია „ამქორი“;
- ✓ ფონდი „ჯანმრთელი ბავშვები“;

არასამთავრობო ორგანიზაცია „ჯანმრთელი სამყარო“ გაერთიანებულია არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციაში „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“.

ორგანიზაციის მიერ განახორციელებული პროექტები და საქველმოქმედო აქციები:

- ✓ საქველმოქმედო აქცია აჭარის რეგიონში დევიზით „შეუვნარჩუნოთ ჯანმრთელი სამყარო აჭარას“. აქციის ფარგლებში რეგიონის სოციალურად დაუცველ მოსახლეობას, ბავშვებს, მოზარდებსა და მოხუცებს ადგილზე ჩაუტარდათ ამბულატორიული შემოწმება. ექიმების რეკომენდაციით გაიცა მედიკამენტები. მოსახლეობას დაურიგდა სამედიცინო საკონსულტაციო ბარათები. საქველმოქმედო აქცია გაიმართა ფარმაცევტული კომპანია „ავერსი ფარმას“ მხარდაჭერით;
- ✓ საქველმოქმედო აქცია კასპის ინვალიდ ბავშვთა სახლის აღსაზრდელებისთვის;
- ✓ პროექტი „დავეხმაროთ სენაკის ინვალიდ ბავშვთა სახლს“ საერთაშორისო ორგანიზაცია „ამქორისა“ და ფონდი „ჯანმრთელი ბავშვების“ მხარდაჭერით. პროექტში მონაწილეობდნენ თბილისიდან საგანგებოდ მივლინებული სხვადასხვა დარგის პრაქტიკოსი ექიმები;
- ✓ საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია — სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის კონგრესის პროექტის ორგანიზატორი. პროექტი განხორციელდა ფონდი „ქორდედის“ მხარდაჭერით.

მონიტორინგი და ტრენინგები:

- ✓ ორგანიზაციამ ფრინველის გრიპის მოსალოდნელი პანდემიის პრევენციულ ღონისძიებებთან დაკავშირებით განახორციელა მონიტორინგი სახელმწიფო სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტებში (წითელი ხიდი, სარფი, ვალე, აეროპორტი) და მეფრინველეობის ფაბრიკებში (ნორიო, მუხრანი);
- ✓ ქვეყნის იმ დასახლებულ პუნქტებში, სადაც მოსახლეობა ძირითადად მისდევს მეფრინველეობას, ჩატარდა ტრენინგები თემაზე „როგორ დავიცვათ თავი ფრინველის გრიპის მოსალოდნელი პანდემიისგან“;
- ✓ ხულოს რაიონში პედიატრებსა და დერმატოვენეროლოგებს ჩაუტარდათ სემინარები თემებზე: „დიარეის მქონე ავადმყოფთა მკურნალობა“ და „სოკოვან დაავადებათა მკურნალობა“. ექიმებს გადაეცათ სერტიფიკატები;
- ✓ ტოქსიკოლოგიურ განყოფილებებში, ბავშვთა და მოზარდთა ინფექციურ საავადმყოფოებში განხორციელდა მონიტორინგი საკვების მიერ მონამვლესა და მოშხამვებზე;
- ✓ პაციენტთა უფლებების დაცვის თვალსაზრისით, ჩატარდა მონიტორინგი თბილისის ონკოლოგიურ საავადმყოფოში; განხორციელდა მონიტორინგი სუიციდების ფაქტებთან დაკავშირებით.

ბროშურებისა და სხვადასხვა სახის ლიტერატურის გამოცემა:

- ✓ როგორ დავიცვათ თავი კანისა და ვენერიული დაავადებებისგან;
- ✓ სურსათი — ადამიანის ჯანმრთელობის სამსახურში;
- ✓ ცხოვრების ჯანსაღი წესის დამკვიდრება ქართულ რეალობაში.

საქართველოს არასამთავრობო**ორგანიზაციათა კონგრესი**

(თბილისი, 2006 წლის ივნისი)

არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციამ „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ 2006 წლის ივნისში გამართა საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესი, რომლის მიზნები იყო:

შესაძლებლობის მიცემა საქართველოს არასამთავრობო (მათ შორის რეგიონულ) ორგანიზაციათა ფართო სპექტრისთვის, გაეცვალათ იდეები და შეხედულებები, რათა მათ ჩამოეყალიბებინათ ერთიანი მიდგომა ქვეყნის უმთავრესი პრობლემების მოსაგვარებლად

ეჩვენებინა საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოების მაღალი პოტენციალი და ქმედუნარიანობა, რაც ვარდების რევოლუციის შემდეგ მთავრობის რამდენიმე პირის მიერ და მასმედიის საშუალებით კითხვის ნიშნის ქვეშ იყო დაყენებული

კონგრესი მასშტაბით პირველი იყო მსგავს კონგრესებს შორის საქართველოში. მან მოგვცა შესაძლებლობა, ფართოდ განგვეხილა და გადაგვეხიჯა ის მიდგომები, რომელიც საჭიროა სამოქალაქო საზოგადოების გავლენისა და მიღწევების შესანარჩუნებლად ვარდების რევოლუციის შემდეგ. კონგრესზე განხილულ იქნა ბევრი პრობლემა და გამოწვევა. ექსპერტებმა გააკეთეს პრეზენტაცია და დამსწრეთ გაუზიარეს მათი სამუშაო გამოცდილება არასამთავრობო ორგანიზაციებში მთელი საქართველოს მასშტაბით. მათ თანაბრად შეიტანეს წვლილი შედეგის მიღწევაში — არასამთავრობო სექტორის როლის გაძლიერებაში დემოკრატიულ პროცესებში.

კონგრესის იდეა იყო იმ პრობლემებისა და საკითხების განხილვა, რომლებიც ეხება ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებს, მესამე სექტორის განვითარებასთან დაკავშირებულ პრობლემებს, პრაქტიკული გადაწყვეტის გზების ძებნას, თემატური რეკომენდაციებისა და საბოლოო დეკლარაციის მიღებას.

განხილულ იქნა ე.წ. მესამე სექტორის სოციალ-ეკონომიკურ პრობლემებში ჩაბმულობის საკითხი, რაც გამოიხატება არასამთავრობო ორგანიზაციათა ერთობლივ მცდელობებში, განავითარონ საერთო აქტივობები, რომელიც გაზრდის მათ გავლენას ეროვნულ და რეგიონულ დონეზე, გაააქტიურებს და გააადვილებს კოორდინაციის პროცესს კოალიციაში „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“.

კონგრესზე განხილული თემები:

პლენარულ სხდომას თან დაერთო თემატური სესიები. თითოეული სესიის ბოლოს დაიწერა რეკომენდაციები, რომლებიც შემოტანილი და განხილული იყო ბოლო პლენარულ სხდომაზე.

პლენარული სხდომის მთავარი თემები:

- ✓ კოალიციის „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ პრეზენტაცია. მისი მიზნები, აქტივობები, მომავალი გეგმები და ა.შ
- ✓ საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოების არსებული მიღწევები და მიღებული გამოცდილება
- ✓ სამოქალაქო საზოგადოების როლი დემოკრატიულ პროცესებში საქართველოში. პრობლემები და პერსპექტივები
- ✓ არსებული რეგიონული პრობლემები: კორუფცია, ადამიანის უფლებები, სასამართლოს დამოუკიდებლობა, თავდაცვის საკითხები და ა.შ.
- ✓ კონგრესის საბოლოო დოკუმენტი

კონგრესის საბოლოო დოკუმენტი (დეკლარაცია) მოიცავს იმ საერთო რეკომენდაციებს, რომლებიც შემუშავდა კონგრესის დროს.

რეკომენდაციები მოიცავს სხვადასხვა დონეს: ეროვნულს, რეგიონულს, საერთაშორისოს, სამოქალაქო საზოგადოებასა და საერთაშორისო საზოგადოებას.

მომავალ წელს საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესი (2007) განიხილავს 2006 წლის კონგრესზე მიღებული რეკომენდაციების შესრულებას.

კონგრესის პროგრამა

25 ივნისი, 2006 წ.
შერატონ მეტეხი პალასი,
თბილისი, საქართველო

სამოქალაქო საზოგადოების როლი

დემოკრატიული საქართველოს მშენებლობაში

- 9:00 – 10:30 კონგრესის მონაწილეთა რეგისტრაცია;
- 10:30 – 12:00 კონგრესის გახსნა - გიორგი ხუციშვილი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი;

I სესია:

მოდერატორი – გიორგი ხუციშვილი;

თემატური მოხსენებები: (7 წუთი)

1. ანა დოლიძე - „სამოქალაქო საზოგადოების როლი და ადგილი ხელისუფლებასთან ურთიერთობაში“;
2. ნინო გვენეტაძე - „დამოუკიდებელი სასამართლო და მისი როლი დემოკრატიული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში“;
3. ნანა კაკაბაძე - „ადამიანის უფლებების მდგომარეობა საქართველოში“;
4. ირაკლი კაკაბაძე - „სამართალდამცავი სისტემები საქართველოში“;

დისკუსია;

12:00 – 12:30 შესვენება;

12:30 – 14:00 II სესია:

მოდერატორი - გელა ნიკოლაიშვილი;

თემატური მოხსენებები (7 წუთი);

1. მანანა კობახიძე - „მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობა და სამართლიანი სასამართლოს უფლება“;
2. ლია მუხაშაგია - „სამართალდამცავ სტრუქტურებზე სამოქალაქო საზოგადოებრივი კონტროლის მექანიზმები“;
3. ირმა ინაშვილი - „მედია და ხელისუფლება, მედიის თავისუფლების პრობლემები საქართველოში“;
თანამომხსენებელი: ხათუნა ჩარკვიანი - „არასამთავრობო ორგანიზაციების საზოგადოებასთან ურთიერთობა და მათი როლი დემოკრატიის მშენებლობაში“;

- 4. კობა ბოჭორიშვილი „თავისუფალი ბიზნესის სამართლებრივი პრობლემები“;
- 5. გიორგი ხუციშვილი - „სამოქალაქო საზოგადოების როლი კონფლიქტების მოგვარების პროცესში“;

დისკუსია;

14:00 – 15:00 სადილი;

15:00 – 16:30 III სესია:

მოდერატორი - კობა ბოჭორიშვილი;

თემატური მოხსენებები (7 წუთი);

- 1. არნოლდ სტეპანიანი - „ეთნიკურ უმცირესობათა მონაწილეობა სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობაში“;
- 2. ალექსი შოშიკელაშვილი - „რეგიონული პოლიტიკის პრობლემები“;
- 3. ლაშა ბლიაძე - „ახალგაზრდობის პრობლემები, განათლების რეფორმა და თვითმმართველობა უნივერსიტეტში“;
- 4. ზაქარია ქუცნაშვილი - „არჩევნები და თვითმმართველობის პრობლემები“;
- 5. ნინო ციხისთავი - „ქალთა მონაწილეობის ზეგავლენა გადაწყვეტილების მიღებაზე“;

დისკუსია;

16:30 – 17:00 შესვენება;

17:00 – 18:00 IV სესია:

მოდერატორი - ლია მუხაშავერა;

თემატური მოხსენებები (7 წუთი);

- 1. ირინა ფუტკარაძე - „სოციალური პოლიტიკა ქვეყანაში, სიღარიბე და ჯანმრთელობა“;
- 2. ლაშა ჩხარტიშვილი - „ეკოლოგიური პრობლემები საქართველოში“;

დისკუსია;

18:00 – 18:30 კონგრესის დელეგატების მიერ კონგრესის დეკლარაციის მიღება და

ტექსტზე ხელის მოწერა;

კონგრესის დახურვა

საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესი

25 ივნისი, 2006 წ.
შერატონ მეტეხი პალასი,
თბილისი, საქართველო

კონგრესის მუშაობაში მონაწილეობა მიიღო 303-მა არასამთავრობო ორგანიზაციათა წარმომადგენელმა და მოწვეულმა სტუმარმა:

მათ შორის თბილისიდან 131 არასამთავრობო ორგანიზაციის დელეგატი, საქართველოს რეგიონებიდან 123 არასამთავრობო ორგანიზაციის დელეგატი, 28 ჟურნალისტი დელეგატი.

პოლიტიკური პარტიების, დიპლომატიური მისიებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების 41 წარმომადგენელი კონგრესს ესწრებოდა სტუმრის სტატუსით.

საქართველოს პოლიტიკური პარტიები

- 1. აკაკი ასათიანი — ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირი;
- 2. კონსტანტინე გამსახურდია — პარტია თავისუფლება;
- 3. დავით გამყრელიძე — ახალი მემარჯვენეები;
- 4. გიორგი გაჩეჩილაძე — მწვანეთა მოძრაობა;
- 5. კობა დავითაშვილი — კონსერვატიული პარტია;
- 6. სალომე ზურაბიშვილი — საქართველოს გზა;
- 7. გოგი თოფაძე — მრეწველობა გადაარჩენს საქართველოს;
- 8. შალვა ნათელაშვილი — ლეიბორისტული (შრომის) პარტია;
- 9. დავით უსუფაშვილი — რესპუბლიკური პარტია;
- 10. თამარ ჩხეიძე — ი. ჭავჭავაძის საზოგადოება;

დიპლომატიური მისიების ხელმძღვანელები

- 11. მ.ა. ნამიკ ალიევი, ელჩი, აზერბაიჯანის რესპუბლიკის საელჩო საქართველოში;
- 12. მ.ა. იგორ გაონი, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სპეციალური წარმომადგენელი საქართველოში;
- 13. მ.ა. ონო ელდერბოხი, ელჩი, ჰოლანდიის საელჩო საქართველოში;
- 14. მ.ა. ერთან თეზგორ, ელჩი, თურქეთის საელჩო საქართველოში;
- 15. მ.ა. ფილიპ ლეფორი, ელჩი, საფრანგეთის საელჩო საქართველოში;
- 16. მ.ა. დონალდ მაკლარენი, ელჩი, დიდი ბრიტანეთის საელჩო საქართველოში;
- 17. მ.ა. იასეკ მულტანოვსკი, ელჩი, პოლონეთის საელჩო საქართველოში;
- 18. მ.ა. როი რივი, ელჩი, ეუთოს მისია საქართველოში;
- 19. მ.ა. ფაბრიციო რომანო, ელჩი, იტალიის საელჩო საქართველოში;
- 20. მ.ა. ჰრაჩ სიღვანიანი, ელჩი, სომხეთის რესპუბლიკის საელჩო საქართველოში;
- 21. მ.ა. მიკოლა სპისი, ელჩი, უკრაინის საელჩო საქართველოში;
- 22. მ.ა. ჯონ ტეფტი, ელჩი, აშშ-ის საელჩო საქართველოში;
- 23. მ.ა. უვე შრაში, ელჩი, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის საელჩო საქართველოში;
- 24. მ.ა. ვლადიმერ ჩიკვიშვილი, ელჩი, რუსეთის ფედერაციის საელჩო საქართველოში;
- 25. მ.ა. ტორბენ ჰოლცე, ელჩი, დელეგაციის ხელმძღვანელი, ევროკომისიის დელეგაცია საქართველოში;

დიპლომატიური მისიების წარმომადგენლები

- 26. მედიკო ბუკია, აშშ-ის საელჩო საქართველოში;
- 27. დებორა მილერი, მრჩეველი სამართლებრივ საკითხებში, აშშ-ის საელჩო საქართველოში;

საერთაშორისო ორგანიზაციები

- 28. დავით აფრასიძე, კონრად ადენაუერის ფონდი;
- 29. ვოლფგანგ იონი, ფრიდრიხ ნაუმანის ფონდი;
- 30. იულია იაკობი, ევროკავშირის დელეგაცია;
- 31. ერიკ იონსონი, დირექტორი, შვედეთის განვითარების სააგენტო;
- 32. გერლინდ მელსბახი, სამხრეთ კავკასიის წარმომადგენელი;
- 33. ირის მუტი, ეუთო-ს ადამიანის განზომილებათა ოფისი;
- 34. დენი რობერტსონი, აშშ-ის განვითარების სააგენტო, კავკასიის წარმომადგენლობა;
- 35. ცენო რეიჰენბუჰერი, გერმანიის ტექნიკური თანამშრომლობის საზოგადოება;
- 36. გიომ სიმენსკი, ხელმძღვანელი, ეუთო-ს ადამიანის განზომილებათა ოფისი;
- 37. რობერტ უოტკინსი, მუდმივი წარმომადგენელი საქართველოში, გაერო-ს განვითარების პროგრამა;
- 38. გიუნტერ ფიხტენერი, ფრიდრიხ ებერტის ფონდი;
- 39. მერილინ ზელინი, ამერიკის იურისტთა ასოციაცია;
- 40. კლოდ ზულო, ამერიკის იურისტთა ასოციაცია;
- 41. მიხეილ ჩაჩხუნაშვილი, ფონდი კორდედის წარმომადგენელი საქართველოში;

არასამთავრობო ორგანიზაციები

თბილისი

- 42. თამარ აბრამიშვილი, ქალთა განათლებისა და ინფორმაციის საერთაშორისო ცენტრი;
- 43. რამაზ აფციაური, გაერო-ს ასოციაცია;
- 44. თამარ ალექსიძე, საქართველოს იურისტ სტუდენტთა ასოციაცია;
- 45. საბინა ალიევა, აზერბაიჯანელების კავშირი საქართველოში სამოქალაქო მოძრაობა;
- 46. გიორგი ანდრიაძე, ნაციონალური ლობი;
- 47. ეკა აღდგომელაშვილი, ქალთა ინიციატივების მხარდაჭერთა ჯგუფი;
- 48. მამუკა არეშიძე, მოძრაობა კავკასიელი;
- 49. რობერტ არუთუნიანი, თბილისის სომეხთა კავშირი ავლაბარი;
- 50. ალი ბაბაევი, საქართველო ჩემი სამშობლოა;
- 51. იოსებ ბარათაშვილი, იურისტთა ასოციაცია პროცესი;
- 52. ალა ბუჟენცევა, საქართველოს რუს ქალთა კავშირი იაროსლავნა;
- 53. რეზო ბენდელიანი, ქართულ-აფხაზური შერეული ოჯახები;
- 54. მარინა ბერიაშვილი, ქალთა დასაქმების საინოვაციო ცენტრი;
- 55. ეკა ბესელია, ეკა და კომპანია;
- 56. მაია ბიბილეიშვილი, ასოციაცია ბავშვი, ინვალიდი, ოჯახი და საზოგადოება;
- 57. ზურაბ ბინაძე, სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია — ახალგაზრდული ალტერნატივა;
- 58. ლაშა ბლიაძე, სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია — ახალგაზრდული ალტერნატივა;
- 59. ირაკლი ბოკუჩავა, სოციალური პროგრამების ფონდი;
- 60. კობა ბოჭორიშვილი, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი;
- 61. პაატა გაჩეჩილაძე, კავშირი XX საუკუნე;
- 62. ლელა გაფრინდაშვილი, ქალთა ინიციატივები თანასწორობისთვის;
- 63. თენგიზ გაგლოევი, საქართველოს ოსთა ასოციაცია;
- 64. მანანა გალუაშვილი, ინვალიდ ქალთა საერთაშორისო ასოციაცია;
- 65. ნაირა გელაშვილი, კავკასიური სახლი;
- 66. დავით გიორგაძე, დაზარალებულთა უფლებების დაცვის ასოციაცია;
- 67. გიორგი გიორგაძე, დაზარალებულთა უფლებების დაცვის ასოციაცია;
- 68. კახაბერ გოგაშვილი, წამების საწინააღმდეგო კომიტეტი;
- 69. ნინო გუჯარაიძე, მწვანე ალტერნატივა;
- 70. პაატა გურგენიძე, სამოქალაქო ინიციატივა დემოკრატიისთვის;
- 71. თორნიკე გურული, საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია;
- 72. ნინო გვენეტაძე, საქართველოს მოსამართლეთა ასოციაცია;
- 73. ია დანელია, საერთო სამოქალაქო მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო;
- 74. მანანა დარჯანია, ასოციაცია პოსტ ფაქტუმ;
- 75. თეა დარსაველიძე, ადამიანის უფლებების დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაცია;
- 76. ანა დოლიძე, საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია;
- 77. გელა დოლიძე, მოძრაობა განათლებისა და მეცნიერების გადარჩენისათვის;

- 78. შოთა ვაშაკიძე, ასოციაცია კვალი;
- 79. ია ვერულაშვილი, ქალთა ცენტრი;
- 80. პაატა ზაქარეიშვილი, განვითარებისა და თანამშრომლობის ცენტრი;
- 81. გია თარხან-მოურავი, პოლიტიკური კვლევის ინსტიტუტი;
- 82. გიორგი თევზაძე, ადამიანის უფლებათა დაცვისა და პატიმართა სოციალური უზრუნველყოფის საერთაშორისო ორგანიზაცია;
- 83. ნანა იაშვილი, ბავშვი და გარემო;
- 84. ირინა ინასარიძე, ასოციაცია ანიკა;
- 85. ირმა ინაშვილი, ჟურნალისტთა საერთაშორისო კავშირი ობიექტივი;
- 86. ნანა კაკაბაძე, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის;
- 87. ირაკლი კაკაბაძე, თანასწორობის ინსტიტუტი;
- 88. მაიკო კაციტაძე, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი;
- 89. ალექსანდრა კალატოზიშვილი, ახალი ხედვა;
- 90. მანანა კობახიძე, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი;
- 91. ვახტანგ კომახიძე, სტუდია რეპორტიორი;
- 92. მაია კუპრავა-შარვაშიძე, მარტოხელა მშობელთა ასოციაცია;
- 93. როზა კუხალაშვილი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ქალთა საბჭო;
- 94. ალექსანდრე კუხიანიძე, ტრანსნაციონალური დანაშაულისა და კორუფციის კვლევის ცენტრი;
- 95. დავით კვაჭანტირაძე, ასოციაცია სამართალი და თავისუფლება;
- 96. ხათუნა ლაგაზიძე, საერთო სამოქალაქო მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო;
- 97. მარინა ლებანიძე, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი;
- 98. ირაკლი ლეჟინაძე, საქართველოს ახალგაზრდა ფინანსისტთა და ბიზნესმენტა ასოციაცია;
- 99. ნანა ლომიძე, საქართველოს ჟურნალისტ ქალთა ასოციაცია;
- 100. ია მამალაძე, საქართველოს რეგიონული მედიის ასოციაციის საბჭო;
- 101. ნინო მარდაღიშვილი, საქართველოს ინვალიდთა ალიანსი;
- 102. იუნიონა (გიული) მარგალიტაძე, ასოციაცია ფენიქსი ;
- 103. მანანა მეტუკე, ინვალიდ მეომართა და დაღუპულ მებრძოლთა მეუღლეთა კავშირი;
- 104. ირაკლი მელაშვილი, სახალხო ფორუმი;
- 105. მაია მგალობლიშვილი, გენეზისი;
- 106. ავთო მიქანაძე, ადამიანის უფლებათა საგანმანათლებლო ცენტრი;
- 107. მარი მიქოიანი, ქართველ სომეხთა გაერთიანება ნორ სერუნდი;
- 108. ანი მიროტაძე, ალტერნატიული ცენტრი;
- 109. აგიტ მირზოევი, საერთო სამოქალაქო მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო;
- 110. ლევან მოსახლიშვილი, სამოქალაქო საზოგადოების ინსტიტუტი;
- 111. რუსუდან მშვიდლობაძე, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი;
- 112. მარინა მუსხელიშვილი, საზოგადოებრივი კვლევის ინსტიტუტი;
- 113. ლია მუხამაზია, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი;
- 114. კობა ნადირაძე, ინვალიდთა კოალიცია დამოუკიდებელი ცხოვრებისათვის;
- 115. უჩა ნანუაშვილი, ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი;
- 116. დავით ნარმანია, საქართველოს ახალგაზრდა ეკონომისტთა ასოციაცია;
- 117. ნანა ნაზაროვა, ადამიანის ჰარმონიული განვითარების ხელშემწყობი საზოგადოება;
- 118. გელა ნიკოლაიშვილი, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისათვის;
- 119. გია ნოდია, მშვიდობის, დემოკრატიისა და განვითარების კავკასიური ინსტიტუტი;
- 120. გურამ ოდიშარია, კავკასიური დიალოგი;
- 121. ნიკო ორველაშვილი, საქართველოს ეკონომიკური განვითარების ინსტიტუტი;
- 122. გალინა პეტრიაშვილი, ასოციაცია გენდერმედიკავკაზ;
- 123. მაგდა პოპიაშვილი, საქართველოს მედია კლუბი;
- 124. ილონა პოპოვა-კერესელიძე, საქართველოს კაზაკთა კავშირი;
- 125. გია ჟორჟოლიანი, საზოგადოებრივი კვლევის ინსტიტუტი;
- 126. თამარ ჟვანია, სამართლიანი არჩევნები;
- 127. ალექსანდრე რუსეცკი, ჰელსინკის მოქალაქეთა ასამბლეა;
- 128. ელენე რუსეცკი, ქალთა საინფორმაციო ცენტრი;
- 129. ნინო სააკაშვილი, ფონდი ჰორიზონტი;
- 130. ლილი საფაროვა, ქურთ-იეზიდების ეროვნული კონგრესი საქართველოში;
- 131. ლია სანიკიძე, ქალები მომავლისათვის;
- 132. დავით სულაქველიძე, სამართლის უზენაესობის საზოგადოებრივი ტრიბუნალი;
- 133. არნოლდ სტეპანიანი, საერთო სამოქალაქო მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო;
- 134. სულეიმანოვა ლეილა, მრავალეროვანი საქართველოს ქალები;
- 135. ნანა სუმბაძე, პოლიტიკური კვლევის ინსტიტუტი;
- 136. ნათია სვანიძე, საქართველოს რეგიონალური მედიის საბჭო;

- 137. მერაბ ტურავა, სამართლის უზენაესობის საზოგადოებრივი ტრიბუნალი;
- 138. ნანა ფანცულაია, ქალთა ფონდი საქართველოში;
- 139. ირინა ფუტკარაძე, ჯანმრთელი სამყარო;
- 140. რუსიკო ფხაკაძე, სახლი;
- 141. ნათია ქემერტელიძე, სამოქალაქო ინტერესების დაცვის ახალგაზრდული კავშირი;
- 142. ზაქარია ქუცნაშვილი, კანონი ხალხისთვის;
- 143. ძიძია ლუდუშაური, ქალი და ჯანმრთელობა;
- 144. დავით ყიფიანი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი;
- 145. ვახტანგ ყოლბაია, კავკასიური დიალოგი;
- 146. შალვა შავგულიძე, ადვოკატი;
- 147. ნატო შავლაყაძე, ქალთა კლუბი პეონი;
- 148. ნინო შიოშვილი, საქართველოს ქალთა დასაქმების ხელშეწყობის ასოციაცია ამაგდარი;
- 149. ბორის შკრიბაბაი, აფხაზეთის ბრმათა და ყრუმუნჯთა ასოციაცია ჰერა;
- 150. ალექსი შოშიკველაშვილი, კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი;
- 151. ხათუნა ჩარკვიანი, საქართველოს მოსამართლეთა ასოციაცია;
- 152. თამარ ჩიქოვანი, რადიო თავისუფლება;
- 153. მარინა ჩოხელი, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი;
- 154. თამარ ჩუგოშვილი, სამოქალაქო ინტერესების დაცვის ახალგაზრდული კავშირი;
- 155. ლაშა ჩხარტიშვილი, თანასწორობის ინსტიტუტი;
- 156. მაია ცაბოშვილი, იბერ-ირონი;
- 157. როზა ცინდელიანი, აფხაზეთის ქალთა ასოციაცია საბინები;
- 158. ლელა ცისკარიშვილი, წამების მსხვერპლთა სარეაბილიტაციო ცენტრი;
- 159. ნინო ციხისთავი, კავკასიის ქალთა ქსელი;
- 160. ვახტანგ ძაბირაძე, 14 აპრილი;
- 161. კახაბერ ძევისაშვილი, იბერ-ირონი;
- 162. თამთა ნუნუნავა, კოალიცია ბავშვის უფლებები;
- 163. დიმიტრი ხაჩიძე, კონსტიტუციის 42-ე მუხლი;
- 164. ირინა ხანთაძე, ტრენინგებისა და კონსულტაციების ცენტრი;
- 165. იულია ხარაშვილი, დევნილ ქალთა ასოციაცია;
- 166. ზაზა ხატიაშვილი, ადვოკატი;
- 167. ლელა ხომერიკი, სამოქალაქო კულტურის საერთაშორისო ცენტრი;
- 168. გიორგი ხუციშვილი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი;
- 169. ნინო ჯავახიშვილი, დინამიური ფსიქოლოგია განვითარებისა და დემოკრატიისთვის;
- 170. ჩარიტა ჯაში, ასოციაცია გენდერი სოციალურ-ეკონომიკური განვითარებისთვის;
- 171. ვანდა ჯიჯელავა, კონსტიტუციის მუხლი 42;
- 172. მარიამ ჯიშკარიანი, ემპათია;

აჭარა

- 173. მზია ამალლობელი, გაზეთი ბათუმელები, ქ. ბათუმი;
- 174. იაგო ბარამიძე, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ქ. ბათუმი;
- 175. სოფიკო ლაკია, კავშირი თემიდა, ქ. ბათუმი;
- 176. სვეტლანა ლოგუა, კავშირი თემიდა, ქ. ბათუმი;
- 177. არტურ ოგანესიანი, კავშირი აჭარის უმცირესობანი, ქ. ბათუმი;
- 178. ნური ყურაშვილი, აფხაზეთის ბრმათა და ყრუ-მუნჯთა კავშირი ჰერა, ხელვაჩაური;
- 179. პაატა შარაძე, საია-ს აჭარის ფილიალი, ქ. ბათუმი;
- 180. ნესტან ცეცხლაძე, თავისუფალ ჟურნალისტთა სახლი, ქ. ბათუმი;

გურია

- 181. დავით გოგიჩაიშვილი, ასოციაცია ლანჩხუთის რეგიონის საკრებულო, ქ. ლანჩხუთი;
- 182. მაია გოგოლაძე, კავშირი სოციუმში, ქ. ჩოხატაური;
- 183. ზვიად ერაძე, გურიის ახალგაზრდათა რესურს-ცენტრი, ქ. ოზურგეთი;
- 184. ვლადიმერ თელია, ალიანსი „განგაში — XX საუკუნე“, ქ. ლანჩხუთი;
- 185. ლია მშვიდობაძე, რეგიონალური ორგანიზაცია დია გურია, ქ. ლანჩხუთი;
- 186. თამაზ ტრაპაიძე, საია-ს ოზურგეთის ოფისი, ქ. ოზურგეთი;
- 187. მანანა ჯინჭარაძე, კავშირი სოციუმში, ქ. ოზურგეთი;

იმერეთი

- 188. თენგიზ ასლანიკაშვილი, კავშირი კონსტიტუციის მუხლი 42, ქუთაისის ფილიალი, ქ. ქუთაისი;
- 189. მადონა ბასილაძე, საია-ს ქუთაისის ფილიალი, ქ. ქუთაისი;
- 190. ალა გამახარია, კულტურულ-ჰუმანიტარული ფონდი სოხუმი, ქ. ქუთაისი;
- 191. ნატო გუბელაძე, გაზეთი P.S., ქ. ქუთაისი;
- 192. ხვიჩა ვაშაყმაძე, ქუთაისის საინფორმაციო ცენტრი, ქ. ქუთაისი;
- 193. რუსუდან ვაშაძე, დედათა და ბავშვთა უფლებების დაცვის ასოციაცია მადლი, ქ. ჭიათურა;
- 194. ანა კიკვაძე, ძალადობისგან დაცვისა და უსაფრთხოების ქსელი, ქ. ქუთაისი;
- 195. ლიკა კილაძე, საქველმოქმედო ჰუმანიტარული ცენტრი აფხაზეთი, ქ. ქუთაისი;
- 196. მაია მეცხვარიშვილი, ძალადობისგან დაცვისა და უსაფრთხოების ქსელი, ქ. ქუთაისი;
- 197. დათო მოდებაძე, ქუთაისის ადვოკატთა ასოციაცია, ქ. ქუთაისი;
- 198. ანდრო ნიკოლაიშვილი, კავშირი სამანი, ქ. სამტრედია;
- 199. ევეგენი ომანაძე, საზოგადოება და სამართალი, ქ. ქუთაისი;
- 200. მურმან სვანიძე, ასოციაცია აფხაზეთი, ქ. წყალტუბო;
- 201. დავით ჩიკაშუა, ახალგაზრდობა სამოქალაქო განვითარებისთვის, ქ. ქუთაისი;
- 202. მანუჩარ ცერცვაძე, იურისტთა და ეკონომისტთა ჭიათურის ოფისი, ქ. ჭიათურა;
- 203. ქეთევან ცხაკაია, იმერეთის მხარის მეცნიერთა კავშირი სპექტრი, ქ. ქუთაისი;
- 204. ზურაბ ხურციძე, იმერეთის რეგიონის კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის ასოციაცია საჩინო, ქ. ქუთაისი;
- 205. ეკა ჯანაშია, თავისუფალ ჟურნალისტთა სახლი ქუთაისი, ქ. ქუთაისი;

კახეთი

- 206. ალიბალა ასკეროვი, გვირათი, ქ. გურჯაანი;
- 207. მანანა აშკარელიშვილი, კავშირი ერის იმედი, ქ. გურჯაანი;
- 208. ჯოყოლა აჭიშვილი, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, პანკისის ხეობა;
- 209. თამარ ბატიაშვილი, საზოგადოებრივი კავშირი ჟურნალისტები და იურისტები სამართლიანობისთვის, ქ. თელავი;
- 210. გიორგი ბოკერია, სამოქალაქო განვითარების ასოციაცია, ქ. ლაგოდეხი;
- 211. კახი გიმაზაშვილი, კავშირი ალაზნის აუზის საბჭო, ქ. თელავი;
- 212. ანზორ გოგოლაძე, ალვანი 2000, ქ. ახმეტა;
- 213. კახა კველიშვილი, იურისტები სოციალურად დაუცველი ფენებისთვის, ქ. თელავი;
- 214. ენრი კობახიძე, ტელეკომპანია თანამგზავრი, ქ. თელავი;
- 215. ვერიკო კობიაშვილი, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრის თელავის ოფისი, ქ. თელავი;
- 216. იზუმრუდ კურბანოვი, გვირათი, ქ. გურჯაანი;
- 217. საიდ მადავეი, ასოციაცია ბარტი, პანკისის ხეობა;
- 218. გიორგი მესაბლიშვილი, საზოგადოებრივი კავშირი მომავალი თაობა, ქ. თელავი;
- 219. ვახტანგ მოსიაშვილი, საზოგადოებრივი კავშირი სამართლებრივი სახელმწიფოსთვის, ქ. თელავი;
- 220. გელა მთივლიშვილი, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ქ. გურჯაანი;
- 221. შუქია ნაროზაული, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. ახმეტა;
- 222. ჯილდა ნიბლაძე, ძალადობისგან დაცვის ეროვნული ქსელი, ქ. გურჯაანი;
- 223. ოთარ სამონაშვილი, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ქ. საგარეჯო;
- 224. მალხაზ სეხნიაშვილი, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი, თელავის ოფისი, ქ. თელავი;
- 225. თენგიზ სიმაშვილი, საზოგადოებრივი კავშირი ევრიკა, ქ. თელავი;
- 226. ალიკა ტალიური, საზოგადოებრივი კავშირი მებრძოლ პატრიოტთა კავშირი, ქ. თელავი;
- 227. ლელა ტალიური, საია-ს თელავის ოფისი, ქ. თელავი;
- 228. აბესალომ ტურაშვილი, საზოგადოებრივი კავშირი თელავის საინფორმაციო ცენტრი, ქ. თელავი;
- 229. თინათინ ფოცხვერაშვილი, იურისტთა განვითარების ცენტრი, ქ. სიღნაღი;
- 230. ზაზა ჩუბურიშვილი, სიღნაღის საინფორმაციო ცენტრი, ქ. სიღნაღი;
- 231. ალექსანდრე ცუკილაშვილი, კავკასიის მერიდიანი, ქ. ყვარელი;
- 232. ლაურა ხარიტონაშვილი, ასოციაცია ვეჯინი, ქ. გურჯაანი;
- 233. ელდინო ჯანგულაშვილი, ინტელექტუალები ადამიანის უფლებათა დაცვისთვის, ქ. თელავი;

ქვემო ქართლი

- 234. მარინა ბჟალავა, ქვემო ქართლის ქალთა ასოციაცია, ქ. ბოლნისი;

- 235. მანცურ იუზბაშვილი, საქართველოს აზერბაიჯანელ ქალთა კავშირი, ქ. მარნეული;
- 236. ალექსანდრე ოქროპირიძე, ხიდი XX, ქ. რუსთავი;
- 237. ზემფირა რზაევა, კავშირი ეთნიკური ინიციატივების განვითარების სამოქალაქო საზოგადოება, ქ. რუსთავი;
- 238. ეკატერინე ფავლენიშვილი, საია-ს რუსთავის ოფისი, ქ. რუსთავი;
- 239. ირინა ჩინჩალაძე, კავშირი სამოქალაქო ინიციატივების მხარდაჭერის ცენტრი, ქ. ბოლნისი;
- 240. ვადიმ ჭანტურიძე, კავშირი ეთნიკური ინიციატივების განვითარების სამოქალაქო საზოგადოება, ქ. რუსთავი;
- 241. ხათუნა ხუციშვილი, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. რუსთავი;

მცხეთა-მთიანეთი

- 242. თამარ ბაშარაძე, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. მცხეთა;
- 243. ხათუთი კარიაული, კონკია ალიანსი, ქ. დუშეთი;
- 244. რეზი ოთარაშვილი, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთა დახმარების ასოციაცია, ქ. დუშეთი;
- 245. ლალი სეთურიძე, ქალი და ჯანმრთელობა, ყაზბეგის ფილიალი, ქ. ყაზბეგი;
- 246. ლალი ქავთარაძე, კონკია ალიანსი, ქ. დუშეთი;
- 247. ლაშა ჩოხელი, საია-ს დუშეთის ოფისი, ქ. დუშეთი;

რაჭა

- 248. ნინო სოხაძე, რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის საკრებულოს ასოციაცია, ქ. ამბროლაური;
- 249. ფატი ქემოკლიძე, რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის საკრებულოს ასოციაცია, ქ. ამბროლაური;

სამეგრელო

- 250. გია აგუნავა, რადიო ევრაზია, ქ. ზუგდიდი;
- 251. ნანა ბალათურია, სამოქალაქო ინიციატივების განვითარების ასოციაცია, ქ. სენაკი;
- 252. ნატო ბერულავა, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, თავისუფალი გაზეთი, ქ. ზუგდიდი;
- 253. რიმა ბოხუა, წალენჯიხის ასოციაცია, შეზღუდული შესაძლებლობების ქალები და შეზღუდული შესაძლებლობების ბავშვთა დედეები, წალენჯიხა;
- 254. ლეილა გაბელია, ლეილენ გეორგია, ქ. აბაშა;
- 255. ინგა გვასალია, გაზეთი მთავარი სამეგრელოში, ქ. ფოთი;
- 256. მარინა დავითაია, ასოციაცია მედეა, ქ. ზუგდიდი;
- 257. ვეფხია ვეფხვაძე, თანამშრომლობისა და ურთიერთობების განვითარების ასოციაცია, ქ. სენაკი;
- 258. ლელა კაკაჩია, სამოქალაქო კავშირი მაცნე, ჩხორონყუ;
- 259. ქრისტინე კილანავა, აფხაზეთის ქალთა საბჭო, ქ. ზუგდიდი;
- 260. სოფიო კვიციანი, ასოციაცია მედეა, ჩხორონყუ;
- 261. ზაზა მაჭარაშვილი, საერთაშორისო მართლმადიდებელ ქრისტიანთა საქველმოქმედო ორგანიზაცია, ქ. ფოთი;
- 262. ირაკლი პატარაია, დემოკრატიის მხარდაჭერის ცენტრი, ქ. სენაკი;
- 263. ნიკა სართანია, საქართველოს ახალგაზრდა მეცნიერ პოლიტიკოსთა ასოციაცია, ქ. ზუგდიდი;
- 264. ნუგზარ ქობულაძე, მხარდაჭერა განვითარებისთვის, ქ. ფოთი;
- 265. რუსუდან ყალიჩავა, XX საუკუნის ქალები, ქ. ზუგდიდი;
- 266. ლაშა შედანი, საქველმოქმედო ჰუმანიტარული ცენტრი აფხაზეთი, ქ. ზუგდიდი;
- 267. მაია ჭუბელაძე, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ქ. ზუგდიდი;
- 268. გია ხასია, ათინათი, ქ. ზუგდიდი;
- 269. ჯილდა ხორავა, ადგილობრივი ტელევიზია კოლხეთი 89, ჩხორონყუ;

სამცხე-ჯავახეთი

- 270. გოჩა ატოშვილი, ბიზნესცენტრი, ქ. ახალციხე;
- 271. მაიქლ ავაქიანი, საქართველოს სომეხ ახალგაზრდათა კავშირი, ქ. ნინოწმინდა;
- 272. გულიკო ბექაური, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი, ქ. ახალციხე;
- 273. ნინო ბერიძე, ქალთა ქსელი, ქ. ახალციხე;
- 274. არმენ დარბინიანი, სამცხე-ჯავახეთის მომხმარებელთა კავშირი, ქ. ნინოწმინდა;

- 275. არარატ ესოიანი, რეფორმებისა და განვითარების დემოკრატიული ცენტრი, ქ. ახალქალაქი;
- 276. ნანა ზუბაშვილი, სამყარო, ქ. ახალციხე;
- 277. გაგიკ იანდაზიანი, ახალქალაქის სახალხო უნივერსიტეტი, ქ. ახალქალაქი;
- 278. მარტინ კარახანიანი, რეფორმებისა და განვითარების დემოკრატიული ცენტრი, ქ. ახალქალაქი;
- 279. სერგეი კარახანიანი, კავშირი აბლარი, ქ. ახალქალაქი;
- 280. ლევონ ლევონიანი, კავშირი ეთნოსაერთაშორისო ინიციატივები სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებისთვის, ქ. ახალქალაქი;
- 281. ანაიდა ოგანესიანი, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. ახალციხე;
- 282. ვაგარშაკ შახბეგიანი, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი, ქ. ახალქალაქი;
- 283. ჯამბულ ხოზრევანიძე, კავშირი „ასპინძა“, ქ. ასპინძა;

სვანეთი

- 284. რუსუდან ნაკანი, მთიანი რეგიონის ქალები, ქ. მესტია;
- 285. ეთერ ჯაფარიძე, მთიანი რეგიონის ქალები, ქ. მესტია;

შიდა ქართლი

- 286. ზაზა აბაიაძე, რეგიონების დაცვითი საინფორმაციო ცენტრი ლიხი, ქ. ხაშური;
- 287. გიორგი არაყიშვილი, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი, შიდა ქართლის ოფისი, ქ. გორი;
- 288. ქეთევან ბებიაშვილი, საია-ს გორის ოფისი, ქ. გორი;
- 289. ვერიკო ბინაძე, ათინათი, ქ. გორი;
- 290. ფატი ბუხრიკიძე, ასოციაცია მოსელნი, ქ. ქარელი;
- 291. არინა თავაკარაშვილი, საზოგადოებრივი მოძრაობა მრავალეროვანი საქართველო, გორის ფილიალი, ქ. გორი;
- 292. მარკა მღებრიშვილი, ასოციაცია ბილიკი, ქ. გორი;
- 293. დავით წიქარიშვილი, სასწავლო საინფორმაციო ცენტრი ქართლი 21, ქ. ხაშური;
- 294. საბა წინიკაშვილი, ადამიანის უფლებების საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი, ქ. გორი;
- 295. ალექსანდრე ჯოჯიშვილი, ბავშვთა და მოზარდთა უფლებების ორგანიზაცია სვლა, ქ. ხაშური;
- 296. მაია ჯულაყიძე, საერთაშორისო გამჭვირვალობა საქართველოში, ქ. გორი;

აფხაზეთი

- 297. ცირა კაკუბავა, ქ. გალი;
- 298. მაია კვარაცხელია, ასოციაცია ავანგარდი, ქ. გალი;
- 299. თინა ქეცბაია, გალის ქალთა საბჭო, ქ. გალი;
- 300. რუსიკო ქობალია, ასოციაცია ავანგარდი, ქ. გალი;

ცხინვალის რეგიონი

- 301. დინა ალბოროვა, სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული განვითარების სააგენტო, ქ. ცხინვალი.
- 302. ირინა იანოვსკაია, ჟურნალისტები ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. ცხინვალი.
- 303. ლირა ცხოვრებოვა, სამხრეთ ოსეთის ქალთა ასოციაცია დემოკრატიისა და ადამიანის უფლებებისთვის, ქ. ცხინვალი;

კონგრესზე ბაკთიუხული მოხსენაუბი

25 ივნისი, 2006 წ.
შერატონ მეტეხი პალასი,
თბილისი, საქართველო

„ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი“

უჩა ნანუაშვილი

ხელისუფლებასა და საზოგადოებას შორის ურთიერთობაზე საუბრისას პირველ რიგში უნდა აღინიშნოს ე.წ. რევოლუციური სინდრომი, რომელიც ახასიათებს ხელისუფლების მრავალ წარმომადგენელს. როდესაც ვინმე განსხვავებულ აზრს გამოხატავს, ის განიხილება მტრად და ნულოვანი ტოლერანტობა განსხვავებული აზრის მიმართ საზოგადოებასთან ურთიერთობაშიც ვლინდება. საზოგადოება დაყოფილია შემდეგ კატეგორიებად: ჩვენ (ხელისუფლება) და ისინი. ისინი, ანუ ვინც უპირობოდ არ უჭერენ მხარს ხელისუფლებას, განიხილებიან როგორც უმნიშვნელო, მეორეხარისხოვანი ადამიანები. ეს არის სამწუხარო რეალობა.

ზოგადად, ხელისუფლება კრიტიკაზე რეაგირებს უკიდურესად აგრესიულად, განსხვავებით წინა ხელისუფლებისგან, რომელიც არაფერზე რეაგირებდა.

დამოუკიდებელი ორგანიზაციები იგნორირებულია საზოგადოებრივი ცხოვრებიდან. არასამთავრობოების თანამშრომლობა მთავრობასთან არის დემონსტრაციული. ხელისუფლება ცდილობს წარმოსახვითი თანამშრომლობის ატმოსფეროს შექმნას.

ხელისუფლების აზრით, არასამთავრობოებმა უკვე შეასრულეს მისია ვარდების რევოლუციაში და ახლა აღარ არიან ანგარიშგასაწევი და საჭირონი. რევოლუციიდან რამდენიმე დღის შემდეგ მაღალი თანამდებობების პირთა მიერ გავრცელდა სპეკულაციები ამ თემაზე და გაისმა განცხადებები, რომ ახალი ხელისუფლება არ საჭიროებს მონიტორინგს, არასამთავრობო სექტორმა უნდა შეიცვალოს სტილი და ვოტჩდოგის ფუნქციის ნაცვლად, სოციალური საკითხებით უნდა დაკავდეს.

სამოქალაქო საზოგადოებიდან კადრების გადასვლა სამთავრობო სტრუქტურებში.

კრიტიკას ხელისუფლება აღიქვამს არაადეკვატურად. საზოგადოება მზად არის და ცდილობს ხელისუფლებასთან თანამშრომლობას, რადგან მნიშვნელოვანი შედეგები მხოლოდ ურთიერთთანამშრომლობით მიიღწევა. სამწუხაროდ, ხელისუფლების წარმომადგენლთა შორის ხშირია ზოგიერთი ორგანიზაციისადმი საერთოდ ტოტალური უყურადღებობა. ორგანიზაციებს, რომელთაც არ დაუჭირეს მხარი რევოლუციას, განსაკუთრებულ მტრებად განიხილავენ და უარს ამბობენ მათთან ერთად ერთ მაგიდასთან დაჯდომასა და დისკუსიაზეც კი. ხელისუფლების მიერ კონტროლირებადი მედია ბლოკავს არაერთ კრიტიკულ სიუჟეტსა და ინფორმაციას. ორგანიზაციებზე პირდაპირი და ირიბი ზეწოლისა და მუქარის ფაქტებიც უკვე საკმაოდ მომრავლდა უკანასკნელ ხანს - მონიტორინგის ფუნქციების შეზღუდვა, კონტროლის მექანიზმებიდან გარიყვა და მარგინალურ ჯგუფებად განხილვა, არასამთავრობოებისა და საზოგადოების აქტიური წარმომადგენლების მარგინალებად და კრიმინალებად წარმოდგენა. ხელისუფლება არანაირ ყურადღებას არ აქცევს საზოგადოებას.

ხელისუფლება მართულ არასამთავრობოთა ბირთვის შესაქმნელად ძალებს არ ზოგავს და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 35-ე მუხლში, რომელიც ეხება სახელმწიფო კონტროლს კავშირისა და ფონდის საქმიანობაზე, 2004 წლის 26 ნოემბერს ცვლილებები შეაქვს, რომლის თანახმადაც, ჩნდება დაინტერესებული

პირი და მისი უფლებები კავშირისა და ფონდის ლიკვიდაციასთან დაკავშირებით. სამოქალაქო კოდექსის 35-ე მუხლში ცვლილებების შეტანამდე ჩამოყალიბებულია, რომ სასამართლომ/იუსტიციის სამინისტრომ უნდა გააუქმოს რეგისტრაცია, თუ კავშირი ან ფონდი არსებითად გადავიდა სამეწარმეო საქმიანობაზე, ან თუ წესდებით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელება შეუძლებელი ხდება.

2. თუ კავშირი ან ფონდი არსებითად გადავიდა სამეწარმეო საქმიანობაზე, ან თუ მისი წესდებით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელება შეუძლებელი ხდება, სასამართლო საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ან/და დაინტერესებული პირის სარჩელის საფუძველზე განიხილავს და წყვეტს კავშირის ან ფონდის საქმიანობის გაგრძელების ან აკრძალვის საკითხს.

3. სასამართლოს მიერ კავშირის ან ფონდის საქმიანობის აკრძალვის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სახელმწიფო რეესტრის მწარმოებელმა ტერიტორიულმა ორგანომ უნდა გააუქმოს რეგისტრაცია.

აქედან გამოიკვეთა ტენდენცია, რომ 2004 წლის 26 ნოემბერს შეტანილი ცვლილებით, რომლის ამოქმედებაც მოხდება 2005 წლის 2 მარტიდან, ისევ სასამართლოს მიენიჭა კავშირის ან ფონდის საქმიანობის შეჩერების ან აკრძალვის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების უფლება. ამ საკითხს სასამართლო იხილავს იუსტიციის სამინისტროს ან/და დაინტერესებული პირის სარჩელის საფუძველზე, ე.ი. გაიზარდა დაინტერესებული პირის უფლებები კავშირისა და ფონდის საქმიანობასთან დაკავშირებით. თუმცა, დაინტერესებული პირის ვინაობაზე საკმაოდ ბუნდოვანი წარმოდგენა აქვთ არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებს.

თავად ამ ცვლილების შეტანის დრო გვავარაუდებინებს, რომ ხელისუფლება ცდილობს, კონტროლის ქვეშ მოაქციოს არასამთავრობო ორგანიზაციები, ანუ ხელისუფლებას ჰქონდეს მეტი ბერკეტი, ჩაერიოს არასამთავრობოების საშინაო საქმეებში, რათა მოახდინოს ერთგვარი კონტროლი.

კანონში არ არის მოცემული განმარტება, ვინ შეიძლება იყოს ეს ადამიანი. ის პუნქტიც საკმაოდ გაუგებარი და საეჭვოა, თუ რა იგულისხმება ორგანიზაციის მიზნების შეუსრულებლობაში, რადგან ეს ძალზედ სუბიექტური საკითხია. ვინ უნდა განსაზღვროს ესა თუ ის ორგანიზაცია ასრულებს თუ არა თავის მიზნებს? ეს საკმაოდ პირობითია. ორგანიზაციას შესაძლოა ჰქონდეს აქტიური და პასიური პერიოდი, იქიდან გამომდინარე, თუ რა რესურსები აქვს და ეს არ გულისხმობს, რომ ორგანიზაცია უნდა გაუქმდეს. ის არის ჩვეულებრივი სამოქალაქო საზოგადოების ნაწილი, რომელშიც სახელმწიფო არ უნდა ჩაერიოს. ხელისუფლებაში მოსვლის დღიდან მსგავსი შეზღუდვების დანესება მიუთითებს, რომ ხელისუფლება დაინტერესებულია არა სამოქალაქო სექტორის განვითარებით, არამედ შეზღუდვით, შემდეგ უკვე კამპანიების აგორებით ცალკეული ორგანიზაციების მიმართ, რომლებიც იქნებიან კრიტიკულები ხელისუფლებისადმი და არ დახუჭავენ თვალს მათ დარღვევებზე. ხელისუფლება ცდილობს, ჰყავდეს მართული არასამთავრობოთა ბირთვი, რომლებიც, სამწუხაროდ, დიდ ნაწილს იკავებს უკვე საქართველოში. მსგავსი ინიციატივები და ცვლილებები მხოლოდ უარყოფითად იმოქმედებს ხელისუფლების იმიჯზე.

არასამთავრობო ორგანიზაციები უნდა იყვნენ დამოუკიდებელი და პოლიტიკურად მიუკერძოებელი. საზოგადოება უნდა იყოს აქტიური და ხელისუფლება — ანგარიშვალდებული.

იმედს გამოვთქვამთ, რომ ხელისუფლებისა და საზოგადოების ურთიერთობა გახდება ცივილური და ხელისუფლება არა თავის გადარჩენისა და მოახლოებული არჩევნებისთვის დაცემული რეიტინგის გაუმჯობესების მიზნით, არამედ დემოკრატიული საქართველოსა და ადამიანის უფლებათა დაცვის მიზნით დაიწყებს დიალოგს საზოგადოებასთან.

კავკასიის ქალთა ქსელი

ნინო ციხისთავი,

ერთი რამ უდავოა, რომ მსოფლიო აღიარებს ქალთა თანასწორობას. ცხადია, რომ საქართველოში ქალები ვითხოვთ თანაბარ შესაძლებლობებსა და კანონის წინაშე თანაბარ მდგომარეობას.

თუკი არსებობს 4 ტიპის პოლიტიკა გენდერული თანასწორობის მიმართულებით, რომლებიც შეიძლება შეფასდეს, როგორც

1. გენდერულად ბრმა პოლიტიკა
არ მიმდინარეობს ქალთა და მამაკაცთა საჭიროებათა აღრიცხვა ცალ-ცალკე, არ არსებობს დაცალკევებული სტატისტიკა
2. გენდერულად ნეიტრალური პოლიტიკა
აქცევენ ყურადღებას ქალთა პრაქტიკულ საჭიროებას, მაგრამ არ არსებობს ინტერესი ქალთა სტრატეგიული საჭიროებების მიმართ, არ ნაწილდება სათანადოდ მიდგომა და რესურსები
3. გენდერულად გაცნობიერებული პოლიტიკა
გენდერულად დაცალკევებული პოლიტიკის წარმართვა, განსხვავებული საჭიროებების აღიარება და მათი დაკმაყოფილება სახელმწიფო პოლიტიკის მხრიდან
4. გენდერულად ტრანსფორმაციული პოლიტიკა
 - ა. როცა მიმდინარეობს დისკრიმინაციის, ჩაგვრისა და განსხვავებათა შესწავლა
 - ბ. სტრატეგიულ საჭიროებათა აღრიცხვა
 - გ. გენდერული როლებისა და ტრადიციების კრიტიკული გადახედვა
 - დ. ქალთა და მამაკაცთა პასუხისმგებლობების პარმონიზაცია სამართლიანი პირობების შექმნით საკანონმდებლო სიბრტყესა და პრაქტიკაში
 - ე. თანაბარი შანსების მინიჭება ქალთა და მამაკაცთათვის, იყვნენ დასაქმებული, არჩეულნი და მომზადებულნი მათი პოტენციალის გაძლიერების გზით

ამ ფონზე მინდა მოგაწოდოთ სურათი, რა ხდება დღეს საქართველოში:

კი, დღეს უკვე არსებობს გენდერული თანასწორობის ორი ინსტიტუციური მექანიზმი: საპარლამენტო საკონსულტაციო საბჭო და სახელმწიფო კომისია. ეს სტრუქტურები შეიქმნა მას მერე, რაც ამ ორგანიზაციებმა დიდი ენერჯია დახარჯეთ რეკოლუციის შემდეგ და დავარწმუნეთ ხელისუფლება, რომ საჭიროა სახელისუფლებო პასუხისმგებელი ორგანო. დღეს კი უკვე არსებობს პოლიტიკის სტრატეგიისა და მოქმედებათა გეგმის შემუშავებული დოკუმენტები. მათ, ალბათ, მიიღებს მთავრობა.

მაგრამ რა ხდება პრაქტიკაში რეალურად. საკანონმდებლო სიბრტყე:

- ✓ არ გაკეთებულა არსებული კანონების გენდერული ანალიზი და აქედან გამომდინარე, ჩვენი კანონმდებლობა შესაბამისობაში არ მოსულა საქართველოს მიერ აღებული ვალდებულებების მიმართ რიგი კონვენციებისა და სხვა აქტების მიმართ ქალთა და გენდერული თანასწორობის თვალსაზრისით
- ✓ თვითმმართველობის შესახებ ორგანული კანონით მოისრა თვითმმართველი ერთეულების ქვედა, პირველადი დონე და აინია ზევით, რაიონის დონეზე, თანაც ჯეროვნად შემცირდა საერთო რაოდენობა 339-დან 77-მდე

- ✓ ოჯახური ძალადობის შესახებ კანონი (მაისი) ადმინისტრაციული დარღვევა ყოფილა და არა სისხლის სამართლის საქმე
- ✓ ოჯახის შექმნის უფლება არ აქვს დღეს ადამიანს, რომელიც ენიჭება ევროპული კონვენციით (მუხლი 8)
- ✓ ქორწინების რეგისტრაციის საკითხი აისახება მარტო კანონში, თუმცა წინააღმდეგობაშია სახელმწიფო ხელშეკრულებასთან, რომელიც დადებულია მართლმადიდებელ ეკლესიასთან (მუხლი 3)
- ✓ შრომის კანონი ჩვენი სიამაყეა (ფეხმძიმე ქალები ან ქალები, სანამ დაფეხმძიმდებიან საშიში ძალაა და სახელმწიფო ბოლო ორი წელიწადია, ხელჩართულ ბრძოლას აცხადებს ჩვენთან, რომ ჯეროვნად არ ასახოს ჩვენი საჭიროებები)
- ✓ ევროპის სოციალური ქარტია, დისკრიმინაციის კონვენცია, ევროპული კონვენცია ადამიანის უფლებებზე და შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის კონვენციები რატიფიცირებული, მიერთებული, აღიარებული - ეს ყველაფერი საზღვრებს გარეთ რჩება, როცა ხელისუფლება ინგლისურად საუბრობს, თორემ აქ, შიგნით, ჩვენთან, არ თვლის საჭიროდ, დიალოგში შემოვიდეს

ახალი პრაქტიკა - მინისტრი ქალები 6-დან 1 დარჩა
თვითმმართველობის 2002 წლის მდგომარეობიდან, 14,5% ქალებიდან ახალი არჩევნებით მოსალოდნელია მესამედის შენარჩუნება - გამომდინარე იქიდან, რომ ის პროცენტი მხოლოდ პირველადი დონის არსებობის ხარჯზე იყო

ქალები, მათი ოჯახები, მათი მცირეწლოვანი და არასრულწლოვანი შვილები, ვისაც შექმნილი აქვს ოჯახი, - კანონგარეშენი არიან, მათ არ აღიარებს ჩვენი კანონმდებლობა

მდგომარეობა ციხეში და იქ ჩვენი ქალები

ვინც დაიცვა მათი უფლება - აღიარა მათი უფლება სასამართლოში და თქვა, რომ სწორედ ევროპული კონვენცია იცავს მათ - ის მოსამართლეები დევნას განიცდიან, მათ სერიოზული წნეხი გამოიარეს და კიდევ დიდხანს გაუგრძელებენ ამ ეკლიან გზას;

ფეხმძიმე ქალები გათავისუფლებულნი არიან სამსახურებიდან, სამსახურებში უკან აღარ დააბრუნეს ბავშვის გაჩენის შვებულებიდან დაბრუნებული ქალები

მრავალშვილიანი დედები, მარტოხელა დედები - მათი შემწეობა გაიგივდა მხოლოდ იმ მიდგომასთან, როცა საერთო შემცირებაში თამამად აყოლებენ და არც აინტერესებთ, როგორი სტატუსი აქვთ მინიჭებული იგივე სახელმწიფოსგან, რომელსაც ეს შემცირება აქვს გამოცხადებული

ეს ჩამონათვალი დიდია, მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, რომ ამ ფონზე გამოკვეთილია, როგორი პოლიტიკა აქვს საქართველოს ქალთა და გენდერული თანასწორობის მიმართულებით. ეს არ არის არც ბრმა, არც ნეიტრალური, არც გაცნობიერებული და რა თქმა უნდა, არც ტრანსფორმაციული გენდერული პოლიტიკა

ეს არის გენდერული პოლიტიკა ქართულად, როდესაც დარწმუნებულნი არიან, რომ პასუხს არავენ მოსთხოვთ.

„კონსტიტუციის 42-ე მუხლი“

მანანა კობახიძე

მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობისა და სამართლიანი სასამართლოს უფლების განხორციელების პრობლემები საქართველოში

სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებისა და დემოკრატიული ღირებულებების დამკვიდრების ერთ-ერთი ძირითადი პირობა მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობა და სამართლიანი სასამართლოს უფლებაა.

ამ უფლებებზე მნიშვნელოვანწილად არის დამოკიდებული ზოგადად პიროვნების სამართლებრივი მდგომარეობა სახელმწიფოში და მისი სტატუსი. ამ უფლებას იცავს საერთაშორისო კონვენციები თუ ქვეყნის კონსტიტუცია. სახელმწიფო ვალდებულია, ქმნიდეს ფუნდამენტურ უფლებათა დაცვის გარანტიებს. თუმცა ქვეყანაში ბოლო დროს განვითარებული მოვლენები ცხადყოფს, რომ ხელისუფლება, სხვა ძირითად უფლებებთან ერთად, უხეშად არღვევს სამართლიანი სასამართლოს უფლებას და ხშირ შემთხვევაში ადამიანებისთვის მართლმსაჯულება ხელმიუწვდომელი ხდება.

აღნიშნული განცხადების საფუძველს გვაძლევს ის კონკრეტული ფაქტები და გარემოებები, რომლებსაც ჩვენ, ადვოკატები და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, ყოველდღიურად ვხვდებით მუშაობის პროცესში. საზოგადოებისთვის ბევრი რამ კარგად არის ცნობილი და ალბათ ძნელია, რამე განსაკუთრებული განაცხადო. მაგრამ მე მაინც მინდა რამდენიმე გარემოებასთან დაკავშირებით მივიქციო თქვენი ყურადღება. კერძოდ, ვარდების რევოლუციის შემდგომ განხორციელებულმა საკანონმდებლო ცვლილებებმა თუ სასამართლო რეფორმამ, მნიშვნელოვნად შეზღუდა კონსტიტუციის 42-ე მუხლით დაცული სასამართლოსადმი მიმართვისა თუ ევროპის კონვენციით გარანტირებული სამართლიანი სასამართლოს უფლება, როგორც სისხლის სამართლის, ისე სამოქალაქო და ადმინისტრაციულ საქმეებზე.

ყოველდღიურად კონსტიტუციის 42-ე მუხლს ათეულობით მოქალაქე აკითხავს სამართლებრივი დახმარების მიღების სურვილით და იმ პრობლემით, რომ მათ მიმართ ადგილი აქვს უფლებების უხეშ დარღვევას სახელმწიფო მოხელეების მხრიდან. ასეთმა შემთხვევებმა საგრძნობლად იმატა მიმდინარე წლის განმავლობაში. მინდა გითხრათ, რომ ჩვენ ხშირად ადამიანური რესურსიც აღარ გვყოფნის იმისთვის, რომ დავიცვათ დაზარალებულები.

სისხლისსამართლებრივი კუთხით, მნიშვნელოვან პრობლემად რჩება ბრალდებულის დაცვის უფლების ეფექტური განხორციელება. სახელმწიფო ვერანაირად ვერ უზრუნველყოფს მატერიალურად ხელმოკლე ადამიანების დაცვის უფლებით უზრუნველყოფას. მით უმეტეს, რომ სახაზინო ადვოკატის დღიური ანაზღაურება, დღეის მდგომარეობით, შეადგენს მხოლოდ 2 ლარს. ასეთი კატეგორიის ადამიანებისთვის ერთადერთ რეალურ საშუალებას წარმოადგენდა ის არასამთავრობო ორგანიზაციები, რომლებიც ახორციელებენ უფასო იურიდიული დახმარების პროგრამებს, მათ შორის, კონსტიტუციის 42-ე მუხლიც. თუმცა, მოგეხსენებათ, მიმდინარე წლის ივნისიდან, ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის თანახმად, კავშირებსა თუ ასოციაციებს უფლება წაერთვათ, განახორციელონ საადვოკატო საქმიანობა და შესაბამისად, გამოიყენონ ორგანიზაციის ორდერი სისხლის სამართლის საქმეში. ეს ნიშნავს, რომ საკმაოდ სერიოზულ არასამთავრობო ორგანიზაციებს, რომელთა ძირითადი საქმიანობაც ადამიანის ფუნდამენტური უფლებების დაცვაა, ექმნებათ დაბრკოლება, აწარმოონ სტრატეგიული საქმეები, წარმოადგინონ სოციალუ-

რად დაუცველი მოსახლეობის ინტერესები საგამოძიებო ორგანოებსა თუ სასამართლოში. სამწუხაროდ, ეს, ერთის მხრივ, გამოიწვევს უფლებადამცველი ორგანიზაციების როლის შესუსტებას სამართალწარმოების პროცესში, ხოლო მეორეს მხრივ, დაზარალებულთა ისევ და ისევ სოციალურად დაუცველი ფენა. ვფიქრობთ, აღნიშნული გარემოებების ფონზე აშკარაა, რომ მართლმსაჯულება საქართველოში დღეისათვის უმრავლესობისთვის ხელმიუწვდომელია.

ცალკე პრობლემად მინდა გამოვკვეთო სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსში შესული ბოლოდროინდელი რეპრესიული ხასიათის ცვლილებები, რომელთა თანახმადაც, ადვოკატს დაცვითი სიტყვისთვის განესაზღვრა ვადა, რაც მოსამართლეს მისცემს საშუალებას ნებისმიერ დროს განსასჯელს შეუზღუდოს დაცვის უფლება. მოსამართლეს უფლება მიეცა, თავისი განკარგულებით ნესრიგის დარღვევისთვის ადვოკატს შეუფარდოს პატიმრობაც კი 1 თვემდე ვადით. ამის პრეცედენტი უკვე არის თელავის სასამართლოში. თამამად შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ დღეს, სასამართლო სისტემის დამოუკიდებლობის ფაქტობრივად არარსებობის პირობებში, მეტად ადვილია პროცესს ჩამოაშორონ არასასურველი დამცველი და ეს მაშინ, როდესაც არ არსებობს დაპატიმრების შესახებ მოსამართლის განკარგულების თუნდაც ერთ ინსტანციაში გასაჩივრების შესაძლებლობა. აღნიშნული პირდაპირ არღვევს საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლს და, შესაბამისად, არაკონსტიტუციურია.

ქვეყანაში მნიშვნელოვან პრობლემად რჩება დანაშაულის არაეფექტური გამოძიება და დამნაშავე პირთა დაუსჯელობა, მით უმეტეს, როცა ადგილი აქვს სახელმწიფო მოხელეთა მხრიდან ჩადენილ ქმედებებს. შეუძლებელია მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობაზე საუბარი, როდესაც თვეების განმავლობაში დაზარალებულებს უწევთ სახელმწიფო სასამართლო ექსპერტიზის დასკვნების მისაღებად ლოდინი, მით უმეტეს, როცა საქმე ეხება ე.წ. სპეცოპერაციათა შედეგად დაღუპულ ადამიანებს. 2006 წლის იანვარში თბილისში, სამგორის მეტროსთან პოლიციის მიერ დაცხრილულ სურმანიძისა და სხვათა საქმეზე თბილისის პროკურატურისგან დღემდე ვერ მივიღეთ რამე სახის პასუხი საქმის გამოძიების მიმდინარეობასთან დაკავშირებით ექსპერტიზის გაჭიანურების გამო. მოკლულებს სისხლის სამართლის საქმეში დღემდე არ გააჩნიათ რამე სტატუსი.

მიმდინარე წლის 29 მარტს, ციხეში ჩატარებულ სპეცოპერაციას შეეწირა რამდენიმე პატიმარი, მათ შორის სრულიად უდანაშაულო ცხოვრებოვი, რომელსაც დაჭრის შემდეგ 40 წუთის განმავლობაში არ აღმოუჩინეს აუცილებელი სამედიცინო დახმარება და იგი გარდაიცვალა სისხლის დაკარგვის შედეგად. დღემდე საქმეში დაზარალებულად ცნობილი არ არის მისი რომელიმე უფლებამონაცვლე.

რაც შეეხება სამოქალაქო საქმეებს, აქ მართლმსაჯულების განხორციელების მნიშვნელოვან შეზღუდვად უნდა მივიჩნიოთ სააპელაციო და საკასაციო ინსტანციებში, საჩივრების დასაშვებობისას, დავის საგნის ღირებულების განსაზღვრა 1.000 და 50.000 ლარზე მეტი ოდენობით, ნაცვლად ადრე არსებული 500 და 1000 ლარისა. ამ ცვლილების ავტორებს ალბათ ჰქონდათ ილუზია, რომ მოსახლეობის მატერიალური შემოსავლები რევოლუციის შემდეგ 50-ჯერ მაინც გაიზარდა, რაც, სამწუხაროდ, ასე არ არის.

საპროცესო კანონმდებლობაში შეტანილი ცვლილებების შესაბამისად, სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიებებზე, რომელიც მანამდე იყო უფასო, დანესდა სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარის ოდენობით, თუმცა, მიუხედავად აღნიშნულისა, საკმაოდ გართულდა სასამართლოს გზით ამ ღონისძიების მიღწევის შესაძლებლობა. სრულიად გაუგებარია — რატომ, მაგრამ ბოლოდროინდელი სასამართლო პრაქტიკით, აშკარა ქონებრივ დავებშიც კი, სადაც საქმე ეხება უძრავი

ქონების უკანონოდ გასხვისებას, მოსამართლეები თავს არიდებენ უზრუნველყოფის ღონისძიებების გატარებას და შესაბამისად, სადავო ქონების დაყადაღებას, რითაც მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანის რისკის ქვეშ აყენებენ ადამიანებს. როგორც ჩანს, კანონმდებელმა ზემოაღნიშნული ბაჟის დაწესებით მხოლოდ საბიუჯეტო შემოსავლებზე იზრუნა, სანაცვლოდ კი მნიშვნელოვნად შეიზღუდა სასამართლოს გზით უფლებათა დაცვის შესაძლებლობა.

ყოველივე ზემოაღნიშნული საკმაოდ მოკრძალებულად, მაგრამ მაინც გვიქმნის წარმოდგენას, რა მდგომარეობაა დღეისათვის საქართველოში სამართლიანი სასამართლოს უფლების განხორციელებისა თუ მართლმსაჯულების ხელმისაწვდომობის თვალსაზრისით. ის კი უდავოდ შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ, სამწუხაროდ, ადამიანის უფლებათა დაცვის ევროპული სტანდარტებისგან ჯერ კიდევ შორს ვდგავართ.

კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი

ალექსი შოშიკელაშვილი,

რეგიონული პოლიტიკის პრობლემები

წარმოდგენილი აუდიტორიის ყურადღებას მივაპყრობ საქართველოში ე.წ. ვარდების რევოლუციის შემდგომ კახეთის რეგიონში განვითარებულ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ პროცესებს, თუ რამდენად გამართლდა რეგიონის მოსახლეობის მოლოდინი რეგიონში დადებითი ცვლილებების განხორციელების კუთხით და შეძლო თუ არა ხელისუფლებამ მოსახლეობისათვის თუნდაც სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხების დადებითად გადაწყვეტა.

თვალშისაცემია ადგილებზე რაიონის გამგებლის თანამდებობებზე მოვალეობის შემსრულებლების დანიშვნა ისე, რომ არ არის გათვალისწინებული ადგილობრივი მოსახლეობის ნება და ძირითად შემთხვევებში რაიონის გამგებლის თანამდებობაზე ხვდებიან ადამიანები, რომლებიც ნდობის არანაირი მანდატით მოსახლეობის მხრიდან არ სარგებლობენ. მეტიც, ისინი რაიონის საკრებულოს წევრებიც კი არ არიან. კანონით გათვალისწინებული პროცედურების შემოვლის გზით, ეს პირები ხელთ იგდებენ რაიონის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებლის თანამდებობას და ადგილებზე ხელისუფლების სრულ უზურპაციას ახდენენ. კერძოდ: კახეთში, თუ ავიღებთ თელავის მაგალითს, ყოფილი ხელისუფლების თანამდებობის პირების გათავისუფლებას მოჰყვა ყველანაირი კრიტიციუმის გარეშე ადგილებზე თანამდებობების დაკავება პარტიული ნიშნით. არსებითაა საზოგადოების სამოქალაქო ცნობიერების დონის ამაღლება და ადგილებზე ისეთი ლიდერების გამოკვეთა, რომლებიც მართლაც შეეცდებიან ადგილობრივი პრობლემების მოსახლეობის ინტერესების სფეროში მოგვარებას.

დღევანდელი მდგომარეობით, რეგიონში ფაქტობრივად არაფერი შეცვლილა, თუ არ ჩავთვლით რამდენიმე შეღებულ შენობასა და საჩვენებლად სახელდახელოდ გაკეთებულ რამდენიმე სპორტულ მოედანს თუ სკვერს. აღნიშნული პიარ-სიმბოლოების უკან იმალება კარგად შენიღბული კორუფცია როგორც მმართველობით, ისე სამართალდამცავ ორგანოებში. კორუფციამ არნახულ მასშტაბებს მიაღწია თავად რაიონისა და რეგიონის მაღალი თანამდებობის პირების საქმიანობაში. ადამიანის უფლებების დარღვევის, დემოკრატიული ღირებულებების ფეხქვეშ გათელვის, სამოქალაქო საზოგადოების ინტერესების იგნორირების ხარჯზე, რეგიონისა და რაიონის ხელისუფლების მაღალი თანამდებობის პირები, ადგილზე მოქმედ მათთვის მისაღებ ფინანსურ კლანებთან ერთად, აქტიურად არღვევენ რაიონის ე.წ. უუფლებო მოსახლეობის უფლებებს.

ახალმა ადგილობრივმა ხელისუფლებამ ადვილად გამოიხატა საერთო ენა მათთვის მისაღებ ფინანსურ კლანებთან, მათთან ე.წ. წილში ჩაჯდომით მწვანე შუქი აუთო ასეთ კლანებს იმის ნაცვლად, რომ ურჩი მენარმეების მიმართ რეპრესიული სისხლისა და ადმინისტრაციული კანონმდებლობის გამოყენებით მოეხდინა ასეთების საზოგადოებიდან იზოლაცია, რაც ხშირ შემთხვევაში გამოიხატება მათ სისხლის სამართლებრივ პასუხისმგებაში მიცემაში. არსებული საგადასახადო კანონმდებლობისა და შერჩევითი მართლმსაჯულების გამოყენებით ბიზნესი ფაქტობრივად მთლიანად კრიმინალიზებულია, ხოლო ადგილობრივი ხელისუფლების პოლიტიკას დაუმორჩილებელი ბიზნესმენი — თავისუფლებაშეზღუდული.

მეორეს მხრივ, უნდა ითქვას, რომ რეგიონის ბევრი უჩინო პიროვნება იმდენად დიდი გავლენით სარგებლობს ადგილობრივ ხელისუფლებაზე, რომ ფაქტობრივად ადგილობრივი ხელისუფლება და სამართალდამცავი ორგანოები ასეთი პირების ინტერესების გამტარებლები არიან. გვაქვს რეალური შედეგი, როდესაც რეგიონის მოსახლეობის დაახლოებით 1%-ის ინტერესები თავსმოხვეულია მთელი საზოგადოებისთვის, ხოლო საზოგადოების პროტესტის გამოხატვის ფორმები ასევე მიჩუმათებულია ადგილზე მოქმედი ხელისუფლებისა და კლანების ერთობლივი მცდელობის შედეგად. საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მომხდარმა ბოლოდროინდელმა მოვლენებმა — გამოხატვის თავისუფლების შეზღუდვამ, სიცოცხლის უფლების აშკარა ხელყოფამ, სამართლიანი სასამართლოს არარსებობამ, გამოძიების ორგანოებში გაბატონებულმა დაუსჯელობის სინდრომმა, მათ მიერ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სტანდარტების, საპროცესო მოთხოვნების ხშირმა დარღვევამ მოსახლეობაში გააჩინა უსამართლობის შიში, რამაც საბოლოო ჯამში საზოგადოება ინდიფერენტული გახადა ხელისუფლებაში მიმდინარე პროცესების მიმართ. რეალურად სახეზეა ხელისუფლებისა და საზოგადოების გაუცხოება. ჩვენი საზოგადოება ცდილობს, გაემიჯნოს საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ პროცესებს და მიიჩნიოს, რომ ეს მას არ ეხება, რაც უხარისხო მმართველობის სახით გვიბრუნდება უკან.

არჩევნების გზით მოსული თანამდებობის პირის საქმიანობის შეფასებისთვის ერთ-ერთი მთავარი კრიტერიუმია ამომრჩევლებთან შეხვედრების მოწყობა და განეული მუშაობის შესახებ ანგარიშის წარდგენა. საინტერესოა, რომელ ამომრჩეველს უნდა შეხვდეს სხვადასხვა რაიონისა თუ ქალაქის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი და რამდენ ხანს გაგრძელდება მოვალეობების დროებით შესრულება.

ახლოვდება ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნები და თუ დროულად არ გადაიდგა არსებითი ნაბიჯები არჩევნების სათანადო, დემოკრატიულ პრინციპებზე ჩატარებისთვის, თუ ადგილებზე არ წარმოჩინდა შესაბამისი ღირსების მქონე კადრები, არსებობს დიდი შანსი, რომ საზოგადოებამ კვლავ აირჩიოს ერთი, რეალურად კი რაიონები მართონ მეორეებმა.

საყოველთაოდ ცნობილი და მნიშვნელოვანი მოვლენაა, როდესაც მინას გამოუჩნდა მესაკუთრე და გლეხებმა საკუთრებაში მიიღეს სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გარკვეული ფართობი, დაახლოებით ერთი ჰა-ს ფარგლებში. ეს, ყველა ექსპერტის შეფასებით, უდავოდ უმნიშვნელოვანეს ნაბიჯად ითვლებოდა ქვეყნის ეკონომიკური განვითარების საქმეში. დღეს რეგიონში გლეხი დარჩა შესაძლებლობის გარეშე, დაამუშავოს მის საკუთრებაში არსებული მიწა. სანავის ფასის არნახულმა მომატებამ, სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწების დამუშავებისთვის შესაბამისი ტექნიკის არარსებობამ, რეგიონის მოსახლეობის მწვავე სოციალურმა პრობლემებმა ნოყიერი ნიადაგი შეუქმნა ადგილზე მოქმედ კლანებსა და ასევე დედაქალაქიდან დაინტერესებულ ფინანსურ ჯგუფებს, ჩალის ფასად ხელში ჩაიგდონ კახეთისა და მთელი ქვეყნის

ძირითადი სიმდიდრე — მიწები, რაც ხდება არა მარტო დღეს ჯერ კიდევ სახელმწიფო საკუთრებაში არსებულ მიწებთან მიმართებაში. უკიდურესი გაჭირვების გამო, მოსახლეობა თავის საკუთრებაში არსებულ მიწებს მიზერულ ფასად ყიდის, ვინაიდან რეგიონში გამიზნულად შექმნილი მძიმე სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობა გლეხებს აქეთკენ უბიძგებს.

შესაბამისად, ადგილობრივ ახალგაზრდებს არ აქვთ სამეწარმეო საქმიანობის დაწყებისა და სამსახურის შოვნის არანაირი პერსპექტივა და სამუშაოს ეძებენ საქართველოს ფარგლებს გარეთ. უმაღლესდამთავრებული ახალგაზრდების დასაქმება ძირითადად ხდება პოლიტიკური და კლანური ნიშნით. დაუსაქმებლობა ახალგაზრდებში იწვევს მიდრეკილებას ნარკომანიის, ალკოჰოლიზმის, კრიმინალის მიმართ.

პოლიტიკურად უნივერსიტეტები, სკოლები და სხვა დაწესებულებები. არსებობს სტერეოტიპი — ვინც ჩვენთან არ არის, ჩვენი მტერია. ეს აჩენს შიშის სინდრომს ახალგაზრდებში, ასუსტებს ბრძოლისუნარიანობას და მათ არ შესწევთ ძალა, ხელისუფლების მიერ გადაწყვეტილების მიღების პროცესში გამოსატონ თავიანთი პოზიცია.

დასასრულ, თუ ჩვენ ვერ შევძელით ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკურ-ეკონომიკური პროცესების წარმართვა ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებული უფლებების დაცვის ფარგლებში, ვერ მივიღებთ სასურველ შედეგებს.

კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი

კობა ბოჭორიშვილი

თავისუფალი ბიზნესის სამართლებრივი პრობლემები

სახელმწიფოს სუვერენიტეტის ძირითადი განმსაზღვრელი თავისუფალი ბიზნესია.

რეკეტი — ასეთი კვალიფიკაცია შეიძლება მიეცეს სახელმწიფოსა და ბიზნეს-სექტორის ურთიერთობას დღეს საქართველოში.

პრაქტიკამ და შემოსულმა საქმეებმა მიგვიყვანა იმ დასკვნამდე, რომ სახელმწიფო, რომლის მიზანი უნდა იყოს ბიზნესის, როგორც ეკონომიკური პოლიტიკის მნიშვნელოვანი ნაწილის განვითარება, ხელს უშლის და პირდაპირ და არაპირდაპირ ზეგავლენას ახდენს ბიზნეს-გარემოს განვითარებაზე.

ხელისუფლების უპირატესი მოვალეობაა, ხელი შეუწყოს თავისუფალი ბიზნესის ჩამოყალიბებას, ლიბერალური საგადასახადო სისტემის შექმნას, უზრუნველყოს ბიზნესის კეთების კონკრეტული და უპირატესი პირობები მეზობელ ქვეყნებთან მიმართებაში.

ქვეყანაში არ არსებობს თავისუფალი და დამოუკიდებელი ბიზნეს-გარემო. ნებისმიერი წარმატებული საქმე სახელმწიფო მოხელეთა ინტერესის სფერო ხდება, სახელმწიფო მაღალჩინოსნები პირდაპირ წილში შედიან ბიზნესმენებთან იმ მოტივით, რომ ისინი უზრუნველყოფენ მათი საქმიანობის ხელშეუხებლობასა და დაცულობას. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ბიზნესი ხდება საგადასახადო და მაკონტროლებელი ორგანოების მხრიდან სისტემატური დარტყმის ობიექტი, რასაც ხშირად მოჰყვა კიდევ კონკრეტულ ბიზნესმენტა დაპატიმრება.

პარლამენტის წევრთა და სახელმწიფო მოხელეთა ბიზნეს-საქმიანობა ხომ არაერთხელ გამხდარა საზოგადოების ყურადღების ობიექტი, რაც კიდევ ერთხელ ადასტურებს ხელისუფალთა მზარდ ინტერესს აღნიშნული სექტორის მიმართ

და ხელს უშლის ბიზნესის სწორად წარმართვას, კანონიერად საქმის კეთების კულტურის ჩამოყალიბებას.

თანამედროვე საკანონმდებლო ბაზა, საგადასახადო კოდექსი, კანონი ლიცენზირებისა და ნებართვების შესახებ არათანაბარ პირობებში აყენებს მწარმეებს და თითქმის მთლიანად გააკოტრა ის საწარმოები, რომლებიც მოიპოვებდა, გადაამუშავებდა, აწარმოებდა და ქმნიდა ეროვნულ პროდუქციას. სახელმწიფო ბიუჯეტი დღეს ივსება არა ბიზნესიდან მიღებული ეკონომიკური შემოსავლებით, არამედ ბიზნესის მიზანმიმართული კრიმინალური რეკეტივით.

აღნიშნული სიტუაციიდან გამომდინარე, მთლიანად განადგურდა რეგიონებსა და ქვეყანაში არსებული საწარმოო პოტენციალი.

ფასების ზრდისა და საქართველოში ცხოვრების გაუარესების მთავარი ფაქტორი არის ის, რომ სახელმწიფოს აქვს მაღალი გადასახადები ბიზნესის მიმართ, რომლებიც ოფიციალური გადასახადის სახით არის გათვალისწინებული.

გარდა ამისა, ბიზნესი ჩართულია სამთავრობო და არასამთავრობო პროგრამებში, რომლებიც მან უნდა შეასრულოს. ეს არის უფასო სასაბუღალტრო, საფეხბურთო ფან-კლუბების ჩამოყალიბება, პატრიოტთა ბანაკების მატერიალური უზრუნველყოფა და სხვა, რაც იძულებულს ხდის ბიზნესს, ამ ყველაფრის გამო გაზარდოს ფასები იმ პროდუქციასა და მომსახურებაზე, რასაც აწარმოებს. ეს არის ბუნებრივი და თანმიმდევრული პროცესი, რათა ბიზნესმა შეინარჩუნოს მოგების ის ნორმა, რომელიც მის ფუნქციობას უზრუნველყოფს, რაც თვითგადარჩენის ერთადერთი საშუალებაა. აღნიშნული კი, ბუნებრივია, ასახვას პოულობს ფასების ზრდაში, რაც აუარესებს ცხოვრების პირობებს და გაზრდილი ვალდებულების გადამხდელი თითოეული ჩვენგანი ხდება.

ქვეყანაში არ არსებობს თავისუფალი ბიზნესი, რომელიც, თავისი შეხედულებიდან გამომდინარე, გაატარებს წმინდა ბიზნეს-ინტერესებს, ის სახელმწიფო კონიუნქტურაში ზის, რაც აუცილებლად მიგვიყვანს კატასტროფამდე.

არსებული პრობლემა კი ხელს უწყობს მიმდინარე მიგრაციული პროცესების კიდევ უფრო გააქტიურებას და საქართველოდან მოსახლეობის საუკეთესო პოტენციალის გადინებას უცხოეთში.

არათანაბარ პირობებში ჩაყენებული ბიზნესი ვერ ქმნის კონკურენტუნარიან პროდუქციას, რაც ქვეყნის ეკონომიკურ განვითარებასა და აღმავლობას შეუწყობდა ხელს.

ვფიქრობ, არსებული სიტუაციის გამოსწორება მნიშვნელოვნად წაადგება ქვეყნის ეკონომიკურ ზრდას, კრიმინოგენური სიტუაციის გაუმჯობესებას, მზარდი მიგრაციული პროცესების შეჩერებასა და დასაქმების გაზრდას.

თითოეული ჩვენგანის მხარდაჭერა იმ პოზიციის მიმართ, რომ ბიზნესს საგადასახადო ტვირთი შეუშუბუქდეს, მოხდეს საგადასახადო და სამეწარმეო კანონმდებლობის ლიბერალიზაცია, სუბსიდირება გაეწიოს ადგილობრივ ბიზნესს, ხელი შეეწყოს რეგიონებში წარმოების განვითარებას, რითაც დასაქმდება ქვეყანაში დარჩენილი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი, დადებით ზეგავლენას იქონიებს აღნიშნული პრობლემების მოგვარებასა და საქართველოს ეკონომიკურ აღმავლობაზე.

არასამთავრობო სექტორისა და ბიზნესის მჭიდრო ურთიერთობა საშუალებას მოგვცემს, გავააქტიუროთ ჩვენი საქმიანობა ბიზნესის მართვით, რაც მზარდი საკანონმდებლო და სახელისუფლებო ბერკეტების პირობებში საშუალებას მოგვცემს, მნიშვნელოვნად შეუწყოს ხელი ბიზნესში არსებული პრობლემების გადაჭრას.

კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი

გიორგი ხუციშვილი

აფხაზეთი — მესამე გზა

მსოფლიო გამოცდილება ცხადყოფს, რომ სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობა, ქვეყნის თანამედროვე ტიპის ცივილიზებულ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბება, ყველაზე ხელშემწყობი და კეთილგანწყობილი ხელისუფლების პირობებშიც კი არ ხდება თავისთავად და უმტკივნეულოდ. ეს მუდმივი ბრძოლის ველია, სადაც დემოკრატიამ უნდა სძლიოს ბიუროკრაციას, საზოგადოებაშიც და ხელისუფლებაშიც დამკვიდრდეს სამართლებრივი და ჰუმანური მსოფლმხედველობა და ქცევა. სამწუხაროდ, დრეს ამ ჭეშმარიტების გაცნობიერებამ განსაკუთრებით მტკივნეული ფორმები მიიღო ზოგიერთ და, მათ შორის, ჩვენს ქვეყანაში, კერძოდ, არსებულ გაყინულ ეთნოკონფლიქტებთან მიმართებაში. აქ ნათლად ჩანს ტოტალიტარული სისტემის მემკვიდრეობის გავლენა იმ ადამიანებზეც, რომელნიც საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდგომ პერიოდში ჩამოყალიბდნენ. მონინალმდეგესთან კომუნიციონების, შეფასების და თვითშეფასების უნარები, საკუთარი ნამოქმედარისთვის პასუხისმგებლობის აღება, სხვისი დანაშაულისთვის პასუხის მოთხოვნა, რისკის შეფასება და ქმედებათა შედეგების წინასწარ გათვლა, ყველაფერ ამის დეფიციტი იგრძნობა როგორც საზოგადოებასა და მას-მედიაში, ასევე ხელისუფლებაში. რატომ აღმოვჩნდით ასეთ მდგომარეობაში და სადაა გამოსავალი?

აფხაზეთის და სამაჩაბლოს კონფლიქტების მოუგვარებლობის შეფასებისას, გარკვეული ფაქტორების ზეგავლენით, რაზედაც ქვემოთ გვექნება საუბარი, საერთაშორისო წრეებში გავრცელდა ქართული მხარის უნიციტივიზობის, არასანდოობისა და უნიათობის სურათი, რომელიც უკავშირდებოდა არა იმდენად შევარდნაძის ხელისუფლებას, რომელიც ახერხებდა ამგვარი ბრალდებების აცხადებას, როგორც ქართული საზოგადოების პოსტ-ტოტალიტარულ მენტალიტეტს, ქვეყნის თავისებურებებს, და, ასევე, ქართველთა ხასიათს. იმაში, რომ საზღვარგარეთ საქართველოს უნიათო და მათხოვარი ქვეყნის რეპუტაცია დაუმკვიდრდა, ლომის წილი ექს-პრეზიდენტ შევარდნაძეს და მის გარემოცვას ეკუთვნის: მის მიერ არჩეულ მინიმალური რისკის და კრიმინალურ ძალთა დაბალანსების და დაკმაყოფილების პოლიტიკას სჭირდებოდა ქართველ ხალხში არასრულყოფილების კომპლექსის გაღვივება, რათა ყველას იმის შეშინებოდა, თუ რა ეშველებოდა ამ ქვეყანას შევარდნაძის ბრძნული მართვის გარეშე. ბუნებრივია, ამან თავისი დამანგრეველი შედეგი იქონია საქართველოს და გარე სამყაროს ურთიერთობის ჩამოყალიბებაში.

ამავე დროს, აფხაზეთისა და ყოფილი სამხრეთ ოსეთის შესახებ იმავე საერთაშორისო წრეების მხრიდან, მიუხედავად პოლიტიკურ დონეზე გაკეთებული მკაცრი განცხადებების და დიალოგისკენ ორივე მხარის ტრადიციად ქცეული მონოდებებისა, ჩამოყალიბდა გაცილებით უფრო რბილი და ჰუმანიზირებული სურათი: მცირერიცხოვანი გაჭირვებული ხალხი, რომელიც არავის თავს არ ესხმის, მეზობელ საქართველოში არასტაბილური ვითარებით და დევნილთა მასობრივი დაბრუნების შედეგად შურისძიების საფრთხით შეშინებული და თავისი ეთნოფონდის გადარჩენით შეწუხებული. გარდა ამისა, ბოლო წლების განმავლობაში პრო-

ცესების გარკვეული მიმართულებით წარმართვის შედეგად, ჩიხი მიზანმიმართულად ღრმავდებოდა, იზრდებოდა ბზარი და გაუცხოება გახლეჩილი საზოგადოების ნაწილებს შორის, და რა თქმა უნდა, მტრის ხატის ინტენსივობა.

ეთნოპოლიტიკური კონფლიქტები, საყოველთაოდ აღიარებული შეფასებით, მსოფლიოში მშვიდობისა და სტაბილური განვითარებისთვის ერთ-ერთ უდიდეს საფრთხეს წარმოადგენენ. ამიტომაც, მათი მოგვარება ანუ სამშვიდობო პროცესებისთვის ხელშეწყობა, საერთაშორისო დონეზე ერთ-ერთი ყველაზე პრიორიტეტულ და რთულ ამოცანად ითვლება. ამავ დროს, უმრავლესობა მსოფლიოში არსებული ეთნო-პოლიტიკური დისპუტებისა ათწლეულების განმავლობაში გადაუჭრელი რჩება, ხოლო თუ გვარდება, როგორც წესი, სეცესირებული ნაწილის ლეგიტიმიზაციის ხარჯზე (ისტ ტიმორი, ერიტრეა, ყოფილი იუგოსლავიის ნაწილები და სხვ.). პრაქტიკულად, ერთადერთი საპირისპირო მაგალითად შეიძლება ჩაითვალოს სუეცის ქეისი ეგვიფტში. ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის მაგალითს უახლეს ისტორიაში პრაქტიკულად ვერ ვპოულობთ. რატომ? უპირველეს ყოვლისა, უნდა მკვეთრად გავმიჯნოთ ორი სურათი: პირველი - ინფორმაციული, რომელიც განკუთვნილია მასობრივ მომხმარებელზე. ეს სურათია ყველა იმ ძალისხმევისა და ქმედებისა, რომელიც ხორციელდება კონფლიქტის ზონაში, როგორცაა ოფიციალური მოლაპარაკებები, ჰუმანიტარული პროგრამები, სამშვიდობო ინიციატივები, შეხვედრები, დისპუტები, ეკონომიკური პროექტები და სხვ., ე.ი. მრავალარხიანი დიპლომატიის მთელი სპექტრი. ხოლო მეორე და სრულიად სხვაგვარია რეალური პოლიტიკის სურათი - დაუნდობელი, დაუკავშირებელი რაიმე ღირებულებებთან, გარდა მატერიალურისა - თამაში წესების გარეშე. ნებისმიერი კონფლიქტის ზონის გარშემო ყალიბდებიან იმ ძალთა გავლენის ჯგუფები, რომელნიც დაინტერესებულნი არიან ან კონფლიქტის მოგვარებაში, ან კონფლიქტის მოუგვარებლობაში. ის ფაქტი, რომ მსოფლიოს თითქმის ყველა ეთნო-პოლიტიკური კონფლიქტი მოუგვარებელია, გვაფიქრებინებს, რომ რეალური გავლენა იმ ძალებისა, რომლებიც არ არიან დაინტერესებულნი კონფლიქტის მოგვარებაში, კონფლიქტის მოგვარებაში დაინტერესებულ ძალთა გავლენასთან შედარებით აშკარად ჭარბობს.

ქართულმა მხარემ დღემდე ვერ შეძლო სამართლებრივი გზით იმ ბერკეტის გამოყენება, რომელიც აფხაზეთში ქართველების წინააღმდეგ ჩატარებულ ეთნონომენდაში და დევნილთა მშობლიურ მიწაზე არდაბრუნებაში მდგომარეობს. საერთაშორისო თანამეგობრობა დუმს იმის თაობაზე, რომ რუსეთის ე.წ. სამშვიდობო ძალები თავისი საერთაშორისო მანდატის საპირისპირო როლს ასრულებენ კონფლიქტის ზონაში. ჩვენს ქვეყანაში, აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში არსებული კონფლიქტების არსებობის მთელი პერიოდის განმავლობაში კონფლიქტის წარმოშობასა და გაღვივებაში რუსეთის როლს გამოყოფილი და განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა მინიჭებული. ამის შედეგად არა მხოლოდ მთელ რიგ საკითხებზე საქართველოს ხელისუფლების პასუხისმგებლობის საკითხი იყო მიჩქმალული, არამედ კონფლიქტის ესკალაციაზე და შემდგომ გაყინვაზე უფრო ფართო კონტექსტის გავლენა ყურადღების მიღმა რჩებოდა, რაც, თავის მხრივ, რუსეთის როლის ჩარჩოების დადგენასაც უშლიდა ხელს. კერძოდ, აფხაზეთის ომის შემდგომ პერიოდში ჩამოყალიბებული ვითარება ხელსაყრელია მთელი რიგი ადგილობრივი, რეგიონული და გლობალური დონის აქტორებისთვის (დავარქვათ მათ ერთობლიობას, პირობითად, ვირტუალური კონსორციუმი). ამ ერთობლიობაში გამოიკვეთება მეტნაკლებად კოორდინირებულად მოქმედი ჯგუფები. ეს არც გლობალური შეთქმულებაა და არც სპეცსამსახურების დონეზე შემუშავებული და ერთი ცენტრი-

დან მართული ოპერატიული გეგმა, არამედ კუმულატიური ეფექტი მრავალგვარი ჯგუფების ინტერესის თანხვედრისა და ამ გარემოების გაცნობიერების შედეგად თანხვედრი მიმართულებით გადადგმული ნაბიჯებისა. სოხუმის რეჟიმის კონსოლიდირებული და ურყევი პოზიცია ძლიერდება იმის შედეგად, რომ ეთანხმება გეოპოლიტიკური სტაბილურობის გარკვეულ სქემაში რეგიონისთვის და ჩვენი ქვეყნისთვის მიჩენილ ადგილს.

ერთ-ერთი მიზეზი მდგომარეობს შემდეგში: გაყინული, გაჭიანურებული კონფლიქტი სტაბილურობის შთაბეჭდილებას (სიმულაციას) ქმნის, რასაც საერთაშორისო პოლიტიკაში ჩართული ჯგუფებისთვის გარკვეული მიმზიდველობა გააჩნია. აქაც, ისევე როგორც სხვა სფეროებში, უნივერსალურად მოქმედებს უმცირესი ქმედების პრინციპი, რომელიც შეესატყვისება პოლიტიკოსთა სავსებით გასაგებ სწრაფვას გაიადვილონ საქმე იმით, რომ მართონ უმცირესი რესურსებით, გაამართვივოს ამოცანის პირობები და რისკის მინიმუმაცია მოასდინოს. ბიუროკრატიულ სისტემაში ეს პროცესი მახინჯდება და კონფლიქტების მენეჯმენტის სფეროში ლეზულობს გაჭიანურებისათვის ხელშეწყობის ფორმას.

ყოველი ეთნოპოლიტიკური კონფლიქტის ზონის გარშემო საერთაშორისო დონეზე სპონტანურად იქმნება გარკვეული მხარდაჭერის და ლობირების სისტემა. შემდეგ დონეს წარმოადგენს ამგვარ სისტემათა ურთიერთმხარდაჭერის და ლობირების სისტემები (მაგალითად, აფხაზური სეპარატიზმის დაცვას და ლობირებას უზრუნველყოფენ მთიანი ყარაბაღის სეპარაციის დამცველი ძალები). მიუხედავად ამისა, (ან, შეიძლება, სწორედ ამის გამო) პროექტები, რომელთაც ჩიხში მივყავართ, კვლავ ფინანსდებიან.; არც ჩავარდნილი პროექტების წარუმატებლობის მიზეზები ანალიზდება ისე, რომ ფართო საზოგადოებისთვის გახდეს ცნობილი და შემდგომ შეცდომებს და ხარჯებს დაუდოს ზღვარი. ამას სამშვიდობო პროცესების სტერილიზაცია შეგვიძლია ვუწოდოთ. სტერილური პროცესი, რომელსაც არანაირი ნაყოფის გამოღება არ ძალუძს, პროცესი პროცესისთვის, პროფანაციად გადაქცეული პროექტები, ფინანსების, ადამიანთა ძალისხმევის, ნერვების ხარჯვა - ინფორმაციული სურათია იმისა, რომ რაღაც კეთდება, მაგრამ, ამასთან - საბოლოო ნულოვანი რეზულტატი წინასწარ განსაზღვრულია, სამშვიდობო პროცესი კი - განწირული. ამ მოჯადოებული წრის გარღვევას სჭირდება სულ სხვა დონის პოლიტიკური ნება, რომელიც, ყველას იმედი გვქონდა, რომ ვარდების რევოლუციის შემდგომ თვეებში დავინახეთ. ხოლო რაც ამის შემდგომ - 2004 წლის ზაფხულიდან დღემდე - ხდებოდა, შეიძლება დავახასიათოთ როგორც რეალური პოლიტიკის პი-არ პოლიტიკისთვის შენირვა და კონფლიქტების გაყინვის სისტემისადმი ადაპტირება.

საქართველოს ახალი ხელისუფლება აუცილებლობით ექცევა ურთიერთდაპირისპირებულ ძალთა გავლენის ქვეშ - ერთის მხრივ, ხალხი სამართლიანად მოითხოვს ამ საკითხის გადაჭრას, რეალური ნაბიჯების გადადგმას. ლიდერებს ესმით, ხალხმა უნდა დაინახოს, რომ ამ მიმართულებით რაღაც კეთდება. მაგრამ, მეორეს მხრივ, არსებობს საშიშროება, დიდი ცდუნება, როდესაც ამოცანა რეალურად განუხორციელებელია ან რთულია შესასრულებლად, შეიქმნას ილუზია, საინფორმაციო სურათი, რომ რაღაც კეთდება. ქვეყანაში ბოლო დროს დამკვიდრებული მოვლენათა შეფასების შავ-თეთრი სურათი, განსხვავებული აზრის მიუღებლობა დაღს ასვამს აგრეთვე ეთნო-პოლიტიკური კონფლიქტებისადმი მიდგომებს, დაბალანსებული კომპრომისის დისკრეტივაციას ახდენს მოსახლეობის თვალში. მიუხედავად ამისა, რეალურად არსებობს შესაძლებელი გზა, რომელიც ინტენსიური პოლიტიკური ქმედებებით და საზოგადოების მხარდაჭერით უნდა განხორციელდეს.

პირველი გზა, რომელმაც არ მიაშროტა: მეორე მხარე კონფლიქტის ზონაში კი არ უნდა ვეძიოთ (იქ ჩვენი საკადრისი მოსაუბრე არავინაა; აბა, კრიმინალებს რაზე ველაპარაკოთ, მათი ბოიკოტირება უნდა მოვახდინოთ), არამედ რუსეთში - ხომ სწორედ მასთან გვაქვს კონფლიქტი აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონის თაობაზე. ზოგადად ვილაპარაკოთ, რომ დიალოგის მომხრენი ვართ, და ამავე დროს ღიად განვაცხადოთ, რომ არ ვაპირებთ რაიმე დავუთმოთ, ხისტი და მკაცრი პოზიცია შევინარჩუნოთ, ვილაპარაკოთ ულტიმატუმების ენით, ყველას მოუწოდოთ, არ ითანამშრომლონ სეპარატისტებთან და მათ მფარველებთან, ჩავიკეტოთ შეურიგებელ პოზიციაში; არანაირი პასუხისმგებლობა არ ავიღოთ იმაზე, რაც მოხდა.

ქვეყნის შიგნით ასეთი პოზიცია და პოლიტიკა აღვივებს იმის შეგრძნებას, რომ აფხაზეთი მაინც დაკარგულია, ხელისუფლებას კი სახის შენარჩუნება სჭირდება, ამოტომაც ირჩევს ჩიხური სიტუაციის გენერირებას, საბოლოოდ ხომ მაინც რუსეთს დაბრალდება ყველაფერი. შანსი კი იმაშია, რომ ხალხის თვალში მაინც კაი ბიჭებად გამოჩნდებიან.

ქვეყნის გარეთ, ასეთ შემთხვევაში ძლიერდება ქართული მხარისადმი უნდობლობის ფაქტორი. მოლაპარაკების ჩიხში შეყვანა, საომარი მოქმედებების განახლების საფრთხის გაძლიერება, პრობლემის მოგვარების შანსის მკვეთრი დაქვეითება ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორებისგან მხარდაჭერას ნაკლებად სავარაუდოდ ხდის.

მეორე გზა, რომელმაც ასევე არ გაამართლა: ლავირებისა და ყველას დაკმაყოფილების პოლიტიკის გატარება. ერთის მხრივ, მოლაპარაკების დროს ცალმხრივი დათმობებისთვის მზადყოფნა, ამავე დროს არაფრის ბოლომდე მიყვანისა და პოზიციის არდაკავების შედეგად გაურკვეველი სიტუაციის გაჩინება. მოვიფიქროთ ყველაზე ხელსაყრელი პირობები, რაზეც სეპარატისტები უნდა წამოეგონ, იქნებ ამით აფხაზები მოვხიბლოთ. საგარეოდ, საერთაშორისო სტრუქტურების მოთხოვნათა დასაკმაყოფილებლად და საშინაოდ, რადიკალების კრიტიკის ასაცილებლად რთულ თამაშებში ჩაბმა და, ქვეყნის საზიანოდ, ორმაგი სტანდარტების დამკვიდრება.

უკიდურესი პოზიცია იქნებოდა ის, რომ მთელი პასუხისმგებლობა მომხდარისთვის ჩვენ თავზე ავიღოთ, დევნილთა დაბრუნების მოთხოვნა მოვხსნათ, და აფხაზებს დავუხმაროთ სახელმწიფოებრივ მშენებლობაში ისე, რომ არანაირი წინაპირობები არ წავუყენოთ. ძნელი არაა იმის დანახვა, რომ არც ეს იქნებოდა გამოსავალი.

საყურადღებოა, რომ ორივე შემთხვევაში შედეგად ვღებულობთ კონფლიქტის გაყინვას. სამწუხაროდ, ეს ორი გზა აქამდე იხილებოდა როგორც ერთადერთი შესაძლო ალტერნატივა (და ეს ქმნიდა ჩიხის სინდრომს), მაშინ, როდესაც რეალურად კიდევ ერთი ალტერნატივა არსებობს.

მესამე გზა, რომელმაც უნდა გაამართლოს. ქვეყნის შიგნით, საჯარო განხილვის შედეგად უნდა მოხდეს კონფლიქტის მიზეზების და შედეგების ობიექტური შეფასება. კონფლიქტისათვის გარე მესამე ძალისთვის მთლიანი პასუხისმგებლობის დაკისრების მაგივრად, მოხდეს მომხდარის რეალური და ობიექტური სურათის დადგენა, ძირითად აქტორთა როლისა და პასუხისმგებლობის ჩვენებით. სითყვიით და საქმით, მოხდეს სამშვიდობო და არაძალადობრივი კურსისადმი ერთგულების დემონსტრირება.

ქვეყნის გარეთ, მოვასდინოთ საერთაშორისო თანამეგობრობის მობილიზება იმ კუთხით, რომ რასაც აცხადებენ (რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა ურღვევია), ის პრაქტიკულად განახორციელონ. საერთაშორისო დონეზე რეალურად დადგეს აფხაზეთის მთელ ტერიტორიაზე დევნილთა დაბრუნებისა და 1993-94 წლებში დადებულ ხელშეკრულებებში დადგენილი მოლაპარაკებათა ფორმატის გადასინჯვის საკითხი. კონფლიქტური ზონის ფართო მასშტაბიანი რეაბილიტაცია მოხდეს ის პირობით, რომ ეს კონფლიქტში ჩაბმულ მხარეთა დაახლოვებას და შერიგებას შეუწყობს ხელს (ეს პირობა დღემდე არ სრულდება). აფხაზეთს და სამხრეთ ოსეთს შევთავაზოთ, ჩვენი შეფასებით, ნორმალური და სამართლიანი სტატუსი; ამავე დროს, ნუ განვიხილავთ სტატუსის საკითხს მოლაპარაკებათა საწყის ეტაპებზე, ამავე დროს, მოვისმინოთ მათგან მომდინარე წინადადებები. არ ვიკეკლუცოთ და არ ვეცადოთ მოვაჩვენოთ თავი იმად, რაც არ ვართ. ავიღოთ ჩვენ თავზე ჩვენი წილი რეალური პასუხისმგებლობისა. პარალელურად განვითარდეს პოლიტიკური (დიპლომატიის პირველი არხი) და საზოგადოებრივი (დიპლომატიის მეორე არხი) დიალოგი. საშუალება მივცეთ ბიზნესს, დევნილთა ორგანიზაციებს და დიასპორებს აქტიური როლი ითამაშონ კონფლიქტის მოგვარების ყველა ეტაპზე და ყველა დონეზე. ამავე დროს, ვეცადოთ, საქართველო-რუსეთის ურთიერთობათა ნორმალიზება მოვახდინოთ. ყველაფერ ამის შედეგად, უნდა შეიქმნას ჯანსაღი გარემო და ხელსაყრელი წინაპირობები, რათა კონფლიქტები მშვიდობიანად მოგვარდეს. ხოლო გადამწყვეტი პირობა იქნება იმ საქმარისად ძლიერი სტიმულის ამოქმედება, რომელიც კონფლიქტის გადაწყვეტის სასარგებლოდ კრიტიკულ მასას შექმნის (მაგალითად, დიდი ინვესტიცია ან სხვ.). რა თქმა უნდა, მოვლენები შეიძლება არასასურველი სცენარით წარიმართოს და გეგმაც ჩაიშალოს, მაგრამ ყველა შემთხვევაში ქვეყნისაგან მოითხოვება პასუხისმგებელი და თანმიმდევრული პოლიტიკა.

დასკვნები:

არც ერთ შემთხვევაში აფხაზეთის პრობლემა არ გადაწყდება უახლოეს წლებში: ეს ხანგრძლივი დროის პერსპექტივაა და საერთოდ, განხორციელების შანსი აქვს მხოლოდ საქართველოს მხრიდან თანმიმდევრული, სტრატეგიულად გათვლილი და დაბალანსებული პოლიტიკური კურსის გატარების შემთხვევაში. ხელსაყრელ პოლიტიკურ პირობებში, ცხინვალის რეგიონის პრობლემა მოგვარების უფრო მეტი შანსი აქვს ახლო მომავალში. მაგრამ თუ კიდევ დრო დავკარგეთ, პრობლემას საერთოდ არ ექნება გადაწყვეტის შანსი. იმისათვის, რომ ახლო მომავალში პროგრესს მივაღწიოთ, ხოლო ცოტა უფრო დაცილებულ პერიოდში პრობლემა სამართლიანად მოგვარდეს, დღესვე უნდა დაიწყოს ის პროცესები, რაზედაც მოხსენების ბოლოს გვქონდა საუბარი. მადლობთ ყურადღებისათვის.

ჟურნალისტთა საერთაშორისო კავშირი ობიექტივი

ირმა ინაშვილი

ჟურნალისტთა კავშირი ობიექტივი 200-ზე მეტ ჟურნალისტს აერთიანებს. დაარსებიდან დღემდე კავშირის მთავარი პრიორიტეტი იყო თავისუფალი სიტყვის და შესაბამისად, ჟურნალისტთა უფლებების დაცვა. მოგხსენებათ, „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ ახალმა ხელისუფლებამ, პირველ რიგში, თავისუფალ სიტყვას „დაარტყა“. დაიხურა არაერთი გაზეთი და ტელეარხი. სამსახურიდან გაათავისუფლეს ათობით ჟურნალისტი. მათი შემცირება მოხდა პოლიტიკური ნიშნით. ქუჩაში დარჩენილი ჟურნალისტების დიდი ნაწილი უსახსროდ დარჩა, ნაწილი კომპრომისზე წავიდა და თანამშრომლობა დაიწყო ახალი ხელისუფლების მიერ კონტროლირებად ტელეარხებთან. ეს „თანამშრომლობა“ გულისხმობს ხელისუფლების მხრიდან წამოსული დირექტივების უპირობო აღსრულებას. დღევანდელი ტელევიზორცე თავისი პათოსითა და შინაარსით ძალიან ჰგავს საბჭოთა დროის ტელევიზიას, რადგან პრაქტიკულად პროპაგანდის საბჭოური მეთოდითაა გამოყენებული. აქცენტი კეთდება არა პრობლემების ანალიზზე, არამედ შენების მაგალითებზე. ამ პროპაგანდით მოსახლეობა ფაქტობრივად ზომბირებულია; მეორე, - მინდა ყურადღება გავამახვილო შიშის ფაქტორზე, რომელსაც ხელისუფლება საზოგადოებაში ნერგავს. სატელეფონო მოსმენების, ფარული გადაღებების, უკანონო დაპატიმრებების ფაქტებმა შიში დაწერა თვით ყველაზე აპოლიტიკურ ფენებშიც კი. მაშინ, როდესაც მხოლოდ „ობიექტივის“ გადაცემები აშუქებდა პოლიტპატიმრების თემას, საზოგადოების თვალსაჩინო წარმომადგენლები თავს არიდებდნენ ჩვენს მედიაპროექტში მონაწილეობას. რა თქმა უნდა, ამისი მიზეზი იყო შიში. თავისუფალმა ჟურნალისტიკამ კი გადამწყვეტი სიტყვა უნდა თქვას ამ შიშის განეიტრალებისა და დაძლევის საქმეში;

საგანგაშოა ის ფაქტი, რომ მმართველი პარტიის ლიდერები „მოდვრავენ“ ჟურნალისტებს. მაგალითად, გიგა ბოკერიას ცნობილი მუქარის შემდეგ, ირაკლი იმნაიშვილმა დატოვა ტელეკომპანია „მზე“. დიდი ზენოლა იყო და არის პრესის ჟურნალისტებზე. „რუსთავი-2“-ის ცნობილმა „სახეებმაც“ დატოვეს მშობლიური ტელევიზია. ცხადია, რომ ხელისუფლებისათვის ელექტრონული მედია საშიშ ძალად რჩება, ამიტომ მიდის სერიოზული ბრძოლა ამ სფეროს გასაკონტროლებლად.

კიდევ ერთი ფაქტორი — პოლიტიკური ნიშნით დაპატიმრებებმა უკვე ტენდენციის სახე მიიღო. საინტერესო ფაქტი, რომ ხელისუფლებას აღარ სჭირდება სამართლებრივი საფუძველი ამა თუ იმ პირის დასაკავებლად. ჯაშუშობასა და აგენტობაში, შესაძლოა, დაადანაშაულონ ყველა ის, ვინც არ ფიქრობს ისე, როგორც, მაგალითისათვის - გიგა ბოკერია ან გივი თარგამაძე. ანუ, პოლიტიკური ნიშნით პოლიტიკური მოღვაწეების, შემოქმედებითი ინტელიგენციის და ჟურნალისტების დევნა გრძელდება...

ასეთ პირობებში ჟურნალისტთა საქმიანობის გააქტიურებას სასიცოცხლო მნიშვნელობა აქვს.

თავისუფალმა ჟურნალისტიკამ უნდა გააანალიზოს ქვეყანაში შექმნილი ვითარება, დემოკრატიის ხარისხი...

შესაბამისად, ჟურნალისტიკა უნდა იყოს დაცული. თუნდაც, მესამე სექტორის მხრიდან. რა ამოცანასაც დღეს შეძლებისდაგვარად ასრულებს ჟურნალისტთა კავშირი „ობიექტივი“.

სოციალურ მეცნიერებათა ახალგაზრდული ასოციაცია /მოდრაობა ახალგაზრდული ალტერნატივა/

ლაშა ბლიაძე

განათლების რეფორმა და თვითმართველობა უნივერსიტეტში

პრობლემა

ახალგაზრდობის პრობლემები საქართველოში ძირითადად განათლების სფეროს უკავშირდება. სწორედ განათლების ხარისხი განსაზღვრავს სტუდენტების ჩართულობის ხარისხს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, ასევე მათ დასაქმებას მას შემდეგ, რაც დაამთავრებენ უმაღლეს სასწავლებლებს.

რევოლუციის შემდგომ დაწყებული უმაღლესი განათლების რეფორმის ძირითადი არსი სწორედ სტუდენტებისთვის უკეთესი განათლების მიღების პირობების შექმნა იყო. ასევე, წინასაარჩევნო პერიოდში ახალი ხელისუფლების ერთ-ერთ ძირითად ღონისძიებად საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებში კორუფციის აღმოფხვრა, უნივერსიტეტების ბიუჯეტის გამჭვირვალობა, მისაღები საგამოცდო სისტემის შეცვლა სახელდებოდა. ხოლო უნივერსიტეტებში სტუდენტური თვითმმართველობების ჩამოყალიბებით უნდა განხორციელებულიყო სტუდენტების ჩართულობის გაზრდა გადაწყვეტილებების მიღების ყველა დონეზე. ამ სტრუქტურის განვითარებას საქართველოს ხელისუფლებისგან ბოლონის პროცესიც ითხოვს, რომელსაც ქვეყანა 2005 წელს შეუერთდა.

დღევანდელი გადმოსახედიდან, სტუდენტური თვითმმართველობა ისევე ვითარდება და ხორციელდება, როგორც მთელი უმაღლესი განათლების რეფორმა, ანუ ის ადამიანები, ვინც ამ რეფორმის სუბიექტები არიან, სრულებით ჩამოშორებულნი არიან თავად რეფორმის პროექტის შემუშავებას და მისი განხორციელების პროცესს. რეფორმა კი კვლავაც ცენტრალიზებულად ხორციელდება განათლების სამინისტროს მიერ რექტორის მოვალეობის შემსრულებლის მხარდაჭერით.

რეფორმის დაწყების დღიდან უარყოფილია უნივერსიტეტის ავტონომიურობის პრინციპი, რომელიც ევროპული ქვეყნების უნივერსიტეტებში შუა საუკუნეებიდან მოქმედებს.

სტუდენტური თვითმმართველობის არჩევნების მომზადებისა და არჩევნების დებულების შემუშავების პროცესში აქტიურად იყვნენ ჩართულნი ფაკულტეტების დეკანატები და რექტორი. ეს სტუდენტური თვითმმართველობის ზოგად პრინციპებს ეწინააღმდეგება, რაც მის სრულ დამოუკიდებლობაში გამოიხატება.

რა არის ამ პრინციპების დარღვევის მიზეზი:

I. ცოდნის დონე სტუდენტებს შორის სტუდენტური თვითმმართველობისა და ზოგადად თვითმმართველობის მნიშვნელობაზე, როგორც მთელს მოსახლეობაში, დაბალია.

ჩვენი ორგანიზაცია დააკვირდა სტუდენტური თვითმმართველობის I არჩევნებს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. ოფიციალური მონაცემებით, არჩევნებში მონაწილეობა სტუდენტების 32%-მა მიიღო. ეს იმ ფონზე, როდესაც ჩვენმა ორგანიზაციამ ბიულეტენების გაყალბებისა და ერთი და იმავე ადამიანის მიერ რამდენჯერმე ხმის მიცემის ფაქტები დააფიქსირა.

ანუ, სტუდენტების დიდ ნაწილს არ ესმის თავად თვითმმართველობის არსი.

II. ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მიზეზი, რაც ხელს უშლის ნორმალური თვითმმართველობების ჩამოყალიბებას სახელმწიფო უნივერსიტეტებში, არის

ხელისუფლების უხეში ჩარევა უმაღლესი სასწავლებლების საქმიანობაში კორუფციის დამარცხების ღონისძიებით. საუბარია ხელისუფლების მხრიდან ადამიანის სოციალური და პოლიტიკური უფლებების დარღვევაზე. ასევე, სახელისუფლებო პარტია დაუფარავად უჭერს მხარს რამდენიმე სტუდენტურ ჯგუფს, რომლებიც უნივერსიტეტში განსხვავებული აზრისადმი აგრესიული დამოკიდებულებით გამოირჩევიან.

III. კიდევ ერთი მიზეზი, რომელიც ხელს უშლის ნებისმიერი დემოკრატიული ტენდენციის განვითარებას უნივერსიტეტში, არის მსგავსი ტრადიციების არქონა. ნებისმიერი ხელისუფლება მიმართავს იგივე მეთოდებს (მოსყიდვა, მუქარა და ა.შ) ადამიანების „გასაჩუმებლად“, რასაც თავის დროზე კომუნისტები მიმართავდნენ.

ჩემი მოსხენება ძირითადად თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტს ეხებოდა. გაცილებით რთული მდგომარეობაა ალტერნატიული აზრის გამოსატვისა და ადამიანის უფლებების დარღვევის თვალსაზრისით სხვა უმაღლეს სასწავლებლებში. ხელისუფლების ძალოვანი სტრუქტურები გაცილებით აგრესიულად და დაუფარავად მოქმედებენ სხვა უნივერსიტეტებში თბილისში და მით უმეტეს, რეგიონებში. იქ არათუ გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში, პროცესტის დონეზეც კი არ გამოიხატება ალტერნატიული აზრი.

ანუ ხელისუფლებამ თითქმის მიაღწია იმას, რომ ჩაეხშო საზოგადოების ერთ-ერთი მთავარი ნაწილი, რასაც საუნივერსიტეტო საზოგადოება და აქტიური სტუდენტობა ჰქვია.

სად არის გამოსავალი:

აუცილებელია, სტუდენტობა და საერთოდ ახალგაზრდობა აქტიურად იყოს ჩართული არა მხოლოდ საკუთარი უფლებების დაცვის, არამედ ზოგადად სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობის საქმეში.

მიუხედავად ხელისუფლების მხრიდან უფლებების დარღვევისა, რაც უდიდეს პრობლემას წარმოადგენს არა მარტო ამ სფეროში, პრობლემად რჩება სტუდენტების ცოდნის ამაღლება ისეთ საკითხებში, როგორცაა სამოქალაქო ჩართულობა, ადამიანის უფლებების დაცვა, თვითმმართველობის იდეა, მისი განხორციელება და ა.შ.

სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლებს შეუძლიათ დადებითი როლი შეასრულონ იმ საქმეში, რასაც ახალგაზრდობის სამოქალაქო შეგნების ამაღლება ჰქვია. ეს პროცესი აუცილებლად უნდა დაიწყოს, რათა ჩვენ არ მივიდეთ ახალი ტიპის „კომკავშირი“, რომელიც ნებისმიერ ხელისუფლებას მორჩილად დაუხრის თავს და არათუ სხვის, საკუთარ უფლებებსაც ვერ დაიცავს.

ყოფილი პოლიტიკატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის

ნანა კაკაბაძე

არასამთავრობო ორგანიზაციები პოსტრევოლუციურ საქართველოში

ბოლო წლებში საქართველოს არასამთავრობო სექტორი ითვლებოდა ერთ-ერთ ყველაზე ძლიერად და წარმატებულად პოსტსაბჭოთა სივრცეში. გარკვეულწილად, ამაში იყო სიმართლის ნაწილი, რადგანაც ყოფილი ხელისუფლება იყო ძალიან სუსტი, არ სარგებლობდა მოსახლეობის მხარდაჭერით და ამიტომ ადვილად ექვემდებარებოდა სამოქალაქო საზოგადოებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების ზეწოლას. 2003 წლის რევოლუციის გზით მოსული ხელისუფლება, როგორც საძულველი მთავრობის მოშორების წამყვანი ძალა, თავის დროზე სარგებლობდა მოქალაქეთა დიდი ნაწილის მხარდაჭერით. ბევრი უფლებადამცველი არასამთავრობო ორგანიზაცია ზოგ შემთხვევაში პოლიტიკოსებზე მეტადაც იყო ჩართული რევოლუციის დროს ხელისუფლებისთვის ბრძოლაში. **ხელისუფლებაში რევოლუციური ძალების მოსვლის შემდეგ კი ზოგიერთი არასამთავრობო ლიდერი უშუალოდ გამარჯვებული პოლიტიკური პარტიის საარჩევნო სიასა და პარლამენტში მოხვდა, ხოლო მესამე სექტორში დარჩენილი რევოლუციონერი არასამთავრობო ორგანიზაციების დიდი ნაწილი, უბრალოდ, ხელისუფლების დანამატად და მისი პოზიციების გაძლიერებისთვის მებრძოლად გადაიქცა.** ასეთ სიტუაციაში არასამთავრობო სექტორი მნიშვნელოვნად დასუსტდა, რადგანაც რეალურად ადამიანის უფლებებისთვის მებრძოლი ყველა მოქალაქე (მათ შორის მესამე სექტორის მიუკერძოებელი წარმომადგენლები) კონტრრევოლუციონერებად მონათლა სახელისუფლებო პროპაგანდამ. როდესაც ხელისუფლებამ დაინახა, რომ ადამიანის უფლებათა სფეროში გაუარესებული მძიმე მდგომარეობის დაფარვა უკვე შეუძლებელია, ბოლო ხანებში ინტენსიურად ცდილობს, ნეიტრალურობის, ობიექტურობისა და პროფესიონალიზმის იმიჯი აღუდგინოს საკუთარ სატელიტ არასამთავრობო ორგანიზაციებს, რათა ეს ნიშაც სწორედ მათი მომხრეების მიერ იყოს დაკავებული, ხოლო მიუკერძოებელ და ობიექტურ არასამთავრობო ორგანიზაციებს არ ჰქონდეთ მუშაობის საშუალება. ამ უკანასკნელთა საქმიანობა ხელისუფლებისაგან იზოლაცია როგორც სახელისუფლებო, ისე ფინანსური (სამთავრობო ენჯეოების გავლენის ქვეშ მყოფი ფონდების) ბერკეტების მეშვეობით. გამონაკლისის სახით მუშაობის შესაძლებლობა ეძლევათ ისეთ არასახელისუფლებო არასამთავრობო ორგანიზაციებს, რომლებიც არც წინა ხელისუფლების დროს წარმომადგენდნენ რამე ანგარიშგასაწევ ძალას და დღესაც მათი საქმიანობა მხოლოდ ფორმალურ ხასიათს ატარებს, რის გამოც არ უქმნიან არავითარ პრობლემას ხელისუფლებას. ესეც არის იმის ერთ-ერთი მიზეზი, რომ რევოლუციის შემდეგ განვლილ პერიოდში ხელისუფალთა მხრიდან გახშირდა ადამიანის უფლებების, კანონისა და სამართლიანობის ნორმების თავხედური დარღვევები, რადგანაც სრულიად მოშლილია საზოგადოების მხრიდან ხელისუფლების კონტროლის მექანიზმები. ნიშანდობლივია, რომ არასამთავრობო ორგანიზაციების მიერ შევარდნაძის მმართველობის ბოლო ხანებში გახსნილი პოლიციის განყოფილებებისა და პენიტენციური სისტემის კარები ახალი ხელისუფლების შს და იუსტიციის მინისტრებმა მყარად მიხურეს და მხოლოდ სახელისუფლებო არასამთავრობოებისთვის არის დაშვებული მათ სისტემებში ფორმალური გამჭვირვალობა. თუმცა, რასაკვირველია, ეს გასაღდა, როგორც არასამთავრობო სექტორისთვის კარის გახსნა, რადგან, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, შემუშავებული პოლიტიკის მიხედვით, ხელისუფლება ცდილობს სწორედ საკუთარი არასამთავრობოები (გონგოები) წარმოაჩინოს მესამე სექტორის სახედ.

მიუკერძოებელი და ობიექტური არასამთავრობო ორგანიზაციების მუშაობას ართულებს ახალი კანონმდებლობა, რომელმაც ერთის მხრივ განუსაზღვრელი ძალაუფლება მიანიჭა პროკურატურას, ხოლო მეორეს მხრივ თითქმის ფორმალობამდე დაიყვანა არა მხოლოდ ადვოკატების, არამედ მოსამართლეების ფუნქციაც. ასევე ახალმა კანონმდებლობამ შესაძლებლობა მისცა პენიტენციური სისტემის ხელმძღვანელობას, საკუთარი შეხედულებით გადაეწყვიტა ბევრი ისეთი საკითხი, რომლებიც ადრე კანონით იყო რეგლამენტირებული. მაგალითად, პენიტენციური სისტემის ხელმძღვანელობა (და არა კანონი) განსაზღვრავს, რომელ სასჯელს უნდა მიიღოს დაწესებულებაში რა სახისა და რაოდენობის ამანათები შეიძლება შეიგზავნოს, ვინ შეიძლება გათავისუფლდეს ვადად — პირობით და ვის შეიძლება გაუგრძელდეს სასჯელის ვადა. ასეთ პირობებში არასამთავრობო ორგანიზაციათა წარმომადგენლებისთვის ძნელია განსაზღვრა, რამდენად სამართლიანი და კანონიერი პატიმრის მიმართ გამოყენებული სანქცია თუ შეღავათი და რამდენად არის იგი განპირობებული პენიტენციური სისტემის ხელმძღვანელთა პირადი შეხედულებებით.

ზემოაღნიშნული წარმომადგენს საქართველოს მესამე სექტორში მომუშავე უფლებადამცველთა ძირითად პრობლემას, რაც მათ ხელს უშლის მუშაობაში. ეს განსაკუთრებით გვეხება ჩვენ და სხვა ისეთ არასამთავრობო ორგანიზაციებს, რომლებიც ვმუშაობთ სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების დაცვის სფეროში.

„ჯანმრთელი სამყარო“

ირინა ფუტყარაძე

„სოციალური პოლიტიკა ქვეყანაში, სიღარიბე და ჯანმრთელობა“

საქართველოში ბოლო წლებში რთული და მრავალმხრივი პოლიტიკური მოვლენები განვითარდა, რომლებიც ჩვენი საზოგადოების დიდ ნაწილს შეეხო. შეიცვალა ცხოვრების წესი, დაირღვა ათწლეულების განმავლობაში მოქმედი ურთიერთობები, ტრადიციები, რამაც ურთულესი ცვლილებები გამოიწვია საზოგადოებრივი ცნობიერების ყველა სფეროში. სიტუაცია კიდევ უფრო გამძაფრდა უფლებადაცვითი, სოციალურ-ეკონომიკური, დემოგრაფიული და ეკოლოგიური პრობლემების ფონზე, რომლებიც მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს არა მარტო ქვეყნის ეკონომიკური ზრდის მაჩვენებელზე, არამედ მოსახლეობის ჯანმრთელობაზეც.

საქართველოში სოციალური და ჯანდაცვის სისტემის რეფორმირების რთული პროცესი მიმდინარეობს. ამ ერთგვარად ექსტრემალური ღონისძიებების განხორციელების აუცილებლობა დღის წესრიგში არ დადგებოდა, თავის დროზე ქვეყანაში პირველად დაწყებული ჯანდაცვისა და სოციალური სისტემის რეფორმა ლოგიკურ დასასრულამდე რომ მისულიყო. ამჟამად ამ სექტორში სისტემის რეფორმის ფაქტობრივად მეორე ტალღა დაიწყო, **ძველი შეცდომების გამოსწორების ნაცვლად, პროცესი, წინა წლებისგან განსხვავებით, საგრძნობლად ბუნდოვან რეჟიმში მიმდინარეობს, მთელი რიგი სამოქალაქო საზოგადოების წინააღმდეგობების მიუხედავად, რეფორმების შედეგები იმდენად ნეგატიურია, რომ დღის წესრიგში სულ მალე დადგება საქართველოს მოსახლეობის ფიზიკური ყოფნა-არყოფნის საკითხი.** ოფიციალური სტატისტიკაც ამას მთელი სიცხადით გვიდასტურებს, **2006 წლის 1 სექტემბრის მონაცემებით, საქართველოში 744.254 უმწეოა,** თუმცა ეს

რიცხვი გაცილებით მეტი იქნებოდა, ხელისუფლებისვე მოთხოვნით რომ არ დახურულიყო მონაცემთა ბაზა. **300 ათასზე მეტი ოჯახი უახლოვდება სიღარიბის ზღვარს. შრომისუნარიანი მოსახლეობის 60%-ზე მეტს არ გააჩნია მუდმივი სამუშაო ადგილი. ორმილიონნახევარი ადამიანი არასრულფასოვნად იკვებება, რაც ქმნის მძიმე ფონს მოსახლეობის ჯანმრთელობის თვალსაზრისით.**

დღეს, ქვეყანაში არსებული მდგომარეობის გათვალისწინებით, მოსახლეობის სიჯანსაღე ყველა განზომილებით უკიდურესად მძიმეა, დღითიდღე ხდება საზოგადოების დაუძღვრება ფსიქიკური, ეკონომიკური და ფიზიკური მდგომარეობის თვალსაზრისით.

შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ხელისუფლება არა მარტო ვერ აღიქვამს, არამედ არ აქვს გათვითცნობიერებული ამ პრობლემების რეალური საშიშროება. **სამწუხაროდ, ჩვენი ქვეყნის შიდა სახელმწიფო სოციალური პოლიტიკა იმდენად არაორდინალურია, რომ მას ანალოგი არ გააჩნია არც ერთი სახელმწიფოს მართვისა და განვითარების ისტორიაში.**

სამწუხაროა ის ფაქტი, რომ საქართველოს „რევოლუციური მთავრობის“ პროპაგანდა დადებით როლს თამაშობს ზოგიერთი განვითარებული ქვეყნის მთავრობის ლოიალურ დამოკიდებულებაზე საქართველოს ხელისუფლების მიმართ.

არასამთავრობო სექტორი მწვავედ აფასებს ამ სფეროში არსებულ პრობლემებს, რის გამოც ხელისუფლება სამოქალაქო სექტორს დესტრუქციულ ოპოზიციად მიიჩნევს.

შევეცდებით, ხელმისაწვდომი გავხადოთ ინფორმაცია საქართველოში არსებული ნეგატიური სოციალური პოლიტიკის შესახებ საერთაშორისო ორგანიზაციებისთვის, დიპლომატიური მისიებისა და სხვა დაინტერესებული სუბიექტებისთვის, რათა სრული და რეალური წარმოდგენა შეექმნათ იმ ვითარებაზე, რომელიც ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევის ერთ-ერთი უმთავრესი საფუძველია.

საქართველოში ბოლო წლებში აღინიშნა სიღარიბის დონის მკვეთრი ზრდა. ეს გამომწვეული იყო უმუშევრობისა და ინფლაციის დონის მკვეთრი მატებით, რაც კიდევ უფრო მკვეთრად გამოიხატა ე.წ. ვარდების რევოლუციის შემდგომ წლებში.

როგორც ცნობილია, სიღარიბე და ცუდი ჯანმრთელობა ერთგვარ მანკიერ წრეს კრავს, შესაბამისად, ქვეყანაში არა მარტო მოსახლეობის სიღარიბის ზრდის ტენდენციაა, არამედ კრიმინოგენური სიტუაციის გამწვავებისაც. სიღატაკე ასოცირდება სიცოცხლის ხანგრძლივობის უფრო დაბალ დონესთან, ახალშობილთა სიკვდილიანობის მაღალ რისკთან, თამბაქოს, ალკოჰოლისა და ნარკოტიკების ხშირ მოხმარებასთან, დეპრესიების, სუიციდების, ძალადობის შემთხვევების გახშირებასთან და სხვ.

სიღარიბის დონის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტორი უმუშევრობაა, რომელიც ქვეყანაში ბოლო ორი წლის განმავლობაში დაახლოებით 40%-ით გაიზარდა.

როგორც უმუშევრობა, ასევე სამუშაოს დაკარგვის შიში უარყოფითად მოქმედებს ჯანმრთელობაზე, ზრდის ფსიქოლოგიური დარღვევებისა და სუიციდების (თვითმკვლელობების) რისკს.

ოფიციალური ინფორმაციით, **2005 წელს სუიციდების რიცხვი 45%-ით გაიზარდა 2004 წელთან შედარებით.**

სოციალური გარანტიების ერთ-ერთ ფუნქციას წარმოადგენს მინიმალური ხელფასი. **მაგალითად, ექიმისთვის, რომელიც აკეთებს ბავშვთა ქირურგიულ ოპერაციას, ანაზღაურება შეადგენს დაახლოებით 14 დოლარს, პოლიკლინიკის ექიმების ხელფასი კი მერყეობს 20-დან 60 დოლარამდე.**

არცთუ სახარბიელო მდგომარეობაა პედაგოგების სახელფასო ანაზღაურების მხრივ. მათი საშუალო ხელფასი შეადგენს 35 დოლარს თვეში. ამ ფონზე არაადეკვატურია საკანონმდებლო და სახელისუფლებო სტრუქტურების ჩინოვნიკების ხელფასები, რომლებიც 350-დან 2000 დოლარამდე მერყეობს, რასაც ემატება სოლიდური საპრემიო თანხები.

ბევრია კონკრეტული მაგალითები და ფაქტები, რომ მოსახლეობის დიდი ნაწილი შიმშილისგან დაუძღვრებულა და ტერმინალურ სტადიაში იმყოფება. მათ ელემენტარულად საკვები სჭირდებათ. ხელისუფლებამ სიღატაკის ზღვარს ქვემოთ მყოფთათვის ბიუჯეტიდან 30 მილიონი დოლარი გამოყო, პროექტი ითვალისწინებდა ყოველთვიურ ფულად დახმარებას, ხოლო მოსამზადებელი სამუშაოს გასაწევად 1 მილიონ დოლარზე მეტი დაიხარჯა. პროგრამა, სამწუხაროდ, ამოქმედებამდე ერთი დღით ადრე ყველასთვის მოულოდნელად გაუქმდა. უფრო მოგვიანებით მთავრობამ შეიმუშავა ახალი პროექტი, სადაც პრიორიტეტი მოსახლეობის სამედიცინო მომსახურებას მიენიჭა, რომლის ბიუჯეტი შეადგენს 9 მილიონ დოლარს. შესაბამისად, მატერიალური დახმარების ნაცვლად ღარიბ მოსახლეობას სამედიცინო პოლისები დაურიგდა, რომლის გამოყენება იმდენი ბიუროკრატიული ბარიერის გადალახვასთან არის დაკავშირებული, რომ საბოლოოდ პოლისები თავის ფუნქციას კარგავს. აღსანიშნავია, რომ ეს სამუშაოებიც მიმდინარეობდა არაობიექტურად და ხარვეზებით, **ჩვენს ხელთ არსებული მასალებით, პიროვნება, რომელიც არის ოფიციალურად ინვალიდი, არ გააჩნია სამუშაო არც მას და არც მის ოჯახის წევრებს, არ იქნა რეგისტრირებული იმ მიზეზით, რომ იგი იაფფასიან სიგარეტს ეწეოდა. ან კიდევ აფხაზეთიდან დევნილს, ასევე ინვალიდს, უმუშევარს, რომელსაც არ გააჩნია საცხოვრებელი, უარი უთხრეს დახმარებაზე იმ მოტივით, რომ დროებით ცხოვრობს ახლობლის მიერ ნათხოვარ ფართში.** ამგვარი ფაქტები უამრავია, რაც მეტყველებს მოსამზადებელი სამუშაოების არასწორად წარმართვაზე. ამ პროგრამის მონიტორინგს ახორციელებს თავად სახელმწიფო სტრუქტურა, ხოლო სამოქალაქო სექტორისთვის ნებისმიერი ინფორმაცია ხელმიუწვდომელი და გასაიდუმლოებულია. ეს პოლისები ფარატიანა ქალაქად რომ დარჩება, იქიდანაც ჩანს, რომ 744.254 ადამიანის სამედიცინო მომსახურებისთვის წლის ბოლომდე გამოყოფილია 9 მილიონი დოლარი. მაშასადამე, ერთ ადამიანზე გამოყოფილია 11-12 დოლარი. ეს თანხა კი ელემენტარული სამედიცინო მანიპულაციისთვისაც არ არის საკმარისი. ჩვენს ხელთ არსებული ინფორმაციით, მოქალაქემ რომ ჩაიტაროს მკურნალობის სრული კურსი, უნდა გაიაროს მრავალი ბიუროკრატიული ბარიერი — უბნის ექიმიდან დაწყებული, სხვადასხვა სახელმწიფო სტრუქტურებით დამთავრებული. დასკვნის მიღების შემდეგაც მოქალაქეებს, რომლებიც საჭიროებენ ქირურგიულ ჩარევას, ხანგრძლივი დროით შეიძლება მოუწიოთ რიგში დგომამ. ამასთან ერთად, მთელი რიგი მიკროპროექტების მოქმედება გარკვეული დროით ჩერდება გაურკვეველი მიზეზებით. მაგალითად, აგვისტოს თვეში შეჩერებული იყო შაქრიანი დიაბეტით მკურნალობის სახელმწიფო პროგრამა.

ქვეყანაში არსებული სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის ფონზე შექმნილი ფსიქო-სოციალური სტრესი ხელს უწყობს მთელი რიგი სოციალური ფაქტორებისა და დაავადებების განვითარებას, მათ შორისაა: გულ-სისხლძარღვთა დაავადებები, ნევროზი, თვითმკვლელობები, ფსიქიკური დაავადებები და სხვ. აღნიშნული დაავადებები ხასიათდება ზრდის ტენდენციით საქართველოში, სადაც მწვავე სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნები ადეკვატური სოციალური პოლიტიკის არარსებობის ფონზე მიმდინარეობს. საქართველოში ჯანმრთელობის გაუარესებას ხელი შეუწყო ისეთი ფსიქო-სოციალური სტრესული მდგო-

მარეობის განვითარებამ, რომლებიც განპირობებული იყო უმუშევრობის მოსალოდნელი მატებით, დასაქმების არასტაბილურობით, გაღატაკების მასშტაბების ზრდით, მოსახლეობის მიგრაციით და სხვ.

მსოფლიო თანამეგობრობა უდიდეს ყურადღებას უთმობს იძულებით გადაადგილებულ პირთა მდგომარეობას. საქართველოს ტერიტორიაზე, კერძოდ, აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში მომხდარი შეიარაღებული კონფლიქტის შედეგად 300 ათასზე მეტი უსახლკაროდ დარჩენილი ადამიანი იძულებით გადაადგილდა საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში. იძულებით ადგილნაცვალ პირთა მდგომარეობა არასასურველია. მათი დიდი ნაწილი განსახლებულია საავადმყოფოებში, სასტუმროებში, სანატორიუმებში, საერთო საცხოვრებლებში და სხვ., სადაც არ არის ხანგრძლივი ცხოვრებისთვის შესაფერისი საყოფაცხოვრებო პირობები. თუ ყოველივე ზემოაღნიშნულს დავუმატებთ იმას, რომ დარღვეულია ყოფა-ცხოვრების ელემენტარული ნორმები (არასაკმარისი კვება, ოჯახის სტრუქტურის დაშლა, ჩვეული სოციალური სტერეოტიპების რღვევა, უმუშევრობა და სხვ.), არ არის გამორიცხული, უახლოეს დროში ამ კონტინგენტის ფსიქოლოგიური, სომატური და სოციალური მდგომარეობა კიდევ უფრო დამძიმდეს.

სამწუხაროდ, ასეთი სოციალური სტატუსის მქონე პირების მიმართ სახელმწიფო აწარმოებს არასახელმწიფოებრივ პოლიტიკას. კონკრეტულად განხორციელებული ქმედებები, რომლებიც სასტუმროებიდან დევნილთა გამოსახლებას ეხებოდა, დასაგმობია. პროცესები ადგილნაცვალ პირთა მიმართ კვლავ ამ რეჟიმში ხორციელდება და ისინი კიდევ ერთხელ აღმოჩნდნენ დევნილის სტატუსით — ხელისუფლებისგან განწირულები.

განვითარებადი ქვეყნებისთვის, მათ შორის საქართველოსთვისაც, ამ მხრივ აქტუალურია შიმშილის პრობლემა, მთელი რიგი კვებითი ინგრედიენტების (ცილები, ცხიმები, მიკროელემენტები და სხვა) დეფიციტი, რაც, თავის მხრივ, მოსახლეობაში იწვევს ავითამინოზს, ანემიებს, ბავშვებში ზრდისა და განვითარების დაქვეითებასა და სხვ.

საქართველოში სიღარიბის დონის მატებასთან ერთად უკანასკნელ წლებში მკვეთრად შეიცვალა მოხმარებული კვების პროდუქტების სპექტრი. ქვეყნის მოსახლეობის კვებაში გამოხატული დისბალანსი საშიშროებას უქმნის ადამიანის სიცოცხლეს. შექმნილი მდგომარეობა ნაწილობრივ განაპირობებს ე.წ. დეცელერაციის პროცესსაც (ბავშვთა და მოზარდთა ფიზიკური განვითარების პროცესის შენელება), რომელიც აისახება ახალგაზრდა თაობის ფიზიკური განვითარების ჩამორჩენაში. დაწყებულია ცილოვანი შიმშილის პროცესი, რომელიც თავის უარყოფით შედეგებს რამდენიმე წელიწადში გამოავლენს. კვლავ აქტუალურ თემად რჩება სურსათის ხარისხი და მასზე კონტროლი. 2005 წლიდან 2006 წლამდე, პრაქტიკულად სურსათზე არანაირი კონტროლი არ ხორციელდება. შედეგად, 2005-2006 წლებში დაფიქსირებული საკვებისმიერი მონამუშვებისა და მოშხამვების რიცხვმა 2-3-ჯერ მოიმატა.

ნარკოტიკების მოხმარება დღეს ქვეყნისთვის საკმაოდ დიდ პრობლემას წარმოადგენს. ბოლო ორი წლის განმავლობაში მომხმარებელთა რიცხვმა კატასტროფულ მასშტაბებს მიაღწია. ოფიციალური ინფორმაციით, ნარკომანთა რაოდენობა 300 პროცენტით გაიზარდა.

შესაძლებელია ცალსახად აღვნიშნოთ, რომ მოყვანილი ფაქტები მიუთითებენ მოქალაქეებისთვის კონსტიტუციით მინიჭებული ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევებზე.

დღეს ქვეყნის ერთ-ერთ უმთავრეს პრობლემას წარმოადგენს მოსახლეობის უფლებების დაცვა სოციალურ სფეროში, რადგან ყველაზე მეტად სწორედ ამ სფეროებში ირღვევა ის ძირითადი დემოკრატიული ფასეულობები, რომელიც დეკლარირებულია ქვეყნის ხელისუფლების მიერ.

საქართველოს მოსამართლეთა ასოციაცია

ხათუნა ჩარკვიანი

სამოქალაქო საზოგადოება, საზოგადოებასთან ურთიერთობის პერსპექტივები და მისი როლი დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობაში

სამოქალაქო საზოგადოებამ საქართველოში 90-იანი წლებიდან დღემდე ჩამოყალიბების მეტად რთული და წინააღმდეგობრივი გზა განვლო. სამოქალაქო სექტორი გახდა ყველა იმ პრობლემისა და წარმატების მონაწილე, რაც ქვეყნის დემოკრატიული განვითარების პროცესში წარმოიშვა. არასამთავრობო ორგანიზაციებმა ამ ხნის განმავლობაში არაერთხელ დაამტკიცეს, რომ ისინი ქვეყანაში მიმდინარე დემოკრატიზაციის პროცესის აქტიური და ღირსეული მონაწილენი არიან და რომ ისინი არანაირი პოლიტიკური კონიუნქტურის ფასად არ დათმობენ მათთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან დემოკრატიულ ფასეულობებს: სიტყვის თავისუფლებას, ადამიანის უფლებების დაცვასა და დამოუკიდებელი მედიის თავისუფლებას.

სწორედ გასული წლის დეკემბერში, სამოქალაქო საზოგადოების ერთობა კიდევ ერთხელ დადასტურდა, როდესაც რევოლუციური ეიფორიის თავგასულობამ რეალური საფრთხე შეუქმნა ქვეყანაში სასამართლო ხელისუფლების დამოუკიდებლობას. „მეამბოხე მოსამართლეების (იგულისხმებიან საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეები მერაბ ტურავა, ნინო გვენეტაძე, დავით სულაქველიძე) გვერდით დაუყოვნებლივ დადგნენ ადამიანის უფლებათა დამცველი არასამთავრობო ორგანიზაციები: კონსტიტუციის 42-ე მუხლი, ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია, ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის, კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრი, კონსტიტუციურ უფლებათა დაცვის ცენტრი. შემდგომში ამ ორგანიზაციებს კიდევ შეუერთდნენ სხვა ორგანიზაციები: კონსტიტუციური უფლებების დაცვის ქსელი, მოძრაობა „მრავალეროვანი საქართველო, ჟურნალისტთა საერთაშორისო კავშირი, ობიექტივი, ახალი სტუდენტური ალტერნატივა, ადამიანის უფლებათა საინფორმაციო და სადოკუმენტაციო ცენტრი — ასე ჩამოყალიბდა საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის რაც საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოების ისტორიაში უმნიშვნელოვანეს მოვლენად შეიძლება ჩაითვალოს. დღეს კოალიციას ჰყავს 70-ზე მეტი წევრი ორგანიზაცია საქართველოს სხვადასხვა რეგიონიდან. კოალიციის უპირველესი პრიორიტეტი საზოგადოებასთან, მასმედიასა და საქართველოში აკრედიტებულ დიპლომატიურ კორპუსთან ურთიერთობის გააქტიურება და გაღრმავებაა, რათა საზოგადოებასთან ურთიერთობით, მისი გათვითცნობიერებულობის ამაღლებით მოხდეს ქვეყანაში დემოკრატიული ფასეულობების დაცვა და მათი მტკიცე აღიარება. საზოგადოებასთან ურთიერთობის გააქტიურების მოთხოვნილება განსაკუთრებით მწვავედ გაჩნდა რევოლუციის შემდეგ, რადგან რევოლუციური ეიფორიას მოჰყვა საზოგადოების იმედების გაცრუება, ქვეყანაში არსებული დემოკრატიული მმართველობის ხარისხის მკვეთრი დაცემა და სამოქალაქო საზოგადოების როლის შესუსტება. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ სამოქალაქო საზოგადოების განვითარების 10 წლის განმავლობაში, არასამთავრობო ორგანიზაციათა საქმიანობას მკვეთრად აკლდა მედიასა და საზოგადოებასთან ურთიერთობა. უცხოურ დაფინანსებაზე მყოფი არასამთავრობო ორგანიზაციები (ფინანსები ხმარდებოდა ძირითადად მათ ორგანიზაციულ განვითარებას), მაინც აღმოჩნდნენ საზოგადოებისაგან გარკვეულწილად მოწყვეტილნი. ისინი, ორიენტირებულნი საზოგადოების უმ-

წვავეს სოციალურ და სამართლებრივ პრობლემებზე, მხოლოდ ამ პრობლემა-თა წარმოჩენით, მხოლოდ მათი დაფიქსირებით იღებდნენ სოლიდურ ფინანსურ დახმარებებს უცხოელი დონორებისგან, რასაც სრულიად მოკლებულია ამ ორგანიზაციათა ძირითადი ზრუნვისა და წუხილის საგანი — საქართველოს საზოგადოება. მიუხედავად არასამთავრობო ორგანიზაციათა საქმიანობისა და სწრაფვისა, ვერა და ვერ მოხერხდა საზოგადოების მატერიალური მდგომარეობის გაუმჯობესება, მისი სოციალურად გააქტიურება და ჩართვა მნიშვნელოვანი სახელმწიფოებრივი გადაწყვეტილებების მიღების პროცესებში, რეალური საზოგადოებრივი კონტროლის განხორციელება ხელისუფლების ქმედებებზე, სოციალურ-პოლიტიკურ პროცესებზე. საზოგადოებრივ ცხოვრებაში ჯერ კიდევ ძალიან სუსტია ან პრაქტიკულად არ არსებობს ქართული ბიზნეს-სტრუქტურებისა და ეროვნული ეკონომიკის მონაწილეობის პრეცედენტი სამოქალაქო საზოგადოების განვითარებაში, მაშინ როდესაც ეს დასავლეთის ქვეყნებში უკვე აპრობირებული პრაქტიკაა. ჯერ კიდევ ძალიან სუსტია და არასამთავრობო ორგანიზაციებში სათანადოდ არ არის გაცნობიერებული პასუხისმგებლობა და ანგარიშვალდებულება სამოქალაქო საზოგადოების წინაშე. არასაკმარისად მწვავეა არასამთავრობო სექტორის რეაგირება ქვეყნისთვის უმნიშვნელოვანეს პრობლემებზე, როგორებიც არის დასაქმების პრობლემა, უმუშევრობა, ლოთობა, ნარკომანია, ნატოსა და ევროკავშირთან ურთიერთობის ინფორმაციული უზრუნველყოფა, მზარდი სოციალური უთანასწორობა ხელისუფლებაში დასაქმებულ ჩინოვნიკებსა და საზოგადოებას შორის, სახელმწიფო მოხელეთა ხელფასების უკიდურესი ზრდა, რასაც ვერანაირად ვერ მიუახლოვდება ჩვეულებრივ მოქალაქეთა პენსიები და ხელფასები, რუსეთსა და აშშ-სთან ურთიერთობა და ამ ურთიერთობათა ჭრილში ეროვნული დამოუკიდებლობის გააზრება. საზოგადოება ელოდება არასამთავრობო ორგანიზაციებისგან ისეთ უმნიშვნელოვანეს საკითხებზე რეაგირებასა და ანალიზს, როგორიც არის ეროვნული უსაფრთხოების სტრატეგია თანამედროვე ინფორმაციული და ციფრული ტექნოლოგიების პირობებში, საზოგადოების გათვითცნობიერება რისკებსა და საფრთხეებთან დაკავშირებით, ქართული ჯარი და ეროვნული თავდაცვის პოლიტიკა, ბიზნესის როლი სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობაში, საზოგადოებასთან, მედიასა და ხელისუფლებასთან ურთიერთობის კულტურის ამაღლება. საზოგადოებას აქვს სურვილი, არასამთავრობო ორგანიზაციებმა იმუშაონ არა მხოლოდ მოქალაქეთა უფლებების დაცვის კუთხით, არამედ მათთვის მოვალეობების გაცნობის თვალსაზრისითაც, რაც არის საგანმანათლებლო ფუნქცია.

რა უნდა გავაკეთოთ, რომ რეალურად შეიცვალოს სამოქალაქო საზოგადოებისა და ზოგადად საზოგადოების ხარისხობრივი დონე საერთო პრობლემების დასაძლევად, რათა ამაღლდეს საზოგადოების გათვითცნობიერებულობა და მოხდეს მისი ჩართვა მნიშვნელოვან საზოგადოებრივ პროცესებში? ჩვენ მიგვაჩნია, რომ ამისთვის საჭიროა:

სახელისუფლებო სტრუქტურებთან ურთიერთობის გააქტიურება ყველა დონეზე (ადგილობრივ, რეგიონალურ, ცენტრალურ დონეებზე);

გადაწყვეტილებათა მიღების პროცესში არასამთავრობო ორგანიზაციათა ჩართვის მოთხოვნა (ყველა დონეზე). წინააღმდეგ შემთხვევაში, კონგრესის მონაწილეთა გაერთიანებული ძალისხმევის გამოყენება ხელისუფლების ან ადგილობრივ ორგანოებში არსებული პოლიტიკური ნების შესაცვლელად;

რეგიონებში ახალგაზრდა, რეფორმატორული სულისკვეთების ადამიანების გამოვლენა და მათთან მუშაობა;

მუდმივი და კონსტრუქციული ურთიერთობის ჩამოყალიბება მასმედიასთან, ჟურნალისტების პერმანენტული და ოპერატიული ინფორმირება არასამთავრობო სექტორში მიმდინარე პროცესებთან დაკავშირებით;

არასამთავრობო ორგანიზაციათა ქსელის გაძლიერება მუდმივი კონტაქტების შენარჩუნებით, შეხვედრების, სემინარების, კონფერენციების მოწყობა ერთიანი ძალისხმევითა და ფინანსური რესურსებით;

მუდმივი ურთიერთობა საქართველოში აკრედიტებულ დიპლომატიურ კორპუსთან, საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, მათი ინფორმირება ქვეყანაში მიმდინარე საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ პროცესებთან დაკავშირებით (განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ეს კონტაქტი რეგიონული ორგანიზაციებისთვის). ამ თვალსაზრისით აღსანიშნავია არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიციის ურთიერთობა ეუთოს მისიასთან;

მუდმივი ზრუნვა და ქმედება საზოგადოების ხარისხობრივ გაუმჯობესებაზე, მისი სამართლებრივი განათლების, ქვეყნის წინაშე მისი პასუხისმგებლობის ამაღლების მიმართულებით;

რეალური დამოუკიდებლობის მისაღწევად, შრომის უფლების დაბრუნება საქართველოს საზოგადოებისთვის, მატერიალური კეთილდღეობის ამაღლება, დამოუკიდებელი ეკონომიკური პოლიტიკის წარმოება ჯერ კიდევ არამონოპოლიზებულ სფეროებში (სოფლის მეურნეობის, მეცხოველეობის, მეღვინეობის, მეხილეობის, მეფრინველეობის განვითარება და ამ პროცესში არასამთავრობო სექტორის მონაწილეობის გააქტიურება);

მუდმივი შრომა და ძალისხმევა ხელისუფლებასა და საზოგადოებას შორის ურთიერთგაგების დეფიციტის აღმოფხვრისთვის, მათ შორის დიალოგის აღდგენისა და კომუნიკაციის გაუმჯობესებისთვის, რათა განვითარდეს სამოქალაქო საზოგადოების როლი;

არასამთავრობო ორგანიზაციებში პრესასა და საზოგადოებასთან ურთიერთობის სტრუქტურების ჩამოყალიბება და მათი გააქტიურება საზოგადოებასთან კონტაქტის გაუმჯობესების მიზნით.

ამ საქმიანობაში უთუოდ დაგეხმარებათ არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია, რისთვისაც შეგიძლიათ დაგვიკავშირდეთ.

საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესის დეკლარაცია

2006 წლის 25 ივნისი

ჩვენ, საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესის მონაწილენი ვაღიარებთ რა ადამიანის უფლებათა და ფუნდამენტურ თავისუფლებათა ძირითად პრინციპებს: სამართლიანობას, კანონის უზენაესობას, თანასწორობას, შემწყნარებლობას, სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლებას, სამოქალაქო საზოგადოების როლს სამართლებრივი სახელმწიფოს შექმნასა და ჩამოყალიბებაში;

ვითვალისწინებთ რა ქვეყანაში შექმნილ მძიმე მდგომარეობას, რაც გამოიხატება ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა სისტემატურ დარღვევაში, სამოქალაქო საზოგადოების როლის დაკნინებაში, სამართლიანობის იდეის დისკრედიტაციაში, დემოკრატიული ფასეულობებისა და კანონის უზენაესობის შეზღუდვაში, დაუსჯელობის სინდრომისა და შერჩევითი მართლმსაჯულების დამკვიდრებაში, ბიზნესის შევიწროებაში, არადემოკრატიული საკანონმდებლო ბაზის არსებობაში;

ვაცხადებთ, რომ ერთობლივი ძალისხმევით და ჩვენს ხელს არსებული ყველა კანონიერი საშუალებით ხელს შევუწყობთ საქართველოში სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებას, საყოველთაოდ აღიარებული უფლებებისა და თავისუფლებების დამკვიდრებასა და განუხრელ დაცვას, სამართლის უზენაესობის პრინციპის დამკვიდრებას, დისკრიმინაციის აღმოფხვრას, საზოგადოების სამართლებრივი მართლშეგნების ამაღლებას, სასამართლო ხელისუფლების დამოუკიდებლობის დამკვიდრებას, სამართლიანი და დემოკრატიული არჩევნების დამკვიდრებას, გადაწყვეტილების მიღების პროცესში სამოქალაქო საზოგადოების როლის გააქტიურებას;

ამასთან, ვაფასებთ საერთაშორისო ორგანიზაციების როლსა და გამოცდილებას საქართველოში დემოკრატიული ფასეულობების დამკვიდრებასა და სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში, რის გამოც საჭიროდ მივიჩნევთ მათთან მჭიდროდ თანამშრომლობას და ვუერთდებით ამ დეკლარაციას.

საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესის დეკლარაცია
2006 წლის 25 ივნისი

ჩვენ საქართველოს არასამთავრობო ორგანიზაციათა კონგრესის მონაწილეები ვაღიარებთ რა, ადამიანის უფლებათა და ფუნდამენტურ თავისუფლებათა ძირითად პრინციპებს: სამართლიანობას, კანონის უზენაესობას, თანასწორობას, შექმნარებლობას, სიტყვის და გამოსატყვის თავისუფლებას, სამოქალაქო საზოგადოების როლს სამართლებრივი სახელმწიფოს შექმნასა და ჩამოყალიბებაში;

ვითვალისწინებთ რა, ქვეყანაში შექმნილ მძიმე მდგომარეობას, რაც გამოიხატება ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა სისტემატურ დარღვევაში, სამოქალაქო საზოგადოების როლის დაკნინებაში, სამართლიანობის იდეის დისკრედიტაციაში, დემოკრატიული ფასეულობებისა და კანონის უზენაესობის შეზღუდვაში, დაუსჯელობის ხინდრომის და შერჩევითი მართლმსაჯულების დამკვიდრებაში, ბიზნესის შევიწროებაში, არადემოკრატიული საკანონმდებლო ბაზის არსებობაში;

ვაცხადებთ, რომ ერთობლივი ძალისხმევით და ჩვენს ხელს არსებული ყველა კანონიერი საშუალებით ხელს შევეწყობთ საქართველოში სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებას, საყოველთაოდ აღიარებული უფლებების და თავისუფლების დამკვიდრებას და განუხრულ დაცვას, სამართლის უზენაესობის პრინციპის დამკვიდრებას, დისკრიმინაციის აღმოფხვრებას, საზოგადოების სამართლებრივი მართლშეგნების ამაღლებას, სასამართლო ხელისუფლების დამოუკიდებლობის დამკვიდრებას, სამართლიანი და დემოკრატიული არჩევნების დამკვიდრებას, გადაწყვეტილების მიღების პროცესში სამოქალაქო საზოგადოების როლის გააქტიურებას;

ამასთან ვუფასებთ საერთაშორისო ორგანიზაციების როლსა და გამოცდილებას საქართველოში დემოკრატიული ფასეულობების დამკვიდრებასა და სამართლებრივი სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში, რის გამოც საჭიროდ მივიჩნევთ მათთან შეიძლოდ თანამშრომლობას,

Coalition Civil Society for Democratic Georgia

The idea of founding the Coalition was born in December 20, 2005 as a response to the unlawful disciplinary persecution against the judges of the Supreme Court.

This very fact contributed to the consolidation of the 12 Civil Society organizations aiming at defending the rule of law and the independence of the judiciary in Georgia.

Aims of the Coalition:

- ⇒ Assisting Civil Society development, empowerment and consolidation;
- ⇒ Promoting human rights protection in Georgia;
- ⇒ Building the State based on the rule of law;
- ⇒ Systematically providing the society with objective information on current public and political developments;
- ⇒ Developing civil monitoring and control on state institutions;
- ⇒ Establishing civil culture, strengthening transparency, openness and accountability, and delivering rapid and adequate response to the important processes taking place in the country.

Strategic directions of the Coalition:

Public Relations:

- * regularly updating the media, national and international organizations, foreign missions on social and political developments in Georgia;
- * supporting media development and independence;

Judicial sphere:

- * Post Rose Revolution Legislation Analysis;
- * Legal Assistance to Citizen's;

Conflicts and Regional Security - Strategic Analysis;

Regulations of the Coalition:

The founders of the Coalition elaborated the Charter regulating membership and scope and forms of activities.

The Coalition is open to all interested judicial bodies.

Activities of the Coalition:

Current Activates

20 December, 2005 - Press conference 'Judges, Lawyers, Journalists for Independent Judiciary' (at Marriott Tbilisi Hotel);

23 December, 2005 - Conference to Support the Supreme Court Judges (Tbilisi Marriott Hotel). Over 60 NGOs participated in the event;

12 January, 2006 - Press conference, (Tori Hotel) to support the GYLA against state pressure. The statement was published, over 40 organizations signed it;

13 January, 2006 - Joint Statement signed by more than 70 NGOs to support independence of the Judiciary in Georgia;

25 January, 2006 - The Conference - 'State of Human Rights in Georgia for 2005', (Sheraton Metechi Palace);

14 February, 2006 - Press conference- dedicated to the violations in penitential system of Georgia.

February - March, 2006 – series of activities to raise public awareness with regard to the murder of Sandro Girgvliani and its consequences;

10 March, 2006 – social event at the Cinema House of Tbilisi, with participation of Sandro Girgvliani's family members;

13 March, 2006 – press conference, announcement of the Coalition Statement with regard to the murder of Sandro Girgvliani, informing society about activities planed by the Coalition (at the GYLA office)

16 March, 2006 - appeal to drivers and subsequent city wide campaign – ‘give honk to life’;

17 March, 2006 – large scale rally in front of the State Chancellery building, dedicated to the memory of Sandro Girgvliani

18 March, 2006 – Conference ‘Education and Science Reform in Georgia’; (90 participants, at Tbilisi Marriott Hotel)

20 March, 2006 – Roundtable, Discussing Javakhety Problems, Hearing of Javakhety SC Representatives, (about 40 participants, Courtyard Marriott Hotel)

24 March, 2006 – Memorandum jointly elaborated and signed by the Coalition and Political Parties;

28 March, 2006 – Press conference, announcement of the Coalition Statement to the citizens of Georgia with regard to the tragic events in Penitentiary #5.

4 April, 2006 – Press Conference - dedicated to the initiative of the Coalition to create the Independent Investigation Group for the investigation Sandro Girgvliani’s murder and death of prisoners events of March 27th in prison #5 in Tbilisi. The Coalition applied to the society for seeking its support of implementation of this proposal. We believe that this precedence will establish independent investigation of death committed by the officials or representatives of law enforcement agencies. (The press conference was held at the ‘Article 42 of the Constitution’s office.)

1 May, 2006 – The Coalition Statement to the Ministry of Refugees and Displacement – to give Mr. Azer Ramiz Oglu Samedov status of refugee in Georgia, as he is a chair of the non-governmental organization ‘Caucasian Center for defense of believe and consciousness , registered in Georgia. He was arrested for extradition to Baku, Azerbaijan.

7 June, 2006 – The Coalition Letter to Georgian Society, international and diplomatic missions – On 7th of June the office of the NGO Multinational Georgia was robbed and was taken only motherboards of computers. The money was left in the office. The Coalition doubts that robbers were not simple criminals. The Coalition asks help to stop intervention of secret services into the activities of NGOs.

29 June, 2006 – Coalition Statement to international society. 5 representatives of NGOs (Irakli Kakabadze, Lasha Chkhartishvili, Zurab Rtveliashvili, David Dalakishvili, Jaba Jishkariani) were arrested while they were protesting at the Court’s square and enjoyed their rights of expression. They protested decision of City Court regarding TV 202 journalists and founders (Shalva Ramishvili, David Kokhraidze). The Coalition states that prisoners of conscience already exist in Georgia.

19 July, 2006 – Female representatives of the Coalition organized solidarity action to prisoners of conscience of Georgia - (Irakli Kakabadze, Lasha Chkhartishvili, Zurab Rtveliashvili, David Dalakishvili, Jaba Jishkariani). Women were violated by the guards forced to leave the square of the Court.

4 August, 2006 – The Coalition organized press conference, the coalition evaluated arrest of Irakli Batiashvili as a repression from the government and stated that Irakli Batiashvili is Political Prisoner in Georgia

8 August, 2006 – Representative of the non-governmental organization “Egalitarian Institute” Lasha Chkhartishvili was arrested and charges for making disorder in the court. However, no evidence was presented to prove his guilt.

9 August, 2006 - press conference was held concerning this unlawful detention

20 September, 2006 - Open Letter to President Mikhail Saakashvili concerning intolerable situation in penitentiary system. NGO coalition held a press conference concerning existing problems in penitentiary institutions – violation of Basic Human Rights, degrading treatment and torture. The appeal was sent to human and civil rights international organizations.

20 October, 2006 - Non-Governmental Organization “Egalitarian Institute” and Coalition of NGOs “Civil Society for Democratic Georgia” held a peaceful, musical action – “No to violence”, in front of the State Chancellery, in October 20, 2006. Artists, poets and musicians expressed their attitude towards violence, also photo and video materials concerning non-violence were demonstrated during this action. Despite the fact that the organizers had an official permission to hold the action till 12:00am, according the law of “Meetings and manifestations” the action was raided by the Patrol at 7:05pm.

25 October, 2006 – Coalition of non-governmental organizations held a conference, concerning problems of freedom of expression in Georgia. Conference participants received a resolution and denounce facts of unlawful and inhuman treatment of Irakli Batiashvili, one of the leaders of National Liberation Movement, pacifist, and a promoter of non-violent methods of conflict resolution, raiding of different meetings and manifestations, arrests of dozens of people, administrative detention of members of Egalitarian Institute (Irakli Kakabadze, Lasha Chkhartishvili, Zurab Rtveliashvili, Jaba Jishkariani, Davit Dalakishvili, etc.)

30 October, 2006 – Coalition created the information center to collect and evaluated existent situation in Georgia and disseminate it through international organizations and diplomatic representations in the country.

Founders

Year of Establishment

Article 42 of the Constitution	(1997)
Association of Georgian Judges	(2000)
Center for the Protection of Constitutional Rights	(1997)
Constitutional Rights Protection Network	(2002)
Former Political Prisoners for Human Rights	(1996)
Georgian Young Lawyers Association	(1994)
Human Rights Information and Documentation Center	(2000)
International Center on Conflict and Negotiation	(1994)
International Journalist Union 'Obiektivi'	(2002)
Public Movement Multi National Georgia	(1999)
Youth Association for Social Sciences ‘Youth Alternative’	(2004)

THE COORDINATIVE COMMITTEE OF THE COALITION:

1. Article 42 of the Constitution, Manana Kobakhidze
2. Caucasus Women’s Network, Nina Tsihistavi
3. Center for the Protection of Constitutional Rights, Koba Bochorishvili
4. Constitutional Rights Protection Network, Alex Shoshikelashvili
5. Egalitarian Institute, Irakli Kakabadze
6. Former Political Prisoners for Human Rights, Nana Kakabadze
7. Georgian Young Lawyers Association, Anna Dolidze
8. Human Rights Information and Documentation Center, Ucha Nanuashvili
9. International Center on Conflict and Negotiation, George Khutsishvili
10. International Journalist Union 'Obiektivi', Irma Inashvili
11. Public Movement Multi National Georgia, Arnold Stepanian,
12. Public Tribunal for Rule of Law, Nino Gvenetadze
13. Youth Association for Social Sciences ‘Youth Alternative’, Lasha Bliadze

COALITION SECRETARIAT:

Head of the Coalition Secretariat: The Healthy World, Irina Putkaradze,
georgian.ngocoalition@yahoo.com;

CONTACT INFORMATION:

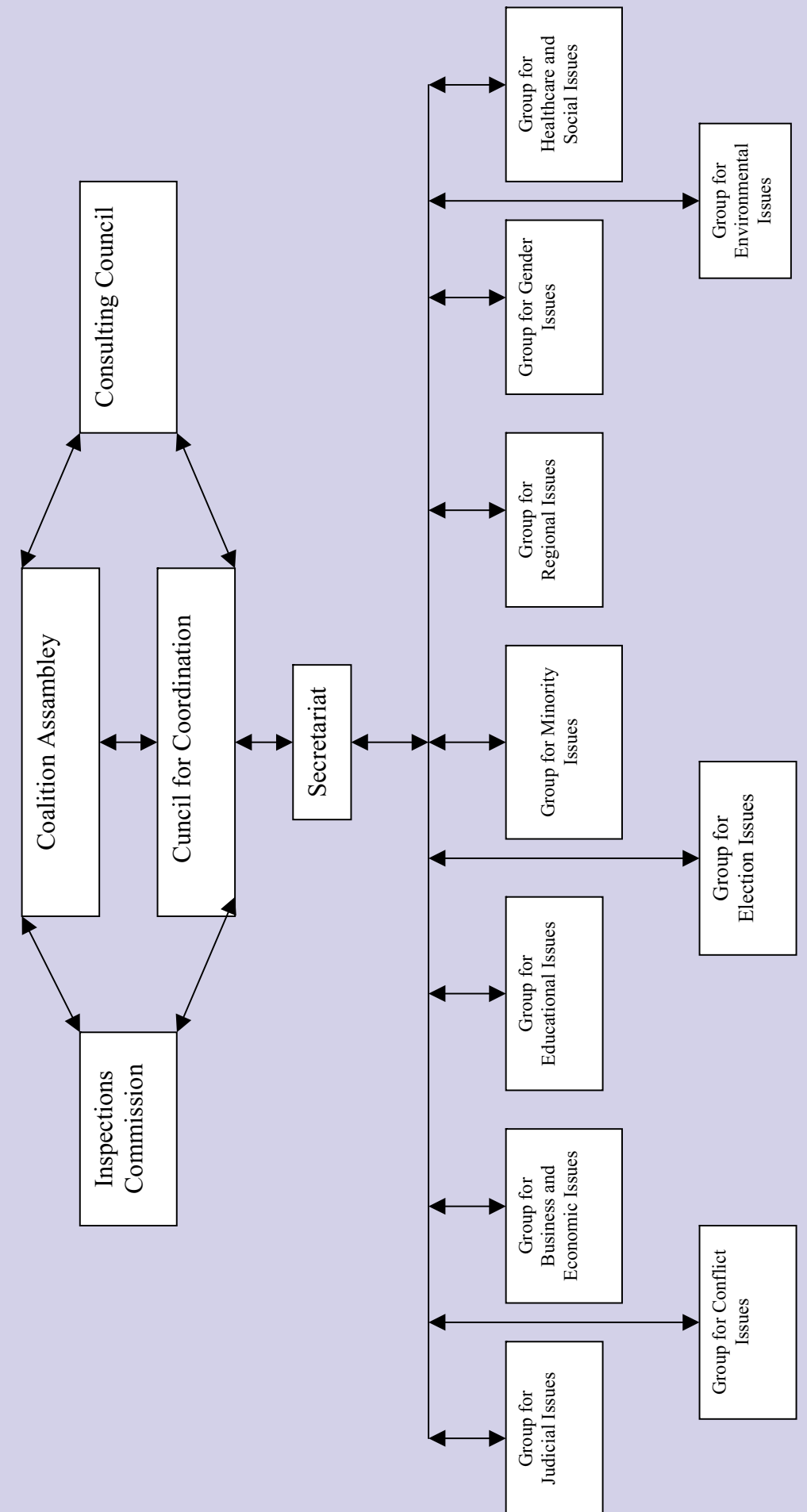
kobacpr@caucasus.net;
gelaniko@yahoo.com;
nanakabadze2005@yahoo.com;
shoshikelashvili@yahoo.com;
gyla@gyla.ge;
hridc@hridc.org;
kgeorge@iccn.ge
equality_institute@yahoo.com
cwn@access.sanet.ge
alternativa@caucasus.net
hwngo@yahoo.com
pmmg@caucasus.net

WEB PAGE OF COALITION:

www.ngocoalition.org

**Coalition of Non-governmental Organizations
‘Civil Society For The Democratic Georgia’**

S t r u c t u r e o f t h e C o a l i t i o n

'Human Rights Information and Documentation Centre' ('HRIDC')

'Human Rights Information and Documentation Centre' ('HRIDC') was founded on December 10th 1996, as a non-profit, non-governmental organization in Tbilisi, Georgia.

Our purpose is to protect and promote human rights and basic freedoms in Georgia.

The main priorities of the organization:

- **Advocacy** – A Legal Aid Center is functioning at the HRIDC office where individuals can receive free legal assistance.
- **Information** – www.HumanRights.ge is an online magazine and web portal on human rights in Georgia, updated daily by the organization.
- **Education/Public Awareness Raising** – The Centre organises training and seminars for different target groups on human rights related topics. The Centre also publishes materials, brochures, booklets, handbooks and other materials on human rights.
- **Monitoring** – The organization monitors the human rights situation in Georgia and studies concrete facts of abuses and violations.
- **Reporting** – HRIDC reports its findings about Human Rights situation in Georgia to the EU, Council of Europe, OSCE, UN and others regularly.
- **Lobbying** – the Center is involved in the lobbying of official bodies involved in legislation and policy making, to promote human rights in Georgia.

The Center is implementing the following programs: Children's Rights, Women's Rights, Trafficking, Refugees and IDPs, Media; Police and Human Rights, Conflict Prevention/Resolution, Human Rights Education; Social-Economic and Cultural Rights.

HRIDC is member of the following international networks:

- International Federation for Human Rights (FIDH)
- World Organization Against Torture (SOS-Torture OMCT Network);
- Human Rights Without Frontiers, Int.;
- Human Rights Information and Documentation Systems, International (HURIDOCS);
- International Peace Bureau (IPB);
- NGO Coalition for the International Criminal Court;
- Child Rights Information Network (CRIN);
- European Network for Civil Peace Services (EN.CPS);
- UNITED for Intercultural Action – European Network against Nationalism, Racism, Fascism and Support of Migrants and Refugees.

HRIDC has been supported by the following donors:

- CordAid (The Netherlands); (Catholic Organisation for Relief and Development)
- Council of Europe;
- Norwegian Human Rights Fund;
- National Endowment for Democracy (USA);
- The Norwegian Ministry of Foreign Affairs / The Norwegian Helsinki Committee ;
- UNICEF;
- European Commission;
- Embassy of Canada;
- Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC).
- OSCE
- International Economic Relations and Development Co-operation (YDAS-Hellenic Aid) – General Secretariat of the Hellenic Ministry of Foreign Affairs (Greece);
- Friedrich Ebert Foundation;
- Open Society Institute (OSI, Budapest);
- The World Bank;
- Penal Reform International / European Union;
- The Westminster Foundation for Democracy;
- Royal Netherlands Embassy;
- The Swedish Institute;
- The UN Voluntary Trust Fund on Contemporary Forms of Slavery.

Tbilisi Office:

Address: 1, Rustaveli Ave., Entrance 5, 4th floor, Apt. 68. Tbilisi 0105, Georgia.

Tel.: (+995 32) 99 04 02;

(+995 32) 45 45 33

Fax: (+995 32) 99 08 01

E-mail: hridc@hridc.org

Web: www.hridc.org

www.HumanRights.ge

“EGALITARIAN INSTITUTE”

Non-governmental organization “Egalitarian Institute” was founded early this year. Its establishment was initiated by conflictologist Irakli Kakabadze, ecologist Lasha Chkharishvili, writer Zura Rtselishvili, lawyer Zviad Bokuchava and programmer Mixeil Kachkachishvili. Anyone meeting the requirements of the regulation can become a member of the organization.

‘EGALITARIAN INSTITUTE’ HAS THE FOLLOWING AIMS:

- Defend civil and political rights;
- Defend socio-economic and ecological rights;
- Foster the process of finding peaceful solutions to conflicts;

The organization is allowed to implement any kind of activities that are within the Georgian legislation and that directly and/or indirectly help to carry out the goals of the organization.

The organization set several priorities on the initial stage of its existence: monitor the activities of the departments of the penitentiary system, encourage the independence of judicial power, popularize the idea of no violence, monitor the projects planned and implemented by the government and assess their reasonability from the environmental point of view, foster the civil activity of youth.

The Egalitarian Institute has conducted large-scale public campaigns as part of its priorities: ‘Georgia without the brigades of death’ and ‘No to torture in prisons’. It has also held a number of press conferences and various demonstrations and manifestations.

“**Georgia without the brigades of death**”; was conducted to demand the fair and transparent investigation of cases of violence and murders committed by the representatives, officials among them, of the Ministry of Interior and also the punishment of criminals. The most publicized activities of the campaign were conducted to foster the process of fair and timely investigation of Sandro Girgvliani and Amiran Robakidze murder cases. Demonstrations held to voice the above mentioned demands were followed by repeated and illegal arrests of the heads and activists of the organization Irakli Kakabadze, Lasha Chkharishvili, Zurab Rtselishvili, Davit Dalakishvili and Jaba Jishkariani, they were beaten several times as well.

‘**No to human torture in prisons**’. the most prominent activity of this campaign concerned the case of prisoner Giorgi MikiaShvili. He was arrested and severely beaten by the patrol policemen on the 29th of October, 2005, causing a serious mental illness of the arrested. His condition became even worse as a result of repeated tortures in the penitentiary facilities. A number of demonstrations were held to demand that he should be transferred to a proper medical facility. The fact that the government did not pay any attention to this simple and fair requirement, made it necessary to establish the ‘International Committee for Saving Giorgi Mikiashvilui’

Musical demonstration “No to violence” It was arranged 20 October of 2006. In this action poets planned any kind of valances, spatially took attention governments, as Russians, also Georgians, valances toward the citizens also to arrange conflicts by the peaceful ways. despite of this action was made every legal legislation protecting every norms it was massacred by the policy.

“Egalitarian Institution” makes active participation arrangement made by the “Civil Society For The Democratic Georgia” often its appears in face of initiators, beside aforesaid musical protesting action especially important is protesting actions for the objective investigation of the murdering Sandro Girgvliani around the Georgia “Signal of life

“Egalitarian Institution” make active participation with civil and International nongovernmental organizations, also one of the successful example may be for arrangement plural series devote to surviving international days of victim torture, witch was made 25-26 June of 2006 by the “for victim torture international rehabilitation soviet “it was organized with the nongovernmental organizations: “Center of humans rights informational and documentation” and “Torture offering mental and medical rehabilitation care”.

“Egalitarian Institution” actively collaborates with the nongovernmental organizations: “New aged Georgian Association”, “Center of humans rights informational and documentation”, “42nd constitutional article”, “Center of defiance of constitutional rights”, “International center of the conflicts and negotiations”, studio “Reporter”, association “Lobo”.

ARTICLE 42 OF THE CONSTITUTION

MISSION STATEMENT

The Union Article 42 of the Constitution is a non-governmental, non-political, human rights advocacy organization founded on September 12 1997. The members of the organization are professional lawyers who provide free of charge legal assistance and representation in courts and other state agencies to the victims of the human rights abuses.

Our mission is to promote the establishment of rule of law in the country through the introduction of the international standards for the defense of human rights and freedoms and the increase of legal awareness of the public.

OUR VALUES

- ✓ Public service ethos
- ✓ Collaboration and team work
- ✓ Professionalism
- ✓ Strive for development and sustainability
- ✓ Partnership
- ✓ High ethical standard
- ✓ Adherence to the principle
- ✓ Excellence- Accountability
- ✓ Creativity

GOALS AND OBJECTIVES ADVOCACY

- Enhance protection of human rights in Georgia
- Improve access to justice in the country to marginalized or vulnerable groups, including ethnical and religious minorities
- Increase and accelerate the access to the standards and the caselaw of the European Court of Human Rights (ECHR) and other international bodies
- Improve professional level of human rights defenders both practicing and prospective
- Contribute to the establishment of fair legal environment and business ethics among SMEs in Georgia
- Promoting the democratic process

- To bring domestic legislation in the field of human rights in compliance with the international legislation
- Support timely ratification and enforcement of International treaties
- Support to the establishment of good governance principles in the country
- Enhance Public Knowledge of Human Rights
- Raise knowledge on fundamental human rights among general public and civil society
- Raise awareness of civil servants on fundamental human rights, international mechanisms for their protection.

BOARD OF ORGANIZATION:

Decision-maker organ of organization is board.

Head of board: Manana Kobakhidze

Members of board: Nino Elbakidze; Tamar Gabisonia; Shorena Nazgaidze; Kakhaber Kakhaber

ORGANIZATION CAPACITY BUILDING

Strengthen policies, procedures and systems to sustain a healthy functioning organization.

Expand organization capacity through technical assistance, training and professional development of staff.

CENTRE FOR THE PROTECTION OF CONSTITUTIONAL RIGHTS (CPCR)

The Centre for the Protection of Constitutional Rights (CPCR) was established in 1997. The CPCR is a non-governmental organization working for the protection of human rights. The Centre is trying to facilitate the process of constructing a civil society and a law based state through popularization of human rights, raising the level of knowledge on the rights and freedoms of different target groups, holding free legal consultations, defending person's interests in case of violation of rights, etc.

The organization has 2 branches one in Poti and one in Telavi. In Gori office located in Lermontovi 9, there are 3 lawyers, 5 volunteers, 15 students. In Telavi office located Bibekhakhi 3 there are 3 lawyers, 5 volunteers, 17 students. In the head office there are 8 lawyers and 6 volunteers.

Since 1997 the CPCR activities have been supported by the following organizations: United Nations Development Program (UNDP), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE), American Bar Association's Central European and Eurasian Law Initiative (ABA/CEELI), Open Society Georgia Foundation (OSGF), Penal Reform International (PRI).

CPCR's goals fall into three general areas: the vindication of human rights, especially those of vulnerable parts of the population; the development of a legal culture and legal institutions that will protect human rights in Georgia; and the education of the legal profession and the population at large about human and constitutional rights in Georgia.

CPCR functions as a center out of which the Georgian attorneys interested in human rights can bring claims in the courts on behalf of CPCR's clients. By bringing human rights cases in the Georgian courts, we hope not only to improve access to the legal system, but to promote the development the country's new legal institutions. Educating the public about the kinds of remedies that the legal system can and cannot provide is another one of our priorities.

At present the organization implements the project on the protection of women rights. Giving legal aid to DV victims. Other project on protection the rights to the drug users and another project for protecting Juveniles prisoners rights.

Address: M. Laghidze 3.
Tel: 922561, 922566
e-mail: cpcr@caucasus.net

THE INTERNATIONAL CENTER ON CONFLICT AND NEGOTIATION

Background

The International Center on Conflict and Negotiation (ICCN) is an independent, not-for-profit and non-partisan peace-making, research and training institution. Initiator and founder of the Center is Professor George Khutsishvili, Ph.D. In 1994, thanks to financial support from the John D. and Catherine T. MacArthur Foundation, and the organizational support from the Center for International Security and Arms Control of Stanford University, ICCN has formed into an NGO registered in Georgia (Registration Certificate issued by the Ministry of Justice of Georgia on 03.11.1994). Since then ICCN plays an active role in peace-building and civil society-building in Georgia and the Caucasus region. ICCN has professional experience in research and analysis, including regional security studies, sociological surveys and public opinion polling, human rights focusing on gender equity, religious freedom, ethnic minority rights, IDP/refugee studies, peace education including training in a number of fields, public diplomacy (track-two) efforts across conflict zones, cross-border activities and peace campaigning, media and publishing activities, international expertise, cross-regional networking.

Long-term Aims

The main ICCN long-term aims are:

- ⇒ Strengthening Democracy and Civil Society-Building;
- ⇒ Positive Peace-building and Conflict Prevention/Management in the Divided Society;
- ⇒ Human Rights;
- ⇒ Tolerance and Gender Equity.

Methodology

ICCN uses following methodology:

- ⇒ Regional security studies;
- ⇒ Research and analysis;
- ⇒ Sociological surveys and public opinion polling;
- ⇒ Training;
- ⇒ Public diplomacy efforts across conflict zones;
- ⇒ Cross-border activities;
- ⇒ Peace campaigning and networking.

Target Groups

The main ICCN target groups include:

- ⇒ Minority (religious, ethnic and etc.) leaders and activists;
- ⇒ Women's NGO's and groups;
- ⇒ Mass Media;
- ⇒ Government/Law-enforcement agencies.
- ⇒ Political parties and groups, with a special focus on young political leaders;
- ⇒ Teachers and Students;
- ⇒ Community Based Organization;
- ⇒ IDP/refugee leaders and activists.

Geographical Coverage Area

The ICCN activities cover almost the whole of Georgia. The focus has been made on conflict zones of Abkhazia and South Ossetia, tension/risk zones such as Javakheti, Kvemo Kartli, as well as larger cities of Kutaisi and Zugdidi, home for large clusters of IDPs.

Outside Georgia, ICCN has been active in Armenia, Azerbaijan, the North Caucasus region of Russian Federation, and is part of several regional and Europe wide networks.

Networking

- ⇒ Network Building
 - Coalitions (NGO Coalition ‘Civil Society for Democratic Georgia’; HR NGO Network,)
 - ad hoc thematic groups (e.g. IDPs; minorities, etc);
- ⇒ Civil Council for the Protection of Basic Rights and Freedoms;
 - Inter-religious Youth Committee;
 - Inter-religious and inter-ethnic women’s Committee;
- ⇒ Christian Women’s Center;

Outputs

The outputs of the centre include:

- ⇒ Nation- and region-wide security studies (resulting publications, as a rule);
- ⇒ Research – including sociological research: opinion polls, content analysis, monitoring and expert assessments;
- ⇒ Conferences;
- ⇒ Problem-solving workshops and round tables;
- ⇒ Training/seminars;
- ⇒ Publications – books, articles, leaflets etc.;
- ⇒ Magazine – Peace Times.

For More Information

Address:

#5 Iv. Machabeli Street, 1st floor,
Tbilisi, 0105, Georgia

Phones: +995 (32) 999-987; +995 (32) 923-920

Fax: +995 (32) 939-178

E-mail: iccn@iccn.ge

Web site: www.iccn.ge

UNION OF JOURNALISTS ‘OBJECTIVE’

Union of Journalists ‘Objective’ was established in 2003.

It has 220 member-journalists from the fields of television, radio and press.

The aim of the union is to foster the development of journalism and also, to defend the rights of journalists.

In 2003-2006 the union of journalist initiated to make 5 investigating documentaries (state of journalists after the ‘Rose revolution’; the tradition of religious tolerance in Georgia; reform or anti-reform on education ;). The documentaries are translated into English and French.

The union of journalists is making an on-line-video newspaper called ‘Professionals’. This is the first on-line newspaper in Georgia offering interesting analytical materials to the readers: politics, economics, culture, social sphere.

“Objective” is implementing a media-project ‘Press-ring’. It is a one-hour show on “Kavkasia” three times a week. The media-project covers processes taking place in the country: freedom of expression, political detainees, reform on education, privatization, etc. The show has different presenters. Representatives of various political forces are invited to participate in the program.

‘Objective’ has held 2 conferences in three years: 1.Reform on science and education (office of ‘Objective’. October 11, 2004); 2.Facts of violating the rights of journalists in Georgia (May 8, 2005. Office of ‘Objective’);

‘Objective’ has carried out a sensational investigation on students rights violation applying for universities, (the Ministry of Education did not give grants to 271 applicants); the case has been introduced to the court.

‘Objective’ will have the following directions in 2007: rights of journalists, political pluralism, social issues, and political corruption.

E-mail: objec_tive@yahoo.com

GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION (GYLA)

The Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) is a non-governmental organization dedicated to promoting human rights and the rule of law. We adhere to the Constitution of Georgia, legislation and our Statute on the whole territory of Georgia. GYLA is a membership-based organization.

Our goals:

- Promote the rule of law;
- Protect human rights and freedoms;
- Increase public legal awareness;
- Promote norms of professional ethics among lawyers;
- Develop the skills and competence of lawyers;
- Develop legislative basis for the civil society and rule of law country.

Our mission: The Rule of Law for Justice

The Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) stated as a union of professional lawyers was dedicated to reforming the poor reputation of the legal profession in Georgia. With pride in their professionalism and an eye on their objective, this intrepid union of lawyers spearheaded the development of Georgian legal practice, by teaching legal skills, defending human rights, encouraging the growth of civil society and advancing the rule of law.

GYLA was founded on September 9th, 1994 and was soon officially registered as a non-profit, non-governmental organization. GYLA is a professional, membership-based organization with nearly 600 members.

Over the years, GYLA has pursued several initiatives:

- Provide free legal aid system;
- Offer legal training and civil education;
- Draft and lobby Georgian legislation;
- Represent citizens in court and carry out strategic litigation;
- Develop lawyer's professional skills;
- Encourage a robust civil society;
- Promote transparency and access to public information.

GYLA implements its activities in Tbilisi and seven regions: Telavi, Rustavi, Gori, Kutaisi, Batumi, Dushati and Ozurgeti

CHAIRMEN OF THE ORGANIZATIONS:

David Usupashvili	(1994-1996)
Gia Getsadze	(1997-1998)
Nino Gvenetadze	(1998-1999)
Tinatin Khidasheli	(199-2001) (2003-2004)
Zaza Rukhadze	(2001-2003)
Ann Dolidze	(2004-2006)
Giorgi Chkheidze	2006

DEPUTY CHAIRMEN OF THE ORGANIZATION:

Gia Getsadze	(1995-1996)
Gigla Agulashvili	(1997-1998)
Zurab Burduli	(1998-1999)
Zviad Kordzadze	(1999-2000)
Kote Kublashvili	(2000-2001)
Zurab Marakvelidze	(2001-2002)
Tamar Kaldani	(2002-2003)
Anna Dolidze	(2003-2004)
Giorgi Chkheidze	(2004-2005)
Gia Zedelashvili	(2005-2006)

Tbilisi, Krilovi str.#15, 0102
 Tel:(995 32) 936101 / 952353
 Fax: (995 32) 923211.
 e-mail: gyla@gyla.ge

UNION “PUBLIC MOVEMENT MULTINATIONAL GEORGIA”

The Union “Public Movement Multinational Georgia” is non-profit, non-governmental organization which was founded on June 15, 1999.

PMMG includes 56 minority NGOs and representatives of 18 ethnic communities living in Georgia. Organization has more than 12000 individuals and 12 branches in different parts of country.

Organization’s Goal: Equal rights for different ethnicities living in Georgia, mutual respect for their interests and values, mutually beneficial cooperation, implacability with separatism.

Organization Mission and Profile:

- To be main lobby on all levels in Georgia for harmonic development of interethnic relations;
- Help develop civil society, which will be based upon true democratic principles;
- Play significant role in establishing peaceful, mutual trust and respect environment, eliminating and prevention of ethnic conflicts;
- Play a mediator role between government of Georgia and ethnic minorities living in Georgia;
- Help to increase the level of law conciseness, establishment of civil education and respect towards law and justice;
- Conduct wide profile civil rights protection activities;
- Conduct research, monitoring and also publishing activity.

Organizations created under aegis of PMMG: PMMG’ youth union, association “Women of Multinational Georgia”, Association of journalists “Multinational Georgia”, “Multi-Ethnic Resource-Center on Civic Education Development”, which is today independent and one of the biggest organizations, working for civil education of Georgia’s multi-ethnic society’s representatives, their professional retraining and increasing their civil activity.

The organization’s local partners network is quite wide, these are “International Center for Conflicts and Negotiations”, “Georgia’s Young Layer’s Association”, “Former Political Prisoners for Human Rights”, “Center for Training and Consultancy”, “the Article 42 of Constitution”, “Constitutional Rights Defense Network”, “Human Rights Information and Documentation Center”, “Alternative” and etc.

In 2006 PMMG was one of the founders of the NGO coalition “Civil Society for Democratic Georgia”, which is founded by “Georgia’s Young Layers’ Association”, “International Center for Conflicts and Negotiations”, “Former Political Prisoners for Human Rights”, “the Article 42 of Constitution”, “Constitutional Rights Defense Network” and other organizations. Coalitions’ goal is to maintain and protect those democratic values in Georgia, which were established in the country by the efforts of Georgia’s many generations and with big support from western society. For this purpose organization holds activities, press conferences, round tables, and meetings with representatives of international organizations and diplomatic missions, actively cooperates with Georgia’s full political specter for joint defense of democratic values.

PMMG is member of the following international organizations: “Federal Union of European Nationalities”, “Minorities of Europe”, “European Confederation of Youth Clubs”.

PMMG donors are: CORDAID, Council of Europe, UN, European Youth Foundation, Minority Rights Group International, “International Idea” and others.

PMMG’s publications: PMMG issues monthly newspaper “Multinational Georgia” in Russian language; also has got number of different kind of publications, which address most pressing topics for national minorities living in Georgia. You may see detailed information on the web site of the organization.

PMMG’s structural reform: In summer of 2005 with CORDAID financial assistance, organization carried out number of activities, which helped to increase the organization’s activities quality, growth of operatives conduct, creation of flexible organizational structure and strict distribution of relations and functions among its organizational entities, which also simplified the decision making and implementation process.

Activities carried out by Aegis or partnership of PMMG:

In cooperation with international organizations:

- ✓ Training course “Democracy by education and practice” – Tsarnikovo (Latvia) – Kishinov (Moldova). Organizers: PMMG, Daugavpils (Latvia) Youth Development Center, Gagauzia (Moldova) Youth Resource Center, Armenian Young Assyrians Association.
- ✓ Seminar in Switzerland on topic “Democracy, Federalism, Multiculturalism”, coordinator in Georgia - PMMG.
- ✓ Conference “Georgia – Multinational State”, which was organized by PMMG, Federal Union of European Nationalities, Association of Germans of Georgia “Ainung” and Georgia’s State Chancellery Department of Foreign Relations.
- ✓ Project “Intercommunity Center of Youth”, which was organized in Samtskhe-Javakheti and Kvemo Kartli by “World Vision”, with the assistance of PMMG and Rugby Federation.

PMMG’s participation in international events:

- ✓ Seminar for ethnical minorities – “Easter Seminar 2000” in South Tyrol (Italy); by assistance of the Federal Union of European Nationalities;
- ✓ Conference – “Coventry 2000” (England). Organizer – international organization “Minorities of Europe”;
- ✓ Conference in Strasburg dedicated to European Council’s framework convention for national minorities’ rights defense enactments 5 year jubilee;
- ✓ Training course – “Participation and Citizenship” for Europe’s national minorities (Budapest, Strasburg);
- ✓ World Armenian Organization Congress (Moscow);
- ✓ Language politics world congress, which was held by “Linguapax Institute”, by assistance of Catalan government (Barcelona);
- ✓ FUEN’s 48th congress.

Local events held by PMMG:

- **Trainings**
- ✓ Training courses for Georgia’s ethnic minority NGOs’ leaders in topics: “Conflict Transformation, Dialog Handling”; “Non-Governmental Organization’s Management”; “National Minority NGOs and printing press development”; “Multinational Georgia – Cooperation and Mutual Understanding”;
- ✓ Long term educational course “Development and Democratization through Participation and Citizenship” for South Caucasus national minorities NGO youth leaders.

- **Seminars**
 - ✓ “Georgia’s Ethnic Minorities: Rights, Liabilities, Possibilities”;
 - ✓ “Development of minority languages in accordance with European Charter on Regional or Minority Languages”;
 - ✓ “Law Culture and Intercultural Relations Role”.
- **Conferences:**
 - ✓ “Citizenship and National Identity”;
 - ✓ “Interregional Communications in Georgia for Interethnic Understanding and Tolerance” (Samtskhe-Javakheti, Kvemo Kartli);
 - ✓ “State Language of Georgia”;
 - ✓ “Journalists’ rights defense and Georgian law enforcement structures”;
 - ✓ “Ethnic Minorities One Year After Roses Revolution”.
- **Round Tables and Discussions:**
 - ✓ “Governance and civil society in Georgia” (PMMG’s Gardabani branch)
 - ✓ “Step towards future: Interethnic trust via folk diplomacy”, which was held in Tbilisi and Tskhinvali by Georgian Ossetians Association and PMMG’s support.
 - ✓ Meeting-discussion “National minorities rights and freedoms defense” participated by Georgia’s minorities, governmental structures, members of parliament of Armenia and Azerbaijan.
- **Other Events:**
 - ✓ By the support of PMMG was opened multi-ethnic center on civic education in Marneuli
 - ✓ For ethnic minorities living in Samtskhe-Javakheti and Kvemo Kartli was issued pre-election literature in Russian, Armenian and Azerbaijani languages: election code, election procedure FAQ for election committee member and voters.
 - ✓ Festival “All – for Georgia, Georgia – for All”, which was held for three years;
 - ✓ PMMG has election-observance experience. Organization is registered in Central Election Committee and was conducting volunteer election mission in 2004 presidential election, organized by OSCE, IRI and “New Generation”.

Organization’s Meetings

The meetings organization held were very important for lobbying strategic goals of organization. Among many were meeting with President of the USA George W. Bush; US Secretary of State Colin Powell; several meeting with European Councils Secretary General Walter Schwimmer and Terry Davis; head of European Councils Parliamentary delegation Mathias Yorsh; OSCE High Commissioner on National Minority issues Rolf Ekeus; Minister of Foreign Affairs of Belgium, head of OSCE Carel De Gucht; President of Kazakhstan Nursultan Nazarbaev and others.

Organization’s Legislative Activity

- ✓ PMMG was participating in drafting the law “On the Protection of Rights and Freedoms of National Minorities in Georgia”;
- ✓ In discussion and drafting law “On State Language of Georgia”;
- ✓ PMMG prepared propositions for the changes in the law for “Local Governance and Self Government”;
- ✓ Prepared package of proposals for the reform of Electoral system in Georgia, part of which was used in the “Georgian Election Code” by the parliament of Georgia;
- ✓ PMMG was actively participating in drafting the Concept “On the Policy Regarding the Protection and Integration of National Minorities”;
- ✓ PMMG is also initiator and lobbyist for quick ratification by the Parliament of Georgia of the Council of Europe Framework Convention for the Protection of National Minorities.

The Union “Public Movement Multinational Georgia’s” branches:

1. Akhaltsikhe branch – 22 Paliashvili str.; head – Mania Karabekian;
2. Akhalkalaki branch – 14 Charentsi str.; head – Levon Levanian;
3. Ninotsminda branch – 8 Dumbadze str.; head – Narine Ginosian;
4. Gori branch – 18/10 Stalin str.; head – Arina Tavakarshvili;
5. Bolnisi branch – 21 Davit Agmashenebeli str.; head – Nikoloz Eremian;
6. Rustavi branch – 19 Kostava str.; head – Vladimer Chanturidze;
7. Gardabani branch – 32 Davit Agmashenebeli str.; head – Ramin Bairamov;
8. Gurjaani branch – Vejini, Beritashvili Museum; head – Laura Kharitonashvili;
9. Marneuli branch – 77 Rustaveli str.; head – Leila Suleimanova.

The Union “Public Movement Multinational Georgia’s” regional representations:

1. Batumi representation – 55/57, 26 Maisi str.; head – Ludmila Buriak;
2. Kutaisi representation – 10 Kostava str.; head – Nana Nakashidze.

The Union “Public Movement Multinational Georgia’s” partner organization:

1. Tskhinvali partner organization – 58 Isaak str.; head – Aza Kokoeva.

Organization’s future strategic goals:

- *Defense of ethnical minority rights: ethnical minority participation growth and assistance in civil integration;*
- *Assistance of Georgia’s Integration in European and North Atlantic Structures;*
- *Maintaining the cultural identity of ethnic minorities and establishment and development of intercultural education;*
- *Prevention of ethnic conflicts and assistance in their peaceful resolution;*
- *Election process monitoring;*
- *Active assistance in state administrative-territorial establishment reform, that Georgian administrative-territorial establishment becomes guarantee of harmonic coexistence of different ethnicities living in Georgia;*
- *Equal development and establishment of democratic values in Georgian multiethnic society;*
- *Lobbying the state administrative reform, so Georgian state governance system equally reflects country’s ethnic diversity, and that in process of state building there will be fully used the intellectual, mental and human resource potential of Georgia’s multiethnic society;*
- *Analytical, research activities, Georgia’s internal and external, also main global economic tendency analysis, giving respective recommendations and preparing strategies (among them economic, informational, social and other security issues);*
- *Deepening the contacts with New Democracies countries NGO sector for further coordination;*
- *Establishment of “Colored Revolutions” country NGOs network to further lobby democratic processes in these countries and for comparative research of problems for democratic development.*

Background of the organization

History:

Youth association for social sciences is non-governmental, non-commercial organization. Association was registered in Court, in June 2004. Decision maker organ of association is elected board.

Movement Youth alternative (YA) (previously named as New Student Alternative) has been created by students of Tbilisi State University in September 2004, on the basis of non-governmental organization "Youth association for social sciences". Since that time YA has been very actively involved in discussions about new draft law of education and other student problems and activities. Members of our organization are active members of civil society including students from different educational institutions. YA is also very active in different regions of Georgia. A representation of organization has been established in Zugdidi, one of the big cities of Georgia.

We permanently send our press releases and statements to representatives of international organization and embassies in Georgia.

Aims:

- Protect human right, especially rights of students
- Monitoring of higher educational system of Georgia
- Conduct trainings, conferences and seminars about human right education
- Implementation of regional and international projects in the field of youth rights and human rights generally
- Reacting of the issues of human right violation
- Develop student self-governance at State Universities of Georgia

NGO coalitions:

Youth network of Euro Council.

"European Global Youth Action Network"

European youth coalition "Euro net"

Founder-member of NGO coalition "Civil society for democratic Georgia"

Cooperation:

The initiative group of the organization before the registration by the court carried out several projects financed by Fridrix Ebert foundation, IREX, Links etc.

We cooperate with different non-governmental organization in Georgia (such are: "Center for social studies", "Former political prisoners for human rights", "Partnership for social initiatives"; "Information and documentation center for human rights", "Article 42 of the constitution" etc.) as well as with youth associations in Caucasus and Baltic regions.

Projects:

2004 – "Dialogue between political party representatives and society in pre-elect ional period"

The aim of the project was to conduct meetings and discuss different problems between leading political party's representatives and youth before parliamentarian elections 2004.

The main result of the project was, that in pre-elect ional period dialogue had take place between different political party representatives and students. This project supported student's involvement in

election process, political and public life. The main problems of society were discussed during weekly meetings of political parties' leaders and students.

After meetings special report was issued.

Donor organization: Fridrix Ebert foundation

2004 – "Translating hand book in political sciences"

The aim of project was to translate and publish hand book in political sciences (Stefan Tansey "Basics") for 1 year students of social sciences.

The result of project was that, hand book in political sciences was translated from English to Georgian.

For today number of First and second level student's who studies political sciences use this hand book.

Donor organization: Tbilisi State University

2005 – "Students Scientific Forum with the On-line Discussions and Studying Resources"

The aim of the project was to conduct round tables about different political and social problems. Also the debates about different issues took place on special web-forum.

The outcome of the project was creation opportunity for students to have constant access to forum space and to online discussions and resources. After the project has finished, its activities were supported and continued by Centre for Social Studies and YASS, which continued to lead forum discussions.

Donor organization: **IREX** Partner organization: "Center for social studies"

2005 – "Student's self-government elections at Tbilisi State University"

The aim of project was to prepare students for the first self-governmental elections among students at Tbilisi State University, and to make the idea of self-governance popular.

During the project several actions were hold:

1. Monthly student newsletter "Student Alternative"
2. Meeting between student unions, who were going to participate in elections.
3. Creation of web page
4. Round tables about higher education reform
5. Conference

The main outcome from this project was that our organization with help of experts of election procedures prepared students for the first elections of student's self-governance at Tbilisi State University. Delegate candidates prepared their election campaign programs.

Dialogue had taken place between different student organizations and unions. After number of negotiations they made memorandum on main principles of election procedures.

One of the main outcome of the project was, that after project ended discussions sustained about self-governance structure, and about idea of self governance generally.

Donor organization: **Caucasus LINKS**

BACKGROUND OF THE ORGANIZATION

Name: Former Political Prisoners for Human Rights Legal status:

NGO Address: 14 Bocvadze str., 380008, Tbilisi, Georgia Tel.: (+995 32) 93 13 10 or 92 05 09

E-mail: nana_ka@hotmail.com WEB PAGE: HTTP://WWW.FPPHR.ORG.GE

Date of foundation: March 18, 1996 **Number of members:** 187 **Chairperson:**

Nana Kakabadze **Executive Secretary** Gela Nikolaishvili

The NGO Former Political Prisoners for Human Rights was founded 1996 by former political prisoners of the Soviet times, convicted for anti-Soviet propaganda. Overall objective of FPPHR is protection of civil and political rights and freedoms of individual, civil education in sphere of human rights, fighting torture and humiliating treatment, ethnic and religious discrimination, and facilitation reforms at the penitentiary system, increasing awareness and protecting the rights of prisoners as well as improving their living conditions.

Former Political Prisoners for Human Rights has significant experience of cooperation with different governmental and non-governmental agencies, with local and international organizations. It has carried out number of projects aiming protection of human rights, facilitating development of civil society, implementation of public education programs, monitoring prisons and detention facilities, providing expertise of laws and preparation of recommendations for the Parliament, monitoring of activities of governmental officials. (Please find list of projects attached). It has good working relations with different NGOs and experts from other countries of South Caucasus, CIS as well as from East and Central Europe.

Recently with assistance of FPPHR and some other NGOs with the Ministry of Justice was established Independent Council of Public Oversight, which observes activities of the Ministry, carries out monitoring of prisons and detention facilities, and drafts recommendations to the ministry officials. Membership at the Independent Council of Public Oversight provided FPPHR with additional opportunity to increase efficiency of its activities and actually influence positive developments in the field of detainee's rights protection.

Currently, among other activities our NGO is facilitating implementation of the European Council's Recommendations, in particular it is carrying out the activities, like removal of so called iron "jealousie" replacing them with iron bars on the windows of the detention cells, printing and placing on accessible for prisoners places (in prisons) information notice about their rights and ways for protection, supervision of other fulfillment recommendations.

List of Projects Sponsored

The organization has carried out several projects among which are: June 1996 – June 1997 - Building of Civil Society. The project aimed recording of human rights violation in Georgia and publishing of monthly bilingual (Georgian-English) bulletin. The bulletin was available for local and international experts, who used the presented information in their reports. The project office was located in Tbilisi, however area of coverage was entire Georgia. The project (identification of violations, collection and dissemination of information about them, preparation and publishing of the bulletin, etc.) was carried out by members of the organization. Donor organizations: USIS and Open Society Georgia Foundation (OSGF). \$7000.

1996-97 - Seminars for NGOs and media. The aim of the project was expertise of laws and preparation of recommendations for the Parliament via involvement of representatives of NGOs and media and experts in decision-making process. During specially organized seminars, draft laws have been discussed. The decisions adopted were sent to corresponding Parliamentary committees. They have been considered by the Parliament during parliamentary hearings. The seminars have been carried out in Tbilisi. Donor organization: Open Society Georgia Foundation (OSGF). \$5000. 1997 - Legal Regulations of the Relationship between Citizens and Law Enforcement Bodies. The project aimed normalization of relations between public and law enforcement bodies and increasing of public involvement in protection of human rights. Seminars, which had been carried out for police staff gained a significant interest, the same is true about the brochure "How to Protect Our Rights", which was published in 2000 copies. Project has been carried out in nine (9) cities of Georgia. Donor organization: Eurasia Foundation. (\$15000)

1998 - Project How to Protect Our Rights. Seminars for media and general public. The aim of the project: public education in the field of human rights as well as assistance of individuals in protecting their rights. At the end of the project special report has been published and disseminated. Donor organization: Open Society Georgia Foundation (OSGF). (\$10000)

1998 - Open Society – the Basement of the State. The project aimed to increase public control and monitoring of the activities of governmental officials. The findings of the project were covered by media and had a great resonance in society. Donor organization: European Union (\$8000) 1998 – Publication of a brochure "Human Right in Georgia – Critical Analysis", dedicated to 50th anniversary of UN Declaration of Human Rights. The aim of the project was critical analysis of situation with regard to human rights protection in Georgia. Results of the analysis were provided to international organizations present in Georgia. A brochure with the results of analysis was also distributed among participants of a Conference, dedicated to 50th Anniversary of UN Declaration in Yalta, Russia. Members of the organization have carried out the project in Tbilisi. Seminars for media on rights and freedoms of journalists in Georgia. The aim of the project was raising awareness of journalists in sphere of human rights. High quality of the articles published in printed media by the participants of the seminars after the implementation of the project, their high professional level denoted success of the project. Members of the organization have carried out the project in Tbilisi. Donor organization: UN (\$7500)

1998-99 – Project on creation of Information Bank for violations of human rights in Georgia and publishing of a bulletin about these violations. 12 bulletins have been published.

Donor organization: Canadian Embassy (\$7000) 1999 - Seminars at places of detention. The aim of the project is social rehabilitation and adaptation of prisoners. Donor organization: Penal Reform International (UK) (\$14500)

1999 – Computer equipment (computers, scanner, printer, copier and fax machine) was granted by German Embassy to our NGO in order to help in implementing of current as well as planned activities of the organization. (\$5000)

1999 - Employment of Prisoners (together with NGO International Art Center). Role of NGO Former Political Prisoners for Human Rights in this project was monitoring of rights of prisoners and supervision over the project implementation. Donor organization: Embassy of UK. (\$3500)

1999 - Project on education of prisoners. English lessons and computer sessions for four groups of prisoners. Donor organization: OXFAM (\$7000)

1999- Translation into Georgian and publishing of a book Making Standards Work (PRI). The aim of the project is providing of human right defenders, prisoners, penal system employees, and all interested parties with a precise, sufficient information about international standards related to prisoners. Donor organization: Open Society – Georgia Foundation. (\$7500) 2000 - The project in the framework of Synergy Program of Eurasia Foundation. The aim of the project is establishing ground and facilities for cooperation of non-governmental organizations in South Caucasus. The project is being implemented on the base of cooperation of three organizations: Former Political Prisoners for Human Rights (Georgia), Foundation Against Violations of Law (Armenia) and Helsinki Civil Assembly (Azerbaijan). Donor organization: Eurasia Foundation. (\$45000)

2000 – Seminars at police departments. The project has been carried out within the framework of cooperation of governmental and non-governmental organizations. The aim of the project was facilitation education of policemen about human rights as well as Georgian legislation on procedures and mechanisms of their protection. The project has been carried out in 15 police stations all over Georgia.

Donor organization: Horizonti Foundation (\$15000)

2001 - Monitoring of the Penal System. The aim of the project is to monitor the situation in penal system of Georgia, carry out seminars and working out of draft-laws, amendments and recommendations for the Ministry of Justice. Project is in the process of implementation.

Donor organization: Eurasia Foundation. (\$15000)

2001 – Project on prisoners’ education about international regulations and Georgian legislation concerning prisoners’ rights.

Donor: Penal Reform International (PRI). (\$5500) 2001 – Placement of information stickers at the detention facilities and prisons (14 in total) in eight cities of Georgia. Stickers include the information on the rights and responsibilities of the prisoners and quotation of the relevant laws. Stickers are of the different content according to the regime of the detention facility. Donor organization: Open Society Georgia Foundation. (\$12000)

2001 – Grant received from German Embassy for implementation of recommendations of the council of Europe at the penal system of Georgia. Amount of the grant: 01 (will be started soon) – project on creation of regional network of human rights protection.

Donor organization: OSI Budapest, “Open Society – Georgia Foundation” (OSGF). (\$45000)

2002 – Research and Publication on Human Rights Court Decisions Project.

Donor organization: American Bar Association (ABA).

2002 - Seminars at police departments and monitoring police stations.

Donor organization: “Open Society – Georgia Foundation” (OSGF). (\$35000)

2002 – Confidence building in Samtskhe-Javakheti through facilitating civic development of the region.

Donor organization: Council of Europe. (EUR15000)

2003 – Prevention of torture in Georgia – Government, Society, Victims (Support for the rehabilitation of victims of torture).

Donor organization: European Commission (The European initiative for democracy and Human Rights). (EUR381000)

Non-governmental, non-profitable organization “Healthy World” was founded on March 31, 2004

Initiative in foundation of organization belonged to physicians. Besides the people with medical education the organization is represented by the wide spectrum of professions. Currently there are 28 people involved in organization.

Goals and tasks:

- *To conduct actions regarding: Health care, Labour, Social and and Living conditions, Leisure, Food, Radiation and Chemical safety;*
- *To participate in decision-making and program developing dealing with safety environment issues hold by governmental bodies;*
- *To develop programs for children and teens dealing with their Health care, Social safety and Job placement;*
- *To participate in actions targeted on environment protection issues;*
- *To conduct training in sanitary and hygienic discipline;*
- *To conduct actions targeted on social and health care improvement among old and vulnerable population;*
- *To render assistance in development of preventive medicine;*
- *To participate in actions targeted on struggle against socially hazardous diseases;*
- *To monitor patient and medical personnel rights;*
- *To Introduction of healthy mode of life.*

Mission:

The non-governmental, non-profitable organization “Healthy World” as one of the active member of civil society is also responsible for the critical social and health condition the country and our society faces currently, therefore, it is actively involved in the processes targeted on the development and improvement of established situation in the country.

Non-governmental organization “Healthy World” is united in non-governmental coalition “Civil society for democratic Georgia”.

Projects and charity missions conducted by the organization:

- *Charity mission under the aegis “Keep Adjara healthy” by the recommendations of physicians funded by “Aversi farma” distributed dispensary service, medicines, leaflets to the Caspi Disabled Children House;*
- *Project “Help Senaki disabled children house”- with the assistance of international organization Amcore and fund “Healthy children” have sent emergency group of medical personnel of different specialization to Senaki.*
- *Congress of coalition of Non-governmental organizations of Georgia gave both to the project “Civil society for democratic Georgia” and was implemented by the assistance of fund “Cordaid”.*

Monitoring and training:

- *Monitoring for expectation of Bird Flue pandemic and its prevention in the check points of the state border (Red Bridge, Sarfi, Vale, airports) and poultry farms (Norio, Mukhrani);*
- *Training on the topic "How to prevent oneself from bird flu pandemic" on the territories, where population is mostly involved in poultry business;*
- *Seminars on the topic "how to treat diarrhea, fungous disease" in Khulo region supported by certificates to the pediatricians, venereologists and dermatologist;*
- *Monitoring on food poisoning among children and teens in infectious hospital, toxicological departments;*
- *Monitoring on human right in Tbilisi Oncology Center;*
- *Monitoring on suicide fact.*

Information sources:

- *How to protect oneself from venereological and dermatological diseases;*
- *Healthy Goods _ in the service of human being;*
Introduction of healthy mode of life in the Georgian reality.

GEORGIA NGO CONGRESS

(Tbilisi, June 2006)

Coalition "Civil Society for Democratic Georgia" conducted Georgia NGO congress in June 2006.

Its aims were:

- To provide an opportunity for the largest possible spectrum of Georgian NGOs (Including provincial and sub regional) to exchange positions and opinions, and consider their joint platform on major issues of the nation;
- To demonstrate sustainability and high potential of the Georgian civil society questioned by some government officials and media sources since the "Rose Revolution".

The congress was the first event of this scale in the country. It provided an opportunity for wide discussion forum to examine ways to ensure civil society impact and achievement after "Rose Revolution". There were discussions of concepts and challenges, expert presentations and sharing of experiences between NGOs working in different regions of Georgia. They contributed significantly to this outcome – straighten NGO role in democratic processes.

The idea of congress was to move beyond traditional impartial discussion on issues of human rights violation cases, sector development challenges, towards looking for practical solutions, thematic recommendations and final document adoption of the Congress.

The proposed approach was to discuss the role of the so-called "Third Sector" (NGOs) in socio-political processes through uniting NGO efforts in developing common activities and thus empowering influence of the national and regional levels, activating and ensuring facilitation and coordination process through the coalition 'Civil Society for Democratic Georgia'.

Therefore, we expected that discussion would be focused on the need for change in legislation, as well as on monitoring and reporting authority bodies to open up to new trends of Civil Society. These trends included participation in decision-making, enabling them to participate fully in country's political, social-cultural and economic life, thus providing Civil Society with an opportunity to bring benefits to the country.

The participants and guests of the Congress had a duty to respect the values and the identity of all NGOs to make an effort to integrate and be integrated. It was a process of mutual acceptance and tolerance. Therefore, Congress provided a space for discussion of the responsibility of NGOs and society. At the same time, the experience of many OSCE participating states showed that successful participation of Civil Society in all processes was possible only if adequate legal and socio-economic frameworks were established to ensure that equal participation was respected and non discrimination approach existed in everyday.

Finally, Congress served in the preparation for establishing "Annual NGO Congress of Georgia" for reporting on the monitoring of government's commitments in the field of equality, diversity and tolerance and set action agenda.

TOPICS COVERED BY THE GEORGIAN NGO CONGRESS:

The Plenary Session of the Congress was followed by thematic Sessions. The recommendations were finalized in each session and at the closing Plenary Session they were proposed and discussed.

THE MAIN TOPICS AT THE PLENARY SESSION WERE:

- Presentation of the coalition “Civil Society for democratic Georgia”, its Charter, aims, activities, and further plans;
- Current experience and achievements of Civil Society in Georgia;
- The role of Civil Society in democratic processes in Georgia: Challenges and Perspectives;
- Regional diversity of current problems: corruption, human rights, independence of judiciary, security issues, etc.;
- Final document of the Congress.

Final Document of the Congress (DECLARATION) consists of main relevant recommendations elaborated during the Georgian NGOs Congress.

The recommendations cover different levels: national, regional and international, civil society as well as international society.

The next year Georgia NGO Congress (2007) will address the process of implementation of 2006 Congress Recommendations submitted to different stakeholders (e.g. Government of Georgia, etc.)

C O N G R E S S

Of

Non-governmental organizations of Georgia

25 June 2006

Sheraton Metechi Palace Hotel
Tbilisi, Georgia

The Role of Civil Society in Building Democratic Georgia

9:00 – 10:30 Registration of the Congress Participants;

10:30 – 12:00 Opening of the Congress – George Khutsishvili, “International Center on conflict and Negotiation”

Session I:

Moderator – George Khutsishvili

Thematic Presentations (7 min.);

1. Ana Dolidze – “Civil Society Role in Relation to the Government”;
2. Nino Gvenetadze – “Independent Judiciary and its Role in the Formation of a Democratic State”;
3. Nana Kakabadze – “The State of Human Rights in Georgia”;
4. Irakli Kakabadze – “The Law Enforcement Systems of Georgia”;
5. Ucha Nanuashvili – “Society and Bureaucracy – The Informational Picture”.

Discussion

12:00 – 12:30 Coffee Break

12:30 – 14:00 **Session II:**

Moderator – Gela Nikolaishvili, Former Political Prisoners for Human Rights;

Thematic Presentations (7 min.);

1. Manana Kobakhidze – “Access to Justice and the Rights to a Fair Trial in Georgia”;
2. Lia Mukhashavria – “The Civil Society Control Mechanisms on Law Enforcement Structures”;
3. Irma Inashvili – “Media and the State: The Free Media Problems in Georgia”;
Co-presenter: Khatuna Charkviani – “NGO Relation to the Public and its Role in Building Democracy”;
4. Koba Bochorishvili – “The Legislative Problems of Free Business”;
5. George Khutsishvili – “Conflict Resolution Process – The Role Of Civil Society”.

Discussion

14:00 – 15:00 Lunch

15:00 – 16:30 **Session III:**

Moderator – Koba Bochorishvili, Center for the Protection of Constitutional Rights;

Thematic Presentations (7 min.);

1. Arnold Stepanian – “Involvement of Ethnic Minorities in Civil Society Building”
2. Alexi Shoshikelashvili – “Regional Policy Problems”
3. Lasha Bliadze – “Problems of Youth – Educational System Reform and The University self-Governance”

4. Zakaria Kutsnashvili – “Elections and The Problems of Self Governance”

5. Nina Tsikhistavi – “Influence of Women’s Participation on The Decision Making”

Discussion

16:00 – 17:00 Coffee break

17:00 – 18:00 **Session IV:**

Moderator – Lia Mukhashavria, “The Article 42 of Constitution”

Thematic Presentations (7 min.)

1. Irina Putkaradze – “Social Policy, Poverty and Health in Georgia”
2. Lasha Chkhartishvili – “Ecological Problems of Georgia”
3. Khatuna Lagazidze – “Foreign Policy Priorities of Georgia”

Discussion

18:00 – 18:30 Adoption of the Congress Declaration by the Delegates, Signing The Document;

Closing of the Congress

CONGRESS OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS OF GEORGIA

25 June, 2006
Metechi Palace Hotel,
Tbilisi, Georgia

303 representatives of non-governmental organizations and invited guests participated in the congress:

Representatives of 131 non-governmental organizations from Tbilisi, representatives 123 of non-governmental organizations from regions and 28 journalists participated as delegates.
Representatives of 41 international organizations, diplomatic missions and political parties were invited as guests to the congress.

Political Parties of Georgia

1. Mr. Akaki Asatiani, Public Movement 'People's Forum';
2. Mr. Konstantine Gamsakhurdia, Party – Liberty;
3. Mr. David Gamkrelidze, New Rightist Party;
4. Mr. George Gachechiladze, The Greens Movement;
5. Mr. Koba Davitashvili, The Conservatives;
6. Ms. Salome Zourabichvili, The Way of Georgia;
7. Mr. George Topadze, Industry Will Save Georgia;
8. Mr. Shalva Natelashvili, The Labour Party;
9. Mr. David Usupashvili, Republican Party;
10. Ms. Tamar Chkheidze, I. Chavchavadze Society;

Heads of Foreign Missions

11. H.E. Namiq Aliyev, Ambassador, The Embassy of the Republic of Azerbaijan in Georgia;
12. H.E. Igor Gaon, Special Representative of the Secretary General, CoE;
13. H.E. Onno Elderbosch, Ambassador, The Embassy of the Netherlands in Georgia;
14. H.E. Ertan Tezgor, Ambassador, The Embassy of Turkey in Georgia;
15. H.E. Philippe Lefort, Ambassador, The Embassy of France in Georgia;
16. H.E. Donald Maclaren of MacLaren, Ambassador, The Embassy of Great Britain in Georgia;
17. H.E. Jacek Multanowski, Ambassador, The Embassy of Poland in Georgia;
18. H.E. Roy Reeve, Head of Delegation, The OSCE Mission to Georgia;
19. H.E. Fabrizio Romano, Ambassador, The Embassy of Italy in Georgia;
20. H.E. Hrach Silvanian, Ambassador, The Embassy of the Republic of Armenia in Georgia;
21. H.E. Mykola Spys, Ambassador, The Embassy of Ukraine in Georgia;
22. H.E. John Tefft, Ambassador, The Embassy of the United States of America in Georgia;
23. H.E. Uwe Schramm, Ambassador, The Embassy of German Federation in Georgia;

24. H.E. Vladimer Chkhikvishvili, Ambassador, The Embassy of Russian Federation in Georgia;
25. Mr. Torben Holtze, Head of the Delegation, European Commission Delegation to Georgia;

Representatives of Foreign Missions

26. Ms. Medea Bukia, The Embassy of The USA in Georgia;
27. Ms. Debora Miller, Judiciary Adviser, The Embassy of The USA in Georgia;

International Organisations

28. David Aprasidze, Conrad Adenauer Foundation;
29. Wolfgang John, Friedrich Neumann Foundation;
30. Ms. Julia Jacoby, EU Delegation;
31. Mr. Eric Jonsson, SIDA;
32. Ms. Gerlind Melsbach, South Caucasian Representative, EED;
33. Ms. Iris Mutt, The Human Dimension Office, OSCE Mission to Georgia;
34. Mr. Denny Robertson, Mission Director, USAID/Caucasus;
35. Mr. Zeno Reichenbecher, Regional Director in Caucasus, GTZ;
36. Mr. Guillaume Sieminski, Head of the Human Dimension Office, OSCE Mission to Georgia;
37. Mr. Rober Wotkins, UNDP Resident Representative in Georgia;
38. Gunter Fichtner, Friedrich Ebert foundation;
39. Ms. Marilyn Zelin, ABA;
40. Mr. Claud Zulo, ABA;
41. Mr. Mikheil Chachkhunashvili, Representative, Cordaid, NL;

Non-governmental Organisations

Tbilisi

42. Ms. Tamar Abramishvili, Women's Education and Information International Center;
43. Mr. Ramaz Aptsiauri, UN Association;
44. Ms. Tamar Aleksidze, Association of Georgian Law Students;
45. Ms. Sabina Alyieva, Union of Azeris of Georgia – 'Civic Movement';
46. Mr. George Andriadze, National Lobby;
47. Ms. Eka Agdgomelashvili, Support Group for Women's Initiatives;
48. Mr. Mamuka Areshidze, Movement Caucasian;
49. Mr. Robert Arutunian, Union of Armenians of Georgia 'Avlabar';
50. Mr. Ali Babaev, Georgia – My Homeland;
51. Mr. Ioseb Baratashvili, Lawyers Association 'Process';
52. Ms. Alla Bezhentseva, Union of Russian Women in Georgia 'Iaroslavna';
53. Mr. Rezo Bendeliani, Georgian-Abkhazian Mixed Families;
54. Ms. Marina Beriashvili, Women's Employment Innovative Center;
55. Ms. Eka Beselia, 'Eka & Co';
56. Ms. Maya Bibileishvili, Association 'Child, Disabled, Family and Society';
57. Mr. Zurab Bitsadze, Youth Association For Social Sciences (Youth Alternative)

58. Mr. Lasha Bliadze, Youth Association For Social Sciences (Youth Alternative)
59. Mr. Irakli Bokuchava, Foundation for Social Programmes;
60. Mr. Koba Bochorishvili, Center for the Protection of Constitutional Rights;
61. Mr. Paata Gachechiladze, XXI Century Union;
62. Ms. Lela Gaprindashvili, Women's Initiatives for Equity;
63. Mr. Tengiz Gagloev, Association of Ossetians of Georgia;
64. Ms. Manana Galuashvili, Disabled Women's International Association;
65. Ms. Naira Gelashvili, Caucasian House;
66. Mr. David Giorgadze, Association for the Protection of Victims;
67. Mr. George Giorgadze, Association for the Protection of Victims;
68. Mr. Kakhaber Gogashvili, Committee Against Torture;
69. Ms. Nino Gujaraidze, Green Alternative;
70. Mr. Paata Gurgenidze, Civil Initiative for Democracy;
71. Mr. Tornike Guruli, GYLA;
72. Ms. Nino Gvenetadze, Association of Judges of Georgia;
73. Ms. Ia Danelia, Public Movement Multinational Georgia;
74. Ms. Manana Darjania, Post-Factum;
75. Ms. Tea Darsavelidze, International Organization for the Protection of HR;
76. Ms. Anna Dolidze, Young Lawyers Association of Georgia;
77. Mr. Gela Dolidze, Save Education and Science Movement;
78. Mr. Shota Vashakidze, Association 'Kvali';
79. Ms. Ia Verulashvili, Women's Center;
80. Mr. Paata Zakareishvili, Center for Development and Cooperation;
81. Mr. Gia Tarkhan-Mouravi, Policy Study Institute;
82. Mr. George Tevzadze, International Organization for the Protection of HR and Prisoners Social Security;
83. Ms. Nana Iashvili, Child and Environment;
84. Ms. Irina Inasaridze, Association 'Anika';
85. Ms. Irma Inashvili, International Journalists Union 'Obiektivi';
86. Ms. Nana Kakabadze, Former Political Prisoners for HR;
87. Mr. Irakli Kakabadze, Equality Institute;
88. Ms. Maya Katsitadze, ICCN;
89. Ms. Alexandra Kalatozishvili, New View;
90. Ms. Manana Kobakhidze, Constitutional Article 42;
91. Mr. Vakhtang Komakhidze; Studio 'Repertoire';
92. Ms. Maya Kuprava-Sharvashidze, Single Parents Association;
93. Ms. Roza Kukhalashvili, Abkhazia Autonomous Republic Women's Council;
94. Mr. Alexander Kukhianidze, Center for Transnational Crime and Corruption Studies;
95. Mr. David Kvachantiradze, Association Justice and Liberty;
96. Ms. Khatuna Lagazidze, Public Movement Multinational Georgia;
97. Ms. Marina Lebanidze, Center for Constitutional Rights Protection;
98. Mr. Irakli Lekvinadze, Young Finances and Businessman Association of Georgia;
99. Ms. Nana Lomidze, Women Journalists Association of Georgia;
100. Ms. Ia Mamaladze, Regional Media Association Council;
101. Ms. Nino Mardaleishvili, Disabled Peoples Alliance of Georgia;
102. Ms. Iunona (Giuli) Margalitadze, Association 'Phoenix';
103. Ms. Manana Mebuke, Warrior Widows and Wives Union;
104. Mr. Irakli Melashvili, Peoples Forum;
105. Ms. Maya Mgaloblishvili, Genesis;
106. Mr. Avto Mikanadze, HR Educational Center;

107. Ms. Mary Mikoian, Union of Armenians of Georgia 'Nor Serund';
108. Ms. Ani Mirotadze, Alternative Center;
109. Mr. Agit Mirzoev, Public Movement Multinational Georgia;
110. Mr. Levan Mosakhlshvili, Civil Society Institute;
111. Ms. Rusudan Mshvidobadze, International Center on Conflict and Negotiation;
112. Ms. Marina Muskhelishvili, Institute for Social Studies;
113. Ms. Lia Mukhashavria, Constitutional Article 42;
114. Mr. Koba Nadiradze, 'Coalition of the Disabled for Independent Life';
115. Mr. Ucha Nanuashvili, HR Information and Documentation Center;
116. Mr. David Narmania, Young Economists Association of Georgia;
117. Ms. Nana Nazarova, Peoples Harmonious Development Society;
118. Mr. Gela Nikolaishvili, Former Political Prisoners for HR;
119. Mr. Ghia Nodia, Caucasian institute for Peace, Democracy and Development;
120. Mr. Guram Odisharia, Caucasian Dialogue;
121. Mr. Niko Orvelashvili, Georgian Institute of Economic Development;
122. Ms. Galina Petriashvili, Association 'Gendermediacaucasus';
123. Ms. Magda Popiashvili, Media Club of Georgia;
124. Ms. Ilona Popova-Kereselidze, Union of Kazaks of Georgia;
125. Mr. Gia Zhorzholiani, Institute for Social Studies;
126. Ms. Tamar Zhvania, Fair Elections;
127. Mr. Alexander Russetski, Helsinki Citizens Assembly;
128. Ms. Elene Russetski, Women's Information Center;
129. Ms. Nino Saakashvili, Horizonti Foundation;
130. Ms. Lili Safarova, National Congress of Curds-Yezids in Georgia;
131. Ms. Lia Sanikidze, Women for the Future;
132. Mr. David Sulakvelidze, Public Tribunal for the Rule of Law;
133. Mr. Arnold Stepanian, Public Movement Multinational Georgia;
134. Ms. Leila Suleimanova, Women of Multinational Georgia;
135. Ms. Nana Sumbadze, Policy Study Institute;
136. Ms. Natia Svanidze, Regional Media Council of Georgia;
137. Mr. Merab Turava, Public Tribunal for the Rule of Law;
138. Ms. Nana Pantsulaia, Women's Foundation in Georgia;
139. Ms. Irina Putkaradze, Healthy World;
140. Ms. Rusudan Pkhakadze, 'Sakhli';
141. Ms. Natia Kemertelidze, Youth Union for the protection of Civic Interests;
142. Mr. Zakaria Kutsnashvili, Law for the People;
143. Ms. Dzidzia Gudushauri, Women and Health;
144. Mr. David Kiphiani, International Center on Conflict and Negotiation;
145. Mr. Vakhtang Kolbaia, Caucasian Dialogue;
146. Mr. Shalva Shavgulidze, Lawyer;
147. Ms. Nato Shavlakadze, Women's Club 'Peoni';
148. Ms. Nino Shioshvili, Women's Employment Supporting Association 'Amagdari';
149. Mr. Boris Shkriabai, Abkhazia Deaf and Blind Peoples Association 'Hera';
150. Mr. Alexi Shoshikelashvili, Constitutional Rights Protection Network;
151. Ms. Khatuna Charkviani, Association of Judges Georgia;
152. Ms. Tamar Chikovani, Radio 'Liberty';
153. Ms. Manrina Chokheli, Constitutional Article 42;
154. Ms. Tamar Chugoshvili, Youth Union for the protection of Civic Interests;
155. Mr. Lasha Chkhartishvili, Equality Institute;
156. Ms. Maya Tsaboshvili, Iber-Ironi;

157. Ms. Roza Tsindeliani, Women's Association of Abkhazia 'Sabinebi';
158. Ms. Lela Tsiskarishvili, Rehabilitation Center for Torture Victims;
159. Ms. Nina Tsihistavi, Caucasus Women's Network;
160. Mr. Vakhtang Dzabiradze, April 14th;
161. Mr. Kakhaber Dzebisashvili, Iber-Ironi;
162. Ms. Tamta Tsutsunava, Coalition 'Children's Rights';
163. Mr. Dimitri Khachidze, Constitutional Article 42;
164. Ms. Irina Khantadze; Center for Training and Consultancy;
165. Ms. Julia Kharashvili, IDP Women's Association;
166. Mr. Zaza Khatiasvili, Lawyer;
167. Ms. Lela Khomeriki, International Center for Civic Culture;
168. Mr. George Khutsishvili, International Center on Conflict and Negotiation;
169. Ms. Nino Javakhishvili, Dynamic Psychology for Development and Democracy;
170. Ms. Charita Jashi, Gender for Social Economic Development Association;
171. Ms. Vanda Jejelava, Constitutional Article 42;
172. Ms. Mariam Jishkariani, Empathy;

Ajara

173. Ms. Mzia Amaglobeli, Newspaper 'Batumelebi', Batumi;
174. Mr. Iago Baramidze, HR Information and Documentation Center, Batumi Office, Batumi;
175. Ms. Sophiko Lakia, Union 'Temida', Batumi;
176. Ms. Svetlana Logua, Union 'Temida', Batumi;
177. Mr. Artur Oganessian, Minority Union of Ajara, Batumi;
178. Mr. Nuri Kurashvili, Abkhazia Blind and Deaf Union 'Hera', Khelvachauri;
179. Mr. Paata Sharadze, GYLA Batumi Office, Batumi;
180. Ms. Nestan Tsetskhladze, Free Journalists House, Batumi;

Guria

181. Mr. David Gogichaishvili, Lanchkhuti Region 'Sakrebulo' Association, Lanchkhuti;
182. Ms. Maya Gogoladze, Union Socium, Chokhatauri;
183. Mr. Zviad Eradze, Youth Resource Center of Guria, Ozurgeti;
184. Mr. Vladimer Telia, Allert Alliance, XXI Century, Lanchkhuti;
185. Ms. Lia Mshvidobadze, Dia Guria, Regional Organization, Lanchkhuti;
186. Mr. Tamaz Trapadze, GYLA Ozurgeti Office, Ozurgeti;
187. Ms. Manana Jincharadze, Union Socium, Ozurgeti;

Imereti

188. Mr. Tengiz Aslanikashvili, Constitutional Article 42 Kutaisi Office, Kutaisi;
189. Ms. Madona Basiladze, GYLA Kutaisi Office, Kutaisi;
190. Ms. Alla Gamakharia, Cultural Harmonious Foundation 'Sokhumi', Kutaisi;
191. Ms. Nato Gubeladze, Newspaper 'P.S.', Kutaisi;
192. Mr. Khvicha Vashakmadze, Information Center of Kutaisi, Kutaisi;
193. Ms. Rusudan Vashadze, Association for Protection of Mothers and Children Rights 'Madli',
194. Ms. Anna Kikvadze, Anti-Violence and Security Network, Kutaisi;
195. Ms. Lika Kiladze, Charity Humanitarian Center 'Abkhazeti', Kutaisi;

196. Ms. Maya Metskhvarishvili, Anti-Violence and Security Network, Kutaisi;
197. Mr. David Modebadze, Kutaisi Lawyers Association, Kutaisi;
198. Mr. Andro Nikolaishvili, Union 'Samani', Samtredia;
199. Mr. Evgeni Omanadze, Society and justice, Kutaisi;
200. Mr. Murman Svanidze, Association 'Abkhazeti'; Tskaltubo;
201. Mr. David Chikashua, Youth for Civic Development, Kutaisi;
202. Mr. Manuchar Tsertsvadze, Lawyers And Economists Chiatura Office, Chiatura;
203. Ms. Ketevan Tskhakaia, Union of Scientists of Imereti Region 'Spectri', Kutaisi;
204. Mr. Zurab Khurtsidze, Anticorruption and Customers Rights Protection Association of Imereti Region 'Sachino', Kutaisi;
205. Ms. Eka Janashia, Kutaisi Free Journalists House, Kutaisi;

Kakheti

206. Mr. Alibala Askerov, 'Gvitari', Gurjaani;
207. Ms. Manana Ashkarelishvili, Union 'Eris Imedi', Gurjaani;
208. Mr. Jokola Achishvili, Former Political Prisoners for HR Pankisi Office, Pankisi Valley;
209. Ms. Tamar Batiashvili, Journalists and Lawyers for Justice, Telavi;
210. Mr. George Bokeria, Civic Development Association, Lagodekhi;
211. Mr. Kakhi Gimazashvili, Union 'Alazani Council', Telavi;
212. Mr. Anzor Gogoladze, 'Alvani 2000', Akhmeta;
213. Mr. Kakha Kevlishvili, Lawyers for Vulnerable Groups, Telavi;
214. Mr. Enri Kobakhidze, TV Company 'Tanamgzavri', Telavi;
215. Ms. Veriko Kobiashvili, HR Information and Documentation Center Telavi Office, Telavi;
216. Mr. Izumrud Kobanov, 'Gvitari', Gurjaani;
217. Mr. Said Madaev, Association 'Bart', Pankisi Valley;
218. Mr. George Mesabnishvili, The Future Generation, Telavi;
219. Mr. Vakhtang Mosiashvili, Public Union for Legal State, Telavi;
220. Mr. Gela Mtivlishvili, HR Information and Documentation Center Gurjaani Office, Gurjaani;
221. Ms. Shukia Narozauli, Former Political Prisoners for HR Akhmeta Office, Akhmeta;
222. Ms. Jilda Nibladze, Anti-Violence National Network, Gurjaani;
223. Mr. Otari Samonashvili, HR Information and Documentation Center Sagarejo Office, Sagarejo;
224. Mr. Malkhaz Sekhniashvili, Center for Protection of Constitutional Rights Telavi Office, Telavi;
225. Mr. Tengiz Simashvili, Union 'Evrika', Telavi;
226. Mr. Alexander Taliuri, Warrior Patriots Union, Telavi;
227. Ms. Lela Taliuri, GYLA Telavi Office, Telavi;
228. Mr. Abesalom Turashvili, Union 'Telavi Information Center', Telavi;
229. Ms. Tinatin Potskhverashvili, Lawyers Development Center, Signagi;
230. Mr. Zaza Cheburishvili, Signagi Information Center, Signagi;
231. Mr. Alexander Tsukilashvili, Caucasian Meridian, Kvareli;
232. Ms. Laura Kharitonashvili, Association 'Vejini', Gurjaani;
233. Ms. Eldino Jangulashvili, Intellectuals for HR Protection, Telavi;

Kvemo Kartli

- 234. Ms. Marina Bzhalava, Kvemo Kartli Women's Association, Bolnisi;
- 235. Mr. Mansur Uzbashvili, Azerbaijanian Women's Union of Georgia, Marneuli;
- 236. Mr. Alexander Okropiridze, Bridge XXI, Rustavi;
- 237. Ms. Zempira Rzaeva, Union of Civil Society for Development of Ethnic Initiatives, Rustavi;
- 238. Ms. Ekaterine Pavlenishvili, GYLA Rustavi Office, Rustavi;
- 239. Ms. Irina Chinchaladze, Union for Supporting Civic Initiatives, Bolnisi;
- 240. Mr. Vadim Chanturidze, Union of Civil Society for Development of Ethnic Initiatives, Rustavi;
- 241. Ms. Khatuna Khutsishvili, Former Political Prisoners for HR Rustavi Office, Rustavi;

Mtskheta-Mtianeti

- 242. Ms. Tamar Bashradze, Former Political Prisoners for HR Mtskheta Office, Mtskheta;
- 243. Ms. Khatuti Kariauli, Konkia Alliance, Dusheti;
- 244. Mr. Rezi Otashvili, Disabled Peoples Support Association, Dusheti;
- 245. Ms. Lali Seturidze, Woman and Health, Kazbegi Office, Kazbegi;
- 246. Ms. Lali Kavtaradze, Konkia Alliance, Dusheti;
- 247. Mr. Lasha Chokheli, GYLA Dusheti Office, Dusheti;

Racha

- 248. Ms. Nino Sokhadze, Sakrebulo Association of Racha-Lechkhumi and Kvemo Svaneti, Ambrolauri;
- 249. Ms. Pati Kemoklidze, Sakrebulo Association of Racha-Lechkhumi and Kvemo Svaneti, Ambrolauri;

Samegrelo

- 250. Mr. George Agunava, Radio Eurasia, Zugdidi;
- 251. Ms. Nana Bagaturia, Civic Initiative Development Association, Senaki;
- 252. Ms. Nato Berulava, Former Political Prisoners for HR Zugdidi Office, Free Newspaper, Zugdidi;
- 253. Ms. Rima Bokhua, Tsalenjikha Association of Disabled Women and Mothers of Disabled Children, Tsalenjikha;
- 254. Ms. Leila Gabelia, Leinen Georgia, Abasha;
- 255. Ms. Inga Gvasalia, Newspaper 'Mtavari Samegreloshi', Poti;
- 256. Ms. Marina Davitaia, Association Medea, Zugdidi;
- 257. Mr. Vepkhia Vepkhvadze, Cooperation and Relations Development Association, Senaki;
- 258. Ms. Lela Kakachia, Civic Union Matsne, Chkhorotsku;
- 259. Ms. Kristine Kilanava, Abkhazian Women's Council, Zugdidi;
- 260. Ms. Sophio Kvirvelia, Association 'Medea', Chkhorotsku;
- 261. Mr. Zaza Macharashvili, International Eastern Orthodox Christian Charity Organization, Poti;
- 262. Mr. Irakli Patariaia, Center for Democracu Support, Senaki;
- 263. Mr. Nika Sartania, Young Scientists and Politicians Association of Georgia, Zugdidi;

- 264. Mr. Nugzar Kobulia, Support for Development, Poti;
- 265. Ms. Rusudan Kalichava, XXI Century, Zugdidi;
- 266. Mr. Lasha Shedania, Charity Humanitarian Center "Abkhazia", Zugdidi;
- 267. Ms. Maya Chubeladze, HR Information and Documentation Center, Zugdidi;
- 268. Mr. Gia Khasia, Organization "Atinati", Zugdidi;
- 269. Ms. Jilda Khorava, Local TV 'Kolkhety 89', Chkhorotsku;

Samtskhe – Javakheti

- 270. Mr. Gocha Atoshvili, Business Center, Akhaltsikhe;
- 271. Mr. Michael Avakian, Union of Armenian Youth of Georgia, Ninotsminda;
- 272. Ms. Guliko Bekauri, ICCN, Akhaltsikhe;
- 273. Ms. Nino Beridze, Women's Network, Akhaltsikhe;
- 274. Mr. Armen Darbinian, Samtskhe-Javakheti Customers Union, Ninotsminda;
- 275. Mr. Ararat Esoian, Democratic Center for Reforms and Development, Akhalkalaki;
- 276. Ms. Nana Zubashvili, Universe, Akhaltsikhe;
- 277. Mr. Gagik Yandazian, Akhalkalaki Peoples University, Akhalkalaki;
- 278. Mr. Martin Karakhanian, Democratic Center for Reforms and Development, Akhalkalaki;
- 279. Mr. Sergey Karakhanian, Union 'Ablari', Akhalkalaki;
- 280. Mr. Levon Levonian, Union 'Ethno-International Initiatives for Civil Society Development, Akhalkalaki;
- 281. Ms. Anaida Oganessian, Former Political Prisoners for HR Akhaltsikhe Office, Akhaltsikhe;
- 282. Mr. Vagarshak Shakhbeganian, International Center on Conflict and Negotiation;
- 283. Mr. Jambul Khokhrevanidze, Union Aspindza, Aspindza;

Svaneti

- 284. Ms. Rusudan Nakani, Women of Mountainous Region, Mestia;
- 285. Ms. Eter Japaridze, Women of Mountainous Region, Mestia;

Shida Kartli

- 286. Mr. Zaza Abaiadze, Information Center for Protection of the Regions 'Likhi', Khashuri;
- 287. Mr. George Arakishvili, Center for Protection of Constitutional Rights Shida Kartli Office, Gori;
- 288. Ms. Ketevan Bebiashvili, GYLA Gori Office, Gori;
- 289. Ms. Veriko Bitsadze, Atinati, Gori;
- 290. Ms. Pati Bukhrikidze, Association 'Moselni', Kareli;
- 291. Ms. Arina Tavakarashvili, Public Movement Multinational Georgia, Gori Office, Gori;
- 292. Ms. Marika Mgebrishvili, Association 'Biliki', Gori;
- 293. Mr. David Tsikarishvili, Educational Informational Center 'Kartli XXI', Khashuri;

294. Mr. Saba Tsitsikashvili, HR Information and Documentation Center Gori Office, Gori;
 295. Mr. Alexander Jojishvili, Children and Teenagers Rights Organisation 'Svla', Khashuri;
 296. Ms. Maya Julakidze, International Transparency in Georgia, Gori;

Abkhazia

297. Ms. Tsira Kakubava, Gali;
 298. Ms. Maya Kvaratskhelia, Association 'Avangard', Gali;
 299. Ms. Tina Ketsbaia, Gali Women's Council, Gali;
 300. Ms. Rusudan Kobalia, Association 'Avangard', Gali;

Tskhinvali Region

301. Ms. Dina Alborova, Social-Economic and Cultural Development Agency, Tskhinvali;
 302. Ms. Irina Ianovskaya, Journalists for HR, Tskhinvali;
 303. Ms. Lira Tskhovrebova, South Ossetian Women's Association for Democracy and HR, Tskhinvali.

Declaration of the Congress Of Non-governmental Organization of Georgia

25th of June 2006

We, the participants of the Congress of Non-governmental Organizations of Georgia acknowledge the fundamental and basic principles of Human Rights: Justice, the Rule of Law, Equality, Tolerance, Freedom of Speech and Expression and the role of Civil Society in the process of establishing the rule of law;

Taking into account the complex problems the country is currently facing such as the systematic violations of human rights, suppression of the role of civil society, discrimination of the idea of equality, limitation and suppression of democratic values and the rule of law, establishment of the impunity syndrome, cultivation of so-called selective justice, restriction of business activity and promotion of an undemocratic judicial base;

We declare that we shall Support the establishment of the rule of law in Georgia, we shall contribute to the ultimate protection of internationally recognized rights and freedoms, to the establishment of the principle of the rule of justice, the abolishment to discrimination, the development of Judicial awareness among the society, the establishment of an independent judiciary, promotion of fair and democratic elections and activation of the role of civil society in the decision-making process;

We value the role and experience of the international organizations in the process of spreading democratic values in Georgia, as well as developing the state based on the rule of law. Thus, we deem necessary to closely collaborate with these organizations.

Based on all the above listed statements, we join this declaration.

SPEECHES DELIVERED AT THE CONGRESS

(By Georgian Version)

HUMAN RIGHTS INFORMATION AND DOCUMENTATION CENTER

Ucha Nanuashvili

When we talk about the relationship between government and society, so called “revolution syndrome” which is characteristic for many government representatives should be remarked for the first of all. When we express different opinion we are considered to be enemies and zero tolerance towards different opinion is openly expressed in society too. Society is divided in two categories - they (government) and we, the part of society, which doesn't support the government and is discussed as unimportant beings. This is a bitter reality.

Generally, government, unlike former government immediately reacts on aggressive critics. Independent organizations are ignored through public life. NGOs cooperation with government is only demonstrative. Government tries to create imaginary of cooperation atmosphere.

In government opinion, NGOs have already played a role in rose revolution and they are not important anymore. Government top officials spread speculations and statements that there was no need for NGO monitoring on government and that NGO sector had to change style and get busy with social questions instead of carrying “watchdog” functions.

Civil society body moves to government structures

Government gets critic inadequately. Society is ready and tries to cooperate with government, as important results are achieved only by cooperation. Unfortunately, there are many cases of government ignorance towards several organizations. Organizations, which did not support revolution, are discussed as particular enemies and government refuses even to sit and discuss questions with them.

Government controlled media blocks all information which is critical and opposite.

Pressure and menace facts on organizations have become more frequent recently: limitation of monitoring functions, separation from control maker organs and consideration of NGOs and civil society representatives as marginal people and criminals.

Government does it best to create controlled circle of NGOs and makes changes in Georgian civil code (article 35) which is about government control on union and foundations. The union and foundations rights were liquidated by the November 26, 2004 changes in law. Before these changes, the code said that court/justice ministry had to eliminate registration of union or foundation if they started business activities or couldn't carry out their duties, considered by the law.

If union or foundation starts business activities or can't realize their goals, considered by the law, court on the base of justice ministry or interested person claim can discuss and cease union or foundation activity.

After court discussion, registration maker body of justice ministry has to eliminate registration. So court has right to cease union or foundation activity on the base of November 26, 2004 changes which were activated since March 2, 2005. Court discusses this question on the base of justice ministry or interested person claim. So the rights of interested person about union and foundation activities have increased. Though, NGOs have very blurry reflection about the identity of interested person. The time of these changes makes us to doubt that the government tries to control NGOs or to have more power of interfere in NGOs internal affairs in order to gain control. There is no definition of interested person identity in law and what is meant in incompleteness of organization goals is rather unclear. This is very subjective question. Who is supposed to define if organization does or doesn't carry out its duties? Organization might have active or passive period, depending what resources it has and this does not mean that organization has to be eliminated. It is a part of civil society, which affairs should not be interfered by the government. Since the new government was established, similar limitations show that government is interested not in civil sector development but in its restrictions. Government also launches campaigns against those organizations, which are critical and make the rights violation obvious for society. Government tries to have controlled NG circle, which unfortunately already widely exist in Georgia. Similar initiatives and changes will only negatively influence on government image.

CAUCASUS WOMEN'S NETWORK

Nino Tsikhistavi

The equality of women is undoubtedly recognized by the world and therefore it is obvious, that women in Georgia ask for equal opportunities and equality before law.

If there are 4 types of policy in the direction of gender equality, they might be evaluated as:

1. Blind gender policy:
 - a. The needs of women and men are not listed separately and therefore there is no separate statistics.
2. Neutral gender policy:
 - a. They are concerned about the practical needs of women, but there is no interest in the strategic needs of women and any proper attitude and division of resources.
3. Gender-conscious policy:
 - a. Directing the divided policy according to gender, recognizing and meeting different needs.
- 4 Transformed gender policy:
 - a. Researching discrimination, oppression and differences.
 - b. Listing the strategic needs.
 - c. Critical overview of gender roles and traditions.
 - d. Harmonizing the responsibilities of men and women by creating fair conditions in law and practice.
 - e. Giving equal opportunity to men and women of being employed, elected and prepared by means of strengthening their potential.

Against such background, I would like to describe the current situation in Georgia:

Yes, two institutional mechanisms of gender equality already exist: Consulting Council of the Parliament and the State Commission. These departments were established as a result of efforts made by the nongovernmental organizations after the “Rose Revolution” by assuring the government that liable state organ was necessary. Yes, they have already prepared documents on the strategies of policy and the plan of activities. The government will probably pass them.

But what happens in practice in reality?

Legislation:

- No gender analysis of rules has been made; consequently our laws do not comply with the responsibilities taken by Georgia in the direction of a number of conventions and acts on women and gender equality.
- According to the regulation on self-governance the lower, initial level of self-governing institutions was destroyed and it moved higher, to the level of regions (districts). Plus, the number has considerably decreased from 339 to 77.
- Law on family violence (May) turned out to be the violation of administrative law and not a criminal case.
- Law on labor is our pride. Pregnant women or women before pregnancy represent a dangerous force and the state has been fighting with us for the last 2 years not to depict our needs properly.
 - Social Charter of Europe and the Convention on Discrimination and the European Convention on human rights are ratified, enclosed and recognized, but all these are left beyond the border, where the government talks in English, because it does not consider necessary to have dialogues with us, inside the country.

Now practice – the number of female ministers has decreased from 6 to 1.

Women, their families, their babies and under aged children, who are married are considered to be outlaws by our constitution.

Conditions in prisons and our women there:

Those judges who defended their rights, acknowledged their right in court and said that the European Convention defends them properly are being pursued. They have gone through serious pressure and will be like that for a long time.

Pregnant women are being made redundant. Women were not accepted to their jobs after they came back from maternity leave.

The benefits of single mothers and mothers of many children were equaled only to the attitude, when they are being made redundant despite their status given to them by the state.

This list is rather big, but the main thing is that such background makes Georgia’s policy towards women and gender equality obvious – it is neither blind, nor neutral, neither conscious and of course nor transformed gender policy. It is Georgian gender policy, when they are sure that they will not be responsible for anything.

PROBLEMS OF IMPLEMENTING JUSTICE ACCESSIBILITY AND THE RIGHT TO FAIR TRIAL IN GEORGIA

Manana Kobakhidze

Article 42 of the Constitution”

Access to justice and fair trial is one of the primary conditions for forming a judicial state and establishing democratic values.

Judicial condition of an individual and its status in the country largely depends on the above-mentioned rights. This right is protected both by international conventions and by the constitution. The state is obliged to defend fundamental rights. Though, the latest occurrences show that the state, together with the fundamental rights violates the right to fair trial and in many cases people have no access to justice.

Those certain facts and circumstances lawyers and representatives of non-governmental organizations have to deal with every day, provide base for the above-mentioned statement. Society is well informed and it is rather hard to say anything special, but still I would like to draw your attention to several cases, in particular, legislative changes and judicial reforms launched after the “Rose Revolution” have largely curtailed the right to appeal to court (defended in the article 42 of the constitution) and the right to fair trial in criminal, civil and administrative cases guaranteed by the European Convention.

A lot of citizens appeal to the “The Article 42 of the Constitution” every day hoping to receive judicial help and because their rights are violated by the officials. Similar facts have become especially frequent during this year. I would like to tell you that in most cases we lack even human resources to defend casualties.

Defending the right of a convict effectively is still a major problem for the criminal law. The state is not able to provide poor people with the right of being defended. Especially when the daily wage of a budgetary advocate is only 2 GEL. The only way out for such people is those non-governmental organizations that provide free legal service and “The Article 42 of the Constitution”. However, according to the “law on lawyers”, from June of the current year unions and associations are not allowed to conduct legal actions, consequently they can not use the license of the organization in criminal law. It means that rather authoritative NGOs, whose primary activities involve defending fundamental human rights, are hindered to carry out strategic activities, represent the interests of socially disadvantaged people in investigating organs and courts. On the one hand it will decrease the role of right-defending organizations in the legal proceedings, on the other, socially insecure class will be disadvantaged again. On the basis of above-mentioned circumstances, we think that justice in Georgia is inaccessible for the majority.

I want to comment upon the repressive changes in the code of criminal law that gives a lawyer a limited time for his defensive speech and thus allows the judge to limit the right of the accused being defended. The judge is even allowed to arrest the lawyer for a month in case he violates order. Such precedent already exists in the court of law in Telavi. We can proclaim that, since independent courts actually do not exist, it is quite easy to get rid of an undesirable lawyer especially when there is no opportunity to appeal against the judge’s decision in higher courts. This directly violates the article 42 of the constitution and is therefore unconstitutional.

Ineffective investigation of crimes and not punishing the criminals especially when it comes to crimes committed by officials is still an important problem for the country. It is impossible to talk about accessibility to justice when the victims have to wait for months for the results of examination by the

state court. Especially, when it concerns people killed in Special Forces actions. We have not been able to obtain any kind of information on investigating the cases of Surmanidze and others killed by the police by the underground station in Samgori, Tbilisi in January 2006 because of the procrastinated examination. The victims do not have any status in criminal case yet.

In March 29 of this year, several detainees were killed during the Special Forces actions in prisons. One of the victims, blameless Tskhovrebov, was not given necessary medical aid for 40 minutes and he bled to death.

As for civil cases, justice is largely limited by the fact that while appealing to court one has to pay from 1000 to 50 000 GEL – the value of the disputed subject, the cost of which varied from 500 to 1000 GEL before. The authors of this change probably had an illusion that population's income has grown at least 50 times after the "Rose Revolution", which unfortunately is untrue.

According to the changes in the code of trial, they have introduced a state tax of 50 GEL on the measures taken to ensure appeal. It was free of charge before. Despite this fact, it has become rather difficult to achieve this measure by means of court. It is quite hard to understand why, but the latest practice shows that in disputes about property, where the real estate is transferred to someone else illegally, judges avoid to refer to ensuring measures and consequently to sequester disputed property. This puts people under the danger of financial loss. Supposedly, the legislator only thought about the budgetary income by imposing the above-mentioned tax, which on its part limited the opportunity to defend one's rights by means of court.

All that I have mentioned above create a small understanding of the situation in the field of one's right to fair trial and the accessibility to justice. One thing that we can state for sure is that we are still far from the European standards of protecting human rights.

UNION - 'NETWORK FOR DEFENDING CONSTITUTIONAL RIGHTS'

Aleksi Shoshikelashvili

Problems of Regional Policy

I would like to draw the audience's attention to the political and economic processes developed in Kakheti after the 'Rose Revolution', whether the population's expectations of implementing positive changes in the region were met and whether the government managed to find positive solutions at least to vital issues.

One thing that is very prominent is that governors are appointed without considering the will of local people. In most cases the above mentioned positions are occupied by people whom the population does not trust and who are not even members of the council. By means of evading the legal procedures these people manage to take the position and to usurp the local government. For instance, in Kakheti, after deposing the officials of former government, people were designated to their posts without any criteria, but only the political party they belonged to was taken into account. It is essential to improve the level of civil consciousness in public and to introduce such leaders who will take people's interests into consideration while solving their problems.

According to current situation, nothing has changed in the region but a few repainted buildings and several pitches made in a hurry. The above mentioned PR symbols hide well-disguised corruption of both, ruling and judicial organs. Officials have become exceptionally corrupted in regions. By violating human rights, denouncing democratic values, ignoring interests of civil society, officials together with financial clans acceptable to them manage to violate the rights of the so called 'people with no rights'. New local authority gets on well with financial clans. By requiring shares in their businesses the government makes them free in their actions, while it has tried to isolate disobedient businessmen from society by using repressive criminal and administrative law against them, which in many cases resulted in taking them to criminal court. Business is actually criminalized and the freedom of disobedient businessmen is limited by means of current tax law and selective justice.

On the other hand, many 'invisible' men in regions have such a big influence over local government that the latter and judicial organs actually carry out their interests. The result is that the whole society is dictated by the interests of only 1 %, the forms of public protest are hushed up by joint attempts of local government and the clans. Recent occurrences, limiting the freedom of expression, violating the right to life, absence of fair trial, syndrome of no punishment in investigating organs, violating the constitution of Georgia and international standards have made society fearful towards unfairness and indifferent to processes taking place in authority. As a result, government and society became alienated. Our society tries to stay away from political process thinking that it is none of their business, which on its part results in ineffective governance.

The only criterion to evaluate the actions of an elected official is to arrange meetings with electorate and present the report of their actions. It is interesting, which electorate the temporary governors of various regions or cities have to meet with and how long they will be on their temporary posts.

Elections of self-governance is quite close and if essential steps for holding democratic elections are not taken in time, if candidates with proper dignity are not introduced, there is a possibility that one will be elected and the regions will be ruled by another.

I want to comment upon a well-known fact, when the peasants were given about 1 hectare of land for agricultural purposes. It was considered to be a very important step for economic development of the country. But now the peasants are not able to cultivate their land. Increased prices on fuel, absence of

proper technology for cultivating agricultural land, social problems in regions enable local financial clans and financial groups from the capital city to buy the riches of Kakheti and the whole country – land extremely cheaply. It concerns not only the land owned by the state, but people themselves sell their land because of extreme poverty. This is conditioned by hard socio-economic situation created in regions intentionally.

Accordingly, local youth has no prospects of making business, finding a job. That is why they go abroad to work. Unemployment causes addiction to drugs, alcoholism and inclination to committing crimes.

Universities, schools and other facilities are politicized. There is a stereotype - ‘who is not with us is our enemy’. It instills fear among youth, weakens their ability to fight and they are not able to state their position against the decisions made by the government.

So, if we are not able to implement political and economic processes without violating human rights, if we do not improve living standards of ethnic minorities, they will be used against Georgia. But it will be possible only after the rights of Georgians are defended and the whole population is involved in the reconstruction of the country which will be based on the efforts made by society and relations based on knowledge.

CENTRE FOR DEFENDING CONSTITUTIONAL RIGHTS

*‘Judicial Problems of Free Business’
Presenter Koba Bochorishvili*

The basic factor of determining the sovereignty of a state is free business.

Raid – this is the way we can qualify the relationship between the state and business sector in Georgia today.

Practice and those cases we have received made us conclude that the state which should be aiming at developing business as an important part of economic policy, blocks and directly or indirectly influences the development of business environment.

The primary duty of the state is to develop free business, to design liberal tax system, to provide specific and basic conditions for making business in relationship with neighboring countries.

There is no free and independent business environment in the country. Any successful business becomes the sphere of interest for the officials who become direct shareholders to provide security for businessmen; otherwise the business has to deal with the blows from tax and controlling departments. Such occasions have several times resulted in arresting some businessmen.

Business of the Members of Parliament and other officials has often been in the public eye. This fact proves that officials have growing interest towards this sector and are trying to undermine the process of right business management, and forming the culture of making a lawful business.

Modern legislative base, tax code, law about license and right create unequal conditions for businessmen and make those industries bankrupted, that produce national products. The state budget is filled not with the economic incomes from businesses but with criminal raid.

Because of the above mentioned situation, the industrial potential existing in the regions and the country is totally destroyed.

The state has high taxes for businesses, which makes prices increase and living standards worsen.

Besides, business is involved in and must carry out governmental and non-governmental programs. That is, providing free meals, forming football fan clubs, supporting patriotic camps, etc. All these things make a business increase prices on its products and services. This is a natural process for the business to maintain the norm of profit that provides its functioning and is the only way to survive. The above mentioned factor naturally results in increased prices, which on its part makes living standards worse.

There is no free business in the country, which according to its views will have pure business interests. It is within the frames of conjuncture of the state which will definitely lead us to catastrophe.

The existing problem causes to activate the process of migration and outflow of the best potential of Georgia’s population.

Business existing in unequal conditions is not able to produce competitive production that would help the economic development of the country.

I think that improving the current situation will help the economy to develop, to improve the criminal situation, to stop the growing process of migration and to increase employment.

Our support towards the position of making the burden of tax for business, the tax and industrial laws more liberal, to promote industries in regions in order to employ the big majority of population, will have a positive influence on dealing with the problem and on the economic development of Georgia.

Tight relations between the non-governmental sector and business will help us make our activities more frequent, which in growing conditions of legislative and governmental means, will help us deal with the problems of business.

ABKHAZIA - THIRD WAY

“International Center on conflict and Negotiation”

George Khutsishvili

World experience shows that building a civil society, forming a modern type of a civilized state does not happen on its own and it is not a painless process even in the conditions of the most encouraging and benevolent authority. It is an eternal theatre of war where democracy has to defeat bureaucracy, lawful and humane point of view and behavior should become deeply rooted both in society and authority. Unfortunately, this authenticity has lost its meaning and acquired degraded forms in relationship with frozen ethno-conflicts. The influence of the heritage of totalitarian regime is obvious even on those people who have developed after the collapse of the Soviet Union. Society, mass media and government experience a strong deficiency of the ability to communicate with an adversary, skills of evaluation and self-evaluation, taking responsibility for own actions and keeping others accountable for their misdeeds, assessing risks and foreseeing the outcomes. How come are we in such a condition? Where is the way out?

While assessing the fact of Georgia's inability to solve conflicts of Abkhazia and Samachablo due to certain factors discussed below, international society has developed an idea of Georgia as lacking initiative, being unreliable and weak. It had been attributed not so much to the government of Shevardnadze, who managed to evade such charges, but to the post-totalitarian mentality of Georgian people, to the peculiarity of the country and also to the ethno-cultural character of Georgians. Ex-president Shevardnadze together with his entourage have greatly contributed to creating the reputation of a weak and begging country: his policy of minimal risk and balancing and satisfying criminal forces required to instill a complex of inferiority among Georgians to make them fear that they would not be able to survive without the wise rule of Shevardnadze. It naturally had a destructive influence on forming relations between Georgia and the outside world.

At the same time, though on a political level the international community still makes strict statements and traditionally appeals to both parties 'to hold dialogues', a rather tolerant and humane attitude has developed towards the unrecognized entities of Abkhazia and South Ossetia: small and vulnerable communities who do not attack anyone, but who are afraid of instability in 'neighboring' Georgia and of the risk of revenge as a result of large numbers of displaced people going back home and concerned about their ethnic survival. Besides, due to directing processes into certain way for years, the stalemate has been intentionally deepened, gap and estrangement among split parts of society and of course 'the image of enemy' had been growing.

According to widely recognized assessments, ethno-political conflicts represent one of the biggest dangers for peace and stable development of the world. Consequently, dealing with them, that is, fostering peace processes is considered to be one of the primary and difficult goals. At the same time, the majority of ethno-political disputes existing around the world remain unresolved for decades, or if they are resolved, it generally involves legitimating secessionist regions (East Timor, Eritrea, parts of former Yugoslavia, etc.). Practically, the only contradictory example - and only to a certain extent - is the Suez case in Egypt. It is actually impossible to find an example of restored territorial integrity in modern history. But why? First of all, we have to distinguish two pictures: first - informative, which is supposed for a wide range of consumers. This is a picture of all those efforts and activities that are launched in conflict zones, such as official negotiations, humanitarian programs, peace initiatives, meetings, disputes, economic projects, etc., that is, a wide spectrum of multi-track diplomacy. The second and absolutely different political picture - ruthless, with no connections with any values material ones - is a realpolitik, a game without rules. Groups of influence acting on behalf of those powers that either want or do not want to solve political conflicts are

formed in and around the conflict zones. The fact that the majority of the world's ethno-political conflicts remain unsettled makes us think that the influence of those who are not interested in solving the conflict prevails over the influence of those wishing to solve the conflict.

Georgia did not manage to legally use the advantage of the leverage that existed, e.g. the ethnic cleansing carried out against ethnic Georgians in Abkhazia in 1993 and the de facto Abkhaz authorities' refusal to return the IDPs and refugees to their motherland (with the exception of the bordering Gali rayon). International commonwealth remains silent about Russia's so called peacekeeping forces acting opposite to their international mandate in the conflict zone. Special attention was always paid to the fact of Russia's leading role in instigating and deepening the conflict in Abkhazia and South Ossetia. As a result, not only the issue of Georgian authorities' responsibility was hushed up, but the issue of the influence of a larger context on escalating and freezing the conflict was left beyond consideration, which in its turn, hindered the process of legal adjustment of Russia's role. In particular, situation formed after the war in Abkhazia turned rather profitable for a number of local, regional and global actors (let us give their unity a conventional name of virtual consortium). Groups whose actions seem more or less coordinated can be singled out from the unity. It is neither a global plot, nor an operative plan designed by security forces and directed from one centre: in fact it is a cumulative effect from overlapping interests of various groups and the resulting steps taken into a certain direction after realizing the situation. Consolidated and steady position of the Sukhumi regime gradually becomes stronger as a result of complying with the place that the region and our country occupy in the global scheme of geopolitical stability.

One of the reasons is as follows: 'frozen', procrastinated conflicts create an impression (simulation) of stability. It is rather attractive for groups involved in the making of international politics. Here, like in other spheres, dominates the principle of minimal action which corresponds to the striving of politicians to make things easier by managing least resources, simplifying the terms of goals and minimizing the risk. This process is being distorted in the bureaucratic system and acquires an encouraging form for procrastination in the field of conflict management.

A certain kind of international system of support and lobby is spontaneously created around the zone of ethno-political conflict. The next level is the system of inter-support and lobby among such systems (for instance, defenders of mountainous Karabakh's separation from Azerbaijan provide support and lobby for Abkhazia's separation from Georgia). Despite this fact (or due to this fact), projects that drive us into the stalemate are still funded; the reasons of failure of unsuccessful projects are not analyzed publicly to enable avoiding further mistakes and expenses. It can be called a sterilization of peace processes. A sterile process that can not have any result, process for the sake of process, projects turned into profanation, wasted finances, human efforts and nerves - an informative picture of something being done - but in reality a final zero outcome is predetermined in advance and the peace process predestined to doom. In order to get out of this vicious circle, a different kind of political will is required, a constructive breakthrough which we hoped to have seen after the 'Rose Revolution'. Unfortunately, the course of developments - since the summer of 2004 - that have taken place can be characterized as sacrificing realistic politics to the needs of PR politics and adapting the conflicts to the system of freezing. Georgia's new government experienced influence of opposing forces - on the one hand, people have fair demands to settle this issue, to take specific efforts. Leaders are well aware of the fact that people should see that something is being done in this direction. But on the other hand, when the issue is either unresolved or is difficult to resolve, there is a danger, a big temptation that an illusion, an informative picture of something being done will be created. There is yet the third way which should be implemented as a result of intensive political actions and the public support.

First way that has failed looks as follows: We should not look for the other party in the conflict zone (there is no one who deserves to talk with us there; we should not talk to criminals, we should boycott

them) but in Russia which qualifies for the role of adversary. It is Russia that we have conflict with about Abkhazia and Tskhinvali. Let us generally say that we are for the dialogue and, on the other hand, let us admit that we do not intend to concede anything. We should not compromise; we should retain harsh and firm position, we should employ the language of ultimatums, we should appeal to everyone not to cooperate with separatists, we should stay in the posture of no reconciliation, we should not be accountable for anything that has happened. Such a position and policy inside the country deepens the feeling that the authority wants to retain its standing, since Abkhazia is lost anyway. That is why it chooses the condition of a stalemate, since Russia will be blamed in everything anyway. Their only chance is that they will still look good in peoples' eyes. As for the outside world, the above mentioned situation increases the factor of Georgia's unreliability. Driving talks into the stalemate, increasing the risk of renewing war, decreasing the chance of ever settling the problem makes support from our strategic partners less probable.

Second way that has also failed: The policy of satisfying everyone. On the one hand, preparedness for concession during negotiations and on the other, procrastination of an unclear situation by not finishing anything and having no relevant position. 'Let us think of the most profitable terms that will charm the separatists' in order to comply with the requirements of international structures, but not involve in real negotiations, in order to avoid criticism from radicals inside the country. Thus engaging in complicated games and, to the end of harming the country - establishing double standards.

(The extreme position would be to take the whole responsibility for everything that has happened on the Georgian side, to stop demanding the return of the displaced, and to help Abkhazians to build an independent country without any prior terms and conditions. It is obvious that it is not the way out as well, as it contradicts the expressed aspiration of the Georgian people and the IDPs' legitimate demands to return home).

It is an interesting fact that the outcome in both cases is a frozen conflict. These two ways had so far made the only discourse and the only alternatives (and this had created the syndrome of stalemate). In reality there is one more alternative that has not been consistently tried.

Third way which should lead to success

Reasons and results of the conflict should be discussed publicly and assessed objectively. Instead of putting the whole responsibility on the third outer power we should create a truthful and fair picture of what has happened mainly by means of exposing the role and responsibility of the actors. We have to demonstrate our loyal attitude towards peaceful and non violent course. We should mobilize the international commonwealth to put their words into practice (it concerns their own statement about restoring the integrity of Georgia). The issue of moving the displaced back to Abkhazia and re-examining the format of agreements signed in 1993-94. The large-scale rehabilitation of conflict zone should be carried out so that it fosters the process of reconciling the parties involved in the conflict (this term is not yet fulfilled). We should offer Abkhazia and South Ossetia the status that is reasonable and fair according to our assessments; at the same time, we should not precondition discussion of the status issue at the initial stage of negotiations, we should listen to their proposals as well. Let us not pretend to be what we are not in reality. Let us take our portion of responsibility. At the same time, political (first course of diplomacy) and public (second course of diplomacy) dialogues should be developed simultaneously. Business, organizations of refugees and the Diasporas should be given an opportunity to participate actively on every stage and level of settling the conflict. We should also try at the same time to normalize the relationship between Russia and Georgia. After this, sound environment and profitable conditions for settling the conflict peacefully should be created. The crucial condition will be to activate a strong stimulus which on its part will create a critical mass for settling the conflict (for example, a large-scale investment or something else). Of course,

we might obtain undesired developments and the plan might also collapse, but the country is expected to launch liable and consequential policy in any case.

Conclusions:

The issue of Abkhazia will not be settled in the nearest years. It needs quite a long time and has a chance of ever being settled in case Georgia launches consistent, strategically planned and balanced policy. The problem of the breakaway region of Tskhinvali is more likely to be solved in the nearest future, of course if there is proper policy. But in case we keep on losing time, the chance will gradually disappear. Those processes that I have mentioned at the end of my report have to be commenced immediately in order to have progress in the nearest future and to solve the problem fairly a bit later.

UNION OF JOURNALISTS ‘OBJECTIVE’

Irma Inashvili

Union of Journalists ‘Objective’ has more than 200 member-journalists. The prime priority of the union has been defending free speech and the rights of journalists since it was established. As you know, after the ‘Rose revolution’ the new government ‘attacked’ free speech, a number of newspapers and televisions were closed down. A lot of journalists were being made redundant from the political point of view. The big majority of unemployed journalists were left without any kind of income; the rest decided to compromise and began to work with televisions under the government control. This ‘partnership’ means unconditional obedience towards instructions made by the government. Televisions with their pathos and meaning resemble soviet televisions, as they practically employ soviet methods of propaganda. The accent is made not upon the problem analysis but upon the examples of building. Another thing, I want to comment upon the fear which is implemented in public by the government. Listening to phones, shooting secretly, arresting illegally has caused fear among the least palletized classes. When the only program to cover the issue of political detainees was ‘Objective’, the famous representatives of society avoided participation in our media-project. The reason was fear, of course. Free media has to say a crucial word in neutralizing and overcoming this fear.

A very serious problem is that the leaders of the ruling party ‘preach’ journalists. For instance, Irakli Innaishvili left television of ‘Mze’ after that well-known threat from Giga Bokeria. There has been a big pressure upon the journalists of press. Famous ‘faces’ of ‘Rustavi 2’ left their native television as well. It is obvious that electronic media remains to be a dangerous force for the government, that is why they are trying hard to take control over this sphere.

One more factor – arresting people from the political point has become a trend. It is an interesting fact that the government does not need any kind of judicial base for detention, which means that they can accuse anyone of being a spy or an agent who does not think as for example, Giga Bokeria or Givi Targamadze do; that is, the process of ‘attacking’ politicians, elite and journalists still continues.

Making journalists more active is vital in such conditions.

Free media has to analyze the situation of the country, the quality of democracy...

Accordingly, media needs to be protected, even by the third sector, goal which the journalists’ union is trying to achieve.

Education reform and self-government at the universities

*Lasha Bliadze _ Youth Association for Social Sciences
/ Youth Alternative/*

Problem

In Georgia, youth problems are mostly connected with education field. Education level defines student involvement quality in the life of society and of their later employment after graduation.

Basic definition of higher education reform, started after revolution, was a creation of conditions to get a better education. However, one of the main goals of new government, during the pre-election process, was elimination of corruption, transparency of University budget and change of entry exam system. Increase of students’ involvement in taking decisions at any level should have been realized by formation of student self-governing bodies. The development of this structure is required by Bolonia process which Georgia joined in 2005.

Today, students self-government bodies are developed and realized like whole higher education reform, and people who are the subjects of reform are totally far from working up and realization process of reform project. Moreover, the Education Ministry, with support of rector substitute, once again centralizes the reform and rule the State University independently.

Independent University Authorities, which exist in European universities from middle ages, were rejected from the beginning of the new reform.

Faculty deans and rector were actively involved in student self-government election preparation process. It confronts with the general principles of self-governance, which is expressed in its absolute independence.

The reason of principles violation:

1. Level of knowledge concerning issues of self-governance and importance of self-government in general is low among the population and particularly among students. Our organization has observed the first election of students’ self-government bodies at Tbilisi State University. According to the official survey only 32% of students participated in elections. Our organization has also seen the facts of bulletin forgery and facts of double voting from various people. Students do not understand the meaning of self-government.
2. One of the main reasons, which hinder the formation of normal self-government at the State University, is the inaccurate interference of the state government in institution affairs, under the slogans of struggle against corruption. The talk is about the violation of human social and political rights. In addition, government party openly supports several student groups, which are distinguished at the University for aggression towards different views.
3. Another reason that hinders development of any democratic tendency at the University is non-existence of mutual traditions and values. All governments use the same methods (bribery, menace and so on) to keep people calm, these methods were used by communists in the past.

My report mainly concerns the State University. The situation is worse in other educational institutions concerning freedom of expression and violation of basic human rights. Government bodies act much more aggressively and freely in other Universities in Tbilisi and therefore in regions. There is no expression of alternate opinion in the process of taking decision, not even at the level of protest. This means that government has almost achieved is the abolition of one of the important parties of society - University Society and active students.

What is the way out?

Students and youth must be actively involved not only in protection of their own rights, but generally in building of civil society.

In spite of rights violation from government, which is the biggest problem not only in this area, there is a problem of students' knowledge concerning question like citizen involvement, human rights protection, ideas of self-governance, its realization and so on.

Representatives of civil society can play a positive role in increasing youth civil awareness. This process must begin in order to avoid creation of a new type of "Communist Union", which will obey any government and will not be able to protect even its own rights.

NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN POST-REVOLUTIONARY GEORGIA***"FORMER POLITICAL PRISONERS FOR HUMAN RIGHTS"****Nana Kakabadze*

For recent years, Georgian non-governmental organizations were considered one of the strongest and most successful in the post-soviet area. There is some truth in this statement. Government was too weak, had no support among the population, and easily submitted to the pressure coming from international organizations and civil society. For several months after the "Rose Revolution", new Government was widely supported by majority of the population. Many NGOs participated in struggle for power; they acted even more actively than some politicians or political parties.

When revolutionary forces came to power, several NGO leaders found themselves in the voting list of the winner party and entered the parliament, the majority of revolutionary NGOs became a strong addition to the Authorities and supported strengthening Governmental positions in the state. Independent NGO sector became very weak as many human right defenders (including impartial representatives of the third power) were declared as counter-revolutionaries by the Governmental propaganda.

When Authorities realized that it became impossible to hide dreadful situation in the field of human right in Georgia, they began to make every effort to restore neutral, objective, and professional image of their satellite non-governmental organizations to fill up this niche and do not let independent non-governmental organizations work free.

Activities of the independent NGOs are restricted by imposing governmental and financial sanctions on them (international funds are under influence of GONGs). As an exception, working conditions are created to those non-governmental organizations which do not cause any trouble to the Authorities, those NGOs whose activities are not linked to investigation, evaluation and monitoring of cases concerning inhuman, degrading treatment, torture and violation of human rights in the country. There is no mechanism of monitoring from civil society and non-governmental organizations; as a result, we face numerous facts of violation of basic human rights and abrogation of law. Several years ago, representatives of every NGO were allowed to monitor the penitentiary institutions, now their doors are open only for so-called "governmental NGOs". Georgian Authorities try to portray things in the most favorable light and present their GONGs as the only third power in the country.

New legislation creates various restrictions for neutral and objective NGOs. On one hand, it granted unlimited power to the office of public prosecutor and on the other hand, made activities and functions of lawyers and even judges formal. Also new legislation enables heads of the penitentiary institutions settle those problems, which used to be regulated by the law. For example, heads of penitentiary institutions (and not the law) can regulate how many parcels and what products can be passed to prisoners and detainees, they were granted the authority to establish the regime of prisoners and its change. If decisions concerning pre-term discharge used to be under court's responsibility now the Heads of the Penitentiary Department carry out these functions according to their own will. In such circumstances, it is obvious, why it is so difficult for NGOs to define fairness and lawfulness of sanctions towards prisoners, and establish how they are linked to personal opinions of the Heads of the Penitentiary Department.

All above mentioned is a vague picture of problems created for the third power. It applies equally to all non-governmental organizations that work in the field of civil, social, and human right protection.

“SOCIAL POLICY, POVERTY AND HEALTH IN GEORGIA”

Non-governmental Organization ‘Healthy World’

Irina Putkaradze

During the last few years Georgia has faced rather complicated and multi-lateral political activities that influenced the majority of our society. Life-style has changed, relationships; traditions existing for decades have collapsed that caused major changes in all spheres of social consciousness. Situation has become even more tensed against the background of right defending, socio-economic, demographic and ecological problems, which greatly influences not only the index of country’s economic growth, but the health of the population.

There is a difficult process of reforming social and health-care systems in Georgia. It would not have been necessary to take those extreme measures if they had finished reforming the health-care and social systems once they started it. Now it is the second wave of reforming these systems, but instead of correcting mistakes, the process is being launched in a rather unclear regime despite the objection of civil society. Results of these reforms are so negative, that soon one of the top issues on the agenda will be the physical existence of Georgia’s population. Official statistics claim exactly the same. According to the data of September, 2006 there are 744 254 helpless people in Georgia, though the number would have been much bigger if they had not closed the data base. More than 300 000 families are beneath the level of poverty at the poverty, more than 60% of healthy people do not have stable employment, and million and a half have insufficient nutrition.

We can assume that the government neither perceives nor realizes the real danger of the problem. But its propaganda makes some of the developed countries have loyal attitude towards Georgia. Non-governmental sector has a very strict evaluation of these problems. That is why the civil sector is considered to be a destructive opposition by the government.

We will try to make information on Georgia’s negative social policy accessible for international organizations, diplomatic missions and other interested people, so that they have a complete idea about the situation, which is one of the most important basis of violating human rights and freedom.

The rate of poverty has greatly increased during the last few years, which, on its part, caused the growth of drug addiction, alcoholism, suicide, crimes, etc.

One of the key factors in determining the poverty rate is unemployment, which has increased by 40% during the last two years.

Unemployment, as well as fear of losing a job, has a negative influence on health. It increases the risk of psychological disorders and suicide.

According to official information, the number of suicides in 2005 has increased by 40% in comparison with the year of 2004.

One of the functions of social guarantees is minimal salary. For instance, a child surgeon is paid about 14 dollars, the salary of a hospital doctor varies from 20 to 60 dollars, and teachers’ average salary is 35 dollars a month. Against such background, wages of governmental officials varying from 350 to 2000 dollars plus bonus seem inadequate.

There are a lot of facts that majority of people are weakened because of starvation and are in terminal stage. The government provided 30 million dollars for those, bellow the poverty line. The project was

intended to give monthly benefits to the poor. However, more than a million dollars was spent on preparing the project, which was unexpectedly closed down the day before its launching. Later on, the government prepared a new project where the priority was given to medical service and the budget of which was 9 million dollars. Accordingly, instead of money, poor people were given medical policies, which actually lose their function because one has to overcome numerous beurocratic obstacles in order to use them. What is more, there is 9 million dollars for 744 254 people, that is 11-12 dollars, which is not enough even for a simple medical manipulation, for each. Even this project was launched unfairly. According to the materials that we have, a person who has a disability of second group and neither he nor his family have jobs, was not registered because he smokes cheap cigarettes. A homeless refugee from Abkhazia was denied a benefit as he lives in a place borrowed from his relative. There are a lot of similar examples. Further more, the government itself monitors the project and the civil sector does not have access to any kind of information on the project.

Psycho-social stress created against the background of current socio-economic situation helps to develop various social factors and diseases such as heart diseases, neurosis, suicide, psychiatric disorders, etc. These diseases tend to grow in Georgia where there is no adequate social policy. Growth of unemployment and poverty, instability of employment, migration of people, etc. created a stressful situation which on its part deteriorated people’s health in Georgia.

World commonwealth draws its attention to living conditions of refugees. After the armed conflicts in Abkhazia and Samachablo more than 300 000 homeless people were made to move to different parts of Georgia. Housing conditions of refugees are very bad. The majority of them live in hospitals, hotels, sanatoriums, dormitories etc. lacking basic living conditions. Furthermore, they have insufficient nutrition, and they face the collapse of family structure, of traditional social stereotypes and so on. Allegedly, this situation will become even worse in the nearest future.

Unfortunately, the government launches a non-state policy against people of such social status. For example, its attempt to move refugees from hotel must be denounced.

Starvation is one of the top issues for developing countries and for Georgia among them. Insufficient nutrition causes vitamin deficiency, anemia, it decreases the growth and development of children.

Along with the growth of poverty rate in Georgia during the last two years the specter of products has greatly altered. Unbalanced nutrition undermines the lives of people. The quality of products and their control remains one of the top issues. From 2005 to 2006 there has been no control over products. As a result, the number of intoxication and poisoning has increased two or three times.

Drug addiction is a very serious problem for our country. During the last two years, the number of addicts has increased by 300%.

The above mentioned facts show that the basic rights and freedom given to people by the constitution are violated.

One of the top issues of the country is defending the rights of the population in social sphere, as the basic democratic values declared by the government are most frequently violated in this segment.

CIVIL SOCIETY, PROSPECTS OF PUBLIC RELATIONS AND THEIR ROLE IN THE PROCESS OF BUILDING A DEMOCRATIC STATE.

Khatuna Charkviani

Manager of Public Relations of Young Lawyers Association Of Georgia

Civil society in Georgia has gone through a very difficult period of development since the 90s. Civil sector has participated in every problem and success of the democratic development of the country. Non-governmental organizations have proved that they have an active and vital role in the process of democratization and they are not going to give up their democratic values - freedom of expression, human rights protection and independence of media, for any political reason.

December of 2005, when the euphoria of the “Rose Revolution” undermined the independence of judicial power of the country, has once again proved the unity of civil society. “Rebellious Judges” (Judges of the Supreme Court: Merab Turava, Nino Gvenetadze, David Sulakvelidze) were immediately supported by non-governmental organizations working in the field of human rights: “Article 42 of the Constitution”, “Young Lawyers Association of Georgia”, “Former Political Detainees for Human Rights”, “International Center for Conflicts and Negotiations”. Later they were joined by other organizations as well: Network for Defending Constitutional Rights, Movement “Multinational Georgia”, international union of journalists ‘Objective’, “New Youth Alternative”, “Information Center on Human Rights”, - this is the way the coalition of non-governmental organizations “Civil Society for the Democratic Georgia” was formed and which can be considered to be one of the most important facts in the history of civil society in Georgia. The coalition has more than 70 member-organizations around the country. The primary priority of the coalition is to make relations with society, mass media and diplomatic missions accredited in Georgia more active in order to foster the process of defending and recognizing democratic values by means of communicating with the public and increasing its awareness. The euphoria of the “Rose Revolution” left society strongly disappointed; it decreased the quality of democratic governance and the role of civil society. That is why it turned out to be of vital importance to make public relations more active especially after the revolution. However, it should be noted that during the last 10 years of the development of civil society, non-governmental organizations have lacked relations with media and society. There was a gap between non-governmental organizations funded by foreign sources (funds were generally used for their development) and society. Oriented on social and judicial problems, they merely reported those facts and received serious financial support from foreign donors. In spite of the activities and strives of non-governmental organizations, it proved to be impossible to improve the living standards of society, to increase its social activity and to involve it in the process of decision-making, to control the actions of the government and socio-economic processes. The precedent of Georgian business structure and national economy participating in the development of society either does not exist or is very weak. Non-governmental organizations have not yet realized their accountability towards civil society. They do not react properly to essential issues, such as problems of employment, unemployment, drug-addiction, alcoholism, providing information on relations with NATO and the European Union, growing inequality between officials and society, constantly increasing salaries of officials, extremely low pensions and wages of ordinary citizens, relations with Russia and the US. Society expects non-governmental organizations to analyze and react to vital issues, such as: strategy of national security in the conditions of modern information and digital technologies, informing society on risks and dangers, Georgian army and policy of national defense, role of business in the development of civil society, improving the relations with society, media and government. Society wants the non-governmental organizations to defend not only human rights but to inform them on their duties. It is their educational function.

What should be done to alter the qualitative level of civil society and of society in general in order to deal with common problems, to increase public awareness, to involve society in important social developments? We believe that the following things should be done:

- Make relations with governmental structures more active on every level (local, regional, central levels);
- Demand the non-governmental organizations to participate in the process of decision-making (on every level), otherwise, use the power of congress participants against government or to alter the political will of local organs;
- Discover and work with young people with reformative aims in regions;
- Establish constant and constructive relations with mass media, inform journalists on processes taking place in the non-governmental sector permanently and timely;
- Strengthen the network of non-governmental organizations by means of retaining constant contacts; hold meetings, seminars and conferences with shared financial resources;
- Permanent relations with diplomatic corps, international organizations accredited in Georgia; inform them on socio-political developments of the country (this contact is especially important for regional organizations). Relations between the coalition of non-governmental organizations and OSCE mission are essential from this point of view;
- Launch activities constantly to improve the quality of society, to provide its judicial education, to increase its responsibility towards the country;
- Give the right to work back to society, improve living standards, and carry out independent, economic policy to achieve independence (develop agriculture, farming and increase the role of non-governmental organizations in these spheres);
- Constant work and efforts to eliminate the deficiency of understanding between the government and society, to restore dialogue and improve communication between them in order to develop the role of civil society;
- Establish the structures of relations with press and public in non-governmental organizations; make these structures more active in order to improve contacts with society;

The coalition of non-governmental organizations will definitely assist you in the above-mentioned activities. So, you can contact us.

კოალიციის მიერ გავრცელებული განცხადებები

Statement of the Civil Society Representatives

STATEMENTS DONE BY COALITION

December 27th, 2005 Tbilisi

სამოქალაქო საზოგადოების
წარმომადგენელთა განცხადება

27 დეკემბერი, 2005 წ. თბილისი

საქართველოს უმთავრეს მიღწევებს – თავისუფლებას, დემოკრაციას, კანონის უზენაესობასა და ადამიანის უფლებების დაცვას - დღესდღეობით საფრთხე ემუქრება.

მიუკერძოებელი და დამოუკიდებელი სასამართლო წარმომადგენს აუცილებელ პირობას სამართლებრივი სახელმწიფოს არსებობისათვის. მაგრამ ბოლოდროინდელმა მოვლენებმა ცხადყო, რომ სასამართლო სისტემა დაშლის პირასაა.

საზოგადოება შეშფოთებულია იმ ფაქტთან დაკავშირებით, რომ სასამართლო რეფორმა ღიად და გამჭვირვალედ არ ხორციელდება. იუსტიციის სამინისტროს ადმინისტრაცია ფაქტიურად მიუწვდომელია, სამართლიანი სასამართლოს უფლება – მინიჭებული საქართველოს კონსტიტუციის მიერ, აღარ არსებობს. მოსამართლეთა უმრავლესობა ამჟამად "რეზერვშია". ისინი იძულებულნი არიან იყვნენ მორჩილნი, წინააღმდეგ შემთხვევაში დაისჯებიან. ამის ცოცხალი მაგალითია იუსტიციის სამინისტროს საბჭოს მიერ 2005 წლის 26 დეკემბერს მიღებული გადაწყვეტილება, რომლის მიხედვითაც მოსამართლეობის უფლება ჩამოერთვათ ისეთ პროფესიონალ და საერთაშორისო საზოგადოების მიერ აღიარებულ მოსამართლეებს, როგორებიც არიან ნინო გვენეტაძე, მურმან ისაევ და მერაბ ტურავა, გარდა ამისა გაფრთხილებულ იქნა დავით სულაქველიძე. მერაბ ტურავას ჯანმრთელობას სერიოზული საფრთხე შეექმნა და ის იძულებული გახდა წასულიყო საავადმყოფოში, სადაც მას არ აღმოუჩინეს აუცილებელი სამედიცინო დახმარება.

ჩვენ, როგორც სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლებს, მიგვაჩნია, რომ მოსამართლეების მიმართ ამ კვირას მიღებული გადაწყვეტილება არის: დაცულობის უფლების დარღვევა, არაადამიანური მოპყრობა და მოსამართლეთა ღირსებისა და პატივის შელახვა. ეს გადაწყვეტილება მიზნად ისახავდა მოსამართლეებს შორის მორჩილების სინდრომის დანერგვას მუქარისა და დაშინების გზით.

ჩვენ ვგმობთ მოსამართლეებზე განხორციელებული ზეწოლის ფაქტს; მხარს ვუჭერთ იმ მოსამართლეებს, რომლებიც გასამართლებულნი იქნენ; მოვითხოვთ აღდგეს სამართლიანობა; და მოვუწოდებთ სახელმწიფოს, რომ გადახედოს თავის კონსტიტუციურ და საკანონმდებლო ვალდებულებებს.

Currently, the main achievements of Georgia – freedom, democracy, rule of law and human rights – are under threat.

And impartial and independent judiciary is fundamental to the rule of law state. But recent events revealed how this foundation is at risk of collapse.

Society is concerned that judiciary reforms have been opaque rather than transparent. The administration of justice has been barred, and the right to fair trial guaranteed by the Georgian Constitution can no longer be fulfilled. Most judges now sit on “reserve.” Most judges are intimidated into obedience by disciplinary proceedings which punish those who it deems “disobedient”. The judgment made by the Counsel of Justice on December 26th, 2005 is a vivid example. It terminated the authority of Nino Gvenetadze, Murman Isaev and Merab Turava, all professional judges who are well respected judges by the international community, and issued a warning against David Sulakvelidze. Following the disciplinary proceedings, Merab Turava’s health was seriously endangered and he had to go to the hospital. But the hospital refused to receive him or provide sufficient medical treatment.

As representatives of civil society, we consider this week’s judgment of judges egregious: a violation of the right to defense, a degrading and inhumane treatment; and an insult to their honor and dignity. The judgment of judges has a purpose: to instill a syndrome of obedience. Its means are threats and intimidation.

We condemn the pressuring of judges; we support those judges who were prosecuted; we demand that justice be restored; and we urge the government to observe its constitutional and legislative obligations.

**ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეას;
ევროპის საბჭოს მონიტორინგის ჯგუფს;**

ჩვენ, ქვემოთ ხელისმომწერი ორგანიზაციების წარმომადგენლები, იძულებულნი ვართ, მოგმართოთ საქართველოში შექმნილ შემაშფოთებელ ვითარებასთან დაკავშირებით. ბოლო პერიოდში განვითარებული მოვლენები აშკარა საფრთხეს უქმნის საქართველოში დემოკრატიული, ევროპული ტიპის სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პერპექტივას. თქვენი ყურადღება გვინდა მივაპყროთ შემდეგ ფაქტებს:

1. მასობრივი ხასიათი მიიღო ადამიანთა უკანონო დაპატიმრებებისა და წამების ფაქტებმა, ქვეყანაში ლამის საჯაროდ, ტელეეკრანების წინ ხდება ადამიანის უმთავრესი – სიცოცხლის უფლების ხელყოფა; ბოლო ხანებში განსაკუთრებით გამწვავდა ვითარება პენიტენციურ სისტემაში. საპატიმროებში პატიმართა ადამიანური უფლებების შელახვის, მათი ცემისა და წამების ფაქტებმა არნახული მასშტაბი მიიღო, რასაც ციხეებში საპროტესტო შიმშილობები და არეულობები მოჰყვა.

2. დატერორებული და დაშინებულია მოსამართლეთა კორპუსი. სასამართლო ხელისუფლება, ფაქტობრივად, აღმასრულებელი ხელისუფლების დანაშაულებად იქცა. მოსამართლეებს კი, მათ შორის, უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეებს, რომლებიც ცდილობენ, არ შეურიგდნენ ხელისუფლების დიქტატს, მოქმედი კანონმდებლობის უხეში დარღვევით სამსახურებიდან ათავისუფლებენ;

3. ვარდების რევოლუციის შემდეგ ხელისუფლების მხრიდან მედია-საშუალებებზე ზეწოლამ პერმანენტული ხასიათი მიიღო. ქართული საინფორმაციო სივრციდან გაუჩინარდა მრავალი ტელეკომპანია და გახეთი (ტელეკომპანია „იბერია“, გახეთები: „ახალი ეპოქა“, „დილის გახეთი“, „მთავარი გახეთი“, ჟურნალი „ომეგა“, საინფორმაციო სააგენტო „ინტერპრესი“ და სხვა.) არსების დიდ უმრავლესობაზე დაიხურა ყველაზე მაღალრეიტინგული გადაცემები, პოლიტიკური ტოკ-შოუები: „ლამის კურიერი“, „ლამის მხერა“, „არჩევანის ზღვარზე“, „რა ხდება“, „ტაიმ-აუტი“, „ცაიგნოტი“. იმატა მედიის წარმომადგენელთა დაშინებისა და ფიზიკური შეურაცხოფის ფაქტებმა, რაშიც, რიგ შემთხვევაში, აბსოლუტურად დაუფარავად მაღალი თანამდებობის პირები მონაწილეობენ. მნიშვნელოვნად გართულებულია საჯარო ინფორმაციის მოპოვება, ხშირია შემთხვევები, როდესაც წამყვანი ტელეარხების საინფორმაციო გადაცემებიდან ხელისუფლების მითითებით იხსნება მათთვის არასასურველი სიუჟეტები.

4. ხელისუფლება, რომელიც მუდმივად აცხადებს, რომ ლიბერალურ სახელმწიფოს აშენებს, განუწყვეტლივ ხელყოფს დემოკრატიული საზოგადოების ერთ-ერთ უმთავრეს პინციპს, საკუთრების უფლებას, რისი ერთ-ერთი აღმაშფოთებელი მაგალითიც ბიზნესმენტა მხრიდან მასობრივად, სახელმწიფოსათვის საკუთარი ქონების „ნებაყოფლობით“ და „უსასყიდლოდ“ გადაცემის ფაქტებია;

5. მიუხედავად არაერთი დაპირებისა, ხელისუფლებამ არ გამოიძია 2003 წლის არჩევნების გაყალბების ფაქტები. წინა არჩევნებიდან საკმაო დროის გასვლის მიუხედავად, დღემდე არ გადადგმულა არანაირი ნაბიჯები ამომრჩეველთა ახალი სიების დასადგენად; ხოლო საარჩევნო ადმინისტრაციებიდან, მათი „პროფესიული“ ნიშნით დაკომპლექტების მოტივით, გაძევებული აღმონდნენ ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლები, რის შედეგადაც ხელისუფლებისადმი უსიტყვოდ მორჩილი საარჩევნო კომისია მივიღეთ. ახალი საარჩევნო კანონმდებლობა მინიმუმამდე ამცირებს, ფაქტობრივად, შეუძლებელს ხდის ოპოზიციური პარტიების გამარჯვებას არჩევნებში.

6. უმძიმესი მდგომარეობაა შექმნილი განათლებისა და მეცნიერების სფეროში. მიუხედავად საზოგადოების პროტესტისა, ხელისუფლების გადაწყვეტილებით უნივერსიტეტს, სხვა უმაღლეს სასწავლებლებს პრაქტიკულად გაუუქმდათ ავტონომია, ჩამოერთვათ რექტორების არჩევის უფლება. რექტორებსა და კათედრის გამგეებსაც კი, რეალურად პრეზიდენტი და აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენლები ნიშნავენ. რეფორმის მომიზეზებით, ფაქტობრივად, ინგრევა მეცნიერებათა აკადემიის სისტემა ისე, რომ სანაცვლოდ არაფერია შემოთავაზებული.

7. თვითმმართველობის დარგში შემუშავებული ახალი კანონმდებლობის ძირითადი პრინციპი არა დეცენტრალიზაცია, არამედ ცენტრალიზებული მართვის გაძლიერება და გაიოლებაა. თვითმმართველობა და არჩევითი ორგანოები დასახლებულ პუნქტებში გაუქმდა. დარჩენილ თვითმმართველობის ორგანოებს კი ერთმევათ საკუთარი შემოსავლის რეალური წყაროები და ფინანსურად მთლიანად ცენტრალურ ხელისუფლებაზე დამოკიდებული ხდებიან.

8. პარლამენტის მიერ მიღებული მთელი რიგი საკანონმდებლო აქტები, (საკონსტიტუციო რეფორმა; ახალი სისხლის სამართლის კანონმდებლობა, შრომის კოდექსი, თვითმმართველობის, საარჩევნო და სხვა კანონები) აშკარად მიუთითებს ზეცენტრალიზებული, ავტორიტარული, ერთპარტიული მმართველობის ჩამოყალიბების ტენდენციაზე.

9. წინა პერიოდთან შედარებით, კიდევ უფრო გაუმჭვირვალე გახდა საბიუჯეტო პროცესები. საქართველოს კანონმდებლობის უხეში დაღვევით ხდება სახელმწიფო სახსრების განკარგვა. ამის მაგალითს, სამწუხაროდ, თავად პრეზიდენტი იძლევა, რომელმაც საკუთარი ფონდის სახსრები მრავალჯერ გადახარჯა, რაც ქართული კანონმდებლობით იმპიჩმენტის საფუძველს წარმოადგენს. საზოგადოების შეშფოთებას იწვევს არასაბიუჯეტო ფონდების (არმიის დახმარების, სამართალდამცავი ორგანოების, რეგიონებში პრეზიდენტის სახელმწიფო რწმუნებულების ფონდები) არსებობა. ამ ფონდების საქმიანობა, მათი სახსრების ოდენობა და წარმომავლობა საზოგადოებისთვის მკაცრად გასაიდუმლოებულია. თუმცა, ცნობილია, რომ ამ ფონდებში, ძირითადად, მეწარმეების „ნებაყოფლობითი“ შემოწირულობებით უზარმაზარი თანხებია აკუმულირებული.

ეს არის არასრული ჩამონათვალი იმ შემაშფოთებელი პროცესებისა, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარეობს. სრული პასუხისმგებლობით შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ ზემოთმოყვანილი ფაქტების დამადასტურებელი მასალები მრავლად გავაჩნია. ჩვენ მოგმართავთ ერთ-ერთ ყველაზე ავტორიტეტულ საერთაშორისო ორგანიზაციას, რომლის ერთ-ერთი უმთავრესი მისიაც მის წევრ ქვეყნებში დემოკრატიული ღირებულებების დამკვიდრების ხელისშეწყობაა. ქართულმა საზოგადოებამ საკუთარი არჩევანი დემოკრატიული ქვეყნების ევროპული ოჯახის სასარგებლოდ უკვე კარგა ხანია გააკეთა. კარგად გვესმის, რომ თანამედროვე სახელმწიფოს მშენებლობა რთული და ხანგრძლივი პროცესია. ამ დროს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ისეთი ავტორიტეტული ორგანიზაციების თანადგომა, როგორც ევროპის საბჭოა, მაგრამ საერთაშორისო საზოგადოების მხრიდან ჩვენი ქვეყნისათვის რეალურ დახმარებად არა აქ არსებულ სერიოზულ პრობლემებზე და შემაშფოთებელ ტენდენციებზე თვალის დახუჭვა, არამედ მათზე ღიად და ადეკვატურად რეაგირება მიგვაჩნია. დარწმუნებულნი ვართ, რომ საერთაშორისო საზოგადოებამ უარი უნდა თქვას ჩვენი ქვეყნის მიმართ ორმაგი სტანდარტების დამკვიდრების ტენდენციაზე, რაც, ჩვენი აზრით, ბოლო ხანებში შეინიშნება. ის, რაც არ შეიძლებოდა წინა ხელისუფლებისთვის, ასევე დაუშვებელი უნდა იყოს „ვარდების რევოლუციის“ გზით მოსული მთავრობისათვის.

ქვემოთ ხელისმომწერი საზოგადოებრივი ორგანიზაციების წარმომადგენლებს აუცილებლად მიგვაჩნია როგორც ქართული, ისე საერთაშორისო საზოგადოებრიობის მხრიდან საქართველოში მიმდინარე პროცესებზე დროული და ადეკვატური რეაგირება. ამ მიზნით ჩამოვაყალიბეთ არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია „სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსთვის“, რომელიც უახლოეს ხანებში ჩვენს ხელთ არსებულ ინფორმაციებზე დაყრდნობით, მოამზადებს რეალურ ანგარიშს ქვეყანაში შექმნილ ვითარებასთან დაკავშირებით და მიაწვდის მას ყველა დაინტერესებულ მხარეს. ამასთან, ევროპის საბჭოს გენერალურ ასამბლეას მოგმართავთ თხოვნით, მოავლინოთ სპეციალური ჯგუფი საქართველოში მიმდინარე პროცესების საფუძვლიანად შესასწავლად.

**TO THE PARLIAMENTARY ASSEMBLY OF THE COUNCIL OF EUROPE
HONORING OBLIGATIONS BY GEORGIA TO THE COUNCIL OF EUROPE**

From Coalition of Non-governmental Organisations “Civil Society for Democratic Georgia”

February 24, 2006 Tbilisi, Georgia

We, the representatives of the undersigning organizations, are forced to apply concerning the disturbing situation in Georgia. The recently developed events undermine the principles of Rule of Law and the formation of Georgia as a truly democratic, European state.

We would like to draw your attention to the following facts:

1. The facts of illegal detention and torture took a massive character. The right to life one of the most pivotal rights is breached publicly watched On Air by society. The situation within the penitentiary system has significantly deteriorated. The breach of human rights, beating and torture in prisons has led to the massive disorders and hungers in prisons.
2. The Judiciary is in terror. The Judiciary branch practically turned into the supplement to the Executive branch. The Judges, including the Judges of the Supreme Court of Georgia, who dare to resist the pressure of the government, are dismissed on illegal basis.
3. After the Rose Revolution the media is permanently pressured by the Government. Many TV companies and newspapers have been closed (TV company, “Iberia”, newspapers: “Axali Epokha”, “Dilis Gazeti”, “Mtavari Gazeti”, Journal “Omega”, Information Agency “Interpres” and others). High-ranked Talk-shows were also closed such as: “Ghamis Kurieri”, Ghamis Mzera”, “Archevanis Zgvarze”, “Ra Khdeba”, “Taim-Auti”, “Tsaitnoti”, “Psycho”. Facts of terrifying and assaults have significantly been increased. In most cases high officials take an active part in the aforementioned illegal actions. Getting public information became more difficult. There a numerous cases when unfavorable topics for the government are disqualified with the direct indication of state officials.
4. The government which permanently announces that it is building a truly liberal state, continuously infringes one of the main principles of the democratic society. One of the examples of the abovementioned statement is transferring the property of businesspersons to state “voluntarily” and “free of charge”.
5. Notwithstanding promises of the government, it did nothing to investigate the fabrication of the election results. In spite of the long-time period after the previous elections no measures were taken for the finalization of the electoral list. Citing on their professional activities, the representatives of the opposition party were expelled from the electoral administration. As a result we got an “obedient” electoral commission. The newly adopted Electoral Code reduces to minimum, practically makes impossible, the winning of the opposition in the elections.
6. The situation in the field of education and science is also grave. Despite the protest of the society, the government deprived the autonomy of the university and other institutions of higher educations. They were also forfeited the right to elect the Rector. The President and the executive branch appoint rectors, as well as the Heads of the departments. The system of the science academy is practically destroyed under the formal title of the “Reforms”.
7. The main principles of the new legislation worked out within the field of the self-government is the strengthening and simplifying centralized government instead of decentralizing the system. Self-government and elective bodies were abolished in the inhabited localities. The rest of self-government bodies were deprived of real sources of their own income and become financially dependant on the central government.
8. The Parliament of Georgia has adopted the number of legislative acts (amendments to the Constitution; Criminal Code and Criminal Procedure Code; Labor Code; Law on Self-government; Electoral Code and etc) leading to the tendency to develop over centralized, authoritarian, single-party governance.

9. In comparison to the previous years, budgetary processes became even more non-transparent. State funds are spent with the violation of Georgian legislation. Simple example of the aforementioned statement is President, who has overspent the sums allocated for the Presidential Fund. Under Georgian legislation, this is the ground for the Impeachment of the President.

The existence of non-budgetary funds (army assistance, law-enforcement bodies, and the funds of the President Representatives in the regions of Georgia) is the subject of society's resentment. The activity of the funds, the sums allocated there and their origins are kept in secret. However, it is known, that mainly the huge sums "charitably donated" by the businesspersons are accumulated in these funds.

This is not a full list of negative processes taking place in Georgia. We can state with full confidence that we have many documents confirming abovementioned facts. We are addressing to you as to one of the influential international organization supporting the establishment of the democratic values in its member states. The Georgian society made its choice, long time before, in favor of European community of democratic countries. We understand the complicity of building a modern state. Thus, the Support of such important international organization as the Council of Europe in the process is extremely important. However, we consider that the only mechanism for supporting us is an adequate reaction of international organization on ongoing negative events. We are sure that the international organizations must do a way with the tendency of establishing double standards. To our mind, such attitude of international organizations is lately observed. Unlawful activities unacceptable to previous government should also be unacceptable to the one came to power by the "Rose Revolution".

We, the representatives of the undersigned organizations, consider necessary the adequate reaction of local as well as international organizations on ongoing events. With this aim we have found the coalition of non-governmental organizations "Civil Society for Democratic Georgia", which in the shortest period, based on the information available to us, will prepare a report on situation in Georgia and will distribute it to all interested parties. At the same time we ask the General Assembly of the Council of Europe to send a special group to Georgia to study ongoing events taking place in our country.

ვიმართვა თანამეგობრულად

27 მარტი, 2006 წ.

ჩვენო თანამემამულენო,

არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია უკიდურეს შემოფოტებას გამოთქვამს 2006 წლის 27 მარტის გამთენიის ტრაგიკული მოვლენის გამო და უერთდება გარდაცვლილთა და დაზარალებულთა ოჯახების მწუხარებასა და ტკივილს.

27 მარტის მოვლენებმა კიდევ ერთხელ ცხადყო, თუ რაოდენ კრიზისულ მდგომარეობაშია სახელმწიფოს მართვის საკითხი.

დღეს ხელისუფალნი საჯაროდ აცხადებენ, რომ ყველა, ვინც ხელისუფლების რაიმე ქმედებით უკმაყოფილებას გამოხატავს, კრიმინალის დამცველია, უცხო ქვეყნებიდან იმართება, კორუპტირებულია და წინა ხელისუფლების დაბრუნება ენატრება, ანუ, სახეზე შეთქმულების თეორიის ყველა ატრიბუტი.

27 მარტის "იმედის" ტელე დებატებში ბ-მა გიგა ბოკერიამ განაცხადა, რომ ხელისუფლების ანტიკრიმინალური აქციების დროს ყველა ოპოზიციური პოლიტიკური ძალა უნდა იყოს ერთ პოზიციაზე – ხელისუფლების გვერდით. თურმე, როგორი სისხლიანი შედეგითაც არ უნდა დამთავრდეს ხელისუფლების სპეცოპერაცია, ყველამ ტაში უნდა დაუკრას და მაშინ ეჭვს აღარ გამოიწვევ, რომ კრიმინალური სამყაროს გაძლიერებაზე მუშაობ ან უცხო ძალებს ემსახურები. თურმე, კრიმინალებთან გვერდით ყოფნა ნიშნავს იმას, რომ ხმამაღლა დასვა შეკითხვა: რატომ არ უშვებენ სასჯელადსრულების სისტემაში ადვოკატებს, უფლებადაცვითი ორგანიზაციების წარმომადგენლებს, პრეზიდენტისაგან მონიჭებული ციხეების მონიტორინგის უფლებამოსილ პირებს, სამღვდელ პირებს და მშობლებს.

აღბათ, ქვეყნის აღმშენებლობის პათოსი, როგორც მინიმუმი, იმას გულისხმობდა საზოგადოებისაგან, რომ სანდრო გირგვლიანის მკვლელობას შეუმჩნევლად და უხმაუროდ ჩაეველო და პასუხიმგებლობა მკვლელობის შემკვეთებს არ დაეკისრებოდათ. ახლაც იგივეა ხელისუფლების მოლოდინი მე-5 საპრობილეში დატრიალებული სისხლიანი სპეცოპერაციის გამო: ვინც კრიტიკას გამოთქვამს, ის კრიმინალების დამცველია.

თუკი იუსტიციისა და შინაგან საქმეთა სამინისტროების ერთობლივი სპეცოპერაცია ისეთი ბრწყინვალე და წარმატებული იყო, რომ პრეზიდენტისა და პარლამენტის თავმჯდომარის ქება-დიდება დაიმსახურა, მაშ რისთვის მოხდა თავდაცვის მინისტრის მხრიდან საკუთარი კოლეგების მიმართ საჯაროდ სოლიდარობის დაფიქსირება, რომელიც ამავე დროს შეიცავდა საზოგადოების სერიოზულ გაფრთხილებას, რომ არც შეიარაღებული ძალების გამოყენებას მოერიდებიან მომავალში.

ერთის მხრივ, ხელისუფლება გამუდმებით იმას იმეორებს, რომ უკან არ დაიხვეს და საქმეს ბოლომდე მიიყვანს. მეორეს მხრივ, რომელსაც არ შეუძლია არც გვერდზე მოხვევა, არც უკან დახვევა, და მხოლოდ წინ შეუძლია სიარული – გაუმართავად ითვლება. ასევეა ქვეყნის მმართველობა. არც მიზანი ამართლებს ყოველთვის საშუალებას.

მოგმართავეთ, რათა ყოველ ნაბიჯზე გვეჯეროდეს, რომ ჩვენ ერთად ვართ უსამართლობისა და არაკანონიერების სადარაჯოზე და ერთად ვემსახურებით კანონის უზენაესობას, რათა ვაშენოთ ნამდვილად დემოკრატიული სახელმწიფო.

ჩვენ მოგმართავეთ, რათა გვახსოვდეს, რომ ჩვენი ქვეყნისათვის უკვე შესისხლხორცებული პრინციპები და ნორმები ადამიანის უფლებებისა ვერანაირი პოლიტიკური მანიპულირების საგანი ვეღარ გახდება საქართველოში.

ჩვენ ვაღიარებთ, რომ კრიმინალურ სამყაროსთან ბრძოლა აუცილებელია დემოკრატიული და თავისუფალი სახელმწიფოს მშენებლობისათვის. ამასთან, აუცილებლად მიგვაჩნია ადამიანის უფლებების საერთაშორისოდ აღიარებული სტანდარტებისა და საქართველოს კონსტიტუციით მონიჭებული უფლებების – სიცოცხლის დაცვას და ღირსების შემლახველი ქმედებების აღკვეთას.

კოალიცია მოითხოვს 27 მარტის ინციდენტის მიუკერძოებელ გამოძიებასა და საზოგადოებრივი მონიტორინგის ჯგუფის შექმნას. ასევე, მომხდარ მოვლენებში პასუხისმგებელი პირების დასჯას, ვინც პასუხისმგებელია მსხვერპლზე.

კოალიცია მოუწოდებს საერთაშორისო საზოგადოებრიობას, რომ

- შემწყნარებლობა არ გამოიჩინოს მომხდართან დაკავშირებით;
- თავი არ მოიტყუოს და არ ჩათვალოს დღეს გაკეთებული ხელისუფლების მაღალჩინოსნების განცხადებები იმ უპირველეს ინდიკატორებად, რის მიხედვითაც ყველა, ვინც კითხვას სვამს, ვინც არ ეთანხმება სისხლიან ოპერაციასა თუ სპეცოპერაციას, ვინც პატიმრების უფლებებზე საუბრობს, ერთ ქვაბში მოიაზრება, რომელსაც თურმე კრიმინალური სამყარო ჰქვია.

Statement
of the
Coalition of Non-governmental Organizations
“Civil Society for Democratic Georgia”

March 27, 2006

Tbilisi, Georgia

The Coalition protests against the law enforcement operation of March 27, 2006 which caused human casualties and raised concerns of broad sections of Georgian Society. We express our compassion and moral support for the families of deceased and injured during the operation. The tragic events at the Penitentiary No. 5 once again confirmed seriousness of the crisis the state management in Georgia is in, and the deepening gap between the government and people.

High representatives of authorities have publicly declared repeatedly that everyone who expresses discontent with the government’s actions is in fact siding with criminals, is on a payroll of foreign security services or regrets the change of corrupt regime in November 2003. ‘Support of the criminals’ is not just a suitable cliché, however dishonest and unfair, to discredit the opposition in view of the approaching election period. What is more disturbing, not only all opposition political parties and movements, but also their ‘non-political’ supporters (businessmen, NGOs, journalists, lawyers, etc.) turn out to be fostering the criminal structures and purposefully undermining the most successful post-revolutionary state institutions, primarily, the Ministry of the Interior. The next logical step may be announcing by the same Ministry of successful discovery of the large-scale anti-constitutional plot where all

We clearly see in these assaults a public intimidation attempt and outlines of conspiracy theory which remind us of the methods used by the Soviet regime. Not to be questioned as a loyal citizen, as it turns out, one needs to express consent with and active support of any steps of the authorities whatsoever. Apparently, this would imply that an adequate reaction of a loyal citizen to the brutal murder of 28-year old Sandro Girgvliani by the Interior’s death squad should have been complete indifference and blind compliance with whatever version officially offered.

The President and the Minister of the Interior have declared a ‘zero-tolerance’ for the petty crime suspects, and the coming abolition of the parole and suspended sentence. Request for automatic support of the law enforcers and labeling anyone who questions their actions deepens the existing gaps and escalates tension in society. The same expectation has been voiced now, in connection with the March 27th operation: the population is supposed to believe a very spurious contention that a planned

escapade from the 5th penitentiary intended to destroy the building and then to terrorize the capital city with 4000 organized and armed fugitives. However, it is known that the building contained, along with convicts, the numerous persons under probation whose guilt was not yet proved. The President highly appraised the Interior's armed operation on his television address. Investigation of the reasons of casualties and injuries was not even mentioned, and the rightist opposition's demand to create a parliamentary inquiry commission was also declined by the ruling majority members.

The civil society organizations of Georgia demand from the Georgian government to investigate the brutal law-enforcement operation of March 17, 2006 and to punish those responsible for the casualties.

The civil society organizations of Georgia confirm their strong will to build a democracy- and law-based state, ensure human rights of all citizens, including those currently detained in penitentiaries.

We appeal to the international community not to believe in official propaganda of the authorities and to raise voice against the emerging authoritarianism in the state system and impunity of law enforcers in Georgia.

კოალიციის მიმართვა Human Rights Watch-ს, Amnesty International-ს, საერთაშორისო საზოგადოებას

საქართველოში გაჩნდნენ სინდისის პატიმრები

29 ივნისს, სააპელაციო სასამართლოს ეზოში არასამთავრობო ორგანიზაციათა 5 წარმომადგენელი (ირაკლი კაკაბაძე, ლაშა ჩხარტიშვილი, ზურაბ რთველიაშვილი, დავით დალაქიშვილი და ჯაბა ჯიშკარიანი). სამოქალაქო სექტორის წარმომადგენლები სასამართლოს ეზოში მოითხოვენ გაეთავისუფლებინათ პოლიტპატიმრები, ერთ-ერთი დამოუკიდებელი ტელევიზიის "202"-ის დამფუძნებლები, რომელთა სასამართლო პროცესიც ხელისუფლების აშკარა ზეწოლით მიმდინარეობდა.

სააპელაციო სასამართლო თავმჯდომარემ ეკა ტყეშელაშვილმა უკანონო გადაწყვეტილება მიიღო და დაკავებულებს 30 დღიანი პატიმრობა შეუფარდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 208-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, რომელიც 2 თვის წინ მიღებული საკანონმდებლო ცვლილებებით გასაჩივრებას არ ექვემდებარება.

"სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსათვის" შემფოთებულია საქართველოში შექმნილი რეპრესიული ფონით, რომელსაც ქართველი სამართალდამცავები და საქართველოს ხელისუფლება საკუთარი მოქალაქეების წინააღმდეგ ახორციელებს.

ზემოსენებული დაპატიმრებული პირები არიან სინდისის პატიმრები, რადგანაც მათ თავისუფლება აღუკვეთეს მხოლოდ საკუთარი აზრის გამოხატვისათვის. მათ ბრალად სხვა რამ არც ედებათ. რეალურად მათ არც შეეძლოთ ხელის შეშლა სასამართლო პროცესისათვის, ვინაიდან სასამართლოს ეზოში შესვლიდან 2 წუთში, მას შემდეგ, რაც დაიძახეს "თავისუფლება პოლიტპატიმრებს", ყოველგვარი წინასწარი გაფრთხილებისა და შენიშვნის გარეშე, მათ თავს დაესხნენ სამართალდამცველები და დააპატიმრეს ისინი.

არასამთავრობო ორგანიზაციათა კოალიცია "სამოქალაქო საზოგადოება დემოკრატიული საქართველოსათვის" მოუწოდებს საერთაშორისო ორგანიზაციებს მოსთხოვონ საქართველოს ხელისუფლებას დაუყონებლივ გაათავისუფლოს სინდისის პატიმრები.

აღნიშნულ ორგანიზაციებს მოუწოდებთ მიმართონ აშშ-ს პრეზიდენტს ჯორჯ ბუშს, რათა მან ზეგავლენა მოახდინოს საქართველოს პრეზიდენტზე, საქართველოში არსებული ანტიდემოკრატიული რეჟიმის შეცვლისა და სინდისის პატიმრების უპირობო და დაუყონებლივ გაათავისუფლებისაკენ (აშშ-სა და საქართველოს პრეზიდენტების შეხვედრა დაგეგმილია 2006 წლის 5 ივლისს ვაშინგტონში).

“Prisoners of Conscience” in Post-Revolutionary Georgia

Appeal to Human Rights Watch; Amnesty International and International Community

On June 29, 2006, under the ruling of the Head of the Appellate Court, members of the Georgian NGO the “Equality Institute”, including prominent Georgian activist and writer Irakli Kakabadze, poet Zurab Ravelashvili, ecologist Lasha Chkhartishvili, students Jaba Jishkariani and David Dalakishvili were arrested and sentenced to 30 days administrative imprisonment under article 208 of the Criminal Procedural Code.

The Coalition of Georgian NGOs “Civil society for democratic Georgia” expresses its concern over this action, particularly in light of the following facts:

- Detainees were publicly expressing their opinions on existing political situations in the country and were appealing to the Appellate Court to release political prisoners (on their opinion) Shalva Ramishvili and David Kokhraidze. As such they were acting in accordance with article 19 of the Constitution of Georgia, which guarantees the freedom of expression of every individual as well the law on “Gatherings and Manifestations.” There was no possibility whatsoever for them to hinder work of the court as they were arrested as soon as they appealed to the Court for “release of political prisoners” without any previous warning or remarks.
- Detainees were protesting outside the Court building, while the head of the Appellate Court applied Article 208 of the Criminal Procedure Code envisaging responsibility for the violation of the order only in the Court building. Accordingly, the judge could not rule over the violation of order taking place outside the Court building. It obviously falls beyond her/his competence.
- The Article applied by the Head of the Appellate Court directly contradicts the Constitution of Georgia as well as the European Convention on Human Rights as pursuant to Article 208 of Criminal Code Procedure of Georgia, the Judge’s Ruling on imposing the administrative measure was taken without an oral hearing and was not subjected to any appeal.
- Moreover, it has to be stressed that criminal measures hindering fundamental human rights and freedoms should be interpreted with great care and limitation as their broad interpretation might lead to unjustified and unlawful restriction of fundamental rights as well as abuse of power. Unfortunately, the action taken reflects a relaxed and expansive interpretation of the present norm and as such presents a dangerous basis for hindering basic human right to expression.
- Furthermore, as Irakli Kakabadze suffers from severe form of diabetes his detention in inadequate conditions and without proper care might be fatal to his life.

As the Coalition “Civil Society for Democratic Georgia” is greatly alarmed with the repressive climate in the country, we assert that aforementioned detainees are “Prisoners of Conscience” as they were deprived of liberty because of voicing their critical opinion.

The Coalition of NGOs “Civil Society for Democratic Georgia” appeals to international organizations to request and pressurize Georgian government to release immediately Prisoners of Conscience.

Coalition of NGOs “Civil Society for Democratic Georgia”

საქართველოში არსებული პრობლემები და რეკომენდაციები

საერთაშორისო ორგანიზაციებისადმი

პრობლემა გამჭვირვალე და მიუკერძოებელი საარჩევნო კომისიების არარსებობა, რაც იმის საფრთხის შემცველია, რომ ხელისუფლების შეცვლა მოხდეს არადემოკრატიული, არასამართლებრივი, რევოლუციური გზით.

პრობლემა: ქვეყანაში კანონის უზენაესობისა და სასამართლო ხელისუფლების არარსებობა. რეკომენდაცია: არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და მას-მედიის ერთობლივი პროექტების მხარდაჭერა, რომლებიც გამოაგვლენს კონკრეტულ ფაქტებსა და კონკრეტულ დამნაშავეებს სახელმწიფო მოხელეთა მხრიდან. ჟურნალისტური და არასამთავრობო ორგანიზაციების ერთობლივი საგამოძიებო პროექტების მხარდაჭერა. საკანონმდებლო ცვლილებების ანალიზი, სასამართლო პროცესების მონიტორინგი და სასამართლო გადაწყვეტილებების გამოცემა და მათი ანალიზი.

პრობლემა: ქვეყანაში ფაქტობრივად ხდება სიკვდილით დასჯის შემთხვევები სასამართლო ჩინოვნიკთა სიტყვიერი ბრძანების თუ პირადი გადაწყვეტილების შედეგად. პენიტენციური სისტემა ქვეყანაში ფაქტობრივად ისევ დაექვემდებარა შინაგან საქმეთა სამინისტროს, რის შედეგადაც გამოვიდა საზოგადოების კონტროლიდან და ყოველდღიურ მოვლენად იქცა პატიმართა წამება და არაადამიანური, ღირსების შემლახველი მოპყრობა. ფაქტობრივად დარღვეულია კონსტიტუციითა და კანონით აღიარებული ადვოკატის უფლებები (პატიმართან შეხვედრის შეუზღუდაობა, კონფიდენციალობა).

რეკომენდაცია: პენიტენციური სისტემის მონიტორინგი ნეიტრალური და მიუკერძოებელი არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებისაგან შექმნილი კომისიების მხრიდან.

პრობლემა: დამოუკიდებელ მედიაზე ხელისუფლების ზეწოლა. დაიხურა რამდენიმე ტელეარხი და ათეულობით გახეთი, ამის შედეგად ხელისუფლება აკონტროლებს ტელეარხების უმრავლესობას.

რეკომენდაცია: ისეთი პროექტების მხარდაჭერა, რომლებიც ითვალისწინებს აღნიშნულ ტელეარხებზე დროის ყიდვას მრგვალი მაგიდების, ფილმებისა და კლიპებისათვის ქვეყანაში არსებული აქტუალური პრობლემების ირგვლივ, დამოუკიდებელი მედია-საშუალებების შექმნა და დაფინანსება.

პრობლემა: არსებულ პრობლემებზე ადგილობრივი და საერთაშორისო ორგანიზაციების ინფორმირება.

რეკომენდაცია: არასამთავრობო ორგანიზაციათა მხარდაჭერა, რათა მათ ჰქონდეთ საშუალება მოელი საქართველოს მასშტაბით (თბილისშიც და რეგიონებშიც) განახორციელონ სისტემატიური მონიტორინგი, რომლის შედეგადაც ქართულ და ინგლისურ ენებზე მოამზადებენ და გამოსცემენ ყოველწლიურ (ან ყოველთვიურ) ანგარიშებს. ანგარიშებში მიეწოდებათ უფლებდაცვით ორგანიზაციებსა და ხელისუფლებას და გაერცვლდება ინტერნეტის საშუალებით. დამოუკიდებელ არასამთავრობო ორგანიზაციებს უნდა ჰქონდეთ საშუალება, რათა პირადად შეხვდნენ და აქ არსებულ პრობლემებზე ინფორმაციები მიაწოდონ საქართველოში აკრედიტებული წამყვანი უცხოური სახელმწიფოების ელჩებსა და წარმომადგენლებს.

CURRENT PROBLEMS IN GEORGIA AND RECOMMENDATIONS FOR INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Problem: inexistence of transparent and fair election commissions, creating a risk of changing the government by non-democratic, illegal and revolutionary way.

Recommendation: large support of neutral and equitable of the elections Code and monitoring of elections.

Problem: Inexistence of the Rule of Law and independent judiciary in the country.

Recommendation: support of joint problems/ efforts of NGOs and Mass Media aimed at detection and specific facts and offenders among public servants. Support of joint journalist/NGO investigative projects. Analysis of legal changes, monitoring of court hearings and publication of court decisions and their analysis.

Problem: There are cases of executing people upon verbal instruction or personal decision of judicial authorities. The penitentiary system is indeed subordinated to the Ministry of Internal Affairs. Due to that it is out of public control and cases of inhuman, degrading and humiliating treatment increased and became a common, daily practice. Rights of defense lawyers, guaranteed by the Constitution and the law are violated (unrestricted access to the client, confidentiality).

Recommendation: Monitoring of the penitentiary system by the commission comprised of neutral equitable NGO representatives.

Problem: Pressure of the government on the independent media. Several TVs and dozens of newspapers closed down. Currently the government controls the majority of TVs.

Recommendations: Support of projects envisaging buying time for round tables, films and clips on the current problems, creation of an independent media and its funding.

Problem: Informing local and international organizations on existing problems.

Recommendation: Support to NGOs for them to be able to carry out permanent monitoring throughout the country; as a result they shall publish annual (monthly) reports in Georgian and English. Reports shall be disseminated to the rights protecting organizations and the government and will be published on the internet. Independent NGOs shall be able to personally meet and inform the leading Embassies and representatives accredited in Georgia.

